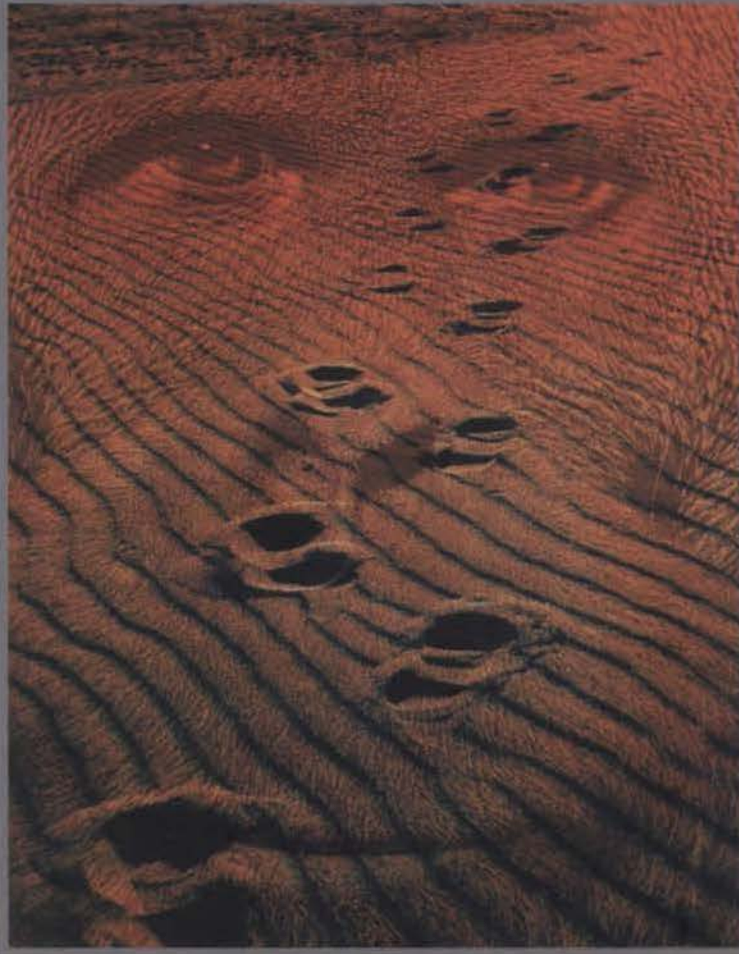
YILMAZ YUNAK

KURAN'DAKİ MAYMUN

Kutsal Kitaplara Göre Evrim



DOĞU KİTABEVİ

YILMAZ YUNAK

KURAN'DAKİ MAYMUN

Kutsal Kitaplara Göre Evrim

YILMAZ YUNAK

Ankara, 1951 doğumlu, İstanbul'da serbest muhasebeci olarak çalışıyor. Bazı dergilerde yazıları yayımlanıyor. Bazı televizyonlarda programlara katılıyor. Evli, 1 çocuk babası.

Yayımlanmış Eserleri:

- ✓ *Kozmik Uyarı*
- ✓ *Beşbindörtyüzotuzdört*
- ✓ *Kanlı Kefenle Randevu*
- ✓ *Lacivert Paradoks*
- ✓ *Karasevdam Türkiye'm*
- ✓ *Benzerleriyle Değiştirilenlerin Hikayesi*

YILMAZ YUNAK

KURAN'DAKİ MAYMUN

Kutsal Kitaplara Göre Evrim

(Gözden Geçirilmiş 2. Baskı)

DOĞU KİTABEVİ

KURANDAKİ MAYMUN / Kutsal Kitaplara Göre Evrim
Yılmaz Yunak

Din Sosyolojisi Dizisi - 03

Doğu Kitabevi-Kasım 2011

T.C.
Kültür ve Turizm Bakanlığı
Sertifika No: 16997
Birinci Baskı: Kosmos Yayınları, 2006
Gözden Geçirilmiş 2. Baskı: Kasım 2011

Genel Yayın Yönetmeni: İbrahim Horuz
Dizgi Konsept: Atilla Ceylan
Kapak tasarımı: Atilla Ceylan

Baskı ve Cilt: Ofis Matbaa Yayın Kağıt San. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi, B Blok No: 386-387
Topkapı-İstanbul / Tel: 0212 576 47 15

Kapak Baskı: MGM 0212 613 48 58

ISBN: 978-605-62042-8-9

Doğu Kitabevi
Cağaloğlu Yokuşu, Narlıbahçe Sokak, No: 6 Cağaloğlu İstanbul
Tel: 0212 527 29 26 Faks: 0212 527 29 26

www.dogukitabevi.com

İÇİNDEKİLER



ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
ÇÖZÜM

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
SONUÇ

İKİNCİ BASKIYA ÖNSÖZ



"Yaratan Rabbinin adıyla oku!" Yaratıcı, sevgili Elçisi'ne gönderdiği Kitap'ı bu vahiyle başatıyor. Bir başka ifadeyle, alemlere rahmet olarak gönderilen Muazzez Elçi, Mesaj'a bu ilk ayetle muhatap oluyor. Bilindiği gibi, Alak Suresi klasik meal tertiplerinde 96. sırada yer alır, ama aslında bu sure Hz. Muhammed'e (s.a.v.) inen ilk suredir ve yukarıda okuduğunuz ayet de bu surenin ilk ayetidir.

"Yaratan Rabbinin adıyla oku!"

Kuran, bu ayetle başlamaktadır.

Peki, "Rab" ne demek?

Yaşar Nuri Öztürk, bu isim-sıfatı, "besleyip, terbiye edip eğiten, tekamülü programlayıp yöneten" anlamında olduğunu söylüyor.

"Tekamülü programlayıp yöneten..."

Peki, "tekamül" ne demek?

"Evrim" tabii.

Evrim...

"Evrimi Programlayıp yöneten."

Elinizde tuttuğunuz kitap, "evrim teorisi"nden " evrim kanunu"na geçişin manifestosudur! Evrim, Yaratıcı'mız tarafından programlanmıştır ve halen yönetilmektedir.

Kitap süresince İslami bir dil kullanılmıştır, böyle olması tabiidir; çünkü bu naçiz kitabın yazarı bir Müslümandır.

Müslümanların 150 yıldır bitip tükenmeyen kinle evrim teorisini yıkıp (!) durdukları bu coğrafyada böyle bir çalışma yapmak, bu Fakire nasip olduğu için Allah'a şükranlarımı sunuyorum.

Muhteşem En'am Suresi 98. ayeti mealen şöyledir:

"Sizi bir tek canlıdan vücuda getiren O'dur."(Yaşar Nuri Öztürk)

Kuran, aynen Darwin gibi, hepimizin bir tek canlıdan yaratıldığını söylemekte ve yukarıda gördüğünüz gibi, sevgili Peygamberimize vahyedilen ilk ayette "evrim"den söz edilmektedir.

Evrim teorisini yıkmak için kendilerini helak edenlere bir çift sözüm var:

Bir Kuran alın ve okuyun...

Bu kitapta sizi "evrim" meselesinde hülyalı bir yolculuk bekliyor; lütfen bu kitabı okurken yanınızda bir de Kuran bulundurun ve okuduklarınızı oradan teyit edin.

Kitap süresince hayretler içinde kalacağınızı ve Kuran'ın bu konudaki açık beyanları karşısında şaşkınlığa uğrayacağınızı garanti ederim.

Bu tehlikeli(!) kitabı yayınlama cesaretini gösteren Doğu Kitabevi'ne ve sayın İbrahim Horuz'a müteşekkirim.

Allah'a emanet olun....

Yılmaz Yunak
Kasım 2011

SUNUŞ



"Ta ki, ölen beyyine üzerine ölsün; yaşayan da beyyine üzerine yaşasın."

(Enfal, 42)

"Adem, Adem olmazdan önce maymundu!.." Darwin doğmadan yüzlerce yıl önce böyle bir iddiayı ileri süren "materyalist" kim olabilir sizce?.. Soruyu bir başka biçimde sorayım isterseniz: "Evrim Teorisi" diye bilinen "Yaratılış Kuramı" bundan 150 yıl önce Darwin'le mi başladı gerçekten?.. Yoksa Darwin söylediği şeylerin neredeyse tümünü Müslüman bilginlerden mi öğrenmişti?.. Bu da ne demek; bir Müslüman, böyle bir iddia ortaya atabilir mi?.. Müslümanlar, her şeyin aynı anda yaratıldığını(!) bilmiyorlar mı yani?!.. Gerçekten; her şey aynı anda yaratıldıysa, Kaf Suresi'nin 38. ayeti haşa yalan mı söylüyor?!.. Neye, kime inanacağız?!. Düşüncelerimizin bir uçtan bir uca bu şekilde sürüklenmesine, oraya buraya savrulup durmasına seyirci kalmak zorunda mıyız?!.

Isırgan otu ile insan, genetik olarak neden birbirine bu denli yakın?.. Bu ikisi arasında, diğer tüm türler arasında olduğu gibi bir akrabalık söz konusu olabilir mi?.. Canlıların tümü "Aynı Şifre Kitabı"na göre, "kodlanmış" olabilir mi; ne dersiniz?..

Evrim Teorisi denen kurama gözü kapalı inanan yüzbinlerce bilimadamı gerçekten bu denli yanılıyor olabilirler mi?..

Moleküler antropoloji denen bilim dalı, "Eğer kanın tepkime derecesini andropoidler (insanlarla insansı maymunlar) ara-

sındaki akrabalık derecesinin bir göstergesi sayarsak, eski dünya insansı maymunlarının insana, Yenidünya insansı maymunlarından daha yakın olduğunu görürüz ki bu, Darwin'in kuramına tıpatıp uyar." diyorsa, bu bilimsel çabalar mı yanlış birtakım sonuçlar ortaya koyuyor, yoksa evrim konusunda bunun tam tersi(!) şeyleri "bildiren" Kuran mı?..

Evrim Teorisi gerçekleri söylüyorsa -ki söylüyor-, bu gerçekler karşısında hiddetten köpüren Müslümanlar(!) bu tavırlarının maddi delillerini nereden alıyorlar; Kuran'dan mı? İnsanın gerçekten asabını bozan bu çelişkinin nedeni nedir?... Bilimin ulaştığı seviye ortada; biyokimyacılar, insan hücresinde enerji üretimini üstlenen mitokondirilerden DNA'nın yapısını incelediklerinde, "Mitokondriyal Havva" diye betimledikleri bir gerçeğe ulaşıyorlar. Bu adamların tümüne yakını, şu "ateist" tanımlaması içinde yer alan kimseler; nasıl oluyor bu?! Ateistler mi doğruyu söylüyorlar, Kuran mı?.. Biyoloji bilimi, canlıların tümünün aynı anda yaratılmadığını -onlar "yaratılma" tanımlamasını kullanmıyorlar tabii-, tüm türlerin tek bir kökten türediğini bas bas bağırıp duruyor; peki, bu durumda, yaratıcıya gönülden bağlı bir Müslüman olarak bilimi mi reddedeceğiz, Kuran'ı mı?!. Rab, bu konuda ne diyor?.. Kozmik Tasarımcı'nın direkt mesajı olan Kuran ile, bu harikulade Yaratılış'ın teknik ayrıntılarını içeren "tabiat kitabı" birbiriyle çelişiyor mu yani?!

"Rab" ne demek?..

Kanımca, Kuran'ın en önemli ayetlerinden biri, Yunus Suresi'nin 99. ayetidir. Zıtların Birliği Yasası'nın önemli göstergelerinden biri olan bu ayet, insanlığın dikkatine çok önemli bir tespiti sunmaktadır: "Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündeki insanların hepsi toptan iman ederdi. Hal böyle iken, mümin olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın!"... Bir an için durup düşündüğünüzde, meseleyi tüm açıklığıyla görebiliyorsunuz: Allah, kullarının tümünün birden iman etmesini istemiyor... Ama

bu tespiti daha ilginç kılan gerçek, bunun bize bildirilmiş olması; Allah bunu bilmemizi istiyor.

Ruh doktorlarının "ruh"a inanmaması gibi ilginç bir paradoks, değil mi?! Veya, Müslümanların(!) Kuran'a inanmaması gibi...

Aslında değil!.. Hiç kuşkusuz değil; çünkü Allah'ın Kitabı'nda herhangi bir paradoks tespit etmek mümkün değil. O halde, kullarından kendilerine iman etmelerini isteyen Kudret, bazı kullarının iman etmesini neden istemiyor?.. Bunun iki açıklaması olabilir: Birincisi, kullarını deniyor olabilir; ikincisi, Yaratılış'ın o tahayyül edilemez ahengi içinde böyle bir şeye gerek vardır.

"Latif", Allah'ın isim-sıfatlarından biridir ve anlamı "lütfu ve bağışı çok olan"dır; "lütfu ve bağışı çok olan" Yaratıcı, kullarını denediğinde, inanmaları ve kurtuluşa ermeleri için onlara yardım etmelidir; ve hiç kuşkusuz etmektedir de... (Bu yardıma, sadece "beyyine üzerine yaşam sürenler" mazhar olabilirler. Riyakarlara böyle bir imkan sunulmamaktadır; onlar gerçekten denenmektedirler ama herhangi bir yardım almaları söz konusu değildir; ve tabii bunun sonuçlarına katlanacaklardır.) Meseleye bu açıdan baktığımızda, "deneme" seçeneğini elememiz gerekir; o halde, Allah'ın bazı kullarının iman etmesini istememesinin gerekçesi, böyle bir düzenlemeye gerek olması mıdır?..

"İnananlar" ve "inanmayanlar" arasındaki "tez" ile "antitez" diyalektik unsurlarına dikkat ettiğinizde, bazı alanlarda "sentez"in bu şekilde oluştuğuna şahit olursunuz. Doğa Yasaları'nın okunduğu Tabiat Kitabı'nda bu özellikle böyledir. Yunus 99, buna işaret ediyor olabilir mi?.. Bilgi'nin ortaya çıkması için, bir kısım insanların inanması, diğerlerinin inanmaması mı gerekmektedir?.. Allah'ın Elçisi bu nedenle mi uyarılmaktadır, "Sen hırslanasıya istesen de, insanların çoğu inanmayacaktır!" diye?.. (Yusuf, 103)

Çoğu kere, inanmayanlara büyük bir nefretle yaklaşırız; onların Yaratılış'a düşman olduğuna dair bir önyargı taşırız benliğimizde. Oysa, Kuran'ı dikkatlice incelediğimizde hemen görürüz ki, Yaratıcı'nın nefretini çeken şey, inanmamak değil; "inanmış gibi yapmak"tır!.. İnanmayanlara ne olacağı hususunda kesin bir bilgimiz olmamakla beraber, onların, Allah'ın sonsuz merhametine mazhar olacaklarını düşünmemize engel herhangi bir bilgi yoktur Mesaj'da. Ama inanmış gibi yapanların akibetleri hususunda çok net bilgilere sahibiz. Bu kahır dolu akibeti simgeleştiren ayet, Hac Suresi'nin 31. Ayeti'dir: "Kim Allah'a şirk koşarsa sanki o gökten yere düşmektedir de kuşlar onu didik didik etmektedir veya rüzgar onu uzak ve ücra bir yere sürüklemektedir."

Eğer en büyük günahın "şirk koşma" olduğu hususunda kafamız berraksa, Yaratıcı'yı hiddetlendiren en büyük günahın bu olduğunu tartışmasız kabul ediyorsak, bu kabul, bizi ister istemez, şirk koşmanın doğasında inanç sahtekarlığı olduğu tespitine götürecektir. Bu tespit, Yusuf Suresi'nin 106. Ayeti'nde billurlaşır: "Onların çoğu şirke bulaşmış olmadan Allah'a iman etmez!" İnanmayanların bu en büyük günahı işleme imkanları bile yoktur; ne varki, inanmış gibi yapanlar, rüzgar tarafından uzak, ücra bir yere sürüklenmekte olduklarını bir gün vahim bir şekilde anlayacaklardır. Riya, gizli şirktir, bu nedenle daha tehlikeli bir sapkınlıktır; ve inanç sahtekarlığı Kuran'ın birtakım verilerini görmezden gelmek, inkar etmektir.

Mesaj'ın en önemli kavramlarından biri olan "beyyine" kavramından hareket ettiğimizde ise, şu kaçınılmaz tespiti kabul etmek zorunda kalırız: İnananlar-inanmayanlar diyalektiğine bina edilen Yaratılış Gerçeği, inanmayanlar-inanmış gibi yapanlar arasında sürüp giden "sonuçsuz didişme" nedeniyle pörsümektedir; ve inananlar, bu pörsüme karşısında hiçbir şey yap-

madan, elleri kolları bağlı oturmaktadırlar... Bu tavrın nedeni, Furkan Suresi'nin 30. Ayeti'nde şöyle bildirilmektedir: "Resul de şöyle der: 'Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış halde tuttu.'"

İnanmayanlar bir tez ortaya atmaktadırlar, inanmış gibi yapanlar da bunun antitezini; ve tabiidir ki sentez sağlıklı biçimde ortaya çıkmamaktadır. Çünkü bir taraf beyyine kavramına tam olarak uyarken diğer taraf bunu reddetmekte, riya'ya başvurmaktadır. Ama meselenin vahim tarafı bu değildir; vahim olan, Müslümanların bu pörsümeyi kayıtsızca seyretmeleridir. Bu, birçok alanda böyledir; özellikle bu kitabın konusunu oluşturan meselede, bu kayıtsızlık had safhaya çıkmaktadır.

Kuran'a inanıyor musunuz?.. O'nda bildirilen her şeyin doğru olduğundan herhangi bir kuşkunuz var mı?!. Birtakım "gösterge"lerin bu Kaynak'a rastlantı eseri girdiğine dair bir inanç mı besliyorsunuz?!.

O halde sorun nedir?!. Kainatı yaratan Kudret, "Ve insanı yaratmaya çamurdan başlamıştır." (Secde, 7) diye bildirimde bulunuyor; buna itiraza kalkışmak ne haddinize?!. "Ben sizi yaratmaya çamurdan başladım!" diyorsa, bizi yaratmaya çamurdan başlamıştır; "Evet, çamurdan bir insan yaratacağım, onu tamamlayıp içine de ruhumdan üflediğimde, ona secdeye kapanın." (Sad, 71-72) diyorsa, aynen böyle yapmıştır; buna hangi cüretle itiraza kalkışılabilir?!. Bu bildirimlerden, insanın yaratılmasının bir "süreç"i kapsadığı aşikar; insanın yaratılmasına başlanıyor ve sonra insan tamamlanıyor; bu "göstergeleri" Kuran'dan çıkarıp atmak sizin haddinize mi düşmüş?!. "Söyleyin bakalım; ya o Kuran Allah katından ise ve siz de onun üstünü örttüyseniz" (Fussilet, 52), bu "küfür" olmaz da ne olur?!. Bilimle, dolayısıyla Kuran'la bu inatlaşmanız sizi "kafir" durumuna düşürüyor; bunun farkında değil misiniz?!. "Neniz var sizin; nasıl hüküm veriyorsunuz!.." (Kalem, 36)

Riyayı meslek haline getirenlerin Yaratılışı pörsütmelerine Allah'ın sessiz kalacağını mı sanıyorsunuz?!. Yaklaşık 13 milyar yıllık bu akıl ötesi serüvenin, birkaç yüzyıllık sahtekarlıklara teslim olarak yitip gideceğine inanabiliyor musunuz?!. Nuh Tufanı, Sodom şehrinin akibeti, Nil Nehri'nin yarılması, Ebrehe ordusunun perişan edilişi gibi "müdahale" örnekleri size hiçbir şey ifade etmiyor mu?!.

Uzun süren bu rehavet, bu yılgınlık, bu zillet dolu teslimiyet, bir Müslümana yakışan tavır mıdır?!. Nedir sizi korkutan?!.

Rabbin Kitabında yazan bazı şeylere inanıp, bazı şeylere inanmamak gibi bir lükse sahip olduğunuzu nereden çıkardınız?!.

Allah'ın Kurgusu'nda "inanmış gibi yapanlar"a herhangi bir görev taksimi yok; bunlar Kozmik Yazılım'ın şeytani virüsleri... (Sad, 82-83-84)

Bir sentez ortaya çıkacaksa, bunu inananlar ve inanmayanlar gerçekleştirebilir, "Şirke bulaşmış olmadan Allah'a iman etmeyenler", içine sinsice nüfuz edip kök budak saldıkları bu Tanrısal tasarım'ın bağrından bir an önce sökülüp atılmalı; böylece meydan beyyine'yi esas alan güçlere kalmalı... Hakaret etmediği sürece samimi bir inkar, riyakar bir kabullenmeden çok daha yiğitçe, çok daha onurluca, çok daha ölümsüzcedir; ve bana inanın, Mesaj'ın "beyyine"[1] kavramı dikkate alındığında, çok daha Kuransaldır da!.. (Enfal, 42)

Bu kitap süresince okuyacaklarınızı, bu açıdan değerlendirmeli; gerçeği algılayabilmesi için tüm benliğinizi bu kavrama teslim etmelisiniz. İnanmayanların ileri sürdükleri şeylerin Kuran'a olan yakınlığı karşısında şaşkınlığa uğrayacağınızı; inanmış gibi yapanların inkarlarının ise Mesaj'a ne kadar ters olduğunu gördüğünüzde hiddetleneceğinizi garanti ederim. Ama

1 İz, işaret, belirti, delil, açıklık, şeffaflık...

sizi esas hiddetlendirecek olan şey şu olacaktır: Kuran'dan hareket eden bilimadamları, kozmolojik ve biyolojik evrim hakkında neredeyse bin yıl önce, insanın daha aşağı bir türden evrimleşerek oluştuğunu anlatıyorlardı kitaplarında... Biruni'nin kitapları, Darwin doğmadan 800 yıl önce Batı dillerine tercüme edilmişti!..

İçinde yaşadığımız şu yüzyılda, "evrim" sözcüğünü ağzına alanlara hemen saldıracak kadar Kuran'dan uzak oluş, kesinlikle İslami bir tavır olamaz!.. Kitabın ilerleyen bölümlerinde, "Meleklerin insana ne zaman secde ettikleri"nin ayrıntısını gördüğünüzde, bana hak vereceğinizden eminim. Bilimin doruk noktasına ulaştığı bu çağda, şu andan itibaren "Evrim Teorisi" diye anılam kısmen doğru anlayışın karşısına, "Evrim Kanunu" ile çıkıyorum... "Evrim Teorisi" nitelemesini tarihin onurlu sayfalarına emanet ediyor; bu "Yaratılış Gerçeği"nin aslında bir "Kanun" olduğunu, Yaratıcı'nın Kanunu olduğunu tüm dünyaya ilan ediyorum!.. Bu tezin antitezini ise riyakarlardan değil, inanmayanlardan bekliyorum... Gerçeği aramakla görevlendirilen insanoğlunun insanlık onurunun birtakım sahtekarlar tarafından daha fazla çiğnenmesini reddediyor, inanmamaya inananları, inanmış gibi yapanlara tercih ediyorum; ve riyakarlığı mahkum etmeyi bir görev addediyorum!.. Ve, tüm bunları yapabilme gücünü bana bağışlayan o "İlahi Kaynak"ı; "göstergelerinden", tüm kitap boyunca zerre kadar dahi olsa asla taviz vermeyeceğim o "İlahi Kaynak"ı açıklamaktan da onur duyuyorum: Mesaj!..

Mübarek Mesaj!..

BİRİNCİ BÖLÜM

YARATILIŞ

YARATILIŞ - GİRİŞ



Ve denildi: "Ey yer! Suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Ve su çekildi. İş bitirilmişti. Gemi, Cûdi üzerine oturdu.

(Hûd, 44)

Bu bölümde sizi uzak geçmişe doğru bir yolculuğa çıkarmak istiyorum; Yaratılış'ın derinliklerinde hülyalı bir yolculuğa...

Bu akıl ötesi yolculuğun şuurlu tanıklarından bir bölümünün ortaya çıkışına, yeryüzüne yayılışına ilişkin varsayımlara dair birtakım masum iddiaların yolculuğuna...

Tersten oynatılan bir film gibi, önce, yakın geçmişte biraz duruyoruz ve kırk yaşında yüce bir önderin, insanlık tarihinde yepyeni bir çığır açacak olan söz demetinin ilk sözlerini, kendisini mistik bir hayranlıkla dinleyenlere derin bir sorumluluk bilinci içinde yazdırışına tanık oluyoruz:

"Yaratan Rabbinin adıyla oku!" (Alak, 1)

Sonra koyu karanlık bir gecede, denize doğru hızlı adımlarla ilerleyen bir kalabalığa ilişiyor gözlerimiz: Erkekler, kadınlar, çocuklar, yaşlılar; büyük bir kalabalık, koyu karanlığın sessizliği içinde, denize doğru umutla ilerliyor. Ve kıyıya ulaşıldığında, deniz müthiş bir komutla ikiye ayrılıyor; deniz yatağı kupkuru... (Tâhâ, 77) Koca bir kavim, kitle halinde denizin içinden geçiyor ve iki yana açılmış olarak duran deniz birdenbire dalgalanıyor, sular köpürdeyerek birleşiyor; ve deniz, kavmi kovalayan orduyu bir anda sarıp kuşatıyor... (Tâhâ, 78)

Tarihin derinliklerindeki yolculuğumuz devam ediyor; ve şu anda gözümüze ilişen şey, keder içinde bir adam... Etrafını

kuşatıp kendisini taciz eden insanlara umutsuzca bir şeyler söylüyor: "Eğer onu uydurmuşsam, işlediğim suç benim aleyhimedir. Ama ben, sizin işlemekte olduğunuz suçlardan sorumlu değilim!.." (Hûd, 35) Ve sonra, hummalı bir faaliyete girişip, büyükçe bir gemi yapmaya başlıyor... Aldığı komut son derece net: "Vahyimize bağlı olarak gözlerimizin önünde gemiyi yap!" (Hûd, 37) Bir süre sonra büyük bir tufan kopuyor ve her yer sular altında kalıyor...

Ve şimdi zihnimizi bir hayli zorluyor, hayal gücümüze sonuna kadar yükleniyor, daha da gerilere gidiyoruz...

Koskoca Arz, son derece sessiz; tüm yeryüzü hayvanların ve bitkilerin şuursuz tanıklığında dönüp duruyor... Arzda insan bulunmuyor; o, bırakın insan olmayı, henüz hiçbir şey bile değil!.. (Meryem 67)

Ve zihnimizde meleklerin motifleri belirmeye başlıyor...

Toplanmışlar; boyun bükmüşler ve huşû içinde dinliyorlar:

"Ben çamurdan bir insan yaratacağım; onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin!.." (Sâd 71, 72)

O güne kadar şuursuzlarla birlikte dönüp duran Arz'da birden bire şuur ortaya çıkıyor, insan tarih sahnesinde beliriyor; ve Yaratıcı ona isimleri öğretiyor... (Bakara, 31)

Artık zihnimizi hayal gücümüzü zorlamaya son veriyoruz; çünkü bundan sonrasında zorlama hiçbir işe yaramıyor.

Şimdi zihnimiz ve serbest ve beynimizdeki elektromanyetik dalgalar ışık hızında oradan oraya sıçrayıp duruyor:

4 Milyar 600 Milyon yıl öncesindeyiz... Yer ve gök henüz birbirinden ayrılmamış; birleşik... (Enbiya, 30; Nur, 45) Dünya sakin bir kararlılık içinde oluşmakta...

Elektromanyetik dalgalar 5 milyar yıl öncesine sürüklendiğinde, bir sistemin oluşumuna tanık oluyor: Güneş, etrafına birtakım maddeleri toplamış, belirli bir yörünge etrafın-

da tespih taneleri gibi diziyor onları (Enbiya, 33); Güneş Sistemi oluşuyor...

Ve nihayet Samanyolu Galaksisi... 400 milyar yıldızla "süslenip nakışlanmış olan gök" (Kaf, 6) her turu 250 milyon yıl sürecek olan bir dönüşüme başlıyor...

Ve, tahayyül gücünün, zihnin, beyinle ilgili her türlü melekenin iflas ettiği bir uzaklıktayız: 15-16 Milyar yıl öncesi... (Bir diğer iddiaya göre 12-13 milyar yıl öncesi.)

Sıfır hacimli ("hiç"li) bir nokta ve o "Müteâl" komut sesi ile hiçliği istila eden bir tohum patlaması...

"Ol!.." (Yasin, 82; En'am, 73; Mümin, 68)

Sonrasında "Ol" anlar ve bu serüvenin "şuurlu tanıklarından bir kısmının oluşumuna dair" bugüne dek söylenenler...

Bu bölüm, sizi bir şeylere hazırlamak için küçük bir yolculuk; seyahatimiz esnasında göreceklerinizden tedirginlik duyup, feryat figan, sağa sola saldırmaya başlamayın hemen!..

Bunu sakın yapmayın; çünkü bu hazırlıktan sonra, yeni bir yolculuğa daha çıkacağız; harikulâde bir yolculuğa... Ne yazık ki, pek de alışık olmadığınız, katılmak için pek de hevesli görünmediğiniz harikulâde bir yolculuğa...

Kuran okuyacağız!..

Ve bu müthiş serüvenin "şuurlu tanıklarından bir bölümü olarak" okuduklarımız üzerinde "derin derin" düşüneceğiz...

Kuran okuyacağız!..

YARATILIŞ - BİR "YOK"TAN KOPUP GELEN SOYLU SERÜVEN



"Aklı ve gönlü işleyenler o kişilerdir ki, ayakta iken, otururken, yan yatarken hep Allah'ı anarlar; göklerin ve yerin yaradılışı hakkında derin derin düşünürler."
(Âli İmran, 191)

Bir zamanlar hiçbir şey yoktu. İnsanlar, hayvanlar, bitkiler... Hatta ne dünya, ne de Evren...

Zaman bile yoktu.

Ve bir gün, bir şeylerin "ol"ması kararlaştırıldı!..

Akla hayale gelebilecek her şeyi "kodlanmış bağrında" barındırıp, "yok"tan kopup gelen o gizem dolu soylu serüven, yaklaşık 15 milyar yıl önce, o muhteşem komutla başladı:

"Ol!.."[2]

Sıfır büyüklükteki ve sonsuz yoğunluktaki nokta, sonsuz sıcaklığını hiçliğe bırakıp zamanı başlattıktan bir saniye sonra, çok sonraları "Evren" adını alacak olan ışımanın ısısı yaklaşık on milyar dereceye düştü. Patlamanın şiddetiyle milyarlarca kilometre uzaklara fırlayan ışıma yüz saniye içinde oldukça soğumuş, ısı artık sadece 1 milyar dereceye düşmüştü. Tanrısal kozmik tohumun "genişlemesi"[3] sürdükçe ısı daha da düştü ve birkaç saat sonra helyum ve diğer elementlerin oluşumu durdu... Bir milyon yıl kadar bir süre, ışık hızına yakın bir hızla hiçliği istila eden tohum bulamacının genişlemeye devam etmesiyle geçti. Sonsuz

2 Yasin, 82; En'am, 73; Mümin, 68

3 Zariyat, 47

yoğunluktaki sıfır hacimli nokta artık hayalleri çok aşan bir mimari disiplinle büyüyor, gelişiyor ve serpiliyorda...

Bir şeyler "Ol"uyordu; hiç kuşku yoktu!..

Bir milyon yıl daha geçtiğinde sıcaklık artık birkaç bin dereceye düşmüş, elektronlar ve çekirdekler, aralarındaki elektromanyetik çekime dayanacak enerjiyi yitirip birleşerek atomları oluşturmaya başlamıştı. Onlar atomları oluşturadururken, Evren bir bütün olarak genişlemeyi ve soğumayı sürdürecek, ama ortalamadan biraz yoğun bölgelerde çekimsel kuvvetin daha fazla oluşu nedeniyle genişlemede bir yavaşlama olacaktı. Artık bazı bölgeler genişlemeyi bırakmış, çökmeye başlamıştı. Bu bölgeler çökerken, dışındaki maddelerin kütlesel çekimi olanları hafifçe dönmeye başladı. Çöken bölge küçüldükçe dönmesi de hızlandı. Sonunda bölge yeterince küçülmüş ve kütlesel çekimi dengelemeye yetecek bir hız kazanarak disk biçimi almaya başlamıştı. Artık neredeyse sonsuz bir büyüklüğe ulaşan Evren'deki bu oluşum, çeşitli bölgelerde, "o aynı muhteşem buyruk doğrultusunda" aynen tekrarlanmış ve trilyon kere trilyonlarca tondaki madde yığını kümeleri öbek öbek oraya buraya serpişmeye başlamış; hâlâ o gizemli patlamanın etkisindeki o kurgusal düzensizlik(!), giderek yerini tanrısal bir düzene terk etmeye dönüşmüştü. Uygun bir noktadan bakıldığında, uzay dalgaları üzerine yayılmış köpüğümsü hafif ışıltılar, Kozmos'un orasında burasında esrarlı yakamoz silüetleri halinde, bazılar tek başına, bazılarıysa kümeler oluşturarak nazlı nazlı salınmaya başlamıştı. Birkaç yüz milyon yıl önce, hakkında hiç kimsenin hiçbir kayıt tutmadığı (!) (Carl Sagan) o dramatik patlama ile atılan tohum artık büyümüş ve yüzmilyarlarca galaksi ve her bir galakside yüzmilyarlarca yıldız halinde, alabildiğine engin ve soğuk bir kozmik karanlıkta kayarak dolaşmaya başlamıştı.

Engin kozmik karanlıkta hayranlık verici bir biçimde oluşan milyarlarca galaksiden, çok sonraları "Samanyolu" ismi-

ni alacak olan bir tanesi, her iki yüz elli milyon yılda bir tur attırdığı sarmal kollarındaki hidrojen ve helyum gazlarını, kendi kütlelerinin çekimi altında çöken küçük bulutlara böldüğünde, bölünen parçaların içindeki atomlar birbirleriyle çarpışmaya başladı ve sıcaklık belirli bir miktar arttıktan sonra çekirdek kaynaşması reaksiyonu devreye girdi. Bu, yepyeni bir oluşumdu ve kaçınılmaz sonuçlarını vermekte gecikmeyecekti. Nitekim, reaksiyon sonucu, hidrojen daha fazla helyuma dönüştü ve açığa çıkan ısı, basıncı yükselterek bulutları daha fazla büzülmekten alıkoydu. Daha fazla büzülme olmamalıydı; olmayacaktı... Ve olmadı da... Kozmik programın esrarlı şekillendirmesinde herhangi bir değişiklik yapmaya izin yoktu; gerek de...

Buna gerek yoktu; çünkü zaten "her şeye bir ölçü ve oluş tarzı takdir edilmiş"ti...[4]

Programlanan şey; her ne ise, oluşumunu tamamladığında, gerçekten tam planladığı gibi, hidrojeni yakarak helyuma dönüştürecek ve çıkan enerjiyi gerek ısı ve gerekse de ışık biçiminde yayacaktı. Evrenin ücra bir köşesinde, "aşağıların en aşağısında"[5] sıradan bir galakside yaklaşık dört yüz milyar tane üretilen bu birimlerden özellikle bir tanesi, programın ilerki aşamalarında kendisine ihtiyaç duyacak olan minicik, kırılgan, bakıma ve şevkate muhtaç, mavi-masmavi bir kum taneciğine, bu ısı ve ışığını yaklaşık sekiz dakikada ulaştırmaya başlayacaktı. Sekiz ışık dakikası o denli özenle belirlenmişti ki, bu, yedi dakika olsa cehennemi sıcaktan; dokuz dakika olsa, dondurucu soğuktan dolayı işlevsel olmaktan hemen çıkacak ve program daha başlamadan bitecekti.

4 Furkan, 2
Tin, 5

Hesap çok özenle yapılmıştı: Sekiz dakika; ne daha az, ne daha fazla!..

Artık "yıldız" adı rahatlıkla verilebilecek bu ışın toplarından bazıları neredeyse küçük bir şehir büyüklüğünde olurken, bazılarıysa milyarlarca başka yıldızı içine alabilecek denli büyük olabiliyordu. Kimi son derece nazlı bir biçimde dönerken,[6] kimi de öylesine çılgınca hızlara ulaşıyordu ki, uzaktan bakıldığında kutupları neredeyse yamyassı olmuş gibi görünüyordu. Bazıları kalabalık guruplar halinde akıp giderken, soylu serüvenin "önemli yolcularından biri" olan ve sekiz dakikalık ışıkla görevlendirilip, "bir gün daha da yaklaştırılacak olan" yıldız, tek başına, "bildiğini" okumaya devam ediyordu...

Samanyolu, artık dört yüz milyar yıldızıyla ışıl ışıl parlıyor[7] ve sarmal kollarıyla, nazlı bir gelin gibi, her 250 milyon yılda bir yavaş yavaş salınmaya devam ediyordu. "Kozmik Sanatçı", Samanyolu'nun merkezinden kırk bin ışık yılı uzaklıktaki karanlık bir bölgede, kenar mahallelerinin birinde, "aşağıların da en aşağısında"[8], özellikle görevlendirildiği sonradan anlaşılan (!) ve kararlı tutumunu, "belirli bir süre"[9], en az onbeş milyar yıl daha muhafaza edecek olup, "kendine özgü bir durak noktasına doğru akıp giden"[10] Güneş'in oluşmasından sonra arta kalan ağır elementlerin küçük bir miktarını büyük bir maharetle biraraya getiriyor ve çekim gücü nedeniyle, bunları neredeyse dairesel bir yörünge halinde,[11] tespih taneleri gibi birbiri peşisıra diziyordu. Metanlı buzlarla örtülü Platon, inanılmaz

6 Tarık, 11
7 Kaf, 6
8 Tin, 5
9 Ahkâf, 3
10 Yasin, 38
11 Enbiya, 33

boyutlardaki gaz topları; Neptün, Uranüs ve Jüpiter... Ve devleri izleyen mütevazı boyutlardaki Mars, Merkür, Venüs...

Ve milyarlarca galaksi içinde sıradan bir galaksi olan Samanyolu'nun 400 milyar yıldızından nisbeten küçük olan birinin çevresinde 4 milyar 600 milyon yıldan bu yana dönüp duran, sonsuz bir enginlikte kaybolmuş hissini veren; yapayalnız, minicik, mavi-masmavi bir küre: Arz...

Yüzlerce milyar galaksi ve trilyonlarca yıldızla "süslenip nakışlanmış"[12] kozmik bir okyanusun en ücra sahillerinde kaybolmuş, küçücük, kırılgan bir kum taneciği...

Mavi, küçük kum taneciği, 4 milyar 600 milyon yıl önce "çok özel bir amaçla"[13] oluşturulup, çekim yasalarına ve amaçlanan işlevselliğine uygun olarak "yayılıp yuvarlatıldığında"[14] bir atmosfere sahip değildi. Isığı ve ısısı sekiz dakikada ulaşan yıldızının etkisiyle ısınırken içinde kasılıp kalmış olan metan, amonyak, su ve hidrojen gazlarını serbest bırakmaya başladı. Aynı serüvende yol arkadaşlığını üstlendiği, "Gökteki" Güneş'in bedeli ödenemez bu desteği, yine "Göklerden" gelen bir başka destekle perçinlendi: Buzdan oluşmuş, "belirli ölçülerde su taşıyan" devasa boyutlardaki bir meteor Arz'a çarptı; böylece o meteordaki su "yeryüzünde kaldı."[15] Tüm bunlar, bir taraftan "her türlü canlının oluşumu için kaçınılmaz olan su"yu[16] sağlarken; diğer taraftan da atmosferin oluşmasına hizmet etti. Bu iki anlama geliyordu: Birincisi, bir zamanlar "bitişik" olan "yer ve gökler birbirinden ayrılıyordu";[17] ikincisi, atmosfer nedeniyle, en yakın gök

12 Kaf, 6
13 Sâd, 72
14 Naziat, 30
15 Müminun, 18
16 Müminun, 18
17 Enbiya, 30; Nur, 45

"bir korumayla donatılıyordu."[18] "Oksijen oluşumunun fotosentez hücrelerinin ortaya çıkışlarını beklemesi gerekiyordu ve bu hücreler yaşamları için fotosentez oluşmasına yetecek kadar bir ışığa gerek duyarlarken, bunların aynı zamanda öldürücü nitelikteki ultraviyoleye karşı "korunmaları" gerekiyordu; atmosfer bu görevi üstlendi. Her şeyiyle göz önüne alındığında, gökyüzünün mucizevi bir başarı olduğu hemen görülüyor, planladığı iş konusunda, doğadaki her şey kadar bir yanılmazlık gösterdiği hemen göze çarpıyordu. Otuz mil kadar yukardaki ozon tabakası ile kaplı gökyüzü yaşam için soluk alıyor ve yaşam için bir başka şey daha yapıyordu. Her gün milyonlarca meteorit bu zarın dış tabakalarına çarpıyor ve sürtünme sonucu yanarak ortadan kalkıyordu. Bu "koruma" olmaksızın, Dünya'nın yüzeyi çok uzun zamandan beri Ay'ın tozlu yüzü haline dönüşmüş olacaktı"[19]

Her şey, Arz'da bir şeylerin "Ol"duğunu gösteriyordu, önemli bir şeyler; hiç kuşku yoktu!..

Güneş ısısısın etkisiyle oluşan fırtınalar, şimşek ve yıldırım birbiri peşisıra mavi gezegeni bombardımana başladığında, yanardağlar da lav püskürtmeye çoktan girişmişti. Üretilmek istenen şey her ne ise, bu uğurda öylesine yoğun bir faaliyet gösteriliyordu ki, sadece bu gayret dahi, "amaçlanan" şeyin önemi konusunda yeterli ipuçlarını fazlasıyla veriyordu.

Bu oluşumlar, ilkel atmosferin hidrojen açısından zengin basit molekül zincirini paramparça etti. Meydana çıkan parçalar kısa zamanda birleşip daha karmaşık biçimler aldı ve okyanuslarda erimeye başladı. Çok geçmeden denizler bir bulamaca döndü...

Toplam altı gün süren[20] bu Soylu Serüven'in son anlarında, tahayyül dahi edilemeyecek olağanüstülükte bir şey oldu: Kı-

18 Fussilet, 12

19 Lewis Thomas / Bir Hücrenin Yaşamları / e yayınları, 1984

20 Kaf, 8; Furkan, 59; Secde, 4; Hadid, 3

rılgan kum taneciği yaklaşık bir milyar yaşına geldiğinde, kozmik kompüterden Arz'a, "kodlanmış komutlar" silsilesi yağmaya başladı. Artık komutu alabilmeye hazır hale gelmiş olan o bulamaca, çamura, balçığa,[21] o esrarengiz kozmik şifre fısıldandı ve bir molekül, bulamaçtaki diğer molekülleri yapıtaşları olarak kullanarak kendi kopyalarını yapmaya başladı.

Anlaşılan oydu ki, Kozmos artık duyulmak, görülmek ve anlaşılmak istiyordu...

Hayat başlamıştı...

Yaşam "yavaş yavaş" şekilleniyordu...

21 Hicr, 26

YARATILIŞ - İKİ
SOYLU SERÜVENİN YAŞLI YOLCUSU



"Onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin."

(Sâd, 72)

Sonsuz yoğunluk ve sıcaklıktaki sıfır kütleli noktacığın o gizemli patlamasından bu yana geçen yaklaşık 12-13 milyar yıl boyunca herhangi bir işlevi yokmuşçasına nefes alıp veren muhteşem okyanusun ücra sahillerindeki kum yığınları arasında kaybolmuş olan kırılgan kum taneciği, yeni üstlendiği görevin itelemesiyle bir anda harekete geçti.

Kozmik karanlığın belli belirsiz fısıltısı giderek ivme kazanıp yerküreyi boydan boya sarmış ve bükülü pervane biçimindeki merdivene benzeyen DNA, dört ayrı basamağını oluşturan dört ayrı molekül parçası halinde, genetik kodun dört harfiyle işe başlayarak, nükleotid denen basamaklarıyla kalıtsal talimatlar vermeye, 12-13 milyar yıllık kadim şifreyi okumaya hemen girişmişti.

Şimdi "Ol"an şey de, aklın ve tahayyül gücünün çok ötelerinden kopup gelen o soylu serüven kadar inanılmazdı: Cansız maddeler, canlanıyor; inorganik maddeler, organik maddelere dönüşüyordu..

Çamur canlanıyordu!..

Bu aşamadan sonra yapılması gereken iş, özel işlevli molekülleri biraraya getirmek ve bir molekül organizasyonu kurmaktan ibaretti. Organizasyonun iştigal konusu son derece açıktı:

Özel işlevli moleküller biraraya getirilecek ve hücre oluşturulacaktı. Trilyonlarca molekül depolarda hazır bekliyordu; daha fazla beklemenin bir anlamı yoktu...

Organizasyonun ilk ve tek üretimi, tek hücreli bitkiler oldu. Üç milyar yıl boyunca mikroskobik küçüklükteki mavi-yeşil yosunlar okyanuslarda mutlak hakimiyet kurdu. Kalite kontrol mühendisliği bölümü için yapacak çok fazla iş yoktu; her şey öylesine harikulade planlanmıştı ki!..

Ve plan, 12-13 milyar yıldır o denli kusursuzca gelişiyordu ki!..

Üç milyar yıl içinde yeterli üretimin yapıldığı hesaplanınca organizasyon tasfiye edildi. Bundan sonrasında ona ihtiyaç yoktu; tüm yeryüzü bir fabrikaya dönüştürülmüş ve yönetim tüm çalışanların oluşturduğu tek imzalı bir üst kurula bırakılmıştı: Bu, serüvenin ta başından beri kurgulanan ve 15-16 milyar yıl önce patlayarak açılan ilk tohum içinde kodlanarak şifrelenen bir üst kuruldu; zamanı gelmiş ve şifre bu üst kurulun kulağına fısıldanmıştı; tanrısal kurgulamanın doğal sonucu olan "sebep" hemen devreye girmeliydi:

Bu, "Evrim Mekanizması"ydı!..

Bundan sonra kararları o verecekti.[22]

Zamanın hizmetkarı bu üstkurul, o denli düzenli, o denli eğitimli ve o denli sabırlı, tahammüllüydü ki, sonuçtan emin olmamak için hiçbir neden bulunmuyordu. Artık her şey emin ellerdeydi; herkesin içi rahat edebilirdi...

İlk hücrenin kükürt bileşimlerle dolu kaynar su kaynaklarında, çamurlar arasında oluşmasından bu yana geçen üç milyar yıl süresince her şey yolunda gitmişti; artık tek başına yaşayan bir hücrenin bölünüp ikiye ayrılması engellenebilir; hüc-

22 Araf, 11; Nuh, 14; Secde, 7; Rum, 20

reler kendi ortak çıkarları uğruna birleşerek karmaşık yaşam şekillerine, çok hücreli organizmalara doğru o kutsal yolculuğu başlayabilirdi.

Bu mukaddes yolculuk büyük bir güven içinde başladı: Bir zamanlar tek başlarına yaşamak zorunda olan hücreler artık birleşmiş ve çok hücreli organizmalara dönüşerek güç kazanmışlardı. Kalıtsal talimat ve kozmik yazılımın dramatik fısıltısı tarafından "üs kurul"un kulağına fısıldanan şifre, tüm kilitleri açmış, üç milyar yıldır yerkürenin bilinçli baskısı altında ezilen hücrelerin birleşmesi, 600 milyon yıl önceki "cambrian" dinamitinin fitilini ateşleyivermişti.

Şimdiki miktarın %1 oranında bulunan oksijen, ultraviyole ışınlarına karşı yeterince güçlü bir oluşturarak, hücrelerin göl, nehir ve okyanusların üst tabakalarına yükselmesine izin vermişti. Bu, yaklaşık 600 milyon yıl önce, paleozoik çağın başlangıcında olmuş ve bu çağla ilgili kayıtların çok sonraları göstereceği gibi, her türden deniz fosilinin sayılarında birden bire görülen artışın nedenini oluşturmuştu. Oksijenin şimdiki düzeyinin %10'una ulaştığı sırada ise, yani hemen hemen 200 milyon yıl sonra, sudaki yaşamın karaya taşınmasına izin verecek kadar yeterli ölçüde bir gökkubbe oluşmuştu; artık, karaların hazırlanması gerekiyordu...

Bu arada, susuz bölgeler de, geleceklerinden hiç kuşkuları olmayan konukları için harıl harıl süren bir hazırlık içindeydi. Artık "otlağın çıkarılması"[23] gerekiyordu... "Gökten kutlu ve bereketli bir su"yun[24] indirilmesi zamanı gelmişti. Bu su "kutluydu", çünkü "her canlı şey ondan oluşturulmuştu",[25] bu su "bereketliydi", çünkü "ölü toprağın diriltilmesini, on-

23 Ala, 4
24 Kaf, 9
25 Enbiya, 30

dan daneler çıkartılmasını"[26] sağlamak için, toprak bu suyla gübreleniyordu. Havada bir şimşek çaktığında çevresindeki hava yüksek derecelerde ısınıyordu. Hava hemen soğuyordu ama soğumadan önce havadaki azot ve oksijen molekülleri birleşerek nitrojen dioksiti oluşturuyordu. Bu bir asit yağmuru demekti ve yağmur suyunda eriyen nitrojen dioksit nitrik asite dönüşüyordu. Dönüşümü bağrından çıkaran "her an yeni bir iş ve oluşta olmak"[27] keyfiyeti bununla sınırlı kalmıyor, nitrik asit toprağa ulaşıp içine girdiğinde nitrata dönüşüyor; böylece tüm yeryüzü, her şimşekle bir trilyon kere trilyon nitrojen dioksitin oluşturduğu yaklaşık elli kilo molekülle, her saniyede yaklaşık 100 kez düşen yıldırımla ve gezegen çapında her saniyede üretilen beşbuçuk ton niratla gübreleniyordu. İş bununla da sınırlı kalmıyordu: Yağmur bulutlarını oradan oraya taşıyan ve tüm yeryüzünün gübrelenmesine hizmet eden "rüzgar, aynı zamanda bir dölleyici"[28] olarak da görev üstleniyor; karaya çıkmak üzere olan yeni konukların ihtiyaç duyacağı bitkilerin üremesinde önemli bir rol oynamaktan geri kalmıyordu.

Yaşlı Arz'da o anda tüm bu olup biteni yorumlayabilecek bir bilinç olsaydı, herhalde bu harikulade ahenk karşısında şaşkınlıkla dolu hayranlığını gizlemekte bir hayli zorlanırdı; ama "bilinç" daha oluşturulmamıştı, "henüz" zamanı gelmemişti!..

"Yaratılış başlatılmıştı ve yaratılanlar varlık alanına art arda çıkarılıyordu"[29] Cambrian patlamasıyla birlikte, okyanuslar binbir çeşit hayat şekilleriyle doldu taştı. Bir zamanlar tek hücreli organizmaların birleşip çok hücre oluşturulmuş özel organ

[26] Yasin, 33
[27] Rahman, 29
[28] Hicr, 22
[29] Yunus, 34

sistemleri izledi; tat ve koku sinirleri gelişti, "kulaklar ve gözler" ortaya çıkmaya başladı.

Artık, "işiticiler ve görücüler"[30] devri sahne alıyordu...

İlk balığımsı yaratıklar ve omurgalılar okyanus hakimiyetini ele geçirdiler: "Kendisine birtakım evreler, birtakım durak noktaları belirlenen Ay"ın[31] evrelerinden kaynaklanan çekim gücünün de etkisiyle oluşan gel-gitler nedeniyle bir çekilen bir dolan su, canlı hayatı, konuklarını ağırlamak için çoktandır hummalı bir faaliyet içinde hazırlanmakta olan karaya taşımakta gecikmedi. Karada beliren ilk hayvan olan anfibik böceği, ilk ağaçlar ve sürüngenler izledi. Dinozorlar ve memeliler tarih sahnesine çıkıp kafalarını kaldırdıklarında, uçan kuşlarla karşılaştılar. Zamanla evrimin ödün vermez kalburundan geçemeyen dinozorlar ve kader arkadaşları, "yaratılanlardan 'seçilecekler'e serüveni kurgulayan kendisi karar verdiginden, onların seçme hakkı bulunmadığından"[32] ortadan kalkarlarken, bugünkü yunusların ve balinaların ilk ataları, mavi okyanuslarda cirit atmaya başladılar...

"Otlak çıkarılmış",[33] "karnı üzerinde yürüyen, iki ayağı üzerinde yürüyen, dört ayağı üzerinde yürüyen canlılar"[34] "her yana yayılmıştı";[35] bu, bir şeylerin zamanının "yavaş yavaş" gelmekte oluşunun göstergesiydi.

Yine bir şeyler "ol"uyordu; önemli bir şeyler; hiç kuşku yoktu!..

Yaklaşık 75 milyon yıl önce, vücut ölçülerine oranla şaşılacak derecede iri ve iyi gelişmiş bir beyne sahip olan, diğer tür-

30 Müminun, 78
31 Yasin, 39
32 Kasas, 68
33 Ala, 4
34 Nur, 45
35 Casiye, 4

lerden belirgin farklılıklar taşıyan bir tür, tarih sahnesinde rol almaya başladı: Primatlar..[36]

Bu yeni türün içinde, beyin gelişimini doruğa tırmandıran hominidea ailesinin bireyleri, hominidler,[37] 14 milyon yıl önce dik durmaya başladılar. Yaklaşık 12.5 milyon yıl sonra ateşi ilk kez kullandıklarında, artık yeni isimler Homo erectus'tu. Zamanımızdan yaklaşık 250.000 yıl önce, beyinleri daha da irileşmiş, isimleri de değişmişti; artık Homo sapiens olmuşlar, bütün Arz'a yayılmaya başlamışlardı. Bu türün ilk temsilcileri(!) olan Neanderthal'ler, zamanımızdan 35.000 yıl önce ortadan kalktıklarında, sonraları hiçbir bilimadamının hiçbir zaman açıklayamayacağı bir şey daha "Ol" du:

"Ben ondan hayırlıyım, beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın."[38] diye küstahlaşıp, "Çamur olarak yarattığın kişiye secde mi ederim!"[39] diye asileşen bir yaratık, "Hadi çık oradan; sen kovulmuş birisin!.."[40] cevabıyla karşı karşıya kaldı!..

Çünkü, bir süre sonra bir şeyleri araştırmaya başlayacak olan biyologların bilinci(!) için hep başa çıkılması zor ve şaşırtıcı bir sorun oluşturacak olan bir şey, hiç kimsenin(!) hiçbir zaman(!) açıklayamayacağı bir şekilde ortaya çıkmıştı:

Bilinç için şaşırtıcı olan bu sorun, bizatihi "bilinç"in ta kendisiyi!..

Şaşırtıcıydı; çünkü onların bilinen evrimsel bakış açısına tam uymamaktaydı. Bu, bilimadamlarının kendilerini rahatsız hissetmelerine yol açacaktı; öyle ki, bazen bilincin bilimsel bir konu olduğunu bile reddedecek, bunun bilimsel olarak ele alınama-

36 Latince "birinci"

37 Latince "insan"

38 Sâd, 76

39 İsra, 61

40 Sâd, 77

yacağını ve dolayısıyla herhangi bir bilimsel teori için bir sorun oluşturmayacağını iddia edeceklerdi. Ama içten içe bileceklerdi ki, bu gerçekten bir sorundur; dahası biyolojinin kilometre taşlarından sayılacak olan "doğal seçilim teorisi" açısından bir sorundur...

Neyse ki, bilinci, bilincin bir sorunu olarak görme paradoksuna teslim olmayı reddeden bilinçliler de mevcuttu; ve bunlar giderek hiddetlenmekteydi!..

"Yok"tan kopup gelen soylu serüvenin yaşlı yolcusu, hiçlikteki o sıfır hacimli ("hiç"li) noktacığın patlama anında zaten çoktan tasarlanmış olduğunu; kendisine "şah damarından daha yakın olan"[41] tasarımcısının onu "kıvamına erdirip içine ruhundan üflediğinde",[42] meleklerin kendisine neden secde ettiğini; bu "kıvama" gelene dek neden "halden hale geçtiğini, evreden evreye geçtiğini"[43] bir türlü anlayamadı...

Anlayamazdı da; çünkü, "insanların kalp gözlerini açacak ışıklardan oluşan, o kılavuzu"[44] okumayı hiçbir zaman sevmedi...

O hep başka şeyleri sevdi, hep başka şeylerin peşinden koştu...

Hep sevdiği, hep peşinden koştuğu şeyler onu "bilince" karşı hep kahır dolu bir seçenek sunmaya mahkum etti:

"Ya bilim, ya Yaratıcı!.." diye ölesiye inatçı kesildi...

Dayatılan seçeneklerden ilkini seçenler Kozmik Tasarımcı'yı yok saydılar; ikincilerse "Tasarımcının Sünneti"ni...

Ve yaşlı yolcu, yaklaşık 15-16 milyar yıllık yaşlı bilinciyle, artık bir şeyleri görmenin zamanının geldiğine nihayet karar verdi.

41 Kaf, 16
42 Sâd, 72
43 Nuh, 14
44 Casiye, 20

"Kalp gözlerini açacak ışıklardan oluşan Kitap"ı eline aldığında, ışığın hiddetiyle, bir an için gözleri kamaştı.

Ama bir süre sonra kamaşma ortadan kalktı;

Ve...

YARATILIŞ - ÜÇ
YARATILIŞ VAKANÜVİSLERİ



"Sizi bir tek canlıdan vücuda getiren O'dur. Bu oluşumda bir karar kılma yeri var, bir de emanet olarak kalma yeri. İyice araştırıp kavrayan bir topluluk için ayetleri biz tam bir biçimde detaylandırdık."
(Enam, 98)

Her şey, 1809 yılında doğan bir çocukla başladı. (Siz öyle sanın!..)

Doğaya karşı belirgin bir ilgisi olan bu çocuk belki de hiç farkında olmadan Ankebut Suresi'nin 20. ayetini[45] uygulayacak ve "dolaşma görevi" bittikten sonra kaleme aldığı, tarihin en çok tartışılan kitaplarından birinin son paragrafında şunları yazacaktı: "Nehrin kıyısındaki yaşamı oturup izlemek; bitkilerin karmaşık öyküsünü, çalılıklarda öten kuşları, havada uçuşan böcekleri, ıslak toprakta şuraya buraya sürünen kurtçukları düşünmek ne kadar ilginç gelir insana!.. Birbirinden onca farklı, ama birbirine bu derece bağımlı bütün yaşam biçimleri, bizleri yöneten yasaların ürünüdür."[46]

Çocuk 10 yaşına geldiğinde annesini kaybetmiş ve hemen ardından başladığı okulda Latince, Yunanca ve biraz da eski çağ tarihi öğrenmişti; ama aklı başka yerlerdeydi... 16 yaşındayken, İngiltere'nin Shrewsburry kasabasının aranan doktorlarından olan babasının zoruyla, tıp öğrenimi yapsın diye Edinburg'a gönderildi. Tıp öğrenimi oldukça iyi gidiyordu, ta ki bir gün klo-

[45] "Yeryüzünde dolaşın da yaradılışın nasıl başladığına bir bakın."
[46] Charles Darwin/Türlerin Kökeni, 1859

roform ile bayıltılmadan ameliyat edilen bir çocuğun ızdırabına tanık oluncaya dek... (O tarihlerde anestezi henüz bilinmiyordu.) 19 yaşındayken, din adamı olarak yetiştirilmek üzere Cambridge'e gönderildi. Sonradan, özgeçmişinde açıklayacağı gibi, o tarihlerde, İncil'deki ve Tevrat'taki her sözün harfi harfine gerçek olduğundan hiç kuşkusu yoktu.

Bundan hiç kuşkusu yoktu ; ama Enchclopedia Britannica'yı açtığında, Dünya'nın Hz. İsa'dan 4000 yıl önce mi yoksa tam 4305 yıl önce mi yaratıldığı konusundaki tartışmalarla karşılaşıyordu.

Yeryüzü bu kadar yeni olabilir miydi?..

Ayrıca, kendi doğumundan 7 yıl önce ölen dedesi Erasmus Darwin'in "Hayvanlar Dünyasının Sınıflanması Ya Da Organik Yaşamın Yasaları" adlı kitabındaki şu paragraf da aklından hiç çıkmıyordu: "Dünyanın oluşmasından bu yana geçen uzun çağlar boyunca ve belki de insanoğlunun tarihinin başlangıcından milyonlarca yıl öncesinde, sıcak kanlı bütün hayvanların "Büyük Sebep"in tüm özelliklerini öngördüğü tek bir kökten çıktıklarını; yine aynı başlangıçtan yeni organlar, yeni eğilimler, yeni yönelimler, yeni duyarlıklar, duyular, beceriler geliştirme gücü kazandıkları ve böylece kendi yaşamlarını zamanla daha iyiye götürdükleri bir yana, başarılarını kendilerinden sonraki kuşaklara bırakma becerisini de elde ettiklerini, dolayısıyla sonsuza kadar sürecek bir dünyanın parçacıkları olduklarını düşünmek, acaba gerçeklerden uzaklaşmak mı olur?"

Bu satırların yazarının öldüğü yıl yayınlanan (1802), "Doğal Teoloji, Ya Da Tanrı'nın Varlığına Ve Niteliklerine İlişkin Doğa'da Bulunan Kanıtlar" adlı eser de gözünden kaçmamıştı. Din bilimci yazar Villiam Paley, Tevrat ve İncil'i yorumlayarak(!) oluşturduğu bu kitabında, biyolojik türlerin topluca ve bir defada yaratılmış olduklarını inandırıcı bir şekilde anlatıyor; din adamlarının o tarihlerde şiddetle savundukları "En önemsiz gö-

rünen canlı türlerinin bile yeryüzünden yitmesine hiçbir zaman izin verilmez" tezine sahip çıkıyordu.

Gerçekten, yeryüzünde o güne dek yaşayan hiçbir tür ortadan kalkmamış mıydı?..

İş bununla da bitmiyordu. Yeryüzünün yaşına ilişkin öneriler, din dışında, artık yeni bir bilim dalı olan jeolojiden de gelmeye başlamıştı; William Smith (1769-1839) adında bir inşaat mühendisi, farklı yörelerde açılan kanallarda toprak ve kaya katmanlarının hep aynı sıralamayı koruduğunu farketmişti ve bu katmanların, içinde saklı bulunan fosillerle özdeşlik bağlantısı kurularak açıklanabileceğini iddia ediyordu.

Ve fosiller çok eskiydi!..

Kaldı ki, Charles Lyell adlı bir yerbilimci, 1830 yılında yayınladığı "Yerbiliminin İlkeleri" adlı kitabında, yeryüzü kaya katmanlarında bulunan hayvan ve bitki fosillerine dayanarak, yeryüzü tarihini şu çağlara ayırıyordu: 1) Paleozoik: Suda yaşayanların ve sürüngenlerin eski yaşam biçimlerini içeren ilk çağ; 2)Mezezoik: Biyoloji tarihinde kuşların ve memelilerin yeryüzünde görülmeye başladıkları bir orta çağ; 3) Senezoik: Yeni yaşam biçimlerinin ön plana çıktığı, memelilerin egemen duruma geçtiği son çağ...

Tüm bunlar 6000 yılda olacak şeyler değildi!..

Genç Darwin'in kafası karmakarışık olmuştu...

Ünlü Fransız doğabilimcisi Buffon (1707-1788), 1749 yılında, "Yeryüzü Teorisi" adlı kitabını yayınladıktan sonra, 1778'de de "Doğanın Evreleri"ni piyasaya sürmüştü. Bilgin, Dünya'nın çok uzun bir geçmişi olduğunu iddia ediyor; bu uzun geçmişin evrelerini, şimdiki zamanda da geçerliğini sürdüren, gözlemlenebilir olayların ışığında yorumlamaya çalışıyordu. Ünlü Fransız doğabilimcisi bununla da sınırlı kalmıyor, farklı canlı türlerin yeryüzünde görünme tarihlerini kronolojik bir sıraya koymaya çalışıyordu.

Tüm bu kafa karışıklığı yetmezmiş gibi, bir de Lamarck (1744-1829) ortaya çıkıyor; "yeni ihtiyaçlar, yeni organların gelişmesine yol açar; yeni organlar kullanıldıkları oranda gelişimini sürdürür; bu tür kazançlar kuşaktan kuşağa aktarılır; buna mukabil organların kullanım dışı kalması zamanla körelerek yok olmasına yol açar." mealinde bir şeyler ileri sürüyordu.

Yani her türlü kafa karışıklığının yanısıra, yine her türlü altyapı da zaten hazırdı; "evrim" düşüncesinin en az yüz yıllık bir geçmişi vardı. (Siz öyle sanın!..)

1831 yılına gelindiğinde, ilahi bir rastlantı sonucu kendisini, İngiliz hükümeti tarafından Amerikan sahillerini incelemek üzere gönderilen "Beagle" adlı bir geminin küçük kamarasında buluverdi. Boğaz tokluğuna kabul ettiği bu 5 yıl süren çileli yolculuk esnasında, gemideki üç subay hummadan ölmüş, kendisi zehirli böcekler tarafından defalarca ısırılmış, iki üç kez boğulma tehlikesi atlatmış, And Dağları'nda ve Tahiti kayalıklarında tehlikeler yaşamış, jeolojik araştırmalara giriştiği Asensiyon Adası'nda keçi yollarında ömür tüketmişti.

Maceralı yolculuktan döndüğünde, artık kilisede kalamayacağını anlamıştı. Altı yıl boyunca çeşitli görevler yaptıktan sonra, 1842 yılında Londra yakınlarında bir kasabaya yerleştiğinde, artık 33 yaşında ve hasta bir adamdı. Tarihin en çok tartışılan kitaplarından "Türlerin Kökeni"ni yazarken (Hayatta Kalma Mücadelesinde Doğal Seçilim Ve Seçilmiş Irkların Korunması Yoluyla Türlerin Kökeni Üzerine), maceralı yolculuğun acısı yeni yeni çıkıyordu; Pampa yöresinin iri siyah böceği Bonchuca tarafından ısırılıp zehirlendiği için 20 dakikadan fazla dik oturamıyor, kitabını bu zor şartlar altında yazmaya çalışıyordu... Bu şartlar altında bile 20'den fazla kitap ve inceleme eseri üretmeyi başardı...

O tüm bunları yaparken, Türkler, "yiğidi öldür, ama hakkını yeme" özdeyişini insanlığın ortak kültürüne çoktan armağan etmişlerdi bile!..

O da bir başkası için böyle düşünüyor olmalıydı: "Ekim 1838'de ... eğlence olsun diye Malthus'un 'Nüfus Üzerine'sini okumaya başladım. Hayvanların ve bitkilerin davranışlarına ilişkin uzun süreli gözlemlerim beni hayatta kalma mücadelesinin anlamını kavramaya hazırlamış olduğundan, birdenbire kafamda, bu koşullar altında uygun değişikliklerin korunma eğilimi gösterip uygun olmayanların yok olacağı düşüncesi çakıverdi. Bu, yeni türlerin ortaya çıkması sonucunu doğuracaktı."

Sözü edilen ünlü İngiliz İktisatçı Thomas Robert Malthus, hayatın bir mücadele olduğu fikrinden hareket ediyordu; ona göre, insan nüfusu gıda kaynaklarından daha süratli artıyordu ama bu artık, savaş, kıtlık, hastalık veya sefih bir hayat sürmek gibi nedenlerle belirli bir seviyede kaldığından, nüfus ile gıda arasındaki denge sürekli olarak korunmuş oluyordu.

Malthus'un fikirlerinin katkısıyla olgunlaşıp dünyanın en çok tartışılan kitaplarından biri olan ve 1859 Kasım'ında yayınlanan "Türlerin Kökeni" şu satırlarla bitiyordu: "Yaşamın bu görünümünde yücelik vardır. Yaradan, yaşamın sürdürülmesi için gerekli gücü başlangıçta bir veya birkaç türe bağışlamıştır. Tıpkı gezegenimizin de değişmez yerçekimi yasalarına göre göklerdeki dönüşünü sürdürmesi gibi, böylesine basit bir başlangıçtan giderek en güzel ve en şaşkınlık verici yaşam biçimleri evrimleşmiştir. Bu evrim bugün de sürmektedir."

On iki yıl sonra (1871) iki cilt olarak yayınlanan "İnsanın Türeyişi" adlı kitap, sanılan aksine, daha önceki direnişle karşılanmadı. Türlerin Kökeni'ni okumuş çoğu kişinin aynı sonuçları kendilerinin de çıkarmış olmalarının bunda payı olsa gerek. Kitabın birinci bölümü, "İnsanın Daha Alt Düzeydeki Bir Biçimden Türeyişi" başlığını taşıyordu ve şu cümlelerle başlıyordu: "Herkesin bildiği gibi, insan öteki memelilerle aynı genel yapı tipini ya da modelini paylaşmaktadır. İskeletindeki her

bir kemik, maymun, yarasa, ya da yunus iskeletindeki karşılığı ile eşleştirilebilir. Aynı benzerlik, kasları, sinir sistemi, kan damarları ve iç organları için de geçerlidir. Tüm organların en önemlisi olan beyni de bu genel kuralın dışında değildir."

19 Nisan 1882'de ölen, bu hep tartışılan bilgin, yaşadığı süre içinde yazdığı eserlerinde özetle şunları söylemişti:

1) Organizmalar zamanla değişikliğe uğrarlar. Şu anda yaşayan bir canlı, daha önce yaşayan canlılardan farklıdır. Daha önce yaşamış olan birçok canlı türü zamanla ortadan kalkmıştır. Dünya da böyledir; sürekli değişmektedir.

2) Bütün canlılar ortak bir atadan gelmişlerdir. Türler zamanla birbirinden ayrılmışlardır.

3) Değişimler yavaştır, devamlıdır ve çok uzun sürede gerçekleşir. Bu nedenle, bu, ancak fosil kayıtlarında müşahade edilebilir.

4) Evrimsel değişim mekanizmasının odağında doğal seçilim vardır.

Charles Darwin, hayatının hiçbir döneminde insanın maymundan geldiğini iddia etmedi; o kilisenin tepkisinden çekiniyordu, korkuyordu... Oysa hiçbir şeyden korkmayan, çekinmeyen; "evrim" konusunda söylenebilecek neredeyse her şeyi büyük bir açıkyüreklilikle ortaya koyan bir sürü insan vardı. (Bu insanlara sonra geleceğiz.)

Britanya Bilim Kurumu'ndaki bir tartışmada, belden aşağı vurmaktan pek de kaygı duymayan piskopos Wilberforce, Darwin'i savunan Huxley'le aklı sıra dalga geçmişti:

"Peki ama büyük babasının maymun olduğuna inanan kişinin büyük annesinin de maymun olması gerekmez mi?"

Bilgin Huxley alay dolu bu soruya karşılık vermekte hiç zorluk çekmemişti:

"Hayatın gerçeklerini bulup ortaya çıkarmak için uğraşanları böylesi söz oyunlarıyla karalayan soylu "insan"lardan ol-

maktansa, kendini (haddini) bilen, gerçeğe saygılı maymun soyundan gelmiş olmayı yeğlerdim."

Evrim Teorisini 150 yıldır her gün yıkan, yıkıla yıkıla artık toza toprağa dönen bu teoriyi bir kez daha yıkmak için her yıl yine bıkıp usanmaksızın yüzlerce kitap yayınlayanların ataları, ertesi gün gazetelerinde hemen atmışlardı manşetleri:

"Darwinci bilgin (maymundan geldiğini) nihayet kabul etti!.."

Darwin belki de en büyük hatasını(!) otobiyografisinde yapmıştı. Orada şunları yazıyordu:

"1836 yılından sonraları, Tevrat'ın fazla güvenilebilecek bir kaynak olmadığına giderek inanmaya başlamıştım. Dünya tarihiyle ilgili olarak, Babil Kulesi, Gökkuşağının verdiği sanılan işaret vb. apaçık yanlışlarla dolu olan ve ancak zalimlerden beklenilebilecek duyguları Tanrı'ya yakıştıran Tevrat'a, Hindu'ların kutsal kitaplarından ya da herhangi bir barbar kavmin inançlarından daha fazla güvenilemeyeceğini görüyordum..."

"İncil'de Hristiyanlığın dayanağı olarak verilen mucizelere inanması için aklı başında bir kimseye sunulması gereken kanıtları gözden geçirdiğimizde, bu dinin kutsal bir açıklama olduğu yolundaki inancımı giderek yitirdim... Bu değişim çok uzun süre aldı. Fakat sonunda, geriye hiçbir şey kalmamacasına tamamlandı. Bu öylesine yavaş gerçekleşti ki, ruhsal bir bunalıma düştüğümü hatırlamıyorum. O günden bugüne, varmış olduğum sonuçların doğruluğundan hiç şüphe duymadım."

Bununla beraber, Darwin, yaşamı boyunca hiç ateist olmadı. O büyükbabası gibi bir deistti; bir Yaratıcı olduğunu, her şeyin O'nun eseri olduğunu kabul ediyor; bu Yaratıcı'nın o günden sonra Dünya ile ilgilenmediğini düşünerek vahiy üzerine kurulmuş dinleri reddediyordu, yani teist de değildi... Başka

seçeneği de yoktu; çünkü aynen "bizimkiler" gibi, Museviler ve Hristiyanlar da kutsal kitaplarındaki öğretiyi içinden çıkılmaz bir hale getirmek için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlardı.

Nora Barlow tarafından 1958'de yayımlanan otobiyografide Darwin'in şu sözleri yer alıyordu: "Tanrı'nın varlığı için geçerli öteki inanç ortamı, duygularla değil, aklımızla ilişkilidir ve sanımca çok daha büyük ağırlık taşımaktadır. Bu büyük ve şaşırtıcı Evren'in geçmiş ve gelecek zaman boyutlarını değerlendirebilen insanı da içine almak üzere, rastgele gelişimlere bağlı olduğunu düşünmek zor, hatta imkansızdır. Bunları düşündüğümde, insanınkine benzeyen akıl gücünde bir "ilk Sebep" aramakla yükümlü görüyorum kendimi. Dolayısıyla, Tanrı inancına sahip bir kişi olarak değerlendirilmemem gerekir."

Darwin Kuran'ı okusaydı, dinle ilgili düşüncelerini büyük ihtimalle değiştirirdi; aslında okumalıydı da...

Çünkü, hep sanıldığının tam aksine, ileri sürdüğü fikirler, "doğal seçilim" dışında, kendi orjinal fikirleri değildi ve aynen kendisinden önceki tüm Batı'lıların esinlendiği gibi, ilham aldığı insanların tümü Doğu'luydu; ve bu bilginlerin istisnasız tümü birer Kuran bağlısıydı.

Bu böyle; çünkü Michael Scot adında bir hayli ilginç biri, neredeyse bütün diller konuşabilen ve her konuda hayret edilecek ölçüde derin bilgilere sahip olan ama kim olduğu konusunda, nereden geldiği hakkında pek de doyurucu bilgiler bulunmayan biri, Darwin'in doğumundan neredeyse sekiz yüz yıl önce ünlü bilgin Biruni'nin "Yerküre Üzerine İnceleme"sini Batı dillerine tercüme etmişti...[47]

Neredeyse 800 yıl önce!..

[47] Jacgues Bergier / Zamanın Gizli Sahipleri / Ruh ve Madde Yayınları, 1990

Bruni adıyla bilinen bu Müslüman bilgin de, çağdaşları olan diğer Müslüman bilginler gibi, "tuhaf" şeyler iddia ediyordu; bir hayli tuhaf!..

Komünist, faşist, kapitalist veya ırkçı değildi; sadece Kuran okuyordu ve okuduğu şeyler üzerinde "derin derin" düşünüyordu...

Hepsi bu!..

YARATILIŞ - DÖRT
SOYLU SERÜVENİN "KURAN KÖKENLİ" VAKANÜVİSLERİ[48]



"Ve Kuran'ı ağır ağır, düşüne düşüne oku.
(Müzzemmil, 4)

1973 yılında, Havarizm şehrinin bir kenar mahallesinde, bir Türk çocuğu dünyaya geldi. Biruni adındaki bu çocuk, daha küçük yaşlarındayken bilime merak sarıyor; ve yaşı ilerledikçe matematik, astronomi, fizik, eczacılık ve felsefe başlıca uğraşları arasında yer alıyordu.

İlk gençlik yıllarında, doğumundan neredeyse 100 yıl önce yazılmış bir kitaptan okuduğu bir paragraf düşüncelerinin şekillenmesinde önemli bir rol oynamıştı. Büyük bilgin Cahız'ın, türlerin değişkenliği, dolayısıyla evrimin mümkün olabileceği yönündeki bu "tuhaf" paragrafı şöyleydi:

"Halk, mesh'in (dört ayaklı hayvanların ilk örneği) varlığı hakkında farklı şeyler söylediler. Bazıları onun evrimini kabul ettiler ve onun köpek, tilki, kurt ve benzeri hayvanları meydana getirdiğini söylediler. Bu familyanın üyeleri, bu örnekten gelmektedir."

Türlerin birbirine dönüşebileceğine ilişkin bu olağanüstü boyutlardaki devrimci teori, Biruni'nin aklını hiç karıştır-

48 Bu bölüm, münhasıran, Profesör Mehmet Bayraktar'ın, 2. basımı 2001'de "kitabiyat" tarafından yayınlanan "İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi" adlı eserinden derlenerek oluşturulmuştur. Konu ile yakından ilgilenenler, bu gerçekten ilginç ve önemli eseri mutlaka okumalıdırlar.

mamıştı; zihni, tüm berraklığı ile tarihe meydan okumaya devam ediyordu...

Kuşkusuz, okudukları bununla sınırlı değildi...

Yine, neredeyse kendi doğumundan 100 yıl önce yayınlanmış kitapları incelediğinde, Nazzam adında bir bilginin, bir ilk "çekirdek varlık"tan söz ettiğini görüyor; başlangıçta su, hava, toprak ve ısı gibi temel unsurlardan oluşan bu ilk canlı özün evrimleşerek, insan dahil diğer tüm canlı hayatı ortaya çıkarttığına ilişkin satırları okuduğunda memnuniyetle ve tasdik edercesine kafasını sallıyordu...

Bu arada, çocuk 10 yaşındayken gizli bir felsefi ve yarı bilimsel bir karakter arz eden bir dernek kuruluyor ve kurucular kendilerini "Temiz Kardeşler" olarak isimlendiriyorlardı. (Ihvanus-Safa)

Dernek üyeleri, matematikten psikolojiye, biyolojiden politikaya kadar hemen her türlü bilim dalına ilişkin oluşturdukları ansiklopedide, "evrim" konusunda mealen şöyle söylüyorlardı:

"Allah'ın, bütün varlık ana türlerini oluşturmaya kabiliyetli kıldığı ve ilk olarak yarattığı bir güç, ilk hareket ve evrimiyle çeşitli ruhi varlıkları ve semavi cisimleri, daha sonra temel maddi unsurları, sonra da seri halde, mertebe mertebe çeşitli maden, bitki ve hayvan türlerini oluşturduktan sonra, son olarak insan türünü oluşturmuştur."

Olacak iş değildi; o güne kadar her şeyin bir anda yaratıldığına ilişkin genel kanı bir tarafa bırakılıyor, kainatın oluşumu ve Arz'la ilgili yaratma faaliyeti kademe kademe formüllendiriliyor; bununla da kalınmayıp, madenlerden başlayarak insana dek uzanan bir evrimin genel mahiyeti mükemmel bir biçimde ve "sonra"larla desteklenerek, güçlendirilerek ortaya konuyordu.

İşin garibi, o günlerde, komünizm, kapitalizm veya faşizm henüz icad edilmemişti; bu adamlar kimin ideolojisini yayma-

ya, güçlendirmeye, temellendirmeye çalışıyorlardı ki!.. Yoksa, yoksa bu adamlar, "öğüt ve ibret için kolaylaştırılan bir kitap" (Kamer, 40) mı bulup okuyorlardı da, yalnız zenginler arasında dönüp duran bir kudret aracı olan servetleri (Haşr, 7) yığıp depolamak için delicesine bir koşuşturma dururken, hiçbir maddi yarar sağlamayacak olan bu kabil soylu işlerle uğraşıyorlardı!?.

Artık ilk gençlik yıllarını çoktan geride bırakmış olan genç bilgin, bir taraftan bunları okuyor; diğer taraftan, "derin derin" düşünüyor ve yine tasdik edercesine başını sallıyordu.

Kafası hiç karışık değildi!..

Bu kafası hiç karışık olmayan adamdan 3 yıl sonra doğan İbn Miskeveyh isimli biri, aynı günlerde biraz daha ileri gidiyor ve şunları söylemekten hiç de çekinmiyordu:

"... Sonra hayvanların son mertebesine yaklaşılır. Ardından alemin en yücesine çıkılır ve insan mertebesine girilir. Bu mertebe en şerefli olmasına rağmen, insan mertebesinin en aşağı mertebesidir. Bu da maymun ve insana benzeyen diğer benzer hayvanların mertebesidir. Maymunla insan arasında çok küçük bir mesafe kalır. Biraz daha ileri gidilse, bu insan olur. Vücut amudileşir, eşyayı temyiz kuvveti ortaya çıkar. Bu kuvvetle, bilmek ve anlamak başlar. Nefsin tesirinin artmasıyla, anlayış ve temyizle birlikte edebilik ortaya çıkar. Kendinden aşağıdakilere göre, bu tür, en şerefliyse de, gerçekten kamil insanlara nazaran en aşağı mertebededir."

O güne kadar telaffuz dahi edilmeyen-edilemeyen bu olağanüstü aykırı görüşleri özümsemede hiç zorlanmayan genç bilimadamının kafası gerçekten hiç karışık değildi; çünkü bu eserlerin yanısıra -ama temel olarak- başka bir kaynağı daha inceliyor ve fikirsel mayalanmasını ondan sağlıyordu:

Kuran okuyordu!..

Kuran okuyordu ve düşünüyordu!..

Bilimadamlığının yanısıra, İslamiyet, Hristiyanlık, Musevilik, Sabiilik gibi dinleri de inceliyor; ve incelemelerinin sonunda, "Yaratılış"ın, Allah'ın hür iradesinin eseri olduğu sonucuna varıyordu...

Ama incelemeleri esnasında ulaştığı başka birtakım sonuçlar daha vardı!..

Kitabu Tahkik adlı eserinde şunları yazıyordu:

"Çiftçi, kötüsünü yok ederek, seçtiği mısırı istediği kadar üretebilir. Bahçıvan, istemediği bütün diğer ağaçları keserek, güzel gördüklerini seçip yaşatabilir. Balarıları, kovanda çalışmayanları ve sadece balı yiyenler öldürür.

"Tabiat da, bizzat benzer işi yapar; bununla birlikte, bütün şartlar altında fiili aynı ve tek olduğu için, bir ayrıcalık da göstermez. Yok olacak ağaçların meyve ve yapraklarının yok olmasına tabiat müsaade eder; böylece de, onların tabiat ekonomisine bağlı olarak, üremeleri kuralını ihlal etmelerini önler. Başkalarına yer vermek için onları yok eder."

Derin bir Kuran bağlısı olan Biruni, Batı'da ancak 16. yüzyılda ortaya çıkacak olan "tabiat ekonomisi" fikrinin mucidi olması bir yana; "suni seçim" fikrini insanlığın ortak hazinesine sunmuş ilk insandı. "Suni seçim" veya "suni ayıklama" olarak bilinen bu mekanizma yaklaşık 800 yıl sonra Batı'da, sanki çok yeni ve çok orijinal bir düşünme biçimi gibi ortaya atılacak ve her şeyi ile birlikte Darwin adındaki bir bilgine mal edilecekti.

Artık olgun yaştaki bu bilimadamı, tabiatta bir ekonomi olduğunu sezinlemişti, doğada başıboşluk ve israfa yer yoktu, özellikle varlıkların evrimleşmesi ve çoğalması, tabiattaki bu doğal iktisat mekanizması tarafından kontrol ediliyor ve yönlendiriliyordu; devrinin en ünlü bilginlerinden biri olarak bilinen bu Müslüman evrimci, eserlerinden birinde, bu düşündüklerini şöyle formüle edecekti:

"Bir bitki veya hayvan türünün bir tek ferdi, basitçe var olamaz; aksi halde, kendisine benzeyen bir veya birden fazla tür ortaya çıkar ve bu, bir kere olmaz, birçok kere olur; böylece, bir tek bitki veya hayvan türünün bir ferdi, yeryüzünü işgal edebilir, yer bulabildiği ölçüde her tarafa yayılabilir."

Neredeyse 800 yıl sonra yazılan bir başka kitapta, bir başka ünlü bilimadamı, Charles Darwin, "Türlerin Kökeni" isimli eserinde, kendisinden bunca yıl önce bu konuları işleyen Biruni'den hiç söz etmeden, kelime kelime şunları söyleyecekti:

"Her canlı varlığın, doğal olarak en yüksek sınırına kadar çoğalması kanununun hiçbir istisnası yoktur; bunun için, eğer yok edilmezse, bir tek çiftin üremesi, çok çabuk olarak yeryüzünü kaplayabilir."

İşin garibi, tüm bunlar tarihin tozlu sayfaları arasında kaybolup gidecek, bu işle orasından veya burasından ilgilenen kişiler bile, bir şeylerin, hem de tüm çıplaklığı ile bundan yüzlerce yıl önce söylendiğini, kayda geçirildiğini, insanlığın ortak mirasına altın harflerle kazındığını bilmeyeceklerdi.

Ama giderek hiddetlenen ve her hiddetlenişinde, onun bunun ne söylediğini değil, "Gerçek Ve Tek efendi"nin ne söylediğini araştırmaya koyulan biri daha vardı, vicdanını şunun bunun kasasına rehin bırakmayı reddedip, tüm hayatı boyunca gerçek peşinde ömür tüketmeyi onursal bir görev addeden önemsiz biri; onun da söyleyecek bazı şeyleri olacaktı!.. (Kitaplarını yayınlamamakta ciddi bir kararlılık gösteren yayıncıları ikna edebilirse, gerçekten o güne dek ülkesinde hiç dile getirilmeyen birtakım tuhaf(!) fikirleri kamuoyuna açıklayacaktı!.)

Artık ünü tüm dünyaya yayılmış olan bu Türk çocuğu, Biruni, yetmişli yaşların ortalarına geldiğinde, Gaznelilerin başkanti Gazze şehrinde, 1051 yılında bu dünyadan ayrılacaktı; ama Cahız ve Nazzam gibi, sezgisel alemde o güne dek eşi benze-

ri görülmemiş bilginlerle atmış olduğu tohum büyüyecek, serpilip gelişecek ve tüm dünyaya yayılacaktı...

Biruni'nin ölümünden yaklaşık 150 yıl sonra, Mevlana adında bir Türk çocuğu daha dünyaya gelecek ve taraflı tarafsız herkesin gönlünde taht kuran o ölümsüz "Mesnevi"sinde şunları söyleyecekti.

"İlk olarak o (ilk akıl) cansız dünyasında göründü,
Oradan bitkiler dünyasına geçti,
Ve birçok sene bitki hayatı yaşadı,
Sonra hayvani varlık içinde yol aldı.
Ve aynı şekilde güzel çiçekler mevsiminde,
Bebeklerin nefes isteyip, niçin istediklerini bilemedikleri gibi,
Kendisinin, O'na yönelmesi arzusunu hissedince, kurtuldu.
Tekrar, hikmet sahibi yaratıcı, ki sen O'nu bilirsin,
Onu hayvanlıktan insan mertebesine yükseltti.
Ve böylece varlıktan varlığa geçerek, o akıllı oldu.."

Cansızlar dünyasından başlayarak (inorganik maddeler), canlılığa geçiş (organik maddeler); o her neyse, oradan bitkiler dünyasına geçtikten sonra hayvanlık mertebesine yükseliş ve nihayet insana varış; yani yaklaşık 15-16 milyar yıllık olağanüsü bir serüvenin sonunda "akla ulaşarak", "varlıktan varlığa geçerek" o "ilahi nefes"i hak ediş, bundan daha güzel nasıl anlatılabilirdi?..

Sosyoloji ve tarih felsefesinin kurucusu sayılan büyük düşünür İbn Haldun, Biruni'den yaklaşık 350 yıl sonra şunları söylemekten hiç çekinmeyecekti:

"... Bu aşağı olan tabakadan türeyerek, hayvanın türü ve cinsi çoğalmış, tedrici bir surette fikir ve düşünce sahibi olan insanin teşekkülüne kadar yükselmiştir (maymun ve şebek gibi). Bazı hayvanlar anlayış ve duyguları itibariyle, insan de-

recesine yükselmişse de, fikir ve düşüncede insan derecesine varamamışlardır."

Zamanımızda, kozmolojik evrim çeşitlerinden özellikle "çekirdek varlıktan türlerin zincirleme dönüşümlü evrimi" ve "külli ruhtan türlerin zincirleme dönüşümsüz evrimi" (Mehmet Bayraktar) şeklinde adlandırılan ikinci ve dördüncü kozmolojik evrim teorisi modellerine göre, insan türünün maymundan türediği söylenecekti. Cahız, ve Mevlana'nın ortaklaşa savundukları ikinci modele göre, maymunun bizzat insana dönüşümü sözkonusuydu; yani insan, hayvan türlerinin en mükemmelleşmiş türü olarak kabul edilen bir maymun türünün evrimleşmesinden meydana gelmişti.

Hatta bir tarihte, Biruni'nin takipçilerinden Abdülkadir Bidil adında bir bilimadamı, daha da ileri gidecek ve hiçbir şeyden ve hiç kimseden çekinmeden açıkça şunları söyleyecekti:

"Hiçbir şekil maddesiz suret kabul etmez; aynı tarzda Adem, Adem olmazdan önce maymundu."

"Adem, Adem olmazdan önce maymundu!.."

Eserlerinin neredeyse tümü Batı dillerine çevrilen ve kendilerinden sonra türeyecek "evrimciler"e ilham kaynağı olmanın yanısıra, onlara maddi temeller de sağlayan bu bilimadamlarının tümü, istisnasız tümü, ortaya attıkları bu "tuhaf"(!) fikirlerinin temellerini, "Allah, pisliği aklını kullanmayanların üzerine bırakır!.." (Yunus, 100) diyen "Kılavuz"da; "insanın kalp gözlerini açacak ışıklardan oluşan o kılavuz"da (Casiye, 20) buluyorlardı...

Bu insanlar, yaşamlarının hiçbir döneminde, "Kılavuz" tarafından veciz bir anlatımla suçlanan şu kişilerin durumuna düşmemişlerdi:

"İnsanlardan bazıları vardır, hiçbir ilme sahip olmadan Allah konusunda mücadele eder ve hep inatçı-kaypak şeytanın ardısıra gider. (Hac, 3),

"İnsanlar içinde öyleleri vardır ki, Allah konusunda ilimsiz, kılavuzsuz ve aydınlık getiren bir kitaba sahip olmaksızın mücadele edip dururlar (Hac, 8)

Onlar, Kuran okuyorlardı ve okudukları şeyler üzerine düşünüyorlardı...

"Derin derin" düşünüyorlardı!..

Komünist, kapitalist, faşist veya ırkçı değillerdi!..

Kuran okuyorlardı...

Ve, "derin derin" düşünüyorlardı!..

Ve "derin derin" düşünen başka biri daha vardı!..

YARATILIŞ - SONUÇ
YARATILIŞ'IN GÖSTERDİĞİ



"İlk yaratıştan aciz kalıp yorulmuş muyduk? Hayır, yeni bir yaratıştan kuşku içinde olan onlardır."
(Kaf, 15)

Daha önce söylediğim gibi, bu bölüm, sizi bir şeylere hazırlamak için küçük bir alıştırmaydı...

Kainatın ve insanın yaratılışı konusunda bilim dünyasının ileri sürdüklerine ve din adına birtakım sözler söyleyenlerin görüşlerine şöyle bir dokunduk geçtik. Belki, daha doğru bir ifadeyle, bilim adına konuşanlarla din adına konuşanların iddialarını harmanlayıp, bir yaratılış mizanseni oluşturmaya çalıştık.

Bilim dünyası, uzun bir zamandır ve aynı zamanda büyük bir kararlılıkla "evrim" denen bir şeyden bahsediyor; buna mukabil, din adına konuştuklarını öne sürenler de aynı kararlılıkla bunu reddediyorlar...

Ama din adına konuştuklarını iddia edenler çok ciddi bir hata yapıyorlar: Yaptıkları tek şey; her şeyin inkarı temeline bina edilmiş antitez oluşturmaktan ibaret!..

İslam bu mudur; İslam, sürekli olarak antitez olmak durumunda mı?!.

Yoksa, hayret edilecek mükemmelikte diyalektik bir yapıya sahip o Kitap, her türlü tez ve onun antitezinin aynı mükemmelikte bir sentezi mi?!.

Kilisenin o kahır dolu saltanatını yerle bir eden bilim, bu kadar önemli bir konuda ve bu kadar uzun zamandır hala hata üzerine hata işlemekte ısrar mı ediyor?!. Yoksa, ayrıntısına iler-

de gireceğimiz hayati bir konudaki hayati bir hatasının dışında, kainatın ve insanın oluşumunu izah çabasında bir haklılık payına mı sahip?!.

Her şey bir yana, insanın bir alt türden evrimleşerek bugünkü seviyesine ulaşması Allah'ın bir takdiri ise, buna, birkaç sapık dışında kim itiraza cüret edebilir?!.

Ya gerçekten her şey böyle olduysa?!.

Şunu unutmamalıyız: Şu ana kadar yaptığımız kısa yolculuğun ve bundan sonra girişeceğimiz bir hayli zorlu yolculuğun amacı, nereden geldiğimiz ve ne olduğumuz hakkında bir kanaat sahibi olmak.

Peki; bu, neye hizmet edecek?..

Nereden geldiğimizi veya ne olduğumuzu bilmek ne işimize yarayacak; hani şu bilinen deyimle, boş zamanımızı değerlendirmek için basit bir beyin cimnastiği mi yapıyoruz?..

Bunun cevabı, buraya kadar okuduklarınızda yatıyor...

Meseleye birkaç noktadan bakabilirsiniz:

Örneğin, bunu bir entelektüel çaba olarak algılayıp, bir şeyleri öğrenmenin keyfini yaşayabilirsiniz. Eğer böyle düşünenlerdenseniz, bu zorlu yolculuktan keyif alacağınızı garanti ederim... Tabii, bunun için bir hayli yorulmayı göze alabiliyorsanız...

Veya, her şeye, "fitneye tutulan, deliren"[49] bir adamın hezeyanları, "daha öncekilerin masalları"nı[50] anlatan bir mecnunun saçmalıkları gözüyle bakabilir; hiç Kuran okumadan, yaratılış hakkında kulaktan dolma bilgilerle abuk subuk şeyler yazıp çizen Yaratılış düşmanlarına koz üsütne koz sunan sözde Müslümanın açığını yakalayıp dine saldırmak için cesaretlene-

[49] Kalem, 6
[50] Kalem, 15

rek, "o sinsi, o aldatıcıya",[51] "ona ve kabilesine"[52] aidiyetinizi daha bir perçinlemek istiyor olabilirsiniz... Eğer böylelerindenseniz, size tavsiyem, boşuna zaman harcamayın; çünkü hem delicesine çırpınırken bir hayli yorulacaksınız, hem de elinize hiçbir şey geçmeyecek!.. Hadi, kapatın şu kitabı da, gidin başka yerden rızıklanın!..

Belki de, "aklı ve gönlü işleyen kişilerden olup, her an Allah'ı anan ve göklerle yerin yaratılışını derin derin düşünenler"densinizdir;[53] ve bu çalışma işte buna, yapmakla görevlendirildiğiniz bir şeye, bir şeyleri anlama çabasına / gayretine hizmet edecektir...

Eğer bu kişilerden iseniz ve bazı şeyleri gerçekten araştırmak, öğrenmek istiyorsanız; yaratılış mucizesinin o muazzam belirişleri üzerinde enikonu düşünmek istiyorsanız, her şeye bir de başka bir bakış açısından yaklaşabilmek cesaretini gösterebiliyorsanız, bu kitabı okumaya devam etmeden önce size bir iki şeyi hatırlatmak istiyorum...

Öncelikle şunu kabul etmelisiniz: Hiç hata yapmak istemiyorsanız, hiçbir şey yapmamalısınız; ve eğer bir şeyler yapmak istiyorsanız, birtakım hatalar yapmayı göze almalısınız. İşte bundan sonrasını bu mantıkla okumalısınız!.. Bu kitapta birtakım hatalara rastlayabilirsiniz; çünkü konu, yaratılışın en büyük mucizelerinden biri olan insan ve bu satırların yazarı da kısacık bir ömre sahip bir ölümlü, bir insan!..

Ama daha önemlisi var: Bir taraftan, içinde birtakım hatalar bulunabilecek bu kitabı okurken; bir taraftan da, "içinde hiçbir hata bulunmayan bir kitabı" elinizin altında hazır tutmalısınız. Şu kısacık hayatınızın gelirgeçer dertlerini bir tarafa bı-

51 Rahman, 4

52 A'raf, 27

53 Âli İmran, 191

rakmalı, önyargılarla şartlandırılmış beyninize yepyeni bir imkan tanımalı, birtakım meselelere alışılagelmiş kalıpların dışına çıkılarak da bakılabileceğini kabul etmeli; sizi, ne olduğumuzun kökenine götürebilecek harikulade bir yolculuğun tadına varabilmek için, derin bir nefes almalı ve "gönüz gözünüz dahil" gözlerinizi dört açmalısınız.

Bunu yapmalısınız; çünkü bundan sonraki bölümde insan sözlerini bırakacağız!..

Daha önceki umut kırıcı tecrübelerimden çıkarabildiğim kadarıyla ve anlamaya ne kadar çalışırsam çalışayım yine de bir türlü anlayamadığım bir şekilde, ne yazık ki pek de hevesli görünmediğiniz, bu konuda herhangi bir gayrete girmeyi gereksiz bulduğunuz bir şey yapacağız; Göklere yöneleceğiz...

Her türlü tezin ve her türlü antitezin mükemmel sentezini barındıran olağanüstü bir kaynakla tanışıp, hayretler içinde kalacağız!..

Kuran okuyacağız!..

İKİNCİ BÖLÜM

ŞİFRELER

ŞİFRELER - GİRİŞ



"Allah işin sonundan korkacak değil ya!.."
(Şems, 15)

İlk bölümde size yaratılıştan söz ettim ve Darwin'den neredeyse bin yıl önce, evrimden bahseden Müslüman bilimadamlarından örnekler verdim... Kaldı ki, bu bilimadamları Darwin kadar şanslı değillerdi; çünkü bilim henüz birtakım şeylerin algılanmasını kolaylaştıracak kadar gelişmemişti... Örneğin, tektonik hareketler bilinmeden önce, Neml Suresi'nin 88. ayeti[54] insanlara ne ifade edebilirdi ki?..

Yoksa, tam tersi mi?!.

Yoksa, bu Müslüman bilimciler Darwin ve takipçilerinden daha mı şanslıydılar?!.

Ben, bu Müslüman ailemlerin, kendilerinden bin yıl sonra benzer şeyler söyleyecek olan bilimadamlarından daha şanslı olduklarını iddia ediyorum...

İddiamı, pek de inandırıcı bulmadınız değil mi?..

İddiama kanıt olarak, ayrıntısına ilerde gireceğim bir konuda küçük bir örnek, yüzlerce örnek arasında sadece küçük bir örnek vermekle yetineceğim: Batı biliminin, 19 yüzyıla kadar, botanik bilimi bir hayli yol katedene kadar, rüzgarların bitki-

54 Sen dağlara bakar da onları donuk durgun görürsün. Oysaki onlar, bulutların dolaştığı gibi dolaşmaktadır.

lerin "döllenmesine-aşılanmasına" aracılık ettiğinden haberi dahi yoktu; oysa bu bilgi, "bir şeyleri derin derin düşünmeyi" becerebilenlerin hemen elinin altındaydı.[55]

Müslümanlar bunu bin yıl önceden biliyorlardı!..

Müslümanlar gerçekten daha şanslı konumdalardı; çünkü kendilerine bir "kılavuz" sunulmuştu.

Bu kılavuz, kendi anlatımıyla, "bir öğüt verici, bir düşündürücü"ydü;[56] "kolaylaştırılmış bir yön gösterici"ydi;[57] "detaylandırılmış"tı;[58] hatta bu detaylandırılma işi "bilime uygun bir biçimde ve fasıl fasıl"[59] yapılmıştı; her şey; insanların gözlerinin önüne "açık seçik / apaçık"[60] olarak sunulmuştu; üstelik insanoğlu kuşku içinde kalmasın diye her konu "türlü biçimlerde ifade edilmiş"[61]ti; sözün kısası, bu kitapta, "zerreden daha küçük veya daha büyük hiçbir şey istisna olmamak üzere, her şey apaçık olarak belirlenmiş"[62] ti...

Onu okuyandan istenen şey ise "aklın çalıştırılması"ydı;[63] zaten bu denli detaylandırılan bir kılavuz üzerinde derin derin düşünerek birtakım sonuçlara varılması "akla uygun olan"[64] bir davranış olmaz mıydı?..

55 Hicr, 22
Muhammed Esed ve Yaşar Nuri Öztürk, ayetin rüzgarı anlatış biçimini "dölleyici" olarak meallendirirken; Hüseyin Atay ve Muhammed Hamidullah, aynı tanımlamayı "aşılayıcı" olarak vermektedirler.

56 Müzzemmil, 19

57 Kamer, 17, 22, 32, 40

58 Araf, 32

59 Araf, 52

60 Şuara, 195; Neml, 1; Kasas, 2

61 İsra, 41

62 Sebe, 3

63 Enbiya, 10

64 Furkan, 44

Peki, bu durumda, Batı neden neredeyse tüm bilimlerde öncülüğü hiç kimseye kaptırmıyor; insanca yaşama koşulları - aslında Kurani yaşama koşulları tabii- açısından neden Doğu'nun inanılmaz derecede önünde?!.

Ne oldu da, İslam alemi bilim alanında bu denli geri kaldı?!.

Bunu bilmiyorum (Aslında biliyorum da, şimdi sırası değil; belki neden, şu kısacık ömrümüzde sefil egomuza haz üzerine haz tattırmak için başka birtakım şeylerin peşinde delicesine koşuşturup durmamızdır!.. Ayrıntılı bilgi için, Beyan Yayınları'ndan çıkan "Benzerleriyle Değiştirilenlerin Hikayesi"ni okuyabilirsiniz.)

Neyse, bu tehlikeli konuyu bırakıp, kendi konumuza dönelim(Sanki bu konu tehlikeli(!) değilmiş gibi)...

Bu bölümde size birtakım anahtarlar-pusulalar-önünüzü aydınlatacak ışıldaklar; bir başka ifadeyle şifreler sunuyorum!..

Ve, tahmin edeceğiniz gibi, bu ışıldaklar, pusulalar için münhasıran "Gökler"e danışıyorum!..

Oluşturduğum şifrelerin -kuşkusuz şifrelerin "kodlayıcısı" ben değilim; ben sadece "kodları" okumaya çalışıyorum-, bilimin Yaratılış hususundaki iddialarını deneyip sınamanız için bir anahtar-pusula olmasına çalıştım.

Kimbilir; bu bölümden sonra, birtakım meselelere daha değişik bakmaya başlarsınız belki... Bunu garanti edemem; ama bir hayli yorulacağınızı garanti edebilirim...

Tatlı bir yorgunluk... Huzur veren veya huzur bozan- bu, nereden baktığınıza bağlı- bir yorgunluk!..

Ama unutmamanız gereken bir şey var: Neyin ne olduğuna, nasıl olması gerektiğine biz karar vermeyeceğiz, her şey çok önceden kararlaştırılmış zaten; biz, sadece bir şeyleri anlamaya çalışacağız; hepsi bu!..

Ben şifreleri verip, tebliği ifa ediyorum; gerisi size kalıyor!..

Size "detaylandırılmış olarak" sunduğum şifrelere inanırsınız veya inanmazsınız bu şifreleri bilimin turnusol kağıdı ola-

rak kullanıp, bilime daha fazla önem verirsiniz veya vermezsiniz; o sizin bileceğiniz bir şey!..

Ama bunca "kanıt" a rağmen "yine de yüz çevirecekseniz"[65] -ki buna hakkınız var kuşkusuz- benim yapabileceğim herhangi bir şey yok!..

"Yaratılış" Tevrat'ta belirli bir kronoloji dahilinde anlatılırken, Kuran bunun tam tersini yapıyor. Tevrat'ı okuduğunuzda, özellikle "Yaratılış"ın 1. ve 2. bölümlerinde, Dünya'nın yaratılışı hakkında birtakım önemli bilgilere ulaşıyorsunuz. Bunun yanısıra, Adem ve Havva'nın oluşturulması hakkında da önemli bilgilere ulaştığınıza şahit oluyor; her şeyin 6 güne sığdırıldığını gördüğünüzde, bilim ile Gökler'in çeliştiğine dair kuşkular duymaya başlıyorsunuz... Aynı şeyin, binlerce yıl önce Yahudi ilahiyatçıların da başına geldiğini hatırladığınızda, Tevrat'taki birtakım sembolik anlatımların, bu 6 gün meselesinde de işin içine girdiğini düşünmeye başlıyorsunuz. Belki Yahudi ilahiyatçılara çok fazla kızmamak gerekiyor; çünkü onların elinde her şeyi daha iyi anlamalarına yardımcı olacak bir kaynak yoktu. Oysa bizim elimizde böyle bir kaynak mevcut!..

Kuran "Yaratılış" hususunda belirli bir kronoloji izlemiyor, demiştim; gerçekten, birçok sure'nin içinde, hatta ilk bakışta hiç de ilgisi yokmuş gibi görünen yerlerde, bu konu ile ilgili birbirinden önemli bilgilerin verildiğini görebiliyorsunuz; birbirinden şaşırtıcı bilgiler!.. Örneğin Sad Suresi'nde, 70. ayete kadar başka birtakım bilgilendirmeler yapılırken, birden bire karşınıza insanın yaratılışı çıkıveriyor... İnsan önce çamurdan yaratılıyor, sonra "kıvama" erdiriliyor, sonra da Tanrı'nın Nefesi içine üflenerek kutsanıyor... Aynı ayetlerde, İblis hakkında da

65 Nahl, 82

belirli bilgilere ulaşabiliyorsunuz; örneğin, onun bizim gibi maddeden değil, bir enerjiden yaratıldığını öğreniyorsunuz...

Peki, Kuran neden böyle bir yol izliyor?..

Bence, ne'den yaratıldığımızı, aslında ne olduğumuzu, nasıl bir faaliyet sonucu bugünkü halimize geldiğimizi unutmamamızı; tam aksine, buna her şeyden fazla önem vermemizi istiyor!.. Kuran'ı elinize alıp hangi Sure'den başlarsanız başlayın, kısa bir müddet sonra, size Yaratılış hakkında sürekli olarak bilgiler verdiğini, sizi bu konu üzerinde düşünmeye zorladığını anlıyorsunuz.

Kuran, "Yaratılış" hususunda derin derin düşünmemiz için bizi teşvik ediyor; çünkü "bir an" sayılabilecek kadar kısa bir süre sonra, kendimizi, o muazzam Yaratış'ın tam da göbeğinde bulacağımızı biliyor...

Tüm mallarımızı ve mülklerimizi burada bırakıp, başka bir yerlere, konuk olduğumuz Arz'ı bırakıp ait olduğumuz yere gideceğimizi bıkmadan hatırlatıyor bize; çünkü bir süre sonra bunun sonuçları hakkında oturup konuşacağımızı biliyor!..

Kuran'ı ilk okuduğunuzda, birçok yerde "tekrar" var gibi bir izlenim ediniyorsunuz; gerçekten ilk başta öyle görünüyor. Ama konuya derinlemesine vakıf olmaya başladığınızda, aslında tekrar gibi görünen anlatımın hiç de öyle olmadığına şahit oluyorsunuz ve şaşırıyorsunuz. Örneğin Araf Suresi'ni okurken, ilk başta garip gelebilecek bir bilgilendirme ile karşı karşıya kalıyorsunuz: İnanılması bir hayli zor; ama insan önce yeryüzüne yerleştiriliyor, sonra yaratılıyor, sonra da biçimlendiriliyor!..

Evet, biçimlendiriliyor!..

Kuran'ın anlatımı aynen böyle!..

Bu biçimlendirme işlemi bir başka ayette karşınıza çıktığında, bu kez, bunun detayları hakkında bilgilendiriliyorsunuz. Biçimlendirmenin ne şekilde olduğu, hangi süreçlerden geçildiği Secde Suresi'nin 4, 7, 8 ve 9. ayetlerinde tekrar karşınıza

çıktığında, her şeyi daha iyi anlıyor ve "aşamalar"a gözlerinizle şahit oluyorsunuz...

Söz gelimi, Kuran'ı ilk kez okuduğunuzda, Dünya'nın 6 günde yaratıldığı meselesi ile karşı karşıya kalıyor ve bir parça ürperiyorsunuz; çünkü bu pek de inanılacak gibi gelmiyor size. Üstelik bu "6 gün" meselesi, bir çok ayette karşınıza çıkıp duruyor; ama bilimin bugün eriştiği seviye açısından meseleye baktığınızda, Aynen Tevrat'taki gibi bir kuşku tüm benliğinizi ele geçiriyor ve gerçekten ürperiyorsunuz.

Tüm bu olup bitenler 6 güne sığmaz; ama diye düşünürken, birden bire karşınıza akıllara durgunluk verecek bir "gösterge" çıkıyor: Bir günün, bildiğimiz anlamda 24 saat olmayabileceği, 1.000, hatta 50.000 yıl sürebileceği şeklinde ek bir bilgi daha veriliyor size!..

Kuran'daki birçok sembolik anlatımı da göz önüne aldığınızda, aslında 6x24 saat sandığınız "Yaratılış" süresinin, 6.000 yıl, hatta 300.000 yıl olabileceğini görebiliyorsunuz!..

Meselelere bakış açınızdaki derinlik arttıkça, "Yaratılış" hususunda bilimin söyledikleri ile Kuran'ın göstergelerinin hiç de çelişmediğini görebiliyor; bu sayede Kuran'ı daha iyi anlayabiliyorsunuz.

Einstein ortaya çıkıp bize bir şeyler anlatana kadar, "görecelilik" hususunda herhangi bir şey biliyor muyduk?!. Oysa, Kaynak elimizin altındaydı ve "derin derin düşünen"ler için, bu konuda ilham üstüne ilham vermeye devam ediyordu...

Ancak, unutulmaması gereken bir şey var tabii, o da şu: Kendi adıma konuşuyorum, bu çabalar hiçbir zaman Kuran'a meşruiyet kazandırma çabaları değil hiç kuşkusuz, bu akıllara durgunluk verecek Kitap'ın böyle bir şeye ihtiyacı yok; tam tersi, bilim yapma hususunda birtakım ilhamlara ulaşabiliyor, Yaratılış hususunda, doğa hususunda, Kainat hususunda bakış açınızı genişletebiliyorsunuz...

Ve, bilim ilerledikçe, bu harikulade Kaynak'tan kimbilir daha neler öğrenebileceğiz...

Bu bölümde, Tevrat ve Kuran verilerinden, göstergelerinden hareketle, size "Yaratılış" hususunda birtakım temel bilgiler vereceğim ve bunları "şifreler" olarak adlandıracağım... Bölüm bittiğinde, okuduklarınıza inanamayacak; bugüne kadar bunları size anlatmadıklar için İslam ilahiyatçılarına bir hayli kızacaksınız... Bu ilahiyatçıların bunları neden anlatmadıklarını izleyen bölümlerde göreceksiniz ve onlara kızgınlığınız daha da artacak!..

Bir sürü insan, bir sürü şeyi biliyor; ama anlatmıyor!..

Kuran'dan çıkardığım birtakım verileri doğru anlayabiliyorsam, bu insanlar bunun hesabını bir gün, bir yerlerde verecekler; çünkü herkes gibi onlar da Levhi Mahfuz'a "naklen yayın" yapıyorlar!..

Tabii hemen hatırlatılması gereken şey, bu bölümde bulacağınız bilgilerin tümünün, bu çok kızdığımız İslam ilahiyatçılarından -kısmen de Yahudi ilahiyatçılardan- derlendiğidir; bu nedenle, onlara bir taraftan kızarken, diğer taraftan da müteşekkir olmamız gerekiyor... Bu kitapta ismi geçen İslam ilahiyatçılarının bu çileli ve o ölçüde çetin çalışmaları olmasaydı, kuşkusuz bu kitap da yazılamazdı.

Kuran'ı yorumlamak belirli bir ihtisas gerektirdiğinden, bu konudaki bilgileri size birçok kaynaktan vermeye gayret ettim; böylece, birçok ilahiyatçının yorumlarını birleştirerek, konu üzerinde olabildiğince derinlemesine bir sentez oluşturmaya çalıştım.

"Şifreler"i oluştururken belirli bir kronoloji izledim; yapmaya çalıştığım şey, sizi kolunuzdan tutup, bir yerlere doğru götürmek. Bölüm içinde ilerledikçe, garip bir şeyle karşılaşmanıza gayret ettim: Bir bölümde okuduklarınız, size o bölüm hakkında yeterli bilgiler verirken, aynı zamanda sizi bir sonraki bölüme de hazırlayacak inşallah. Bir sonraki bölüme geçtiğiniz-

de, sanki bu bölümü daha önce okumuş gibi hissedeceksiniz kendinizi ve aslında aynı ayet içinde birçok bilgi verildiğini, bu bilginin bir sonraki "Şifre" için de önemli bir kaynak teşkil ettiğini kendiniz çıkarsamaya başlayacaksınız.

Size tavsiyem, "Şifreler"i okurken, elinizin altında bir Kuran bulundurmanızdır; lütfen bana inanın ve bunu yapın...

Yeterliliğiniz arttıkça, birtakım şeyler hakkında derinlemesine bilgi sahibi oldukça, bana inanın, Dünya'ya bakan pencereniz o denli genişleyecek ki, o güne kadar size çok önemliymiş gibi gelen birtakım eften püften konularla bir daha hiç ilgilenmeyecek, küçük birtakım dünya dertleri için kendinizi kahretmeyeceksiniz!..

Çünkü, ister inanalım ister inanmayalım, muazzam bir "mucize"nin tam da göbeğinde yer alıyoruz; ama birtakım şeyleri bilmediğimiz için bunun tadına varamıyoruz...

Bu bölümde verilen "göstergeler"i yeteri kadar inandırıcı bulduğunuzda, bundan sonraki bölümde göreceğiniz "akrabalıklarımız" hususunda hiçbir tereddüt duymayacaksınız; doğaya bakışınız değişecek, kendinizi onun bir parçası gibi hissedeceksiniz.

Ama aynı zamanda, bir başka şey daha göreceksiniz ve bu kez cidden ürpereceksiniz: İçinizde Tanrı'nın Nefesi'ni taşıdığına iyice bir vakıf olacaksınız; şeylere-olaylara-olgulara bakış açınız tamamen değişecek...

Çünkü bileceksiniz ki, tüm bu Yaratış" size emanet edilmiş!..

Siz hem her canlı şeyle akrabasınız; hem onların tümünün dışında, başka bir şeysiniz!..

Siz bir Halifesiniz ve bir Emanetçi'siniz!..

Melekler sizin önünüzde boş yere saygı ile eğilmediler!..

Konumuzla ilgisi yok, ama söylemeden geçmek istemiyorum; Kuran, tek tek kişiler tarafından değil, bir hayli geniş bir kurul tarafından Türkçeleştirilmeli. Bu işlemde, bütün bilim dallarından uzmanların bilgisinden yararlanılmalı; inanılmaz ye-

terlilikte bir kaynak elimizin altında; ama ne yazık ki hiç yararlanamıyoruz!..

Başlıyoruz!..

Şaşkınlıktan küçük dilinizi yutmaya hazır mısınız?..

Şimdi herkes sussun bakalım!..

Konuşma sırası Gökler'de!..

Önemli bir not: Şifrelerdeki muhtemel hatalar hiç kuşkusuz "Gökler"i bağlamaz... Daha önce de söylediğim gibi, bu fakir de bir insan; herhangi bir hata tespit edebiliyorsanız, bu, bu fakirin o ayeti hatalı yorumlayışından kaynaklanan insani bir hatadır sadece; hepsi bu!..

ŞİFRELER - BİR
YETERLİ ZAMAN



"Andolsun, biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yarattık."

(Kaf, 38)

"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.

"Tanrı "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.

"Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye buyurdu. Ve öyle oldu. Tanrı Gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. Kubbeye "Gök" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu.

"Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu."[66]

Tevrat'ı incelediğimizde yeryüzünün ve gökyüzünün 6 günde oluştuğunu görüyoruz. "Yaratılış" bölümünde bunun detayları veriliyor ve izleyen bölümlerde bu "6 gün" meselesine tekrar değiniliyor.[67]

66 Tevrat, Yaratılış 1/1-8; Yaratılış 1/31 / Kutsal Kitap / Yeni Çeviri / Kitabı Mukaddes Şirketi, 2001

67 Tevrat, Mısırdan Çıkış 20/11 / Aynı Çeviri

Kutsal Kitap'tan anladığımız kadarıyla, yeryüzünün ve gökyüzünün 6 günde oluştuğu konusunda herhangi bir kuşku yok... "Aşamalı Oluşum" şifresinde Tevrat'a tekrar müracaat edeceğiz ve göreceğiz ki, bu 6 gün en ince ayrıntısına kadar betimleniyor.

Bu "gün" kavramını "24 saat" olarak yorumlayan Musevi ve Hristiyan din adamları, her nedense bu meseleyi uzun boylu araştırmadıkları gibi; bir hata daha yaptılar ve bir yanlış yorumlama veya bir eksik yorumlama sonucu, Dünya'nın 6.000 yaşında olduğunu iddia ettiler... O kadar ki, ortaçağ Musevi bilginleri, Yaratılış'ın tarihini M.Ö. 3760 yılı olarak gösterdiler. Hatta, Anglikan Kilisesi Başpiskoposu James Ussher, Yaratılış tarihini saatine kadar bildirmeye kalktı: M.Ö. 4004, 22 Ekim, akşam saat 8!.. Yunan Ortodoks Kilisesi'nin dinbilimcileri ise daha mütevazi davranıp, sadece yıl belirtmekle yetindiler: M.Ö. 5508!..

Bu çabalar, her ne kadar hatalı dahi olsa, yine de kutsal çabalardı; çünkü ilahiyatçılar Allah'ın ayetleri üzerinde çalışıyor, düşünce üretiyorlardı...

"Yaratılış" inancına, çeşitli krallıkların hükümdarlık dönemlerinin, Musevilerin Mısır'dan ayrılışlarının, Hz. Süleyman'ın tapınağının yapılış tarihine kadar geçen sürenin ve tufandan önce ve sonraki patriyarkların dönemlerinin hesaplanması sonucunda ulaşılmıştı.

Bu döneme "Yaratılış" değil de, "insanlık tarihi" denseydi, "Benzerleriyle Değiştirilenlerin Hikayesi" (Beyan Yayınları, 2001) nedeniyle bunu kabul edebilirdim; ama "Yaratılış" söz konusu olduğunda bunun içine yerkürenin ve "üzerindeki azıkların" oluşması da girdiği için, bu hesaplamaya itiraz etmek zorundayım...

Tevrat'ta geçen bu "6 gün"ün benim için yetersiz bir zaman olduğunu; ama buna rağmen Kutsal Kitap'a bütün kalbimle inandığımı söylemekle yetineceğim; benim kuramım için daha

uzun bir süreye ihtiyacım var ve belli ki, yakından tanıdığım ve yine bütün kalbimle inandığım bir başka kaynağa yönelmeliyim!..

Ancak, Kuran'ı incelediğimizde "ilk gördüğümüz" de bu; yer ve gök 6 günde yaratılmış.[68]

Doğrusunu isterseniz, yerin ve göğün yaratılışının 6 gün sürmesi bana pek manidar geliyor. Her şeye gücü yeten Tanrı, neden her şeyi bir anda yaratmıyor da, yerküreye 2 gün,[69] "yerküre üzerindeki azıklara" 4 gün[70] ayırıyor?..

Oysa biliyoruz ki, "O bir şeyi istediğinde, buyruğu sadece şunu söylemektir: 'Ol!' O artık oluverir."[71] Ve yine biliyoruz ki, "Gökleri ve yeri hak olarak yaratan O'dur. "Ol" dediği gün, hemen oluverir"[72] Ayrıca, Allah "bir işe ve oluşa hükmettiğinde ona sadece "ol" der; o hemen oluverir."[73] şeklinde bir inanca da sahip değil miyiz?.. Bu inancımızı destekleyen bir diğer kanıt da, "Biz bir şeyi dilediğimizde, onun hakkında söyleyeceğimiz söz, "ol" demekten ibarettir; o hemen oluverir."[74] değil mi?..

Bu anlamda, "Emrimiz bir tektir; bir göz kırpma gibidir."[75] diye mesaj gönderen Güç, her şeyi neden bir göz kırpma süresi içinde yaratmıyor; buna gücü yetmiyor mu?..

Neden bir "an" değil de, 6 gün?.. (Bunu ilerde irdeleyeceğiz.)

Ayrıca bu "gün" de ne Allahaşkınıza?.. (Şimdiki konumuz bu işte.)

68 Kaf, 38; Araf, 54; Furkan, 59; Yunus, 3; Hud, 7; Secde, 4; Hadid, 3
69 Fussilet, 9
70 Fussilet, 10
71 Yasin, 82
72 En'am, 73
73 Mümin, 68
74 Nahl, 40; Bakara, 117
75 Kamer, 50

Tevrat'ın "Yaratılış" bölümünde gördüğümüz gibi, "Akşam oldu, sabah oldu, ilk gün oluştu." mealindeki söylem, bu "gün"lerin bizim "24 saatimiz" olduğunu mu gösteriyor?.. (Musevi ilahiyatçılar; hadi, kımıldayın biraz!..)

Bu "gün" ü neden araştırdığımı merak ediyor olmalısınız, değil mi?..

Araştırıyorum; çünkü 24 saatlik bir gün, çok kısa!

"Ne için kısa?" diyecek olursanız, bunun cevabını şimdi vermem; o ilerde, uzun uzun konuşacağımız bir şey... Şimdi yapmaya çalıştığımız şey, Yaratılış'ın ne kadar sürdüğü; 6x24 saat mi, yoksa başka bir "şey" mi?..

Bunu araştırmaya hakkımız var mı, diye endişe ediyorsanız, çok hata ediyorsunuz demektir; çünkü "bunu araştırmaya hakkımız var mı"yı bir kenara bırakın, bunu araştırmak zorundayız, hatta buna mecburuz!..[76]

Bu mecburiyeti duyan biri daha var; ve bakın Kaf Suresi'nin 38. ayetini meallendiririrken ne diyor: "Ve Bizim gökleri ve yeri ve aralarındaki her şeyi altı devrede yarattığımızı ve bizi hiçbir yorgunluğun etkilemediğini bilenler için."

Sonra da şu açıklamayı yapıyor: "Bu bağlamda vurgulanması gereken husus, eski Arap dili kullanımında "yevm" (gün) teriminin her zaman yirmi dört saatlik "yeryüzü günü"nü göstermeyip aynı zamanda uzun ya da kısa herhangi bir zaman dilimini ifade ettiğidir. Burada ve Ku'ran'ın başka yerlerinde kozmik bir anlam ile kullanılan "eyyam" (günler) çoğul ismi ise, en doğru olarak "devre" şeklinde çevrilebilir."[77]

Bunları söyleyen Muhammed Esed, klasik meallerdeki "gün" için, Furkan 59. ayette "evre" demeyi tercih ederken;

76 Ali İmran, 191

77 Muhammed Esed / Kur'an Mesajı / Meal-Tefsir / İşaret Yayınları, 2000

Araf 54. ayeti, "gökleri ve yeri altı *çağda* yaratan." diye meallendirmektedir.

Esed, bunu yaparken hiç kuşkusuz kendisiyle çelişmiyor; çünkü bir başka yerde Arapçada "gün" anlamına gelen "yevm" sözcüğünü anlatırken, bunun "ister "çağ" gibi son derece uzun, ister "an" gibi son derece kısa olsun, her türlü süreyi ya da zaman aralığını ifade etmekte olduğunu" söylüyor ve ekliyor: "yirmidört saatlik bir güne karşılık olarak kullanılması, onun pek çok çağrışım içinden sadece biri durumundadır." (Sayfa 223, 43. not.)

Hüseyin Atay'ın Arapçasının ve ilminin yeterliliğinden kuşku duyar mısınız hiç; ama bakın üstad Furkan 59'u nasıl meallendiriyor:

"Gökleri, yeri ve ikisi arasındakilerin altı aşamada yaratan, sonra da arşın üzerinden hükmeden Rahman'dır, bunu bilene sor."[78]

Aynı Atay, Kaf 38'i ise şöyle tercüme ediyor:

"Andolsun, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı evrede yarattık."

Peki, bu adamlar neden böyle yapıyorlar; insanların aklını mı karıştırmaya çalışıyorlar?!.

Kuşkusuz, hayır!..

İnsanları, Kuran'ın anlatım zenginliğinden yararlandırmaya çalışıyorlar; kimsenin düşüncelerini kısıtlamaya, dondurmaya hakları olmadığının bilinci içinde davranıyorlar; hepsi bu!.. (Aslında, hepsi bu değil tabii; belki farkında bile değiller; ama Kuran'ı çok iyi bildikleri için, gönül gözlerini etkileyen "karine hasleti" onları böyle ihtiyatlı olmaya itiyor... İhtiyatlılar; çünkü Yaratıcı'nın o tanımlamalarötesi kudreti hakkında bilinçlerindeki inanç ve bilinçaltlarındaki derin hay-

[78] Hüseyin Atay / Kur'an Türkçe Çeviri / Yurt Bilimsel Araştırmalar ve Yayıncılık / İstanbul, 1998

ranlık duygusun sentezi, "insanoğlunun ve içine üflenen nefes"in zamanlaması konusunda onları belki belli belirsiz de olsa bir yerlere doğru sürüklüyor. Onlar bu konuda çok şey bildikleri için ve çok bilen doğal olarak çok tereddüt ettiği için çok açık olamıyorlar; ama bu fakirin korkabileceği hiçbir şey yok. Bu "zamanlamayı" ilerde anlattığımda, şaşkınlıktan donakalacaksınız!..)

Ayrıca, Kuran da kendisini böyle tarif etmiyor mu; "Allah, sözün en güzelini, birbirine benzer iç içe ikili manalar ifade eden bir kitap halinde indirmiştir."[79] diye...

Şu ana kadarki incelemelerimiz, Arapçada "yevm" olarak geçen "gün" kavramının bizim 24 saatimize denk bir süre *olmayabileceğini* gösteriyor; ama hiç kimse kesin olarak "bu böyledir" dememeli tabii!..

O halde, biraz daha "detay"a inmemiz; "bilime uygun olarak fasıl fasıl detaylandırılmış Kitap"ı biraz daha irdelememiz gerekiyor...

Kuran, "gün" konusunda bize daha başka şeyler ifade edebilecek tanımlamalarda bulunuyor mudur dersiniz?..

Örneğin, ben Kuran'da hiç "24 saat" tanımına rastlamadım; ama çok ilginç iki tanımlamaya rastladım Mesaj'da!.. Öylesine ilginç ki; bu tanımlamaların ne anlama gelebileceğini iyice kavrayabilmek için Einstein diye bir dahinin ortaya çıkmasını bekledi insanlık!..

Mesela, sizce bir gün, bin yıla denk olabilir mi; veya elli bin yıla?..

İlginç bir soru değil mi?..

Kuran'a göre, sorunun yanıtı "evet"!..

Bu daha ilginç değil mi?..

79 Zümer, 23

Öyle bir "gün" düşüneceksiniz ki, bu gün "bin yıla" veya "elli bin yıla" denk bir gün olacak!..

İşte karşınızda insanı adeta büyüleyen ifadeler; siyak ve sibakıyla birlikte hem de:

"Allahtır ki gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri *altı günde* yaratmış, sonra arş üzerinde egemenlik kurmuştur. O'nun dışındakilerden size ne bir dost vardır ne de şefaatçı. Hala düsünüp ibret almayacak mısınız?

"İş ve oluşu gökten yere doğru çekip çevirir; sonra o O'na yükselip çıkar: *Bir günde ki, süresi, sizin saymakta olduğunuz günlerden bin yıla denktir.*

"İşte budur Allah! *Gaybı da, görüneni de bilen O'dur.* Aziz'dir O, Rahim'dir."[80]

"Yükselme boyutlarının / derecelerinin sahibi Allah'tandır o.

"Melekler ve Ruh, miktarı ellibin yıl olan bir günde yükselir O'na."[81]

"Senden aceleyle azabı istiyorlar: Allah, vaadine asla ters düşmez. Şu da bir gerçek ki *Rabbinin katındaki bir gün, sizin saymakta olduğunuzun bin yılı gibidir.*"[82]

İşte böyle!..

Gerçekten ilginç; değil mi?!.

Göklerin ve yeryüzünün 6 günde yaratılışı 6x24 saat mi; 6x1000 yıl mı; yoksa 6x50.000 yıl mı?..

6 Gün mü, 6.000 yıl mı, yoksa 300.000 yıl mı?..

Soru bir başka şekilde de sorulabilir tabii:

Göklerin ve yerin yaratılışı 6.000 yıl mı, 300.000 yıl mı; yoksa 6.000 evre veya 300.000 devre mi, çağ mı, aşama mı?..

80 Secde, 4,5,6. / Yaşar Nuri Öztürk / Surelerin İniş Sırasına Göre Kur'an-ı Kerim Meali / Yeni Boyut, 1997

81 Meâric, 3, 4 / Yaşar Nuri Öztürk (Aynı meal)

82 Hac, 47 / Yaşar Nuri Öztürk (Aynı meal)

Yoksa tüm bunların dışında, tabii bu olasılıkların verdiği ilhamla birlikte; "İnsan aceleden yaratılmıştır. *Ayetlerimi size göstereceğim.* Benden acele istemeyin."[83],

"Onu hemen okuyasın diye dilini hareket ettirme. Onu toplamak ve okumak bize düşer. O halde biz onu okuduğumuzda, sen onun okunuşunu izle. *Sonra onu açıklamak da bizim işimiz olacaktır.*"[84]

"O odur ki, size ayetlerini gösteriyor.",[85]

"Yeryüzünde ayetler vardır görürcesine bilenler için."[86] gibi uyarılar dikkate alındığında, bambaşka bir zaman dilimi mi söz konusu?..

Bu "detaylandırmalar"ın ışığında ayetlerin *bize gösterildiğini* varsayalım; peki, onları tanıyabilecek miyiz acaba?..

İnanmayacaksınız; ama cevap yine "evet!"!..

Hiç kuşkusuz tanıyacağız; çünkü bu da bize bildiriliyor;

"Hamd olsun Allah'a. *O size ayetlerini gösterecek de siz onları tanıyacaksınız.* Senin Rabbin, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir."[87]

Cümleyi değişik bir ifadeyle görelim mi:

"Övgü Allah'adır: O, *belgelerini* size gösterecek, *siz de onları bileceksiniz.* Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir.[88]

Vay canına!..

Atay Hoca, "belge" diyor; belge!..

Bize belge mi gösterilecek ve biz de o belgeyi bilecek miyiz yani?..

83 Enbiya, 37
84 Kıyamet, 16-19
85 Mümin, 13
86 Zariyat, 20
87 Neml, 93 / Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal
88 Karınca-Neml, 93 / Hüseyin Atay / Aynı meal

Muhammed Hamidullah ne diyor bu konuda:

"Övgü Allah'a! O, *göstergelerini* size gösterecek, siz de onları tanıyacaksınız"[89]

Gösterge mi?!. Bu kadar "açık" mı gerçekten?!

Muhammed Esed'e bakalım mı:

"Övgüler olsun Allah'a! Alametlerinin gerçek olduğunu size gösterdiğinde (ne iseler) *onları tanıyacaksınız*."[90]

Gördünüz mü; dil zenginliği, anlatım muhteşemliği, "içi içe ikili manalar" bu işte!

Ayet, belge, gösterge, alamet!..

Peki, konumuza dönecek olursak; bu ayet / belge / gösterge / alamet bize gerçekten gösterilmiş olabilir mi?..

Daha ilginç bir soru: Peki; biz bunları gerçekten tanımış olabilir miyiz?..

Artık çok rahat tahmin edebileceğiniz gibi, cevap yine "evet"!..

Kocaman bir "evet"!..

Bu kanıtlar (ayetler, belgeler, göstergeler, alametler) kendisini tanıyabilecek olanlara gösterildi ve bu "tanıma"ya yetkin olanlar bizim adımıza, tüm insanlık adına onları tanıdılar!..

Musevi ve Hristiyan ilahiyatçılar, Kuran insanlığın bilgisine sunulana dek, hata yapma hakkına sahiptiler belki, bu konuda fazla bir şey söylemek istemiyorum; ama Hz. Muhammed tebliği ifa ettiğinde, tüm insanlık gibi, bu ilahiyatçılar da bu kaynaktan yararlanmalı, her şeyi daha iyice anlamak için önlerine sunulan imkandan ve görevden tabii, yararlanmalıydılar...

Konumuza dönecek olursak; Neml Suresi'nin 93. ayetinde açıkça bildirildiği gibi, bu göstergeler onları tanımaya yetkin

89 Neml, 93/Muhammed Hamidullah/Aziz Kur'an/Beyan Yayınları, 2000

90 Neml, 93/Muhammed Esed/Kur'an Mesajı/İşaret Yayınları, 2000

kişiler aracılığıyla tüm insanlığa bildirildi ve bu yetkin kişiler her şeyi net bir biçimde "okuyarak" bu alametleri / işaretleri gördüler ve tanıdılar!..

Milattan sonra 18. yüzyıla gelindiği halde, Batı bilimi yeryüzünün 6-7 bin yaşında olduğuna inanıyordu; ve bu süre "her şey" için son derece yetersizdi tabii!.. (Esasında Darwin, işte bu nedenle alaya alınıyordu; çünkü kendisinden bin yıl önce gerçekleri gören ve yazan İslam bilginlerinden öğrenip ileri sürdüğü şeylerin gerçekleşmesi için milyonlarca, hatta milyarlarca yıla ihtiyaç vardı.)

Her zaman olduğu gibi, yiğidi öldürelim; ama hakkını yemeyelim; yine Batı bilimi sayesinde, ayetleri okumayı bizden daha iyi becerebilen Batı bilimi sayesinde artık biliyoruz ki, Arz, öyle 6-7 bin yaşında falan değil!..

Her şey için bol bol zaman mevcut; İlahi Kozmik Tasarım, bu konuda da bir hayli cömert davranmış!..

"Çözüm-Bir"de bunu detaylandıracağız; ve Kozmik Matematiğin sırlarına, bu sırlarla birlikte başka birtakım şeylere de vakıf olacağız!..

Aynen "bildirildiği" gibi!..

İşte birinci şifremiz: Yeterli zaman!..

ŞİFRELER - İKİ
SU



"Tanrı, 'Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, ...' diye buyurdu."

(Tevrat / Yaratılış 1/20)

Bu şifremizde, Yaratılış ile "su"yun ilişkisini araştıracağız; bakalım. Gökler "su" konusunda neler söylüyor?.. Bir başka ifadeyle, Yaratılış için "olmazsa olmaz" şartlardan biri de su mu acaba?..

İlk şifremizde olduğu gibi, yine Tevrat'la başlayalım mı?

"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.

"Tanrı, 'suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın' diye buyurdu.

"Tanrı, 'Göğün altındaki sular bir yerde toplansın, kuru toprak görünsün' diye buyurdu ve öyle oldu.

"Tanrı, 'Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın,..' diye buyurdu.

"Tanrı, 'Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, ...' diyerek onları kutsadı."[91]

Tevrat'ın "Yaratılış" bölümüne dayanarak şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, yaşam için önemli ögelerden biri, belki birincisi su... Arz oluşturulurken, yeryüzünün bir parçası olarak suya nasıl bir önem atfedildiği açıkça görülüyor; üstelik ayetlere göre, ilk canlı yaratıklar da sularda oluşuyor, yaşam sularda başlıyor!..

91 Tevrat, Yaratılış 1/1, 2, 6, 9, 20, 22

Bu, son derece hayati bir konu: Tevrat'ın ilk bölümü olan "Yaratılış" bölümünü incelediğinizde görüyorsunuz ki, ilk 4 gün Arz'ın oluşumunun bir kısmının tamamlanmasına ayrılmış; 18. ayetin sonunda, Arz'ın canlılar hariç her şeyi ile oluştuğuna şahit oluyorsunuz, nitekim 19. ayet, "Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu." diye bitiyor... (İslam ilahiyatçıları hemen itiraz etmesinler; gökler ve yeryüzünün oluşumu Kuran'da belirtildiği gibi "2. Gün"ün sonunda oluyor. İkinci gün, gökkubbe yaratılarak suların arasına bir engel konuyor; yeryüzü ve gök birbirinden ayrılıyor. "Yeryüzündeki azıklar"ın oluşması 3. gün başlıyor ve insan dahil her şeyin tamamlanması yine Kuran'da bildirildiği gibi 4 gün sürüyor; böylece gökler ve yer 6 günde yaratılmış oluyor.)

20. Ayete kadar, çok açık olarak tespit edilen şey, Arz'da henüz herhangi bir canlının olmadığı. Sıra yaşamın oluşturulmasına geldiğinde, Tanrı'nın ilk emri, 20. ayette gördüğümüz gibi, "Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun." oluyor.

Tevrat'ı inceleyenler bilirler ki, "yaratılış", bir başka ifadeyle Arz'ın oluşturulmasından Adem'in oluşturulmasına kadar geçen süre, belirli bir sistematik içinde ve kronolojik olarak verilir... Söz gelimi, Adem'in topraktan yaratılarak "yaşayan bir varlık" haline gelişi, "Yaratılış" bölümünün ikinci kısmında, 7. ayette anlatılır. Ama ilk canlıların oluşması, hiç kuşkusuz, hiç tereddütsüz bir şekilde anlaşılacak kadar açık olarak belirtilmiştir ve ilk canlı sularda ortaya çıkmaktadır...

İlk yaşamın sularda ortaya çıkması kadar manidar olan bir başka şey de, "yerin boş olduğu, yeryüzü şekillerinin olmadığı bir anda, Arz'da su bulunmasıdır: Yaratılış 1'in 2. ayeti nasıldı: "Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. **Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.**"... (Bu ilginç ifade, en az bu kadar, hatta daha da ilginç bir şekilde, Hud Suresi'nin 7. ayetinde geçmektedir. Buna birazdan değineceğim.)

Tevrat'ın, suya özel bir önem atfettiği su götürmez bir gerçek!..

Güneş Sistemi içinde yer alan gezegenlerde, sadece Arz'da yaşam var; ve su da sadece yeryüzünde mevcut... Başka yerlerde, tanımlayamayacağımız bir canlı türü olabilir, hatta H2O olmayan bir su bile; ama bu, bizim açımızdan herhangi bir şeyi değiştirmez; zira konumuz biyolojik olarak tespit edebileceğimiz bir yaşam türü... Bitki, hayvan ya da insan!..

Ve şurası kesin ki, su olmayınca, bu biyolojik yaşam şekli de olmuyor!..

O halde, bu bilinen biyolojik yaşama hitap eden Mesaj'da, bu yaşam türünün olmazsa olmazı su ile ilgili önemli tespitler olmalı; hatta bu maddeye Kuran'da da özel bir önem atfedilmeli, değil mi?..

Kuran'ı incelediğinizde neredeyse yüzlerce yerde sudan bahsedildiğine tanık oluyorsunuz... Özellikle "yağmur" olarak betimlenen "su" yun ne denli önemli bir madde olduğu, yağmur yağmaması halinde canlılığın nasıl çaresiz kalacağı etraflıca anlatılıyor; ama ben, en önemli saptamanın Müminun Suresi'nde olduğuna inanıyorum. Bu Sure'nin 18. ayeti bir hayli manidar:

"Gökten bir ölçü ile bir su indirdik ve onun yerde durmasını sağladık. Oysa Biz, onu giderme gücüne de sahibiz."[92]

"Gökten suyu ölçüyle indirdik de, onu yerde durdurduk Şüphesiz, onu gidermeye de gücümüz yeter."[93]

"Gökten belli ölçüde bir su indirdik de onu yeryüzünde durdurduk. Elbette ki biz, onu gidermeye de gücü yetenleri."[94]

92 Elmalılı Hamdi Yazır / Kur'ân-ı Kerim ve Yüce Meali / Huzur Yayınevi, 1994

93 Hüseyin Atay / Kur'ân-Türkçe Çeviri / Yurtbilimsel Araştırmalar ve Yayıncılık, 1998

94 Yaşar Nuri Öztürk / Surelerin İniş Sırasına Göre Kur'ân-ı Kerim Meali / Yeni Boyut, 1997

"Ve gökten, ölçüyle su indirdik. Sonra onu, yeryüzüne yerleştirdik. Oysa, onu gidermeye de gücümüz yeter."[95]

Ayetten anladığımıza göre, yeryüzü oluşturulduğunda bir suya sahip değildi; gökten "belli bir ölçüde" su indirildi; ve anlatımın daha ilginç tarafı, bu suyun yeryüzünde "kalması / durması" sağlandı; bu su, yeryüzüne "yerleştirildi"

Bu su "yağmur" değildi; çünkü Kuran'ın birçok yerinde özel bir önem atfedilen Yağmur'un anlatımı böyle değil... Zaten, söz konusu edilen su yağmur olsaydı, "bir ölçü ile" indirildiğinin söylenmesine gerek olmazdı; ama daha önemlisi, bu suyun "yeryüzünde tutulduğu", bu suyun "yeryüzünde kalmasının sağlandığı"; bu suyun, yeryüzüne "yerleştirildiği" açıklanmazdı...

Diğer pek çok ayetin anlatımından, anlatılan şeyin yağmur olduğunu hemen anlıyorsunuz...

Bu su, başka bir şey!..

Bu, ilk su!..

Bu madde, gökten indiriliyor, yerde kalması sağlanıyor, yeryüzüne yerleştiriliyor ve ayetin sonunda yine bir hayli manidar bir uyarıda bulunuluyor: "İstersek onu gideririz!"

Bilim dünyasında bu konuda iki teori mevcut. Birincisi, Arz'a su buzundan oluşan bir meteorun çarptığı; ikincisi, yaşama ilişkin "sporlar"ın gökyüzünden yeryüzüne ulaştığı...

Bu iki teorinin yüzde yüz doğru olduğunu söylemiyorum tabii; ancak bilimin söylediği ile Mesaj'ın söylediği birbirine çok benziyor...

Bu benzerliğin çağrıştırdığı bir başka saptama, yaşama kaynaklık eden bu sporların, -henüz atmosferin, dolayısıyla "bir koruma"nın olmadığı bir ortamda- Güneş'in öldürücü ışınlarından etkilenmemesi için ya bir kayanın içinde yeryüzüne ulaş-

95 Muhammed Hamidullah / Aziz Kur'ân-Çeviri ve Açıklama / Beyan Yayınları, 2000

ması gerektiği, ya da bir suyun içinde!.. "Canlılık" tanımlamamız için önşart su olduğuna göre; gökten bir ölçü ile indirilen bu suyun içinde, büyük ihtimalle ilk organik maddeyi oluşturacak "kodlanmış komutlar silsilesi" de mevcuttu...

Yani bu suya, bizim bildiğimiz her şeyden çok daha önce "Ol!".." denmişti!..

Ayetteki "bir ölçü" belirmesi de çok manidar. Su az olsaydı, belki yaşamın başlamasına veya devamına yetmeyecekti; veya çok olsaydı, "kara" olmayacağı için, deniz canlıları dışında herhangi bir canlı için imkan sağlamayacaktı; dolayısıyla insan için de tabii!.. Ancak "bir ölçü" ile gönderilirse, her şey mümkün olacaktı...

Ve, oldu da!..

Bu bölümde zikredilmesi gereken bir başka ayet, Nahl Suresi'nin 65. ayeti: "Allah, gökten bir su indirdi de onunla, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verdi. Kuşkusuz, bunda kulak verip dinleyen bir topluluk için mutlaka bir mucize vardır."[96]

"Gökten su indirip onunla, kuruyup katılaştıktan sonra toprağa yeniden hayat veren Allah'tır. Şüphesiz bu olguda dinlemeye niyetli olanlar için bir ders vardır."[97]

"Allah, gökten bir su indirdi; sonra ölü yeryüzünü, o suyla diriltti. İşte bunda, dinleyen kimseler için, gerçekten, bir gösterge vardır."[98]

"Allah gökten su indirir ve onunla ölümünden sonra yeri diriltir. Doğrusu, dinleyen bir topluma bunda bir ders vardır."[99]

Ayetlerin omurga noktası, "ölüm" ve "hayat"; ayetler, susuzluğun "ölüm"ü, suyun ise "yaşam"ı simgelediğini çok açık bir biçimde gözler önüne seriyor.

96 Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal
97 Muhammed Esed / Kur'an Mesajı / Meal-Tefsir / İşaret Yayınları, 2000
98 Muhammed Hamidullah / Aynı meal
99 Hüseyin Atay / Aynı meal

Su varsa, yaşam da var; su yoksa yaşam da yok!..

Muhammed Hamidullah'ın, "Allah, gökten bir su indirdi; sonra ölü yeryüzünü, o suyla diriltti." ifadesi üzerinde biraz düşündüğünüzde, bu üslubu, "aslında yeryüzü o ana kadar ölüydü; su göndererek ona can verildi." biçiminde anlamak herhalde zorlama bir yorum olmasa gerek!.. Ayrıca, Hüseyin Atay hariç, diğer mealcilerin "geçmiş zaman" anlatımı, Kuran'ın genel tarzı içinde her ne kadar yüzde yüz belirleyici olmasa da, yine de bir hayli anlamlı!..

Tabiattaki başka hiçbir madde, yaşam ile bu denli yakından irtibatlandırılmıyor Kitap'ta. Kuran'ı etraflıca araştırdığınızda edindiğiniz sonuç; hava, toprak ve ateşin, bildiğimiz anlamda canlılık için önşartlar olmadığı...

İlle de su olacak!..

Daha önce de söylediğim gibi, direkt olarak "yağmur"u anlatan ayetlerden hiç söz etmiyorum size; benim üzerinde durduğum, bir başka su!.. Olmazsa öldüren, olursa dirilten/hayat veren su!..

Peki, su neden bu denli önemli?..

İnsan "topraktan" yaratılmadı mı; o halde Mesaj verilerine göre, toprağın sudan daha önemli olması gerekmez mi?!.

Gençliğimde bir film seyretmiştim; o filmde, bir vadide bir rüzgar esiyordu ve bir süre sonra toprakta insan biçiminde bir şekil oluşturuyordu. Sonra da o "şekil" ayağa kalkıp yürümeye başlıyordu...

Halk arasındaki yaygın inanış da bu...

Oysa, her şey hiç de böyle değil!..

Kitap kuşkusuz bazı ayetlerinde insanın topraktan oluşturulduğunu söylüyor;[100] ama nasıl bir toprak bu?.. (Toprak 9 ayette geçiyor.)

[100] Necm, 32; Fatır, 11; Hud, 61; Mümin, 67; Kehf, 37; Müminun, 12; Rum, 20; Hac, 5; Ali İmran, 59

Bunun nasıl bir toprak olduğu, Mesaj'ın bütünü içinde iyice vurgulanıyor tabii: Örneğin "balçık" ya da "çamur" [101]... (Bu niteleme de 9 ayette geçiyor.)

Toprağın, balçık ya da çamura dönüşebilmesi için gerekli olan şey nedir; su değil mi?..

Yeryüzü yaratıldığında, toprak zaten mevcuttu; zaten mevcuttu ama "ölüydü", "diriltilmesi" gerekiyordu; o ölçülü su, o yeryüzünde kalması / durması sağlanan su, o yeryüzüne yerleştirilen su işte bu nedenle indirildi!..

Aslında, "o suyun giderilebileceğinin" önemle hatırlatılması, "yaşam"ın son bulacağının bir başka ifade biçimi değil midir?!.

Ve, "kesin olarak bildiğimiz gibi", o su bir gün gerçekten "giderilmeyecek mi"dir?!

Bu durumda, "Madem su bu denli önemli, bu denli elzem; o halde, insanın veya canlıların sudan yaratıldığı neden hiç söylenmiyor Kuran'da; oysa Tevrat'ta bunu görmüştük!?." diye sormalısınız?..

Söylenmiyor bu sizce?!.

Biraz daha Kuran okuyalım mı; mesela, Furkan Suresi'nin 54. ayetini?..

"Ve sudan insan yaratan O'dur. Sonra onu, akraba ve hısım haline getirdi. Ve Rabb'in, her şeye gücü yetendir!"[102]

"Sudan bir insan yaratıp..." [103]

"İnsanı sudan yaratarak..."[104]

Gördünüz mü?!.

"Toprak"ın, "çamur" veya "balçık" haline dönüştürülerek bir başka biçimde ifade edilmesinin altında yatan da işte tam olarak bu zaten!..

[101] Sâd, 71; Hicr, 26-28-33; En'am, 2; Sâffât, 11; Secde, 7; Rum, 20; Rahman, 14

[102] Muhammed Hamidullah / Aynı meal

[103] Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal

[104] Hüseyin Atay / Aynı meal

Bakın; konuya bir başka açıdan daha yaklaşalım... Kuran'da, insanın oluşturulmasına ilişkin "ilk madde" olarak telakki edilebilecek başka anlatımlar da mevcut; isterseniz onları da görelim (Yine, değişik mealcilerin ifadeleriyle):

Embriyo, kan pıhtısı, yumurta hücresi, yapışkan. (Alak, 2)

Dökülen meni, akıtılan meni, akıtılan bir sperm damlası. (Kıyamet, 37)

Basit bir su, basit bir sıvı, bayağı bir su, adi bir damla su. (Mürselat, 20)

Atılan bir suyun parçacığı, dökülmüş bir su, atılagelen bir su, fışkırtılıp atılan bir su, spermalı bir sıvı. (Tarık, 6)

Sperm, dökülmüş su, tek bir sperm damlası. nutfe. (Yasin, 77)

"Toprak/balçık/çamur" ifadelerinin dışındaki tüm bu ve benzeri sözcükler, Kuran'ın burada saymadığım muhtelif yerlerinde daha geçiyor...

Şimdi, yukardaki satırlara bakarak, tüm bu anlatımlardaki "ortak nokta"yı, "ortak öz"ü tespit eder misiniz lütfen!..

Gayet tabii hemen tespit ettiniz; su!..

Su!..

Şu halde, "insan" dışındaki canlılara geçebiliriz...

Yaratış sadece insana münhasır değil tabii!..

Bunun için, Nur Suresi'nin 45. ayetine ne dersiniz:

"Allah, tüm canlıları sudan yarattı. Onlardan kimileri karnı üzerinde yürür, kimileri iki ayak üstünde yürür, kimileri de dört ayak üstünde..."[105]

"Ve Allah, her canlıyı sudan yaratmıştır. ..." [106]

"Allah, bütün canlıları sudan yaratmıştır. ..." [107]

Enbiya Suresi'nin 30. ayetine de bakalım mı?

105 Yaşar Nuri Öztürk/Aynı meal

106 Muhammed Hamidullah/Aynı meal

107 Hüseyin Atay/Aynı meal

"O küfre sapanlar görmediler mi ki gökler ve yer bitişik idi, biz onları ayırdık. Her canlı şeyi sudan oluşturduk. Hala iman etmeyecekler mi?" [108]

"... bütün canlıları sudan yarattığımızı..." [109]

ve yaşayan her şeyi sudan yarattığımızı..." [110]

İlim adamları ayeti nasıl meallendiriyorlar:

Her canlı şey; yaşayan her şey, bütün canlılar!..

İşte o "ölçülü" su yeryüzüne bu nedenle "indirildi"; yeryüzünde bu nedenle "tutuldu", yeryüzüne bu nedenle "yerleştirildi"

Çünkü "bütün canlılar" ondan yaratılacaktı.

Tevrat'ta da aynı şeyi görmemiş miydik: "Tanrı, 'sular canlı yaratıklarla dolup taşsın...' diye buyurdu"

Ve nihayet, son olarak, Hud Suresi'nin 7. ayetini okuyoruz:

"O, odur ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmıştır. *O'nun arşı da su üzerinde idi.*" [111]

"Ve *-Arş'ı su üzerinde iken,-* ... gökleri ve yeri altı günde..." [112]

Ve (hayatı yarattığı sürece) *O'nun kudret tahtı suyun üstündeydi.*" [113]

(Tevrat, Yaratılış 1/2; hatırladınız mı; "Tanrının Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu"... Muhammed Esed ne diyordu: "Ve (hayatı yarattığı sürece) O'nun kudret tahtı suyun üstündeydi." Hadi, bazılarını kızdırmadan, öfkelendirmeden bir parça dokunup geçeyim: Hayat yaratılırken, Arz oluşturulurken, Allah'ın görevlilerinin oluşturduğu hiyerarşi tam da suların üzerindeydi gerçekten... Her şeyi yerli yerine koyuyor, her şeyi düzenliyor,

[108] Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal
[109] Muhammed Hamidullah / Aynı meal
[110] Muhammed Esed / Aynı meal
[111] Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal
[112] Muhammed Hamidullah / Aynı meal
[113] Muhammed Esed / Aynı meal

her şeye bir ölçü ve oluş tarzı takdir ediyordu... "Kudret Tahtı" ifadesi üzerinde biraz kafa patlatın bakalım; konumuz olmadığı için bu hususta herhangi bir şey söylemeyeceğim... Bu arada; "Arş", Esed'in de belirttiği gibi "taht" demektir...)

Artık hiçbir tereddütümüz yok ki, Yaratılma işleminin biyolojik boyutu; bir başka ifade ile, "yaşam", "gökten indirilip yerde tutulan, yeryüzüne yerleştirilen" o su ile, ve ilk olarak o suyun içinde başladı.

İşte 2. şifremiz:

Su...

ŞİFRELER - ÜÇ
ORTAK ATA



"İnsan, ne'den yaratılmış olduğuna bir baksın!"
(Tarık, 4)

Size bir şey itiraf etmek istiyorum: "Şifreler"i oluştururken en çok bu bölüm nedeniyle endişeliydim. Bildiğiniz gibi, ben Arapça bilmiyorum ve Kuran konusunda da uzman değilim bir konuyu araştırırken, hem o konuyu, hem de Kuran'ı öğrenmeye çalışıyorum.

Ve yine tahmin ettiğiniz gibi, bu kitap süresince ileri sürdüğüm tez için en önemli öge, "Ortak Ata" ögesi olacaktı; ama ben ne yaparsam yapayım, Kuran'da bu konuya ışık tutacak herhangi bir iz veya işaret bulamayacak, bugüne kadar hiç yapmadığım bir şeyi yaparak, belki de ilk kez "zorlama yorumlara" başvurmak zorunda kalacaktım.

Açıkçası, Kuran'ı bu açıdan incelemeye başlamadan önce bir hayli korkuyordum.

"Madem korkuyordun, demek ki kendinden emin değildin; o halde neden araştırıyorsun, neden anlamadığın şeyleri kurcalamaya cüret ediyorsun kardeşim?!." diye çıkışabilirsiniz ama bu durumda ben de size çıkışma hakkımı kullanırım ve çok da haklı olurum: Ben Kuran'a güveniyorum kardeşim; size ne!..

Bugüne dek, Kuran konusunda hiç yanılmadım!..

Gerçekten!..

Yaratılış alanında hayranlıkla izlediğim ve anlayabildiğim herhangi bir "şey" olursa ve ben o şeyi iyice bir inceleyip on-

dan emin olursam, bu "izlere-işaretlere-göstergelere" Kuran'da da rastlamak istiyorsam; bana inanın, mutlaka rastlarım!..

Tek şart, Yaratılış alanında ilgilendiğiniz herhangi bir şeyi önce iyice bir okuyup-araştırıp öğrenmeniz; ha, onu bir de Kuran'da ararsınız veya aramazsınız, o sizin bileceğiniz bir şey!.

Aslında, şart da değil hiç kuşkusuz!..

Allah'ın ayetlerini kimi Kuran'dan okur, kimi de tabiattan veya "tabiat yasaları"ndan; o, onun bileceği bir şey!..

Ama bir taraftan bütün yüreğinizle bilime inanırken, bir taraftan da Yaratıcı ve yarattıkları hakkında düşünmeyi seviyorsanız, benim gibi yapmalısınız; sizi temin ederim, Yaratılışı, yaratıkları ve bunları yöneten yasaları daha iyi ve etraflıca öğrenme konusunda, yani bilim yapma konusunda çok daha şanslı olursunuz!..

Hadi, konuya gel artık, diye mırıldandığınızı biliyorum!..

Evet, Kuran'ı elime aldığımda gerçekten korkuyordum; ve korktuğum başıma geldi!..

Yok yok, sandığınız gibi değil; tam tersi!..

"Ortak Ata" şifresinin oluşturulması yönünden öylesine çok "iz-işaret-gösterge" ile karşılaştım ki, şimdi tüm bunları toparlayıp şu birkaç sayfada nasıl özetleyeceğim diye korkuyorum; başıma gelen şey bu!.. (Gözünü sevdiğim İslam ilahiyatçıları; bu iş bana mı düşmeliydi; "nerelerde"siniz birader?!.)

Yani, bu şifrede bir hayli zorlanacağım; bir başka biçimde de olsa, korktuğum başıma geldi işte!..

Vallahi nereden başlayacağımı bilemiyorum; en iyisi direkt olarak konuya girmek ve "çağrıştıranlar"ı hiç anmadan, "Ortak Ata" açısından adeta çimdikleyen / tokatlayan birkaç ayeti gözler önüne sermek!..

İster misiniz; *hepimizin tek bir canlıdan yaratıldığına* iyice bir emin olalım!..

Olabilir mi sizce?!.

Yine Tevrat'la başlayalım mı?..

"Su" şifresinden hatırlayacaksınız, ilk canlılar, 5. gün, sularda ortaya çıkmıştı. 6. Gün başlarken Tanrı şöyle buyuruyor:

"Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen *türetsin*" [114]

Bundan sonra anlatılanları şöyle özetlemek mümkün: *Yeryüzü* çeşitli yaratıkları *türetiyor*, Tanrı bunların "iyi olduğunu" görüyor; ve yeni bir talimat daha veriyor: "İnsanı kendi suretimizde yaratalım." [115]

Önce Tevrat'ın Türkçe'ye aktarılışı konusunda kısa bir bilgi vereyim: Çeviriyi bir kurul yapıyor, sonra metin özgün İbranice, Aramice ve Grekçe uzmanları tarafından sıkı bir incelemeden geçiriliyor, sonra düzeltmenler ve üslup uzmanları metni inceliyorlar; tüm bunlardan sonra yine kurullar oluşturulup metin tekrar tekrar gözden geçiriliyor..

Bu iş tam yirmi yıl sürüyor ve Kutsal Kitap basıma hazır hale geliyor.

Bu açıklamaya, 24. ayetteki "Yeryüzü ...türetsin" buyruğu için gerek gördüm...

Kutsal Kitap'ın çevirisindeki hiçbir sözcük, bulunduğu yere gelişigüzel gelmemiş; ilahiyatçılar kılı kırk yarmışlar...

Peki; ne demek, "türetsin"?!.

Sözlükler "türemek"i; "bir kökten çıkmak" olarak açıklıyor!..

Bir kökten çıkmak!..

Yeryüzü, çeşit çeşit yaratıkları ne'den türetiyor; bu "türetme"ye uygun bir "ilk öz, bir "kök" mü mevcut?.. Her şey o ilk özden, o "kök"ten türeyerek mi oluşuyor yani; olur mu öyle şey!..

Durun; hemen itiraza kalkışmayın!..

[114] Tevrat, Yaratılış 1/24/Kutsal Kitap/Yeni Çeviri/Kitabı Mukaddes Şirketi, 2001

[115] Tevrat, Yaratılış 1/25-26/Aynı çeviri

Bu bölüme kadar, Tevrat'ın kronolojisinden de yararlanarak tüm canlıların aynı anda yaratılmadığını biliyoruz artık; da, bu "türetsin" de ne oluyor?!. Yani, yaratıkların bir bölümü, başka bir bölümünden mi türetiliyor?!. Tekrar soruyorum: Olur mu öyle şey?!.

Tevrat, "yeryüzünde çeşit çeşit canlılar üretilsin, oluşturulsun" deseydi, en azından "Ortak Ata" şifresi açısından bunun üzerinde durmazdım bile; ama bu çok farklı: Türetmek!.

Şimdi lütfen dikkat buyrun: Türetme görevi "yeryüzü"ne veriliyor; yani tabiata!..

Tabiat, "bir kökten" çeşit çeşit canlılar, yaratıklar "türetecek"; Allah'ın talimatı böyle!..

Şaşkınlıktan küçük dilinizi yutmaya hazır mısınız?!.

Başlayalım mı?..

"Allah'ın sözleri"ni okumaya başlayalım mı?!.

Tamam; siz bilirsiniz!..

Konumuzla hiç ilgisi yokmuş gibi görünen iki ayetten başlayacağız; her ikisi de aynı şeyi söylüyor:

"Sizi yeryüzünde yaratıp yayan O'dur."[116]

Demek ki, insan "yeryüzünde" yaratılıyor; bunda kuşku yok!..

Tevrat'ın kendine özgü anlatımından kaynaklanan ve İslam literatürüne de girmiş bulunan "Cennet'te yaratılma ve oradan kovulup yeryüzüne gönderilme" meselesini irdeliyorum... Cennet'in "bir başka yer"de olduğu, orada yaratılan Adem ve Havva'nın (Kuran'da "Havva" ismi geçmiyor.) bir süre sonra ordan çıkartılarak yeryüzüne indirildiği inancının, "Adem ve eşi yeryüzünde yaratılmadı"yı çağrıştırmasına itiraz ediyorum. ("Yaratılma"dan, bildiğimiz anlamda "biçimlendirme"yi kaste-

116 Müminun, 79; Mülk, 24

diyorum.) Kaldı ki; "Buyurdu Orada hayat bulacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan çıkarılacaksınız."[117] mealindeki ayette de açıkça bildirildiği gibi, Adem ve eşi Cennet'ten çıkarıldıktan sonra, "yeryüzünde hayat buluyorlar"... (Adem ve Havva'nın çıkarıldığı Cennet'in, bizim bildiğimiz klasik anlamdaki Cennet olmadığı hususuna girmiyorum; bu, bu kitabın konusu dışında.)

Yeryüzünde yaratılan Adem'in ve yeryüzüne yayılan Ademoğlu'nun nasıl bir süreç sonunda ve ne'den yaratıldığını, önceki bölümlerde görmüş; ta "su"ya kadar gitmiştik!..

Toprak, çamur, balçık, adi bir su, sperm, kan pıhtısı, yumurta hücresi, su...

Yaratıcı'nın bu denli ayrıntı vererek anlattığı şey ne?!.

Bir ilk öz, bir "Ortak Ata", tek bir canlı mı yoksa?..

Demin de sorduğum gibi, gerçekten hepimiz tek bir canlıdan yaratılmış olabilir miyiz?..

Bu bölümde, soru şu: Neden en son insan yaratılıyor; ve "insanın, yaratılanların birçoğundan üstün kılınması"[118]nın bu zamanlama ile bir ilgisi var mı?.. Daha önce de sormuştum: Tanrı'nın her şeyi birden yaratmaya gücü yetmiyor mu; bu kadar anlamsızca ve küstahça bir şey iddia edilebilir mi?!. "Allah'ın yolu ve yasası gereği", her şey giderek mükemmelleşiyor mu acaba?.. Yoksa her şey basit bir "ilk öz"den başlayıp, sonunda "şerefli mahluk" haline kadar mı geliyor?..

Bu soruları aklımızda tutarken, bir taraftan da çeşitli ilahiyatçılardan şu meallendirmeleri görelim:[119]

"Ve gerçekten biz, halden hale geçerek Rabbimize mutlaka döneceğiz." "Sizin herbirinizi peşpeşe aşamalardan geçirerek

[117] Araf, 25
[118] İsra, 70
[119] Zühruf, 14; Nuh, 14; İnşikak, 19; İnsan, 2

yaratan... / Oysa sizi evrelerden geçirerek O yaratmıştı. / O ki, sizi halden hale / evreden evreye geçirerek yarattı. / Oysa sizi, aşamadan aşamaya geçirerek O yaratmıştır."

"Ki siz boyuttan boyuta / halden hale mutlaka geçeceksiniz / Şüphesiz, siz bir durumdan diğerine uğratılacaksınız. / Kuşkusuz siz, kat kat yukarı çıkacaksınız. / (İşte böylece ey insanlar siz) adım adım ilerleyeceksiniz."

"Doğrusu biz insanı karışım olan bir spermden yarattık. Halden hale geçiririz onu."

Yorumcuların büyük bölümünün bu ayetleri benim gibi değerlendirmediklerini biliyorum; ama büyük ruh Mevlana'nın, bu ayetleri tıpkı benim gibi ele aldığını da biliyorum...

Buraya kadar gördüğümüz şu: İnsan yeryüzünde yaratılıyor; bitkilerden ve hayvanlardan sonra yaratılıyor; ve ne hikmetse "halden hale geçirilerek", "kat kat yukarı çıkartılarak", "peşpeşe aşamalardan geçirilerek" oluşturuluyor...

İnsan, nasıl olur da "halden hale geçerek" oluşturulur?..

Önce "başka bir hal"de miydi yani?..

İnsan nasıl olur da "kat kat yukarı çıkartılır"?!.

Daha önce -o her ne zamansa- çok mu "aşağılarda" idi yani?!.

Sanki, Allah Yaratış'a başlıyor; önce bir "ilk öz" yaratıyor; sonra onu halden hale geçirerek, kat kat yukarı çıkartarak yeniliyor; yani yarattığını çevirip bir kez daha yaratıyor sanki; ilginç değil mi?!.

"De ki, 'ortak tuttuklarınız içinde, yaratışa başlayan sonra, yarattığını çevirip bir daha yaratan kim var!" / " Putlarınızdan, önce yaratan, sonra bunu yenileyen biri var mıdır?" / " Önce yaratıp sonra tekrar eden" / " yoktan var edip de, sonra onu tekrar tekrar yaratan"...[120]

120 Yunus, 34

"Ve yaratılışı başlatan, sonra da onu yenileyen O'dur." / "(Bütün hayatı) yoktan var eden, sonra onu yeniden vücuda getiren O'dur." / "İlk defa yaratıp, sonra onu tekrar eden O'dur." / "Yaratmaya ilk başlayan / yaratılanları ilk yaratan O'dur. Sonra onları çevirip yeniden yaratacaktır."[121]

Okuduklarımızdan, önce bir tek canlının yaratıldığı, diğer canlıların ondan "türetildiği" gibi bir anlam çıkıyor; değil mi?..

Örneğin, şu ayete ne dersiniz:

"Senin o Gani Rabbin rahmet sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldırır ve sizi bir başka topluluğun soyundan vücuda getirdiği gibi, ardınızdan da dilediğini sizin yerinize getirir." / " Ve sizi bir başka topluluğun soyundan yarattığı gibi..." / "... daha sonra da dilediğini sizin yerinize geçirebilir; tıpkı sizi başka insanların soyundan var ettiği gibi." / "... sizi başka bir halkın soyundan vücuda getirdiği gibi..."[122]

"Bir başka topluluk, bir başka halk, bir başka insanlar, başka halk."

Biz, "başka" bir topluluğun, "başka" bir halkın, "başka" bir insan türünün soyundan mı geliyoruz yani; ne demek bu?!. Biz yaratıldığımızda böyle değil miydik; bizden "önce" yaratılan "başka" bir topluluktan, "sonradan" mı oluşturularak-türetilerek bu hale geldik?!.

Buraya kadar size çeşitli mealcilerin anlatımlarını karışık olarak sundum, meallerin tek tek ismini zikrederek sizi daha fazla yormak istemedim; ama artık ayrıntıya girmenin zamanı geldi!..

Şimdi, Nisa Suresi'nin ilk ayetini göreceğiz:

121 Rum, 27
122 En'am, 133

"Ey insanlar! Sizi tek bir canlıdan yaratan, ondan eşini yaratan ve ikisinden pek çok erkek ve kadın türeten Rabbinize saygılı olun."[123]

Hüseyin Atay, "tek bir canlı" diye tercüme ediyor ayeti, yani hepimiz "tek bir canlıdan" yaratılmışız; peki Yaşar Nuri Öztürk ne diyor:

"Ey insanlar! Sizi bir tek canlıdan yaratan..."[124]

Birçok mealcinin, ayeti, "sizi tek bir kişiden yaratan" diye tercüme ettiğini saklayacak değilim; ama bakın Muhammet Esed aynı ayeti nasıl meallendiriyor ve ardından neler söylüyor:

"Ey insanlar! Sizi bir tek can(lı)dan yaratan, ondan eşini var eden..."[125]

"Klasik müfessirlerin çoğu, 'nefs' terimine yüklenen pek çok anlam içerisinden -can, ruh, akıl, canlı varlık, canlı, insan, şahıs, kimlik, insanlık, hayat özü, temel ilke ve diğerleri- "insan'ı tercih ederler ve bu terim ile burada Hz. Adem'in kastedildiğini kabul ederler. Ama Muhammed Abduh bu yorumu reddeder. ... Minba'nın lafzen, "ondan" şeklinde çevrilmesi metin ile uyumlu olarak, her iki cinsin (Adem ve Havva'nın. Y.Y.) "bir tek canlıdan" türetildiği biyolojik gerçeği yansıtır." ("Türetildi"ye dikkat ettiniz mi?!)

Hemen hatırlatmakta fayda var tabii; Muhammed Esed, "evrim" denen olguya inanmakta ve mealinde bunu sık sık tekrarlamaktadır.

Son olarak, En'am Suresi'nin 98. ayetini göreceğiz:

123 Hüseyin Atay / Kur'an / Türkçe Çeviri / Yurtbilimsel Araştırmalar ve Yayıncılık, 1998

124 Yaşar Nuri Öztürk / Surelerin İniş Sırasına Göre Kur'an-ı Kerim Meali / Yeni Boyut, 1997

125 Muhammed Esed / Kur'an Mesajı / İşaret Yayınları, 2000

"O sizi bir tek kişiden yaratandır. Ardından, bir durak ve bir konaklama yeri vardır."[126]

Muhammed Hamidullah, bu ayet için şu notu düşüyor: "Bu son derece özlü ifadenin yorumları farklılık gösterir. Biz, bu 'durak' ve 'konaklama yeri' ifadelerinden, ana 'rahmi' ile 'mezarı' anlıyoruz."

"Sizi bir tek nefesten yaratan O'dur. Sizin, konup göçecek yeriniz vardır. ..."[127]

"Bir canlıdan sizi(n hepinizi) var eden O'dur, ve O (sizin herbiriniz için yeryüzünde) bir vade ve (ölümden sonra) bir dinlenme yeri (tayin etmiştır) ..."[128]

Ama, Öztürk, çok değişik anlamlara gelebilecek bir çeviri sunuyor: "Sizi birtek canlıdan vücuda getiren O'dur. Bu oluşumda bir karar kılma yeri var, bir de emanet olarak kalma yeri. İyice araştırıp kavrayan bir topluluk için ayetleri biz tam bir biçimde detaylandırdık."[129]

Aynı ilginç anlatıma, Elmalılı'da da rastlıyoruz:

"Sizi bir tek candan yaratan O'dur. Demek ki, bir karar yeri, bir de emanet yeri vardır. Gerçekten, ayetlerimizi ince anlayışlı olanlar için açıkladık."[130]

"Bir tek canlıdan" var edildiğimiz artık açık da, bu "karar kılma yeri" ve "emanet olarak kalma yeri" ne oluyor?!.

Rastlantı mı acaba; isminin Türkçe anlamı "hayvanlar" olan bu surenin, insanlara hitap eden bu ayetini "iyice araştırıp kavrayacak bir topluluk", bu "emanet olarak kalanlar" ile "karar kılınanlar"ı Mevlana gibi anlayabilir mi, dersiniz?.. Ne diyordu bu büyük ruh:

126 Muhammed Hamidullah / Aziz Kur'an / Beyan Yayınları, 2000
127 Hüseyin Atay / Aynı meal
128 Muhammed Esed / Aynı meal
129 Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal
130 Elmalılı Hamdi Yazır / Kur'an-ı Kerim ve Yüce Meâli / Huzur Yayınevi, 1994

İlk olarak o (ilk akıl) cansız dünyasında göründü,
Oradan bitkiler dünyasına geçti,
Ve birçok sene bitki hayatı yaşadı;
Sonra hayvani varlık içinde yol aldı.
Ve aynı şekilde güzel çiçekler mevsiminde,
Bebeklerin nefes isteyip, niçin istediklerini bilemedikleri gibi.
Kendisinin, O'na yönelme arzusunu hissedince, kurtuldu.
Tekrar, hikmet sahibi yaratıcı, ki sen onu bilirsin,
Onu hayvanlıktan insan mertebesine yükseltti.
Ve böylece varlıktan varlığa geçerek, o akıllı oldu...[131]

Bir soru daha: Biz, "karar kılınanlar" isek; "emanet olarak kalanlar" kimler?..

Bitkiler veya hayvanlar mı yoksa; yahut da, özel bir hayvan türü mü?!.

Tevrat ve Kuran'ın verileri ışığında yapılan inceleme şunu gösteriyor: İnsan yeryüzünde yaratıldı; ama bitkilerden ve hayvanlardan sonra!.. Önce yeryüzü, sonra bitkiler, sonra hayvanlar ve nihayet insan!.. (Mevlana da aynısını söylüyor.)

Hepimiz tek bir canlıdan yaratıldığımıza göre, bizden önce hayvanlar, onlardan önce de bitkiler yaratıldığına göre; hepimizin "ortak bir ata"sı olmalı değil mi?..

Yeryüzünde yaşam adına ne varsa, o ilk özden, o "kök"ten türedi; hepimiz tek bir canlıdan yaratıldık; hepimizin "Ortak Ata"sı olan o ilk "kök"ten geliyoruz!..

Homurdanmaya hiç gerek yok!..

Allah'ın yol ve yasası bu ise, bütün canlılar tek bir canlıdan türetilmişse, bu, o harikulade Yaratış'a gölge mi düşürür?!.

İşte 3. şifremiz:

Ortak Ata!..

[131] Mehmet Bayraktar / İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi / Kitabiyat, 2001

ŞİFRELER - DÖRT
AŞAMALI OLUŞUM



"Her şeyi yaratmış ve her şeye bir ölçü ve oluş tarzı takdir etmiştir."

(Furkan, 2)

Yerkürenın ve canlılar dahil yerküre üzerindeki her şeyin bir anda değil de, belirli bir sürede ve aşama aşama yaratıldığını tartışmak; 21. yüzyıla girdiğimiz şu günlerde, bilimin bu konudaki tüm ısrarına rağmen bunu hala tartışmak ne hazin değil mi?!.

Ama ne yaparsınız ki, bunu tartışmak; ve belki bu tartışmaya artık bir "son nokta" koymak zorundayız!.. (Konuşacak o kadar çok şeyimiz var ki!..)

Bunu yapmak zorundayız; çünkü din adına konuştuklarını iddia edenlerin, her nedense bitip tükenmek bilmeyen telkinleri sonucu, dindar kitlenin neredeyse tamamına yakını bu işin gerçekten böyle olduğunu sanıyor... Sanıyorlar ki, Dünya, bitkiler, hayvanlar, insanlar; her şey bir anda yaratıldı ve "Yaratış" noktalandı...

Hem de, "O, her an yeni bir iş ve oluştadır."ı bilmelerine rağmen!..[132] (Yoksa, bilmiyorlar mı?!. Bence biliyorlar!..)

Din adına ortaya çıkıp, Kuran'ı hiç açmadan bilime saldıran ve masum kitleyi de bilim düşmanı yapan bu kabil bahtsızlar için, Hz. İsa'nın çok sevdiğim bir sözü aklıma geliyor hemen:

"Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz;

132 Rahman, 29

ne kendiniz içeri giriyorsunuz, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!"[133]

Din adına konuştuklarını iddia edenlerin bir bölümü de aynen bunlar gibi; bilimin ve Kuran'ın verilerinden ne kendileri yararlanıyorlar; ne de yararlanmak isteyenlere izin veriyorlar!..

Neyse; onları "uzak gelecekleri" ile başbaşa bırakıp, konumuza dönelim!..

Önce, Tevrat'ın "Yaratılış" hakkında neler söylediğini, ilk üç bölümdeki ayetlere ek olarak, kısaca bir görelim mi:

"Başlangıçta tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu."[134]

"Tanrı, 'göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün' diye buyurdu ve öyle oldu. Kuru alana 'Kara', toplanan sulara 'Deniz' adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü."[135]

"Tanrı, 'Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçsun' diye buyurdu. Tanrı, büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. Tanrı, 'Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın' diyerek onları kutsadı. Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu."[136]

"... Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu."[137]

133 İncil, Matta, 23/13-14/Kutsal Kitap/Yeni Çeviri/Kitabı Mukaddes Şirketi, 2001

134 Tevrat, Yaratılış 1/1-2/Kutsal Kitap/Yeni Çeviri/Kitabı Mukaddes Şirketi, 2001

135 Tevrat, Yaratılış 1/9-10/Aynı çeviri

136 Tevrat, Yaratılış 1/20-23/Aynı çeviri

137 Tevrat, Yaratılış 1/31/Aynı çeviri

"RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında, yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu. Yerden yükselen buhar bütün toprakları suluyordu. RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu."[138]

Tevrat'taki bu "ayrıntı" ne kadar ilginç değil mi?..

Yer yaratıldığında, bırakın Adem'i, henüz "yabanıl bir fidan, bir ot" dahi yoktu; çünkü "her şeye bir bir ölçü ve oluş tarzı takdir edilmiş"ti.[139]

Aslında, birinci şifremizden (Yeterli Zaman) sonra, "Aşamalı Oluşum"u tartışmak anlamsız gibi geliyor, değil mi?.. Kuran'da bildirildiğine göre, Yaratılış 6 gün sürüyor; bu 6 gün'ün bizim 24 saatimize denk bir 6 gün olduğunu kabul etsek dahi, "aşamalı oluşum" zaten ortada değil mi?..

Örneğin Hz. Adem topraktan yaratıldıysa -ki Kitap öyle söylüyor- o halde önce "toprağın" yaratılmış olması gerekmez mi?!.. Yani önce toprak yaratılmış olmalı ki, Hz. Adem de "bundan sonra" o "ilk yaratılan"dan yaratılsın!..

Yaratılış'daki bu aşama, bu evre, gerçekten tüm çıplaklığı ile ortada değil mi?!.

Bazılarına göre, değil!..

Değil; çünkü o taktirde, "tamam; ama bütün canlılar aynı anda yaratıldı" gibi bir iddia ile karşı karşıya kalıyorsunuz... Bilimsel ukalalık olarak almazsanız; yani bu durumda, mecburen biraz taviz veriliyor ve "Kozmolojik Evrim'e evet, ama Biyolojik Evrim'e hayır!.." dayatması ortaya çıkıyor!.. (Şimdilik bu kadarıyla yetinin; ilerde, bunun ayrıntısıyla sizi yoracağım, merak etmeyin!..)

[138] Tevrat, Yaratılış 2/4-7 / Aynı çeviri
[139] Furkan, 2

Bitkilerin ve hayvanların yaratılış anlarını, öncelik-sonralıklarını şimdilik bir kenara bırakıp, zamandan kazanmak için "insan"ın yaratılışına geçelim mi?..

Sizce insan "bir an"da mı yaratıldı?..

Bir başka şekilde sorayım; sizce insanın yaratılışında da belirli aşamalar olmuş olabilir mi; yani insan ancak belirli aşamalardan geçip "eşrefi mahluk" halini almış olabilir mi?.. Yoksa birtakım din bilginleri(!)nin iddia ettiği gibi, Yaratıcı "ol" dediği salisede mi oluştu insan?.. ("Ol!.." meselesini ilerde açacağım.)

Kafanızı biraz daha karıştırmam gerekiyor: Melekler, insana ne zaman secde ettiler?.. İnsan, "ol"duğunda mı, yoksa birtakım merhaler/evreler/aşamalar geçirip "şerefli mahluk"lar sıralamasındaki yerini aldığı zaman mı?..

Tanrı, "Biz insanı yarattık ve meleklere, 'insanın önünde secde edin' dedik" mi diyor; yoksa, "önceki sayfalardaki açık kanıtlara rağmen"[140] anlamamakta direnen insanoğlu bu kez iyice anlasın, kuşkuya düşmeksizin anlasın diye, bu oluşumu bir başka biçimde mi ifade ediyor?!.

Şimdi bir tanımlamaya dikkatinizi çekmek istiyorum:

Süreç!..

Nedir süreç?.. Bir başı ve sonu olan zaman parçası değil mi?.. Örneğin, saat, gün, yıl, yüzyıl, bir ömür, gibi...

Peki; insanın yaratılışı benim iddia ettiğim gibi, bir "süreç" meselesiyse, bir "süreç"i kapsıyorsa; "bunun, bu sürecin bir başı, bir başlangıcı" olmalı değil mi?..

Örneğin, "insanın yaratılmaya başlanmasını" Allah'ın ayetleri ile gözler önüne serersek, bu "başlangıç"; bu Yaratma faaliyetinin bir "süreç"i kapsadığını, dolayısıyla bu yaratılma faa-

140 Taha, 133

liyetinde bir "aşama"nın bir "evre"nin mevcudiyetini kanıtlamış olmaz mıyız?!.

"Ne demekmiş 'başlama'; öyle şey mi olurmuş!.." diye söylenmeye "başlama"dan önce, açın bakalım Kitap'larınızı; gelin Secde Suresi'ne...

Yaşar Nuri Öztürk nasıl meallendiriyor konuyu; siyak ve sibakıyla, ne diyor Yaratıcı, o muhteşem mesajında:

"Allahtır ki gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra arş üzerinde egemenlik kurmuşur."

"Yarattığı her şeyi güzel yaratmıştır. Ve insanın yaradılışına çamurdan başlamıştır."

"Sonra onun neslini bir usareden, hor görülen bir sudan oluşturdu."

"Sonra ona biçim verdi ve ona kendi ruhundan üfledi. İşitme gücü, gözler ve gönüller verdi."[141]

Allah'ınızı severseniz; daha neyi tartışıyoruz?!.

İnsanın yaradılışına çamurdan başlanıyor; ve sonraki "aşamalar" üstelik belirli yerlere "sonra"lar konarak açıklanıyor?!.

İnsanın yaradılışına çamurdan başlanıyor ve "sonra" ona bir "biçim" veriliyor!.. Bununla da kalmıyor mesele; sonra da onda kulak, göz ve gönül oluşturuluyor...

"Her şeye" çamurdan "başlandığında", hiç kuşkusuz, insanın gözleri, kulakları ve gönlü yoktu; olamazdı da çünkü her şeyin bir sırası vardı!..

Muhammed Esed de böyle mi düşünüyor:

"Allah'tır gökleri ve yeri ve ikisinin arasında bulunan her şeyi altı evrede yaratan..."

"O yarattığı her şeyi mükemmel şekilde yapandır. Nitekim Allah, insanın yaratılışını balçıktan başlatır."

[141] Secde, 4, 7, 8, 9 / Yaşar Nuri Öztürk / Surelerin İniş Sırasına Göre Kur'an-ı Kerim Meali / Türkçe çeviri / Yeni Boyut, 1997

"Sonra basit bir sıvı özünden soyunu sürdürür."

"Sonra ona (yaratılış) amacına uygun bir şekil verip Kendi ruhundan üfler, ve (böylece, ey insanoğlu,) sizi hem işitme ve görme (melekeler), hem de düşünce ve duygularla donatır."[142]

"Süreç" tüm haşmetiyle gözlerinizin önünde değil mi?!.

Hem "başlatma" kavramı; hem "sonra"lar, hem de "yaratılış amacına uygun bir şekil" verme işlemi...

Elmalılı Hamdi Yazır da[143] Secde 7'de, "Yaratmaya da bir çamurdan başladı" diye meallendiriyor ayeti...

Peki; bilimsel sorumluluğu gereği, "her şeye" bir hayli ihtiyatlı yaklaşan Muhammed Hamidullah da aynı şekilde meallendiriyorsa ayeti, bu durumda kafalarınızdaki tüm kuşkular ortadan kalkmaz mı?!.

"Allah, O'dur ki, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan..."

"ki, yarattığı her şeyi güzel yapmıştır. Ve insanı yaratmaya çamurdan başlamıştır."

"sonra onun soyunu, değersiz bir suyun özünden meydana getirmiştir; (çok küçük miktardaki.)"

"sonra da onu biçimlendirip ruhundan üflemiştir. Sizin için duyma, gözler ve kalpler var etmiştir."[144]

Sevgili Müslüman,

İnsanı bir "hiç"ten alıp yaratan ve o "hiç"i cisimlendirip şekillendirerek ve biçimlendirerek "insan" haline getiren Güç, insanı yapmaya çamurdan başlıyor ve "sonra" onu geliştirip "emanetçi" kılıyor; yani insan, bir yerlere geliyorsa eğer, "aşama aşama" geliyor, bazı merhalerden, bazı evrelerden geçerek geliyor!..

142 Secde, 4, 7, 8, 9 / Muhammed Esed / Kur'an Mesajı / İşaret Yayınları, 2000

143 Elmalılı Hamdi Yazır / Kur'ân-ı Kerim ve Yüce Meali / Huzur Yayınevi

144 Secde, 4, 7, 8, 9 / Muhammed Hamidullah / Aziz Kur'an / Çeviri ve Açıklama / Beyan Yayınları, 2000

Ve insan "bir yere" geliyor tabii; ve bakın nasıl geliyor o yere!..

"Melekler insana ne zaman secde ediyorlar?" diye sormuştum biraz önce, hatırladınız mı?..

Kitap elinizin altındayken, gelin birkaç "gösterge"ye daha göz atalım...

Önce, Hamidullah'ı görelim bu kez:[145]

"Rabb'in meleklere şöyle demişti: 'Evet, çamurdan bir insan yaratacağım, (Sad, 71)

"Onu tamamlayıp içine de ruhumdan üflediğimde, ona secdeye kapanın.' (Sad, 72)

"Ve hiç kuşkusuz sizi yarattık, sonra biçimlendirdik, sonra meleklere, 'Adem'e secde edin' dedik; İblis'ten başka hepsi secde etti."(Araf, 11)

"Ve Rabb'in meleklere şöyle demişti: 'Evet, ben, çınlayan kilden, işlenebilen çamurdan bir insan yaratacağım; (Hicr,28) onu yapıp ruhumdan üflediğimde, önünde secdeye kapanın." (Hicr, 29)

Gördünüz mü?!.

İnsan önce "yapılıyor", sonra "biçimlendirilip tamamlanıyor, sonra içine Yaratıcı'nın ruhundan üfleniyor ve nihayet meleklerin secde etme vakti gelip çatıyor!..

İnsan, "yaratılmışların birçoğundan üstün kılınırken",[146] "yeryüzünde bir halife olarak atanırken",[147] "içinde Tanrı'nın nefesini taşıyabilek[148] kadar, dolayısıyla melekleri önünde secde ettirecek kadar kutsallaşırken az yol kat etmedi!..

Melekler, insan yaratıldığında hemen secde etme emri almadılar; insan önce yaratıldı, sonra biçimlendirildi, sonra içine Al-

[145] Muhammed Hamidullah / Aynı Çeviri

[146] İsra, 70

[147] Bakara, 30

[148] Hicr, 29

lah'ın ruhundan üflendi... Ondan sonra sıra meleklerin secdesine geldi!..

Bunlar az zaman almadı!.. (Bana inanın; çok ama pek çok zaman aldı.)

İnşallah doğru düşünüyorumdur; ama Mesaj'dan alınan bu satırları okuyan müminlerle, "kalplerinde hastalık olanların" durumunu, yine Mesaj'da açık seçik görür gibiyim:

"Ta ki, kendilerine kitap verilenler iyice ve apaçık bilsinler: İman etmiş olanların imanı artsın. Kendilerine kitap verilmiş olanlarla iman sahipleri kuşkuya düşmesin. Kalplerinde hastalık olanlarla küfre sapmış bulunanlar da: 'Allah bununla neyi örneklendirmek istiyor?' desinler."[149]

Öztürk Hoca ne diyor:[150]

"Hani Rabbin meleklere şöyle demişti: 'Ben çamurdan bir insan yaratacağım, (Sad,71)

'Onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin.'" (Sad, 72)

"Hatırla o zamanı ki, Rabbin meleklere, 'Ben, kupkuru bir çamurdan, değişken-cıvık balçıktan bir insan yaratacağım' demişti. (Hicr, 28)"

"Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhumdan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın." (Hicr, 29)

İnsan önce yaratılıyor, sonra kıvama erdiriliyor, sonra amaçlanan düzgünlüğe ulaştırılıyor; ve tüm bu aşamalardan sonra içine nefes üflenip onurlandırılacak duruma gelip meleklerin karşısına çıkartılıyor!..

Muhammd Esed'i anmadan geçmek olur mu?.. Bakın neler söylüyor: [151]

[149] Müddessir, 31

[150] Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal

[151] Muhammed Esed / Aynı meal

"(Nitekim) o zaman, Rabbin meleklere demişti: 'Ben balçıktan bir insan yaratacağım; (Sad, 71)

'ona en uygun biçimi verip kendi ruhumdan kattığım zaman onun önünde yere kapanın.'" (Sad, 72)

"Ve hani, Rabbin meleklere: 'Haberiniz olsun, Ben biçim verilebilir özlü kara balçıktan bir ölümlü varlık yaratacağım' demişti. (Hicr, 28)

"Ona belirli bir biçim verip de ruhumdan üflediğim zaman onun önünde yere kapanın!" (Hicr, 29)

Evet; kuşku ve tereddüt böylece sona eriyor:

Birbirinden alim değişik mealciler, insanın yaratılışının belirli bir süreyi kapsadığını, insanın bir şekle sahip olabilmek için belirli aşamalardan geçtiğini; insanın yaratılma faaliyetinin bir "süreç" sonucu olduğunu gözlerimizin önüne böyle seriyorlar işte!..

Siz, "kalplerinde hastalık bulunanlara" aldırmayın; Kuran ve Tevrat açıkça ortaya koyuyor ki, Yaratışta bir aşama, bir evre, bir süreç mevcut!..

Önce gök ve yer yaratılıyor, sonra yeryüzü şekillendiriliyor, sonra bitkiler oraya çıkıyor, sonra hayvanlar yerküreye yayılıyor ve nihayet Arz "emanetçisine"[152] kavuşuyor!..

Furkan 2'de bildirildiği gibi, "her şeye bir ölçü ve oluş tarzı takdir ediliyor"; ve her şey o ölçü ve oluş tarzı istikametinde aşama aşama / evre evre ilerleyerek oluşuyor...

"Peki; neden "bir an"da değil de, belirli bir süreçte?" diye soracak olursanız, ona cevap vermem!..

Cevap vermem; çünkü bu, Allah'ın Yasası!..

Belirli ölçülerde küstahlaşabildiğimi kabul edebilirim; ama bu, "Dünya Görüşüm"ün itelemesiyle, "insan yasaları" karşısında olur; Yaratıcı'nın Yasaları karşısında değil!..

[152] Ahzâb, 72

Söz konusu olan Yaratıcı ise; O ne diyorsa o!..

"Ben insanı yaratmaya çamurdan başlayacağım!" diyor; itiraz edebilecek bir babayiğit var mı!..

Veya böyle bir zavallı varsa, bunun itirazı herhangi bir şeyi değiştirebilir mi!..

"Çamurdan başladım!" diyorsa, çamurdan başlamıştır; "sonra onu biçimlendirdim!" diyorsa, sonra onu biçimlendirmiştir; "sonra ona ruhumdan üfledim!" diyorsa, sonra öyle yapmıştır!..

Neyi tartışacağız; bize sadece bunu anlamak, anlayabilmek için "derin derin" düşünmek, bilimde ilerleyebildiğimiz kadar ilerlemek düşer!..

Hepsi bu!..

Bu arada, şu "nefes" meselesine ilerde tekrar değineceğimi ve bunun "zamanlaması" hususunda çok iddialı bir tez ileri süreceğimi unutmadığınızı umarım...*

Böylece, dördüncü şifremizi de oluşturmuş bulunuyoruz: İşte 4. şifremiz:

Aşamalı Oluşum...

Önemli bir not: Hangi dinden olursa olsun, bu bölümde yazdıklarıma inanmakta zorluk çeken samimi inançlıları, yukardaki saldırılarımdan tenzih ederim... Ben, "Göklerin kapısını kapayan; hem kendisi girmeyen, hem de girmek isteyenlere izin vermeyenler"in peşindeyim!.. Tüm dindar kardeşlerime "selam" olsun...

** Hüseyin Atay, Yurbilimsel Araştırmalar ve Yayıncılık tarafından 1998'de yayımlanan "Kuran Türkçe Çeviri" adlı mealinde, Secde Suresi'nin 7'nci, 8'inci ve 9'uncu ayetlerini birleştiriyor; ve "başlamıştır" ifadesini kullanmayarak ayetleri şöyle meallendiriyor: "Yarattığı her şeyi güzel yapan, insanı başlangıçta çamurdan yaratan, sonra onun suyunu, bayağı bir suyun ürününden yapan, sonra da ona biçim verip ruhundan üfleyen Allah'tır."

Değişik meallendirme de olabileceğini göstermek için, ilmine gerçekten güvendiğim üstada saygısızlık olmasın diye belirtmeyi görev bildim... İncelediğim meallerde, ayeti bu şekilde çeviren sadece Atay var... (Kuşkusuz, başka alimler de mevcut olabilir; ama ben görmedim.) Ancak, ayetin bu şekilde meallendirilmesi bile, belirli bir oluşumu açıkça ortaya koyuyor değil mi?.. "Başlangıçta çamurdan yaratmış" ve "sonra da ona biçim vermiş"

ŞİFRELER - BEŞ
BİÇİMLENDİRİLİŞ



"Biz onu senin dilinle kolaylaştırdık ki, korunanları onunla müjdeleyesin; inatçı bir kavmi de onunla uyarasın."

(Meryem, 67)

İnsanın bugünkü görünümünde yaratıldığına gerçekten inanıyor musunuz?.. Yaratıldığımız anda, "biçim"imiz gerçekten bugünkü gibi miydi?..

Bu bölümde, işte bunu araştıracağız; bugünkü biçimimizle mi yaratıldık, yoksa sonradan mı bu hale geldik?!.

Araştırmamıza, konumuzla hiç ilgisi yokmuş izlenimi veren bir ayetle başlayıp, sonra yine birkaç ayet için Tevrat'a müracaat edeceğiz.

Önce, şu "ilgisiz"(!) ayeti, A'raf Suresi'nin 69. ayetini kısaca görelim:

"Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığıyla size Rabbinizden bir ihtar geldiğine inanmayıp da şaşırıyor musunuz? Düşünün ki, O, sizi Nuh kavminden sonra onların yerine getirdi ve yaratılışta sizi iri kıyım yaptı. O halde Allah'ın nimetlerini unutmayıp onları anın ki kurtuluşa erdirilesiniz' dedi."[153]

" ve yaratılışta size daha fazla boy bos verdi. ..."[154]

[153] Elmalılı Hamdi Yazır/Kur'an-ı Kerim ve Yüce Meali/Huzur Yayınevi, 1994

[154] Yaşar Nuri Öztürk/Surelerin İniş Sırasına Göre Kur'an-ı Kerim Meali, Yeni Boyut, 1997

yaratılışta sizin gücünüzü artırdığını ..."[155]

ve sizi maddi varlık olarak nasıl kat kat üstün güçlerle donattı. ..." (donanımlarınız bakımından kat kat üstün kıldı.)[156]

" ve vücutça da onlardan üstün kıldığını ..."[157]

"... size yaradılışta onlardan ziyade boy pos verdi. ..."[158]

"... sizi diğerlerinden ziyade iri yarı yarattığını. ..."[159]

Bunun nasıl olduğunu bilmiyorum, bu konuda söyleyecek herhangi bir şeyim yok; ama Allah böyle söylüyorsa, böyle yapmıştır!.. Belki "Tufan"la, Tufan'ın değiştirdiği çevre koşullarıyla bir ilgisi vardır, bilmiyorum; ama eski kavimlere göre vücut biçimimizin değiştiği, irileştiği, boyumuzun posumuzun arttığı açık... En azından şunu rahatlıkla iddia edebiliriz ki, şu anda, yaratıldığımız andaki gibi değiliz; daha iri yarıyız, daha boylu posluyuz daha donanımlıyız vs... (Bu ayetin tercümesinde hem fikir olan mealcileri kötü yakaladım; bu ayeti görmeyeceğimi sanmış olmalılar; yoksa "materyalistler" yararlanacak diye ifadeyi değiştirirlerdi. Bunu yapıyorlar; iyi niyetlerinden, Allah'a karşı mahçup duruma düşmekten, hata yapmaktan çekindiklerinden, birilerine şirin görünme kaygısından, atalarının izinde yürümekten hoşlandıklarından vs. yapıyorlar; ama yapıyorlar sonuçta!.. Yeni bir kitap gelecek olsaydı -ki, gelmeyecek-, hiç kuşkum yok, Müslüman din adamlarını yerden yere vururdu!..)

Şimdi, Tevrat'tan birkaç ayet görelim; sonra "detaylandırmaya" geçeceğiz...

155 Muhammed Hamidullah / Aziz Kur'an / Beyan Yayınları, 2000

156 Muhammed Esed / Kur'an Mesajı / İşaret Yayınları, 2000

157 Hüseyin Atay / Kur'an / Türkçe Çeviri / Yurtbilimsel Araştırmalar ve Yayıncılık, 1998

158 Balıkesirli Hasan Basri Çantay / Kur'an-ı Hakim ve Meal-i Kerim / Yayınlayan: Mürşid Çantay, 1992

159 İsmail Hakkı İzmirli / Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı / Eren Yayınları

Tevrat'tan vereceğim ayetlerin de konumuzla ilgisi yokmuş gibi gelecek size; ama hiç yorum yapmayıp sadece iç içe üç soru soracağım ve sizi biraz düşünmeye davet edeceğim... ("Derin" bir düşünce belki...)

"Rab Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu."

"Rab Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı."

"Rab Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, Rab Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapladı. Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi."[160]

Neden "derin bir uyku" sizce; ve hani insan soyunun tümü topraktan yaratılmıştı; Havva, topraktan yaratılmadı mı yani; ve Tanrı'nın gücü Havva'yı da topraktan yaratmaya yetmiyor muydu da Adem'i kullandı?!. (Kuran da aynı şeyi söylemiyor mu: "Ondan eşini vücuda getirdi."[161] diye?..)

Müslüman dünyasında, nereden kaynaklandığını bilmediğim yanlış bir inanç var; önce bu hatalı inancı yıkmalıyız!..

Araf 11. ayet, mealen şöyle: "Sizi yarattık, sonra size suret verdik."[162]

Müslüman dünya bu ayeti, "Biz önce ruh olarak yaratıldık, sonra topraktan oluşturulduğumuzda bir suret-bir şekil sahibi olduk; dolayısıyla sonradan bir şekil kazanma söz konusu değil." diye anlıyor...

Ve feci surette yanılıyor tabii!..

Ne kadar feci yanıldığını görmek ister misiniz?..

160 Tevrat, Yaratılış 2/7,19,21 / Kutsal Kitap / Yeni Çeviri / Kitabı Mukaddes Şirketi, 2001

161 Nisa, 1

162 İsmail Hakkı İzmirli / Aynı meal

Hatta, "insanın nuvesi olarak" Hz. Adem'in dahi olmadığını, onun bile bir başka "şey"den yaratıldığını, şekillendirildiğini görmek ister misiniz?!.

Kıyamet Suresi'nin 37., 38. ve 39. ayetlerine bakar mısınız:

"O, bir zamanlar (sadece) akıtılan bir meni damlası değil miydi," ve sonra döllenmiş hücre; bu safhada Allah (onu) yaratmış ve olması gerektiği gibi şekil vermişti.

"Ve ondan iki cinsi, erkeği ve dişiyi var etmişti?" [163]

"O dökülen meniden bir sperm değil miydi?

"Sonra o bir çiğnem et oldu da Allah onu yarattı, ardından düzgün bir şekle ulaştırdı.

"Nihayet ondan iki çifti, erkeği ve dişiyi vücuda getirdi."[164]

"Akıtılan bir sperm damlası değil miydi?

"Ve sonra, bir kan pıhtısı olmuştu, sonra da Allah onu yaratıp biçimlendirmişti.

"Ondan erkek ve dişi, iki eş yaratmıştı."[165]

Hani önce ruh yaratılıyordu?!.

Ayet son derece açık değil mi?!.

İlk yaratılan "şey" her ne ise (döllenmiş hücre, bir çiğnem et, kan pıhtısı) ondan bir "şey" daha yaratılıp biçimlendiriliyor -düzgün bir şekle ulaştırılıyor- ona şekil veriliyor; nihayet bu "şey"den de "erkek ve dişi" (yani insanoğlu) yaratılıyor.

"Döllenmiş hücre, kan pıhtısı, bir çiğnem et" gibi meallendirmeler, yaratılmakta olanın ana rahmindeki bir çocuk olduğu izlenimini veriyor ilk başta; ama sonra "ondan erkek ve dişi, iki eş" yaratılınca, bunun ana rahmindeki bir çocuk olmadığı açıkça görülebiliyor... Ana rahminde oluşmakta olan çocuktan "dişi ve erkek, iki eş" yaratılır mı?!.

163 Muhammed Esed / Aynı meal

164 Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal

165 Muhammed Hamidullah / Aynı meal

Hiç kuşkusuz, bu ayet, insanın yaratılışını anlatıyor; ilk önce "bir şey" yaratılıyor, sonra ona biçim veriliyor, böylece o "şey" biçimlendiriliyor; o "şey"den de Adem ve Havva yaratılıyor!..

Şimdi, Secde Suresi'nin 7., 8., ve 9. ayetini bir kez daha okuyoruz:

"Yarattığı her şeyi güzel yaratmıştır. Ve insanın yaradılışına çamurdan başlamıştır.

"Sonra onun neslini bir usareden, hor görülen bir sudan oluşturdu.

"Sonra ona biçim verdi ve ona kendi ruhundan üfledi. İşitme gücü, gözler ve gönüller verdi."[166]

"Ki yarattığı her şeyi güzel yapmıştır. Ve insanı yaratmaya çamurdan başlamıştır;

"Sonra onun soyunu, değersiz bir suyun özünden meydana getirmiştir;

"Sonra da onu biçimlendirip ruhundan üflemiştir. Sizin için duyma, gözler ve kalpler var etmiştir. Ne az şükrediyorsunuz!"[167]

Bu konuyu uzatmak istemiyorum: Elinizde bir çamur varsa o çamurun mutlaka bir şekli, bir biçimi vardır; sonra elinizde hor görülen veya değersiz bir su varsa, o suyun da mutlaka bir şekli, bir biçimi vardır; sonra da zaten biçimlendirilme meydana getiriliyorsa, bu, bir biçimden bir başka biçime geçirilişţir!..

Çamurken bir biçimimiz vardı, değersiz bir su iken de (zaten aksi, Yaratıcı'nın fizik kanunlarına aykırı olurdu; her cismin iyi kötü bir biçimi mevcuttur); sonra başka bir biçime dönüştürüldük...

Daha neyi tartışıyoruz!..

[166] Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal

[167] Muhammed Hamidullah / Aynı meal

Şimdi konuya derinlemesine bir girelim (aslında ta en baştan, çoktan girdik bile; her şey o denli iç içe ve her şey o denli açık ki!..)

"Derinlemesine" sizi korkutmasın; sadece iki sureden ikişer ayeti (Sad, 71-72; Hicr, 28-29) birkaç ilahiyatçıdan göreceğiz ve yorumlayıp bölümü bitireceğiz:

"Bir vakit Rabbin meleklere demişti ki: 'Haberiniz olsun, Ben bir çamurdan bir insan yaratmaktayım

"Onu şekillendirip ruhumdan ona üfledim mi derhal ona secdeye kapanın!

"Ve düşün o vakti ki, Rabbin meleklere: 'Ben, kuru bir çamurdan biçimlendirilmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım.

"Bunun için, Ben onu muntazam bir insan kıvamına getirip içine ruhumdan üflediğim zaman, derhal onun için secdeye kapanın!"[168]

Rahmetli Elmalılı'nın çevirisine göre Allah ne diyor: "Çamurdan yaratmaktayım, onu şekillendireceğim -biçimlendirilmiş bir balçıktan bir insan yaratacağım ve onu muntazam bir insan kıvamına getireceğim."

Ne demek, "muntazam insan kıvamına getirmek"?!. İnsan nerede ki, nereye getiriliyor?!.

"Muntazam bir insan"ı, hani şu psikolojik/ahlaki açıdan "kamil insan" olarak anlama hakkınız yok; çünkü bırakın "kamilliği", henüz içine "Tanrının Ruhu" bile üflenmemiş!.. İnsan "biçimlendirilmiş" bir balçıktan yaratılıyor ve sonra da "muntazam" hale getiriliyor...

Öztürk nasıl çeviriyor ayetleri:

"Hani Rabbin meleklere şöyle demişti: 'Ben çamurdan bir insan yaratacağım.'

[168] Elmalılı Hamdi Yazır/Aynı meal

'Onu kıvamına erdirip

"Hatırla o zaman ki, Rabbin meleklere 'ben kupkuru bir çamurdan, değişken-cıvık balçıktan bir insan yaratacağım' demişti.

"Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp ..."[169]

Yoruma gerek var mı Allahaşkınıza?!.

İnsan yaratılıyor, sonra kıvamına erdiriliyor; ve amaçlanan düzgünlüğe ulaştırılıyor!..

Tekrar etmekte fayda görüyorum: "Amaçlanan düzgünlük"ü, ruhsal kemale eriş olarak alamazsınız; zira insan "amaçlanan düzgünlüğe" ulaştıktan sonra içine Tanrı'nın nefesi üfleniyor!..

"Amaçlanan düzgünlük", hiç kuşku yok ki, insanın biçimi, şekli, vücut yapısı!..

Allah, neden hemen yapmıyor da, "amaçlıyor"?!. Ne demek "amaçlanan düzgünlüğe ulaştırmak"?!. Nereden nereye, ne ulaştırılıyor?!.

Bakın; Hamidullah'ın ihtiyatlı mealinden neler çıkıyor; yeter ki, konuyu bilin; çıkarmanız gereken şeyi bilin ve çıkarın:

"Rabbin meleklere şöyle demişti: 'Evet, çamurdan bir insan yaratacağım.

"Onu tamamlayıp içine

Evet, ben, çınlayan kilden, işlenebilen çamurdan ...

"Onu yapıp ruhumdan üflediğimde "[170]

İnsan çamurdan-çınlayan kilden-işlenebilen çamurdan yaratılıyor ve sonra da "tamamlanıyor", "yapılıyor"!..

"Eksik" olan ne ki, "tamamlansın"; yarattıktan sonra, "yapmak" ne demek?!.

Kendinizi şöyle bir yoklayın bakalım; hala çamur musunuz, çınlayan kil veya işlenebilen bir çamur musunuz; yoksa "tamam-

169 Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal

170 Muhammed Hamidullah / Aynı meal

lanmış" halinizle, "yapılmış" halinizle etten, kemikten, sinirden mamul "mükemmel bir biçim"e mi, "eksiksiz bir biçim"e mi sahipsiniz!?.

Son olarak Esed'i görelim:

"... balçıktan ...

"ona en uygun biçimi verip ..."

"... biçim verilebilir özlü kara balçıktan ...

"Ona belirli bir biçim verip ..."[171]

İnsan, "balçıktan-biçim verilebilir özlü kara balçık"tan yaratılıyor ve ona "en uygun biçim" veriliyor, ona "belirli bir biçim" veriliyor!..

Ne demek, "en uygun biçimi vermek"; ne demek, yarattıktan sonra "belirli bir biçim vermek"?!.

İnsanın biçimi yaratıldığında "uygun" değil miydi; "belli belirsiz" miydi?!

İçine "Tanrı'nın Nefesi" üflenmeden önce, insan "en uygun biçimde" değil miydi; veya "belirli bir biçim"i yok muydu insanın?!.

Hiç kuşkusuz bir biçimi, hatta belirli bir biçimi mevcuttu, ama bu biçim "en uygun biçim" değildi; biçim, henüz "insan" olarak "belirli bir hal" almamıştı!..

İçine Tanrı'nın Nefesi üflenmeden önce, insanın biçimi uygun hale gelmişti; bir başka deyişle, insanın bedeni artık "en uygun biçim" kazandığında, o "Muhteşem Nefes"e layık hale gelmişti!..

"Biçimlendiriliş" konusunda başkaca herhangi bir yorum yapmayacağım; size, kendiniz yorumlayın diye birkaç ayet daha gösterip konuyu kapatacağım:

"... Size şekil verdi, sonra da şekillerinizi güzelleştirdi. ..."[172]

171 Muhammed Esed / Aynı meal

172 Mümin, 64 / Elmalılı Hamdi Yazır / Aynı meal

"Sonra o damlayı bir pıhtıya dönüştürdük, bu pıhtıyı bir et parçacığına dönüştürdük, bu et parçacığını birtakım kemiklere çevirdik, derken bu kemiklere bir et giydirdik; sonra da ona bambaşka bir yaratık olarak hayat verdik."[173]

"Ve sonra, bir kan pıhtısı olmuştu, sonra da Allah onu yaratıp biçimlendirmişti."[174]

"Arkadaşı, kendisiyle konuşurken dedi ki: 'seni topraktan, sonra spermden yaratan, sonra da seni, adam biçimine koyanı inkar mı ediyorsun?'"[175]

"Kendisiyle tartışmaya girdiği komşusu ona: 'seni tozdan topraktan, sonra bir damla döl suyundan yaratıp da (eksiksiz) bir insan şekline sokan Allah'a karşı nankörlük mü yapıyorsun?' dedi."[176]

"Doğrusu, biz insanı karışım olan bir spermden yarattık. Halden hale geçiririz onu. Sonunda onu işitici görücü yaptık."[177]

"Sonra o damlacığı bir embriyoya dönüştürdük, sonra o embriyoyu bir et parçası haline getirdik, nihayet o kemiğe de bir et giydirdik. Sonra onu bir başka yaradılışta yeniden kurduk."[178]

Yeter artık dediğinizi duyar gibiyim!..

Peki; öyle olsun!..

İşte, 5. şifremiz:

Biçimlendiriliş!..

[173] Müminun, 4/Elmalılı Hamdi Yazır/Aynı meal

[174] Kıyamet, 38/Muhammed Hamidullah/Aynı meal

[175] Kehf, 37/Muhammed Hamidullah/Aynı meal

[176] Kehf, 37/Muhammed Esed/Aynı meal

[177] İnsan, 2/Yaşar Nuri Öztürk/Aynı meal

[178] Müminun, 12/Yaşar Nuri Öztürk/Aynı meal

ŞİFRELER - ALTI
TÜRLERİN DÖNÜŞÜMÜ (1)



"İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde..."

(Tevrat / Yaratılış 6 / 4)

Bu bölümde, canlı türlerinin birbirine dönüşüp dönüşemeyeceği, birbirinden türeyip türeyemeyeceği hususunu araştıracağız; örneğin bir su canlısı bir kara canlısına dönüşebilir mi veya ne bileyim, bir hayvan bir insana dönüşebilir mi, gibi...

Ya; zor bir mesele değil mi?!.

Bu bölümde Kuran'dan size öyle şeyler sunmalıyım ki, türlerin birbirine dönüşebileceği hususunda tam olarak ikna olasınız...

Gerçekten zor iş!..

Ufak bir hatırlatmayla başlamak istiyorum: Bu bölümde biyoloji veya zooloji ile falan ilgilenmiyoruz; bildiğiniz gibi, şifrelerde, münhasıran "Gökler"den bilgi almak; ve bu bilgiler ışığında anahtarlar-pusulalar-ışıldaklar oluşturmak zorundayız...

Araştırdığımız şey bir hayli zor bir şey: Bırakın bir türün kendi içinde alt veya üst türlere dönüşmesini, biz bundan daha çetin bir sorunun, bir türün bir başka türe dönüşmesinin peşindeyiz...

Bir tür, başka bir türe dönüşebilir mi!..

Büyük ihtimalle, "İşte, şimdi çuvalladın, materyalist!.. diye mırıldanıyorsunuzdur; haklı olabilirsiniz; bu konuda Kuran'da ne bulabilirim ki!..

"Biz onların neler söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen onların üstüne bir zorba değilsin. O halde benim tehdidimden korkanlara sadece Kuran'la öğüt ver."[179] diyor Yaratıcı, ama "Seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Resulleri onlara açık-seçik mesajlar, sayfalar ve aydınlatıcı kitap getirmişlerdi."den;[180] "Dediler ki 'Rabbinden bize bir mucize getirseydi ya!..' Peki, önceki sayfalardaki açık kanıt onlara gelmedi mi?"den;[181] "O, elbette ki öncekilerin kitaplarında da var."dan;[182]

Tanıktan önce de bir kılavuz ve rahmet olarak Musa'nın kitabı var."dan;[183] "De ki 'Musa'nın insanlara bir ışık, bir kılavuz olarak getirdiği kitabı kim indirdi?"den;[184] "Bu da bizim kentlerin / medeniyetlerin anasını uyarman için indirdiğimiz bir Kitap. Kutsal-bereketli, kendinden öncekini doğrulayan."dan;[185] "O, sana Kitap'ı, önündekileri tasdikleyici olarak hak bir yoldan indirdi. Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti"den [186] ve nihayet "Bütün bu gerçekler ilk sayfalarda da elbette vardır. İbrahim'in ve Musa'nın sayfalarında."dan[187] hareketle, sadece Tevrat'a mı başvursak acaba?!.

Yaratılış 6'nın ilk bölümü "Tufan"... Bu bölümün ilk 4 ayeti bir hayli ilginç:

"Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. İlahi varlıklar insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriy-

179 Kaf, 45
180 Fâtır, 25
181 Tâhâ, 133
182 Şuara, 196
183 Hûd, 17
184 Enam, 91
185 Enam, 92
186 Âli İmran, 3
187 Â'la, 18-19

le evlendiler. RAB 'Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür' dedi, 'İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak.' İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi."[188]

Biraz yardıma ihtiyaç var; değil mi:

"İlahi Varlıklar", İbranice "Tanrı Oğulları" anlamına gelen sözcüğün bir diğer anlamı. Bunların, melek oldukları ya da Şit soyundan gelen insanlar oldukları sanılıyor. "Nefiller" ise, yine İbranice "düşmüş kişiler" anlamında; bazıları bu sözcüğü "devler" diye de meallendiriyormuş...

Aslında bu bölüm daha ziyade bir başka kitabın konusu tabii, ama bizim konumuza giren kısmına bir itirazla başlayacağım: "İlahi Varlıklar"ın, Adem'in oğlu Şit'in soyundan gelen insanlar olduklarına inanmıyorum. Böyle olsaydı, bu insanların, "insan kızlarının güzelliğini görünce onlarla evlenmeleri"nin anlatılmasına gerek kalmazdı. Gayet tabii insanlar birbirleriyle evlenecekler; bunun neresi "manidar" ki; Kutsal Kitap'a konsun!.. Üstelik evlenip çocuk sahibi oldukları da belirtilerek!..

Bunlar, hiç kuşkusuz bir başka ırk, bir başka yaratık, bir başka tür!..

Bu o kadar açık ki, ayetin hemen arkasından Tanrı; "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak." diye uyarıyor; "çünkü o ölümlü."!..

Bu ırk, yaratık veya tür ölümsüz mü?!. Herhalde öyle olmalı... Yoksa Tanrı neden tam bu noktaya bu şerhi koysun ki!.. Belki de "ölümsüzlük" bizim anladığımız anlamda bir ölümsüzlük değildir; zaten neyi doğru dürüst anlayabiliyoruz ki!..

188 Tevrat/Yaratılış 6/1-4/Kutsal Kitap/Yeni Çeviri/Kıtabı Mukaddes Şirketi, 2001

Musevi ilahiyatçılar bu sözcüğü "melek" diye anlamakta haklılar mı bilmiyorum; ve esasen, yazmakta olduğum bu kitap açısından bununla ilgilenmiyorum... Ben, şu anda "Allah'ın sözleri"nin "Türlerin Dönüşümü" şifresi açısından ne anlama geldiğinin peşindeyim.

İşin en ilginç tarafı, bu "ilahi varlıklar" insan kızlarıyla evleniyorlar ve çocukları oluyor!..

İnsan kızları!..

Böylece, bu yaratıkların "insan" olmadıklarını kesinlikle anlıyoruz!..

Ve bir başka şeyi daha kesinlikle anlıyoruz ki; insan olan ve insan olmayan iki değişik tür evleniyor ve çocukları oluyor, yani bir karma tür ortaya çıkıyor; Bir tür bir başka türe dönüşüyor!..

Bana, "kromozom sayısı, gen, men" gibi laflar etmeyin; bunu söyleyen ben değilim; itirazınız varsa "Göklere" yönelin!..

Bu arada, şu "Nefiller"in, hani "devler"in veya "düşmüş kişiler"in ne olduğunu merak ediyor olmalısınız; bilmiyorum, ama esasen ilgilenmiyorum!.. (Biliyorum da, şu anki konumuzla ilgisi yok; bunu başka bir çalışmada açıklayacağım. Ayrıca, Adem'in 930 yıl, oğlu Şit'in 912 yıl, Enos'un 905 yıl, Kenan'ın 910 yıl, Mahalel'in 895 yıl, Nuh'un 950 yıl nasıl yaşadığını da... Sahi; bu kişiler "nereden" düşmüşler; çok yüksek bir yer olmasın sakın!.. Mesela "uzay" gibi... Yoksa siz, trilyonlarca "dünya" içinde sadece Arz'da yaşam olduğuna inananlardan mısınız?.. Yoksa siz, Yaratıcı'nın, Yaratılış'ın her aşamasında, her biçiminde, bir "görevli" kullandığını bilmeyenlerden misiniz!?. "Biz, insanı kendi suretimizde yarattık!.." da mı size bir şey ifade etmiyor?!.)

Ne diyorsunuz?!.

Türler birbirine dönüşüyor mu?..

Peki; bir önceki bölümde verdiğim ayeti de hatırladığınızda (Tanrı, "Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hay-

van, sürüngen türetsin." diye buyurdu.[189] Türlerin birbirine dönüşebileceğine daha bir inanıyor musunuz?!.

Tamam; öyleyse devam edelim!..

Şimdi size, çok iyi bildiğiniz bir konuyu, Tevrat'ın o veciz anlatımıyla sunacağım; ve bunu yaparken, "Türlerin Dönüşümü" şifresini ilgilendiren ayetleri vereceğim sadece; ama bence bir Tevrat alıp, diğer ayrıntıları da iyice bir okumalısınız!..

"Rab Nuh'a, 'Bütün ailenle birlikte gemiye bin' dedi. 'Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum. Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al. Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım.' Nuh RAB'bin bütün buyruklarını yerine getirdi.

"Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü.

"Nuh altı yüz bir yaşındaykey, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırınca toprağın kurumuş olduğunu gördü. İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştu.

"Tanrı Nuh'a, 'Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık.' dedi, 'kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar.'

"Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı. Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti."[190]

[189] Tevrat / Yaratılış 1 / 24 / Aynı Çeviri

[190] Tevrat / Yaratılış 7 / 1-5, 22; Yaratılış 8 / 13-19 / Aynı Çeviri

Nuh'un gemisinin boyutlarını biliyoruz; uzunlığı 135 metre, genişliği 22,5 metre, yüksekliği ise 13,5 metre... (Tevrat/Yaratılış, 6/15)

Bir hayli büyük bir gemi!..

Ama, "soluk almayan canlılar" hariç, yeryüzünde milyonlarca tür bulunuyor şu anda,; bu inanılmaz çeşitlilik-zenginlik böyle bir gemiye sığar mı?!.

Bir hatırlatma daha; bana, arkeolojiden, zamandan, tarihlemeden falan bahsetmeyin; bunları ben anlatmıyorum!..

Tevrat, "Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu." diyor; ve ekliyor: "Yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti."

Şu anda Arz'da bulunan milyonlarca değişik türün, o bir gemi hayvandan türediğine inanmak zor değil mi; ama aynı zamanda, "yeryüzüne yayılan bütün insanlar"ın, Nuh ve üç oğlundan ürediğine[191] inanmak da bu denli zor!.. Zenciler, eskimolar, kızılderililer, Araplar, çinliler, küstah Avrupalılar, zalim Amerikalılar, biz...

Musevi ilahiyatçıların, Nuh Tufanı'na biçtikleri tarihlemenin yanlış olduğunu düşünüyorum; bence bu olay çok daha eskilere dayanıyor. Bu taktirde, "her şeyin" o gemiden türediğine inanmak kolaylaşıyor; bir anlama bürünüyor...

Eğer insan nüfusu Nuh ve üç oğlundan bugünkü 6-7 milyar kişiye ulaşmışsa, o bir gemi hayvandan da bugünkü tür zenginliğine neden ulaşılmasın!... Ayrıca, yeryüzünün Yaratıcı'dan aldığı "çeşit çeşit hayvan türet!" talimatı doğrultusunda yoğun bir çaba içinde olduğunu da unutmayalım tabii; bugün dahi süren "yoğun" bir çaba!..

Tabii, unutulmaması gereken bir ayrıntı da, "soluk almayan" canlılara dokunulmadığı, yani denizlerdeki ve göllerdeki ya-

191 Tevrat/Yaratılış 9/19/Aynı çeviri

şama; bir başka ifade ile, sularda yaşayan canlılara... Bildiğimiz kadarıyla Nuh'un gemisinde balık yoktu; "sel" gözönüne alındığında, gemide balık veya benzeri su canlısı olması da anlamsız olurdu... Bu durumda, su dışında yaşayan canlıların, o bir gemi hayvandan türediğini düşünmeliyiz; ama bu bile ne denli zor değil mi?!.

Kutsal kitaplardaki içiçe ikili manaları, sembolik anlatımı, tasvirlemeyi unutmayalım; ama şunu da unutmayalım tabii: Bu sözlerin Allah sözleri olduğuna inanıyorsak, burada anlatılanların da o veya bu şekilde doğru olduğuna inanmak zorundayız...

Bu da bizi, isteyelim istemeyelim, türlerin birbirine dönüştüğü gerçeğine götürür; bugün tek bir böcek türünün dahi milyonlarca "çeşidi" var, kaldı ki, diğer türler!..

Tufan'ın, insanlığın ilk dönemlerinde olduğu su götürmez bir gerçek, buraya kadar tamam; ama bugün, insanoğlunun yaklaşık 100.000 yaşında olduğu sanılıyor, bu kadar sürede, bir gemi hayvan bu kadar çeşitlenebilir-türlenebilir mi bilmiyorum...

Ama bildiğim bir şey var: Allah, "Nuh Tufanı'nı yaptım, gemidekiler hariç, yeryüzünde soluk alan her türlü canlıyı yok ettim." diyorsa, aynen söylediği gibi yapmıştır!..

O, ne diyorsa, o!..

Nuh Tufanı konusunda herhangi bir itiraza kalkışmayacağınıza inanıyorum; çünkü benzer şeyleri Kuran da söylüyor; ve esasen Kuran, Tevrat'ı "tasdik" ediyor!..

Unutmadan; o gemide "ilahi varlıklar" ve "nefiller" yoktu... Şimdi de yoklar!.. Gittiler!..

Ne diyorsunuz; türlerin birbirine dönüşebileceğine ikna oldunuz mu?..

Daha açık konuşmak gerekirse, bir "şey"in bitkiye, bitkinin hayvana, hayvanın insana dönüşebileceğine aklınız yattı mı?..

Hadi bir adım daha ileri gidip, "teori"de hiç yer almayan bir şey sorayım size: Örneğin, bir insan, hayvana dönüşebilir mi?!.

Biyolojiyi, zoolojiyi, antropolojiyi falan bir kenara bırakın; böyle bir şey mümkün mü?..

Soru bu!..

Tevrat'tan derlediğim veriler, bir türün başka bir türe dönüşebilleceği hususunda inandırıcı kanıtları bol bol sunuyor ama ben istiyorum ki, bu olguyu herhangi bir yoruma gereksinmeden size doğrudan doğruya "Gökler"den aktarayım!..

Ne dersiniz?..

Hadi, derin bir nefes alın bakalım!..

ŞİFRELER - ALTI
TÜRLERİN DÖNÜŞÜMÜ(2)



"Sonra yüzünü buruşturdu, kaşlarını çattı. Sonra arkasını döndü ve böbürlendi. Şöyle dedi: 'Bu rivayet edilerek gelen bir büyüden başka şey değil.'"
(Müddessir, 22-24)

Bu bölümle ilgili olarak Tevrat'tan derlediğimiz bilgilerle yetinmek zorunda mıyız; yoksa Kuran'da da buna benzer "göstergeler" bularak tezimizi daha da güçlendirebilir miyiz?..

Ne dersiniz?!.

Kuran'a öyle veya böyle uzak olanların, bu bölümde okuyacakları karşısında "Vay canına!" diye hayret etmekten kendilerini alamayacaklarına eminim. Kuran'a öyle veya böyle yakın olanların da, "Bundan sonra şu göstergeleri reddetmekten sakınmalıyım!.." diye özeleştiri yapacaklarını umuyorum." (Ne dersiniz; çok mu safım?!.)

Kuran, bir türün bir başka türe dönüştüğüne ilişkin o denli çok, o denli veciz ve o denli ısrarla örnek veriyor ki, çok samimi söylüyorum; bu kadar iz-işaret-belirti karşısında, bu kitabı yazma işini bana bırakan İslam ilahiyatçılarını anlamakta bir hayli zorluk çekiyorum!..

Gözünü sevdiğim İslam ilahiyatçıları; sizin aklınızdan zorunuz mu var kuzum?!. Allah'ın ayetlerine karşı nasıl bir umursamazlık, nasıl bi savsaklama içinde olduğunuzu görmüyor, bunun sonuçlarından dehşete kapılmıyor musunuz Allahaşkınıza?!.

Aslında, "Bu bölüme ihtiyaç yok ki; bundan önce okuduklarımız zaten türlerin birbirine dönüştüğünü yeterince kanıt-

lıyor!" diyecek olsanız, söyleyecek herhangi bir şey bulamam... Ama tecrübelerimden biliyorum; bazı şeyleri, bazı insanların gözüne sokmazsanız, bırakın derdinizi yeterince anlatmayı; ne demek istediğinizi anlamaya bile çalışmıyorlar!..

Bu nedenle, bu bölümde size öyle Allah sözleri sunacağım ki, kafanız allak bullak olacak; bu güne kadar saç-sakal-türbandan bir türlü kurtulamayıp, Allah'ın muhteşem yaratışı karşısında eli kolu bağlı, şaşkın şaşkın, sersem sepelek oturanları anlamakta aynen benim gibi zorluk çekeceksiniz!..

Konumuzla ilgisi yok belki , ama Allahaşkınıza kendinize bir Kuran tercümesi alın ve okuyun!..

Yeter artık!..

Tabii hiddetlenirim birader; ilahiyatçılarla konuşup bazı şeyleri öğrenmeye çalışıyorum; ama görüyorum ki, adamların hiçbir şey bildikleri yok!.. Başka hiçbir şeyle ilgilenmedikleri için, kendilerine öğretilenleri sınamak gibi bir alışkanlıkları olmadığı için; "Allah'ı övmenin ne demek olduğu" hususunda, "Ey yüce Rabbim, sen ne büyüksün, senin yoluna kurban olayım." gibi zırvalıklardan başka akıllarına hiçbir şey gelmediği için, adamların, ilahiyatçı(!) adamların Kuran'dan zerre kadar haberleri yok!.. İşleri güçleri, "Güzel Kuran okuma Yarışmaları" düzenlemek; her ne demekse!.. ("Adam" gibi ilahiyatçıları tenzih ederim; bildiğim bir şeyler varsa, kuşkusuz bunu onlara borçluyum. Onlara "selam" olsun.)

Oysa, tüm insanlığa indirilen Mesaj'ın hemen başında, daha 3. surede, kesin bir buyruk, tartışılması dahi mümkün olmayan bir buyruk var; "Ve Kuran'ı ağır ağır, düşüne düşüne oku!"[192]

Bu arada, Allah'ı övmek, onun biliminin ihtişamına vakıf olmakla; tabiatın düzenini sağlayan yasaları öğrenmekle, atomu parçalamakla, ışık hızını ölçebilmekle, astrofiziği geliştirmek-

[192] Müzzemmil, 4

le, elektron mikroskobu altında, gözle görülmeyen o muhteşem canlıları, o canlıların akıl almaz yaşamlarını tanımakla; yani bilim yapmakla olur!..

Yoksa, sabahtan akşama kadar, "Sen ne büyüksün yarabbim".." diye sümsüklenmek kolay!.. Allah sizden bunu mu istiyor; yoksa "aklınızı çalıştırıp ruhunuzu rafine ederek" yanına varmanızı mı?!.

Vallahi pes, billahi pes!..

Neyse; siz bana hemen bir Kuran meali alacağınıza -ve okuyacağınıza- söz verin; ben de hiddetlenmeyi daha fazla uzatmayıp hemen konuya gireceğime söz vereyim... Cahil birtakım ilahiyatçılardan medet umacağınıza, Allah'ın sözlerini kendiniz okumalı ve yorumlamalısınız!.. Bana inanın; böylesi, bir şeyleri öğrenmeniz için en sağlıklı yol olacaktır!..

Evet; bir tür, bir başka türe dönüşebilir mi?..

Daha önce de uyardığım gibi; zoolojiyi, antropolojiyi, biyolojiyi falan bir kenara bırakın; böyle bir şey mümkün mü, böyle bir şey olabilir mi?..

Tarihte bunun somut bir örneği var mı?!.

Ve varsa, bu, bize bildirilmiş mi?..

Heyecanlanmış olmalısınız; ben de heyecanlandım!..

Evet, tarihte bunun somut bir örneği var; ve bu bize bildirilmiş!..

Bir zamanlar, bir tür bir başka türe dönüştürülmüş; üstelik bu konu insanoğluna "açıkça" bildirilmiş; hatta insanoğlunun bundan ders alması istenmiş!..

Yasin Suresi'nin 67. ayetiyle başlayalım...

"Dilesek onları oldukları yerde hayvana çeviririz. O zaman ne ileri gitmeye güçleri yeter ne de geri dönebilirler."[193]

[193] Yaşar Nuri Öztürk/Surelerin iniş Sırasına Göre Kur'an-ı Kerim Meali/Yeni Boyut, 1997

"Ve dileseydik, onları oldukları yerde dönüştürürdük. Sonra, ne ileri gidebilirler, ne de geri dönebilirler." (Hamidullah, "dönüştürürdük" için not düşüyor: Belli ki daha aşağı bir varlığa.) [194]

"Yine dilesek kendilerini oldukları yerde kılıklarını değiştirirdik de ne ileri gidebilirlerdi, ne de dönebilirlerdi."[195]

"Yine dileseydik onları oldukları yerde suratlarını değiştirip bambaşka çirkin bir mahiyete getirirdik de ne ileri gitmeye ne geri dönüp gelmeye güçleri yetmezdi."[196]

Diğer mealciler de buna benzer meallendirmelerde bulunuyorlar; sonuçta insan bir başka yaratığa dönüştürülüyor!.. O denli bir başkalık ki bu, mealciler, "ileri gidemeyecekleri" veya "geri dönemeyecekleri" hususunda hemfikir oluyorlar...

Öztürk, bu insanların "hayvana" dönüştürüldüğünü açıkça söylerken; Hamidullah, "daha aşağı bir varlığa" demekle yetiniyor; ama sonuç farketmiyor tabii!..

İnsan, öyle bir yere getiriliyor ki, bu yer tam ortada kalıyor; ileri gidemiyorlar (insanlaşamıyorlar), geri dönemiyorlar (bitkileşemiyorlar)...

Ama bu örneğe iki itirazda bulunmak mümkün: Birincisi, mealciler "hayvan" hususunda hemfikir değiller, ikincisi, Allah "dilesek" diyor!..

Peki dilemiş mi acaba?..

Evet, dilemiş!..

Araf Suresi'nin 166. ayeti öyle söylüyor:

[194] Muhammed Hamidullah / Aziz Kur'an / Çeviri ve Açıklama / Beyan Yayınları, 2000

[195] Elmalılı Hamdi yazır / Kur'an-ı Kerim Ve Yüce Meali / Huzur Yayınevi, 1994

[196] Balıkesirli Hasan Basri Çantay / Kur'an-ı Hakim ve Meal-i Kerim / Yayınlayan: Mürşid Çantay, 1992

"Ne zaman ki, yasaklandıkları şeylerden ötürü öfkelenip başka aşırılıklar yapmaya başladılar, onlara şöyle dedik: 'Aşağılık, maskara maymunlar olun!'"[197]

"... onlara 'aşağılık maymunlar olun' dedik"[198]

"Onlar yasak olundukları balık avlama hususunda serkeşlik edince onlara '-Rahmet-i ilahiyeden uzak olduğunuz halde maymun olun' dedik."[199]

"... kendilerine: 'Her ve zelil maymunlar olun' dedik."[200]

... onlara: 'aşağılık maymun olun keratalar!' dedik"[201]

"Sonra, kendilerine yasaklananlar konusunda büyüklenince, onlara, 'aşağılık maymunlar olun!' dedik.[202]

Ve, bu konuda çok şaşırtıcı, bir o kadar da manidar bir örnek:

"Ve sonra da, kendilerine yasak edilen şeyleri yapmakta küstahça direttikleri zaman onlara: 'Aşağılık maymunlar gibi olun!' dedik"[203]

En muhafazakar, en ihtiyatlı mealciler bile "maymun olun" derken; "evrim"e inanan Esed, "maymun gibi olun" dediğine göre, bilinçaltında onu ürküten bir şeyler olmalı; ne acaba!..

Esed', kaygılandıran şey, "maymun" sözcüğünün materyalistlere maledilişi olmasın sakın!.. Sakın Esed, evrime inanmış bir ilahiyatçı olarak "çok ileri gitmeyi" göze alamıyor; ateistlere bu konuda koz vermek istemiyor olmasın!.. Aynı Esed, mea-

197 Yaşar Nuri Öztürk / Aynı meal

198 Hüseyin Atay / Kur'an-Türkçe Çeviri / Yurt Bilimsel Araştırmaları ve Yayıncılık, 1998

199 İsmail Hakkı İzmirli / Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı / Eren Yayınları

200 Balıkesirli Hasan Basri Çantay / Aynı meal

201 Elmalılı Hamdi Yazır / Aynı meal

202 Muhammed Hamidullah / Aynı meal

203 Muhammed Esed / Kur'an Mesajı / Meal-Tefsir / İşaret Yayınları, 2000

linin birçok yerinde, bir türün başka türe dönüşebileceği hususunda sayısız örnek veriyor. Ama iş "maymun"a gelince nedense insanlar hemen kaygılanıyorlar!..

Şimdi, Allah'ın "Ol!" buyruğunu hatırlayalım: O bir şeyi istediğinde, buyruğu sadece şunu söylemektir: "Ol!" artık o, oluverir."[204]

Araf 166. ayeti meallendirenlerin tümü, "Ol!" buyruğunu kullandıklarına göre, Kuran'a inanan bir kimsenin, tarih içinde bazı insanların maymuna dönüştüğünden zerre kadar kuşkusu olmaması gerekir!..

Bu ayet bize açıkça gösteriyor ki, tarihin bir döneminde, Allah, bazı insanların maymuna dönüşmesini istemiş ve onları maymuna dönüştürmüş!..

Bir tür, başka bir türe dönüşmüş!..

Şimdi, Bakara Suresi'ne gidiyoruz; 65. ve 66. ayetleri ard arda görüyoruz:

"Şüphesiz, Cumartesi günü içinizden saldırganlık edenleri biliyorsunuzdur. Onlara 'Aşağılık birer maymun olun' dedik.

"Bunu, kendilerine ve sonradan geleceklere bir ceza örneği ve Allah'a saygılı olanlara bir öğüt olsun diye yaptık."[205]

Bu ayeti, diğer tüm mealciler böyle tercüme ederken, Esed yine "gibi"yi eklemeyi ihmal etmiyor.

Bir türün bir başka türe dönüştürüldüğü o denli açık ki, bu hem ceza, hem de öğüt olarak algılanması gereken bir örnek olarak veriliyor Kuran'da...

Peki; bir türün bir başka türe "ceza" olarak dönüştürülmesini "sonradan gelecekler" anlayıp öğüt alabilecekler mi, dersiniz?!.

204 Yasin, 82; Enam, 73; Mümin, 68 vb.
205 Hüseyin Atay / Aynı meal

Son ayetimiz, Maide Suresi'nin 60. ayeti:

"De ki: 'Allah katındaki karşılık bakımından, bundan daha kötüsünü haber vereyim mi size? Allah'ın lanetlediği ve gazap ettiği, aralarından domuzlar, maymunlar -aynı şekilde Tağut'a tapanlar- çıkardığı kimseler... İşte bunlar, yeri en kötü ve doğru yoldan en çok sapmış olanlardır."[206]

"... kimini maymunlar domuzlar kıldığı ..."[207]

kendilerini maymunlara ve domuzlara dönüştürdüğü..."[208]

Mealcilerin tümü bu ayeti bu şekilde tercüme ederlerken, yine "bir hayli manidar" bir örnekle karşı karşıya kalıyoruz:

"De ki: 'Allah katında bunlardan daha şiddetli bir cezayı hak edenleri size söyleyem mi? Onlar, Allah'ın lanetledikleridir; onlar Allah'ın gazab ettikleridir ve şeytani güçlere taptıkları için Allah'ın maymuna ve domuza çevirdikleridir."[209]

Bu kez işin içine "domuz" da girince, Muhammed Esed, biraz daha özgür hissediyor kendini ve "gibi"yi kullanmayı düşünmüyor. Bu da bizi, Esed'in bilinçaltında da olsa, "maymun"a karşı bir kaygı beslediği yargısına götürüyor. "Maymun" tek örnek olunca kaygılanan Esed, işin içine "domuz" da girince ve esasen "domuz" hakkında, tarih içinde türlerin dönüşümünü çağrıştıracak herhangi bir şey söylenmemiş olunca, bu hassas mealci kendini daha rahat hissediyor!.. Esed'in "Maymun"a hassasiyetini anlıyorum; ben de bu konuda bir hayli hassasım(!) ... (Bu arada hemen hatırlatmalıyım: Esed, mealinden en çok yararlandığım, kendime en yakın bulduğum ilahiyatçılar arasındadır. Onun mealini yermenin büyük küstahlık olacağı bilin-

206 Muhammed Hamidullah / Aynı meal

207 Hüseyin Atay / Aynı meal

208 Elmalılı Hamdi Yazır / Aynı meal

209 Muhammed Esed / Aynı meal

ci içinde, kendisine "selam" ediyorum. Esed'in "maymun" konusundaki hassasiyetinin "karine" değerinin altını çizmek istiyorum; hepsi bu!..)

Artık hiçbir kuşkunuzun kalmadığını sanıyorum; ve örneklemeyi bitiriyorum...

Allah'ın Mesaj'ı, tarih içinde birtakım insanların maymuna ve domuza dönüştürüldüğünü açıkça, hiçbir kuşkuya yer vermeyecek ölçüde bir açıklıkla bize bildiriyor. Bundan, canlılar içinde bir türün bir başka türe dönüşebileceği sonucuna ulaşmış bulunuyoruz!..

Elmalılı Hamdi Yazır ne diyordu: "Maymunlara ve domuzlara dönüştürüldüğü..."

Dönüştürüldüğü!..

"E, Allah o muhteşem kudretiyle tabii ki istediğini yapabilir; bir türü bir başka türe dönüştürebilir; hatta isterse bütün türleri başka türlere dönüştürebilir!.." diye söylendiğinizi duyar gibiyim...

Size bütün kalbimle katılıyorum!..

Size bütün kalbimle katılıyorum!..

İşte 6. şifremiz:

Türlerin Dönüşümü!..

ŞİFRELER - YEDİ
ÜSTÜN YARATIK



"Sonra da meleklere: 'Adem'e secde edin' dedik."
(Araf, 11)

"Tanrı, 'insanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım' dedi, 'Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.'

"Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı. Onları kutsayarak, 'Verimli olun, çoğalın' dedi, 'Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.'

"Rab Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu"[210]

Yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun!..

Yeryüzündeki tüm canlılar "tek bir canlı"dan yaratıldıklarına göre, genetik yapıları üç aşağı beş yukarı aynı olmalı; peki, bu yaratıklar içinde, hepsinden üstün olan, onlardan belirgin biçimde farklı olan bir tür var mıdır?..

Ve kuşkusuz, bu, Mesaj vasıtasıyla bize bildirilmiş midir?..

Tevrat'ın "Yaratılış" bölümü, bu konuda yeterli kaynak teşkil edecek verileri sunuyor; ama bu olgu, hiçbir kuşkuya yer

210 Tevrat, Yaratılış 1/26, 27, 28; Yaratılış 2/7/Kutsal Kitap/Yeni Çeviri/Kitabı Mukaddes Şirketi, 2001

bırakmayacak şekilde, açık-apaçık bir biçimde bize bildirilmiş midir?..

İşte, bu bölümün konusu bu!..

Kuran'ı incelediğimizde, bu konudaki kesin göstergeleri hemen görebiliyoruz. Yeryüzünde yaşayan canlılar içinde en kutsal olanı, en üstün olanı hiç kuşkusuz insan!..

Bu bölümde, bunun "nedeni"ni aramıyoruz; neden son derece açık: Mesaj'a muhatap olacak, Yaratıcısını tanıyacak ve "her şeyi" emanetine alacak... Bulmaya çalıştığımız şey, insanın "en üstün" olduğuna ilişkin kesin göstergeler...

Kuran'ı ilk kez okuyanların genellikle şaşırdıkları şey, Yaratıcı'nın "Biz" şeklindeki hitap tarzıdır. İnsan, insanca şartlanmışlığı sonucu, ilk başlarda bu hitap tarzının tevazudan kaynaklandığını sanır; ama çok geçmeden bunun ne kadar saçma-anlamsız-gereksiz olduğu sonucunu keşfederek bırakır bunu.

Yine, bunun kadar paradoksal bir şey de, Tanrı'nın birden fazla oluşu, bu nedenle "Biz" zamirini kullanıyor oluşu yanılgısıdır. Bunun yanlış bir düşünüş tarzı olduğu o kadar açıktır ki, birkaç ayet okuduktan sonra, bunun hemen terkedilmesi için basirete dahi ihtiyaç hissedilmez!..

O halde, Tanrı neden çoğul zamir kullanmaktadır?.. Neden "Ben" değil de, "Biz" diye konuşmaktadır?..

Çünkü Tanrı, Göklerde kendisi için, yaratıkları arasında bir hiyerarşi oluşturmuş; iş ve oluşun normal seyrini bu hiyerarşik sistemin işleyişine bırakmıştır.

"Biz, Müslümanları suçlular/günahkarlar gibi yapar mıyız!" (Kalem, 35)

"Biz size, üstünüze tanık olan bir resul gönderdik." (Müzzemmil, 15)

"Sonra onu açıklamak da bizim işimiz olacaktır." (Kıyamet, 19)

Bunun gibi yüzlerce ayet sıralanabilir; ama vahyin henüz başlarında (Mekke'de inen 3. surede), "Doğunun ve batının Rab-

bidir o. Tanrı yoktur O'ndan başka!" diye hemen uyarır. (Müzzemmil, 9)

Yaratan tektir ve deyim yerinde ise, yaratılışın nispeten az önemli bölümlerinde, kendi oluşturduğu hiyerarşiyi devreye sokmakta; bu iş için yetkilendirdiği-görevlendirdiği yaratıklarına, kozmik programın yazılımında görev taksimi yapmaktadır.

Ama bunun bir istisnası vardır ve sadece bu istisna dahi, neredeyse matematik bir kesinlik arzetmekte; tüm çelişkilerine / olumsuzluklarına/zayıflıklarına rağmen, insanı, "kutsalların kutsalı" mekanında baş köşeye oturtmaktadır (Kuşkusuz başka istisnaları da vardır; ama konumuz "insan"; bu satırlar, bu nedenle kaleme alınıyor.)

Önce, Göklerin veciz ifadesine bakalım:

"Hani Rabbin meleklere şöyle demişti: 'Ben çamurdan bir insan yaratacağım'

"Onu kıvamına erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin'

"Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde etmişlerdi.

"İblis etmemişti. O, kibre sapmış ve inkarcılardan olmuştu.

"Allah dedi: 'Ey İblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan neydi? Burnu büyüklük mü ettin, yoksa yücelenlerden mi oldun?'

"İblis dedi: 'Ben ondan hayırlıyım, Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın.'

"Buyurdu: 'Hadi çık oradan!.. Sen kovulmuş birisin!..'"[211]

Aslında, herhangi bir açıklamaya gerek kalmayacak ölçüde açık her şey; ama konuya nisbeten uzak olanlara bir parça faydam dokunacaksa, kısa bir değerlendirme yapmak boynumun borcu:

[211] Sad, 71-77

1) İnsanın yaratılışı hususunda ifade kesin: "Ben"; "Biz" değil!..

Bu konuda bırakın herhangi bir unsurun yaratma faaliyetinin tasarlanmasına iştirakini, o ana kadar kimse, ne olacağı yönünde bilgilendirilmemiş bile. Buna birazdan değineceğim. Bu şıkta söylenmesi gereken şey, insanın yaratılma faaliyetinin özel olarak Allah tarafından üstlenildiği... Bundan, insanın ne denli önemli olduğu sonucunu çıkarmak için herhalde kahin olmaya gerek yok. Görevlerinin ne olduğunu tam olarak bilmesek bile, birtakım işler için görevlendirilenler bir kenara çekiliyorlar ve devreye bizzat Yaratıcı'nın kendisi giriyor: "Ben yaratacağım!.."

2) Ayet ne diyor: "Onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde..."

Yaratılmış olanlardan hiçbirine bu denli ayrıcalıklı davranılmadığı ortada!.. İnsan, her türlü eksikliğine rağmen, içinde bir yerlerde, o büyük Güç'ün bir parçasını barındırıyor. İnsan'ın dışında milyonlarca yaratılan var; ama bu ifadenin kullanılışı sadece ona özgü: Bu yarattığım o denli kutsal ki, bunun kanıtı olarak -veya, neden-sonuç ilişkisinde bunun sonucu olarak- ona benden bir parça vereceğim; o biraz "Ben" olacak!..

3) Ayet nasıl devam ediyor: Önünde secde ederek eğilin!..

Kutsallıktan söz edildiğinde, insanların aklına genellikle önce melek gelir; oysa ayetten de kolayca anlaşılacağı gibi, insan melekten daha kutsal bir yaratıktır. O denli kutsaldır ki, melek dahi onun önünde eğilecektir. Nitekim izleyen ayette, bütün meleklerin toptan secde ettikleri, bu kutsal yaratık önünde saygı ile eğildikleri bildiriliyor.

4) Bilindiği gibi, İblis buna karşı koyuyor ve insanın önünde eğilmeyi reddediyor. Onun azarlanışını bir kez daha okuyalım: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan neydi?"

İnsanın yaratılışının özelliği, insanın özel bir yaratık olduğu daha veciz nasıl belirtilir?!.

Ayetteki "iki elim" vurgulaması, insanın yaratılmasındaki özel ihtimamı belirtmek için kullanılan bir teşbih kuşkusuz... Kuran'da, başka herhangi bir yaratık için bu ifade kullanılmıyor; bu, yalnızca insana münhasır bir ihtimam...

5) Ve nihayet, insan o denli özel, o denli ayrıcalıklı bir yaratık ki, o güne kadar Allah katında saygın bir yeri olan İblis'in kovulması dahi göze alınıyor ve insanoğlu vücut buluyor...

Bakara 30. ayet, bu konuda kimsenin bilgilendirilmediğini, buna gerek dahi duyulmadığını bakın nasıl ortaya koyuyor:

"Bir zamanlar Rabbin meleklere: 'Ben, yeryüzünde bir halife atayacağım' demişti de onlar şöyle konuşmuşlardı: 'Orada bozgunculuk etmekte olan, kan döken birini mi atayacaksın? Oysaki bizler, seni hamd ile tesbih ediyoruz; seni kutsayıp yüceltiyoruz.' Allah şöyle dedi: 'Şu bir gerçek ki, ben sizin bilmediklerinizi bilmekteyim.'"

Bu anlatımdan, insanın yaratılma faaliyetinden meleklerin dahi son anda haberdar edildiklerini anlıyoruz. Yaratıcı bu konuda o denli titiz, o denli kararlı, o denli hassas ki, konuyu katındakilere açmıyor bile... "Ben bir halife atayacağım ve secde edeceksiniz!"... Melekler her şeyi o anda öğreniyorlar ve "Orada bozgunculuk etmekte olan, kan döken birini mi atayacaksın?" diye soruyorlar!..

İnsanın yeryüzünde yaşayan en üstün canlı oluşunun vurgulanması, yeryüzüne "halife" atanması ile[212] doruğa ulaşıyor ve bundan sonra bu üstün yaratık, "emanetçi" sıfatını hak kazanıp içindeki her tür canlı ile birlikte yerküreyi emanetine alıyor!..[213] (Herhalde sadece yerküreyi, belki Güneş Sistemi'ni de,

212 Bakara, 30; En'am, 165
213 Ahzab, 72

ama tüm kainatı değil; "en üstün yaratık"; ama yerkürede yaşayan canlılar baz alındığında böyle bu; başka yerlerde ondan üstünleri de var!..)

Buraya kadar okuduklarınızdan çıkan sonuç, insanın gerçekten de yeryüzünde yaşayan en kutsal, dolayısıyla en üstün canlı olduğudur: Halife, emanetçi, Yaratıcı'nın Nefesi vb.

Peki; bu olgu Kuran'da kelime kelime de ifade ediliyor mu?

Cevap, "evet"!..

Mesaj, insanoğlunun üstünlüğünü şu veciz ifadelerle perçinliyor:

"Andolsun biz Ademoğullarını onur ve üstünlükle donattık, onları karada ve denizde binitlere yükledik. Onları, güzel ve temiz rızıklarla besledik. Ve onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık."[214]

"Yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık" ibaresi, Kainat bazında bizden üstün birtakım yaratıkların olduğu gerçeğini gözler önüne seriyor, ama Arz'da yaşayan en üstün yaratık olduğumuz da açık; çünkü yeryüzünde Mesaj'a muhatap olan tek şuurlu organizma insan!.. (Cinler de Mesaj'a muhatap[215] kuşkusuz; ama onlar hakkında çok fazla şey bilmiyoruz... Bildiğimiz, bizim anladığımız anlamda bir "canlı yaşamı"na sahip olmayışları... Onlar, Mesaj'ın ifadesiyle "ateşin dumansızı"ndan[216] yaratılmışlar. Ve tabii, emaneti üstlenememişler; bunu göze alabilen tek tür biziz!..)

Tüm bu okuduklarınızın omurga noktası, her şeyi derin bir anlama büründüren şey, insanı "insan" yapan o muhteşem katkı: "Tanrı'nın Nefesi"!..

214 İsra, 70
215 En'am, 130; Ahkaf, 29
216 Rahman, 15

Tevrat ne diyordu: "RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu."

Diğer canlılar "yaşayan varlık" değil mi?!.

Kuşkusuz Arz'daki tüm canlılar "yaşayan varlık" ama bunun bilincinde değiller; şuursuzlar; yaşadıklarının, bir gün öleceklerinin farkında değiller!..

Yaşadığının farkında olan, dolayısıyla "yaşayan" tek tür, Ademoğlu!..

Tevrat'ta "yaşam soluğu" diye geçen anlatım, Kuran'da "Ruhtan üflemek" olarak tarif edilen şey; yani insan ile diğer organizmalar arasında derin bir uçurum yaratan şey, o muhteşem nefes!..

Tanrı'nın Nefesi!..

Yeryüzündeki organizmalar arasında bu şerefe nail olan tek tür, insanoğlu!..

İnsanın, ancak "arzulanan kıvama getirilip", "düzgün bir biçime sokulması"ndan sonra mazhar olduğu şeref!..

İnsanı "şuurlu" organizma yapan keyfiyet, insana "yaşamakta olduğunu" algılatan "şuur", bu muktedir "Nefes" işte!..

İnsanla diğer tüm organizmaları, üstünlük-yeterlilik hususunda kesin bir çizgiyle ayıran muazzam uçurum:

Tanrının nefesi!..

Ve bunun muhteşem tezahürü:

Bilinç!..

Yeryüzündeki milyonlarca tür organizma arasında, bir Yaratıcı olduğunu ve bir gün O'na döneceğini, hesap vereceğini idrak edebilen tek tür!..

Yetkilendirilen ve bu yetkiye karşılık sorumlandırılan tek tür!..

Şimdi, en çetin mesele ile karşı karşıyayız: Tanrı, o muhteşem nefesi insana ne zaman üfledi?..

Yukardaki paragraflarda, "düzgün bir biçim", "arzulanan kıvam" gibi tarifler yaptık da, bu ne zaman oldu, hangi aşamada oldu; ve tabii ne demek "ruhtan üflemek"?..

Tanrı insana ruhundan üfleyince, insan nasıl oldu da "bilinç" kazanıp kendinin farkına vardı?..

Bu, bu bölümün meselesi değil!..

Bu bölümde, Arz'da yaşayan en üstün canlı olduğumuza ilişkin verilerin Mesaj'da bize sunulup sunulmadığını araştırdık; ve Kuran'ın durmaksızın tembih ettiği gibi, göstergeler karşısında "aklımızı çalıştırıp"[217] sorumuzun cevabına ulaştık!.. (Aslında, yukarda cevabını vermediğim sorular da "beynimiz"le ilgili; bu nedenle 100'e yakın ayette "aklınızı çalıştırın! / düşünün! / kafanızı kullanın!" diye uyarılıyoruz!..)

İşte 7. şifremiz:

Üstün Yaratık!..

[217] Araf, 169; ve diğer 100'e yakın ayet

ŞİFRELER - SEKİZ
KODLANMIŞ KOMUTLAR SİLSİLESİ [218]



"Gerçek şu ki, size Rabbinizden gönül gözleri gelmiştir. Kim görürse kendi yararına, kim körlük ederse kendi zararına... Ben sizin üzerinize bekçi değilim."
(Enam, 104)

Bizi şaşırtan bir şey olduğunda, bazen, "Rastlantının da böylesi!" deriz, kendi kendimize.

Gerçekten, her şey bir rastlantı ürünü müdür; ve bu denli olağanüstü bir oluşumun baştan beri tasarlandığına inanmak her şeyin bir rastlantı sonucu ortaya çıktığına inanmaktan daha zor değil midir?!.

Uzayda milyarlarca galaksi arasında, nisbeten küçük birinin kenarlarında bir yerlerde bir yıldız oluşacak, bazı cisimleri çekim gücüyle kendisine bağlayıp bir sistem oluşturacak; o sistemin içinde yine nisbeten küçük, tarafsız bir gözle bakıldığında o oranda da önemsiz bir madde yığınına ışığı ve ısıyı tam da gereken şekilde ve sürede gönderecek; o madde yığınında bir gün, hiç olmaması gereken bir şey olacak, yaşam denen bir mucize belirece, trilyon kere trilyonda birden bile küçük bir ihtimal gerçekleşerek bu mucizeyi oluşturacak; sonra da o yaşam içinde bir canlı türü yaşayan her şeye biyolojik açıdan inanılmaz derecede benzeyen, ama bu biyolo-

218 "Kodlanmış Komutlar" şiirselliğindeki bu harikulade niteleme Stephen Jay Gould'a ait... Kitabı Türkçeye Ceyhan Temürcü çevirmiş. (Darwin Ve Sonrası-Doğa Tarihi Üzerine Düşünceler / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000)

jik benzerliğe rağmen, yine yaşayan her şeyden akıl ötesi bir farklılıkta bir canlı türü ortaya çıkacak ve her şeyi sorgulamaya başlayacak!..

Olacak iş mi bu!..

Ama oldu işte!..

İnanılacak şey değil!..

Rastlantının da böylesi yani!..

"Olamaz!" mı diyorsunuz?!.

Meseleye "ihtimal hesapları" çerçevesinde baktığınızda aslında her şeyin bir rastlantı olabileceğini kabul etmek zorundasınız. Yeteri kadar zamanınız, sabrınız ve papağanınız olsaydı, bir papağanın daktilo tuşlarına vurarak güzel bir şiir yazdığına şahir olabilirdiniz; hatta bir Müslümanın Kuran okuduğunda ve okudukları üzerinde derin derin olmasa da, düşündüğüne bile!..

Evren, tasarlanamayacak büyüklüktedir ve ihtimal hesapları açısından, "her şey" için tasarlanamayacak sayıda seçenekler sunar. Kainattaki, her şeyi oluşturmaya müsait, esasen bir şeyleri oluşturduğu da kesin olan atomların sayısı, bırakın hayal gücü sınırlarını, hayaller ötesi bir düzlemde bile betimlenemez çokluktadır. Bu çokluktaki atomlar silsilesinin, uygun bileşimler sonunda anlamlı biçimler ortaya koyması matematiğe hiç de aykırı değildir. O denli çok seçenek mevcuttur ki, en karamsar kozmik hesaplamalarda dahi, Evren'de yüzbinlerce uygarlığın olması gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır. Bırakın Evren'i, Samanyolu Galaksisi dahi, bizim ölçülerimizde yüzlerce uygarlığın oluşmasına yeterli miktarda ihtimal ve zaman zenginidir.

Meseleye tersten bakığınızda, bir başka rastlantı mantığına ulaşmanız kaçınılmazdır: Güneş'in ışığını ve ısısını uygun bir sürede alacak uzaklıkta olduğu için Arz'da yaşamın ortaya çıkması muhtemeldir; yaşam ortaya çıktığı için Arz yaşanabilir bir

gezegendir; Arz, yaşanabilir bir gezegen olduğu için, insan meydana gelmiştir; insan oluştuğu için tanrı ihtiyacı suni bir biçimde ortaya çıkmış ve insan bu suni ihtiyacını gidermek için kendi tanrısını yaratmıştır...

Aklı başında birçok insan bu seçeneğe inanmaktadır; ve aklı başında olduğu için bu inancında da son derece haklıdır!.. Ortaya sürülebilecek hiçbir matematik hesaplamanın, bu kabil inanç sahipleri karşısında zafer kazanması ne mümkündür, ne de gerekli... "Göz" gibi muhteşem bir organın, yeterli zaman içinde kendiliğinden oluşması, matematik hesaplamaların ortaya koyduğu seçenekler açısından -bu seçenekler her ne kadar çok düşük bir ihtimali gösteriyor olsa da-, her zaman için mümkündür. Trilyon kere trilyonda bir ihtimal, yine bir ihtimaldir sonuçta; ve ihtimal "mümkün"e giden yolda en önemli göstergedir...

Bu gerçekten böyledir; inorganik maddelerin organik maddeye dönüşerek ilk tek hücreli canlıyı ve giderek insanı ortaya çıkarması; bu rastlantısal sürecin başarıyla tamamlanması, tam anlamıyla bir mucizedir ve kesinlikle aklın kabul edebileceği bir şey değildir. Tüm bunlar, ta başından beri tasarlanmış olamayacak kadar rastlantısal görünmektedir.

Böyle bir süreci baştan beri planlayarak sonuçlandıracak bir kudret, insan hayal gücünün çok ötelerinde bir şeydir; bu nedenle, bu muhteşem oluşumu ve bu yaşam zenginliğini tasarlayacak, bunu başaracak bir kudret de olamaz!..

Böyle bir kudretin var olma ihtimali, her şeyin rastlantısal oluşu ihtimalinden çok daha küçüktür!..

Bu böyledir; çünkü, rastlantısallığın bir matematiği vardır, ama böyle bir Kudret'in matematiği olamaz!..

İşte, tam bu noktada, yine rastlantısallık kadar şaşırtıcı ve akıl ötesi bir güç devreye girer ve meseleyi çözüp atar:

"İnanç"tır bu!..

Kudret'in matematiği olamaz; ama "inanç"ın matematiği vardır!.. Hatta bu öyle bir matematiktir ki, klasik matematikten dahi kesin sonuçlar ortaya koyar; sonsuz ihtimaller yığınını ikiye indirip çözümü kendi içinde üretir.

Bu matematiğe göre, trilyon kere trilyonlarla uğraşmak gereksizdir, her türlü matematik hesaplama, sonuçta iki ihtimale indirgenir:

Her şeyi ta başından beri tasarlayıp yöneten bir Kudret, ya vardır, ya da yoktur!..

Ve sonuç asla tartışma götürmez!..

Alt kümelerde, "vardır, ama..." tartışması yapmak mümkündür; ama "yoktur, ama" tartışması yapmak bırakın "mümkün"ü gerekli dahi değildir!..

"Yoktur!" diyen kesin bir matematik veriyi ortaya koyarcasına haklıdır; gerçekten haklıdır, tezi asla tartışma götürmez!.. Üstelik haklılığı, alt kümelerdeki ihtimal hesaplarına girmesine gerek kalmadığı için, kadim bir haklılıktır.

"Vardır!" diyen, "var" dediği şeyi matematik olarak kanıtlamak şansına sahip olmadığı için, bu "kadim" şanssızlığı(!), alt kümelerdeki ihtimaller içinde boğulup kalmasına kadar götürebilir kendisini!

Ama, bu işin tabiatı böyledir işte!..

Bu, "inanç"tır!..

"Yok!" diyen için yoktur; "var!" diyen için vardır!..

Ve kendi tutarlılığı içinde kalmak kaydıyla, her iki kutup da haklıdır!..

Bu, eşyanın tabiatında vardır!..

Böyle olduğu için de, "Sen hırslanasıya istesen de, insanların çoğu inanmayacaktır."[219] diye uyarılmaktadır inançlılar ve

[219] Yusuf, 103

bu uyarı bir başka uyarı ile pekiştirilmektedir: "Yine de yüz çevirirlerse, artık sana düşen, açık bir tebliğden başka şey değildir."[220]; "Sizin dininiz size, benim dinim bana!"[221]

Eşyanın tabiatına aykırı olan şey, zorla güzellik yaratmaya çalışmaktır; bu nedenle inançta, dinde zorlama olmaz.[222] Olmaz, çünkü "zor", inancın matematiğini bozar; zorlama denklemle doğru sonuca ulaşılmaz!..

"Yoktur" diyen için "yoktur", "vardır" diyen için "vardır"; bu, matematiksel kesinlikte bir doğrudur ve bu haklı doğruluk nedeniyle, her iki kutup da sonuna dek haklıdır!..

İlk kesim, bu "kadim" haklılığı nedeniyle herhangi bir kaynağa ihtiyaç duymaz; esasen, olmayan bir şeyin kaynağı da olmayacağı için, böyle bir kaynak ihtiyacı ile de karşılaşmaz. Üstelik, onun inancını haklı kılan pragmatik bir düşünce de, her şeyin 60-70 yılla sınırlı olduğu küçük bir zaman dilimi için, bir takım kaygılara kapılmaktansa, her şeyi olduğu gibi kabullenmek, bu kısa süre içinde mümkün olan en büyük hazzı tadarak çekip gitmektir. Ve hiç kuşkusuz, bu rahatlık, kişiyi kendi ahlak yasasını koymak için kendini özgür bıraktığından, ego'nun daha kolay katlanılabilir muhasebeler yapmasına olanak sağlar...

İkinci kesim ise, yine bu "kadim" haklılığını bir kaynak ve o kaynaktaki verilerin perçinlediği bir zeminde yaşar; bu kaynakta inancının göstergelerine ulaştıkça, haklılığında bir artış meydana gelmez, ama görüş ufku genişler ve algılama gücü artarak şeylere bakışı derinlik ve ulvilik kazanır.

Bu derin ve ulvi bakış zamanla olgunlaşıp kemale erdiğinde, kafa gözlerinin dışında bir göz daha kazanır insan; işte bu "gönül gözü"dür...

[220] Nahl, 82
[221] Kafirun, 6
[222] Bakara, 256

Bu göz, kafadaki gözlerin görmediği şeylerin görüntüsünü içsel bir algılama ile beyne ulaştırır; ve o andan itibaren şeylerin algılanması bir başka hüviyet kazanıp, kişiyi, beynindeki elektromanyetik dalgalar arasında durmaksızın esip duran"Tanrı'nın Nefesi"nin, o kozmik nefesin ivmesiyle bir başka boyuta küçük küçük sıçramalar yapmaya götürür.

Ancak küçük küçük sıçramalar mesebasinde olsa dahi, o boyutta ilk olarak idrak edilebilecek olan şey ve hep idrak edilecek olan şey, "derin bir şaşkınlık ve hayranlık" hissi doğuracak bir biçimde kurgulanmış büyük bir sanatsal tasarımdır; Kozmik bir tasarım, Tanrısal bir tasarım!..

Kodlanmış Komutlar Silsilesi!..

İşte bu harikulade tasarımın Dünya platformundaki prospektüsü, Kuran'dır. Bu prospektüsü okuyan herkes, az çok bir şeyler mutlaka anlar; ama okuduklarını anlayacak yeterlilikte biri, prospektüsü gönül gözü perspektifinde okuyabilecek biri, Kainatın değilse bile, içinde bulunduğu sistemin bazı sırlarının gönül gözlerine sunulduğunu hayretle görüp, Kozmik Tasarımcı'nın bu akıl ötesi dehası karşısında, benliğine ürperti veren bir saygı ile boynunu büker ve bir onur borcu olarak Kozmik Sanatçı'ya, Tasarımcı'sına "teslim olur"!..

Büyük Kitap'ın, "insanın algılama yeteneği ile orantılı bir tanıtım broşürü" niteliğindeki bu Kılavuz, hiçbir şeyin rastlantıya bırakılmadığını; aksine, her şeyin mutlak bir hesaplamanın sonucu olduğunu, muhteşem bir ahenk içinde akıp gitmekte olan tüm Kainat'taki her şeyin, birtakım komutlar-kodlanmış komutlar silsilesi neticesinde "Ol"duğunu tartışmaya dahi meydan vermez.

O, muğlaklıktan hiç hoşlanmaz; "beyyine" üzerine bina edilmişir; Her şey açık ve berrak bir biçimde vurgulanır:

223 Fecr, 14

"Çünkü Rabbin tam bir biçimde gözetlemektedir."[223]

"Her şey" kontrol altında tutulmaktadır; ve "her şey" sürekli olarak yakından takip edilmektedir. "Özgür irade" ila lütuflandırılan insanoğlunun o özgür alanının dışındaki hiçbir şey, kendi başına buyruk hareket etmemekte, Kozmik bir denetimin sınırları içinde akıp gitmektedir. Kendi başına buyruk olan tek şey insanoğludur; çünkü o, biraz da olsa "O" kılınmıştır!.. Tabii, hiç kuşkusuz, bu görece özgürlük, "gözetleme" dışında kalmamakta; ama bazı istisnalar dışında, herhangi bir müdahale ile karşılaşmamaktadır.

"Biz insanı, gerçekten en güzel bir biçimde yarattık, sonra onu düşüklerin en düşüğüne, aşağıların en aşağısına çevirip attık."[224]

"Birbirine benzer iç içe ikili manalar" açısından aldığınızda, bunu, hem Koskoca Evren'de gerçekten de aşağıların aşağısı olarak kalan Samanyolu Galaksisi'ne indiriliş; hem de, yaşamın ilk ortaya çıktığı günlerdeki en basit bir organik canlıya çevriliş olarak algılayabilirsiniz. Teslim etmeniz gereken şey, her şeyin ta baştan kurgulandığı; her şeyin belirli bir plan dahilinde "kod"landırıldığıdır!..

"Şu bir gerçek ki, biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık."[225]

Yaratılmış her şey, "belirli bir ölçü" dahilinde vücut bulmaktadır; kendiliğinden ve ölçüsüz olarak değil!.. Mantar'ın boyu birkaç santim ile ölçülürken, sekoya ağacının boyunun yüz metreyi geçmesi, hiç kuşkusuz, birbirinden farklı bu iki canlının tohumuna da bu "ölçü"nün ta başından bildirilmesi; "büyü" komutunun özel bir şekilde kodlandırılması nedeniyledir. İki hidrojen ve bir oksijen atomunu uygun koşullarda bir araya getir-

224 Tın, 4-5
225 Kamer, 49

diğinizde, bu işlemi trilyonlarca kez tekrar etseniz dahi, "kod" hiç değişmeyeceği için, bu atomlar "komut" gereği, her seferinde hemen suya dönüşecektir!..

Bir başka gösterge "amaç" kavramıyla sunulmaktadır... Yaratıcı meleklere nasıl hitap ediyordu:

"Onu amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhumdan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın!"[226]

Özellikle insan söz konusu olduğunda, gerek bilim alanında ve gerekse din alanında bugüne kadar söylenmiş her şey, son derece güdük kalmaktadır; insan, bulunduğu seviyeye belirli bir amaç istikametinde ve birtakım müdahalelerle ulaştırılmıştır. (Bu, bu kitabın en önemli konusudur; "Yaratılışa Müdahale" şifresinde bu konuyu detaylandıracağım.)

Ve, yüzlerce kesin göstergeye ilave olarak, esasen onlara gerek dahi bırakmamacasına açık ve berrak bir uyarı:

"Güneş'i ısı ve ışık kaynağı; Ay'ı hesabı ve yılların sayısını bilesiniz diye bir nur yapıp ona evreler takdir eden O'dur. Allah bütün bunları rastgele değil, şaşmaz ölçülere bağlı olarak yaratmıştır. Bilgiyle donanmış bir topluluk için ayetleri detaylandırıyor."[227]

"Her şey rastlantı eseridir!" diyenler, kendi tutarlılıkları içinde hiç de haksız sayılmazlar; böyle diyorlarsa, böyledir!.. Paradoks gibi görünen şey, bu "haklılığın"da ta başından beri tasarlanmış olmasıdır!..[228] Çok açık olarak anlaşılan şey, insanoğlunun "rastlantı diyalektiği" ile bir yerlere getirilişi için de bir "ölçü"nün bir "kod"un belirlenmiş olmasıdır!.. "Her şey rastlantı eseridir!.." diyenler, bu şaşmaz ölçünün ürünüdürler ve

226 Hicr, 29
227 Yunus, 5
228 Yunus, 99

görevleri, diyalektiğin bazen tezinde bazen de antitezinde yer alarak sentezin oluşumuna katkıda bulunmalarıdır. "Şaşmaz ölçü", bu kutbun zorlanmasına, bu kutba karşı zor kullanılmasına kesin bir set çektiğine göre, o kutbun düşünce üretiminden yararlanmak gerektiği açıktır...

"Her şey ta başından beri tasarlanmıştır!" diyenler ise, "bir şeyleri bilmenin yükümlülüğü" içinde, o "bilme" ayrıcalığının yüklediği sorumluluk bilinciyle yaşamak, o sorumluluğa uygun davranmak; Yaratıcı'nın o muhteşem sanatının tezahürleri karşısında sessizce oturup onu bunu karalayarak, her tezin karşısında sadece antitez olmakla yetinerek değil, "Kozmik Tasarımcı'yı layıkıyle övebilmek için", her "sentez"den sonra yeni bir "tez" ileri sürerek, "risk alarak", "İlahi Yasalar"a vakıf olmaya çalışmak zorundadırlar... (İnsanın cüzi iradesi-özgür iradesi bu kodlamadan müstesna tutulmuştur; aslında bu müstesna tutuluş bile bir "kodlama" sonucudur. Komut verilmiş, ama kod, "Ana Kod" tarafından kodsuzlaştırılmıştır..)

Bu hiç de kolay bir şey değildir!..

Aynen, hiçbir şeyin rastlantı eseri olmadığını kabullenmek gibi!..

Bir şeylere vakıf oldukça artan hayret ve şaşkınlık, bağrında besleyip büyüttüğü "kuşku"yu bertaraf edebilmek için, gönül gözü'ne, bunun pekiştirdiği "inanç" müessesesine ihtiyaç duymaktadır.

Belki, "şaşmaz bir ölçü" de, "her şey rastlantı eseridir" diyenlerin, sözlerini bitirdiklerinde dudaklarının kenarında oluşan o küçük kıvrım, o tik, o manidar gösterge; veya yazılarının satır aralarında "uzak" bir yerleri işaret eden o "rastlantısal"(!) anlam çağrıştırmasıdır!..

Yaratılış'ta bir rastlantı olsaydı, bu, insanoğluna yöneltilmiş en büyük aşağılama olurdu; kendi payıma, aşağılanmaktan hiç hoşlanmam!..

Ama aşağılanmaktan hoşlananlara da hiç ses çıkarmam; Kafirun 6'da öyle söylemiyor mu?!.[229]

İşte, 8. şifremiz:

Kodlanmış Komutlar Silsilesi!..

229 Sizin dininiz size; benim dinim bana!..

ŞİFRELER - DOKUZ
YARATILIŞA MÜDAHALE (1)



"Vahyimize bağlı olarak,
Gözlerimizin önünde gemiyi yap!"
(Hud, 37)

Büyük deprem'in ardından gazetelerde bir pankartın görüntüleri yer almıştı; "7.4 Yetmedi mi?" diye...

Yanlış bir değerlendirmeydi kuşkusuz!..

Açlıktan, tedavisizlikten, bakımsızlıktan perişan edilmiş; zillet altında, insanlığından çıkarılmış koca bir ulusun binbir türlü derdi dururken, Mesaj'ın bu konudaki çok açık ve durmaksızın tekrarlanan, hatırlatılan, adeta insanın gözüne sokulan emirlerini ellerinin tersiyle bir kenara itip, genç kızlara uygulanan "başörtüsü yasağı" nedeniyle açmışlardı gençler bu pankartı sadece; bu nedenle, zalimceydi de!.. (Casiye, 19 öyle söylüyor!..)

Depremlerin nasıl oluştuğu, yaklaşık ne şiddette ve nerede olacağı biliniyor; üstelik felaket kuşkusuz deprem değil, insanların kahrolası aptallıkları ve insan kardeşlerinin sırtından haram para kazanma hırsları!..

Yani, bu, Allah'ın insanlara bir cezası veya uyarısı falan değildi!.. (Bu, bu olaydan derin dersler çıkarılmasını engellemez tabii.)

Peki; Yaratıcı dönem dönem müdahalelerde bulunuyor mu Yaratılış'a?..

Yoksa, hiçbir şeye karışmadan, "beynini" çalıştırmayan insanoğlunun, bu harikulade Yaratış'ını mahvetmesine göz yumuyor; olan bitene tamamen kayıtsız mı kalıyor?!.

"Kıyamet" Suresi'nin, 36. ayetinin bildirdiği gibi; "İnsan başıboş bırakılacağını mı sanıyor?" gerçekten!..

Hiç kuşkusuz, insan başıboş bırakılmıyor; ve yine hiç kuşkusuz, Yaratıcı, Yaratılış'a müdahalelerde bulunuyor!.. ("Mükemmel bir kurgu, "müdahale"ye neden gerek görsün; haşa Kozmik Tasarım'ın aksayan bir yönü mü var; olur mu öyle şey!.." diye düşünebilirsiniz; Allahaşkınıza düşünün!..)

Yaratıcı, müdahalelerde bulunuyor; üstelik bunu açık seçik bildiriyor da!.. Gaipten haber aldığını iddia edenler veya, o salakça giysileri içinde ortalığa çıkıp, din adına ahkam kesen Yaratılış düşmanları gibi olmamak, o acınası hazin duruma düşenler gibi olmamak için, ortaya bu iddianın maddi delillerini koymak gerek, değil mi?..

Maddi delil, inananlar için, Allah Sözleri'dir; Mesaj'dır...

Biz de, O'na bakacağız!..

Önce, direkt büyük bir müdahale olarak kabul edilmemesi gereken, bazı "destek"lerden, bazı küçük müdahalelerden, bazı mucizelerden söz edeceğim; böylece nelerin yapılabileceği / yapıldığı yönünde kafanızda bir fikir oluşturmaya çalışacağım. Tabii, göreceğiniz "her şey"in sadece "inananlar" için bir değer ifade edeceğini bilmiyor değilim, ama Mesaj'ın titizlikle uyardığı gibi, kimse kimsenin üzerine bekçi değil!..

Emrine, "enerjiden yaratılmış" bina ustaları ve dalgıçlar verilen Hz. Süleyman örneği, bu mucizelerden biri sadece.[230] Tabii, "cinlerden, insanlardan ve kuşlardan oluşan bir ordu"nun, aynı kişinin emrinde "düzenli bir biçimde sevkedilişleri"ni saymazsanız;[231] sanırım bu, küçük bir müdahale sayılsa gerek veya Mesaj'ın kendi ifadesiyle, "bir koruyup gözetme".[232]

[230] Sad, 36-38

[231] Neml, 17

[232] Enbiya, 81-82

Firavun hanedanının "ürün eksikliği ile senelerce sıkılması"[233] nı da böyle görebiliriz sanırım; veya Hz. Musa'nın, aynı hanedanın tebaası üzerinde derin izler bırakan mucizelerini...[234]

Bu "koruyup gözetme"lere çok manidar iki örnek de, İsrailoğulları'na gökten "kudret helvası" indirilmesi[235] ve Hz. Yunus'un bir balık tarafından yutularak kurtarılışı olsa gerek.[236]

Bu anlamda, ateş'in Hz. İbrahim'i yakmayışını, "ona serin gelmesinin buyrulmasını" da unutmamalıyız...[237] Ashab-ı Kehf'in, köpekleriyle birlikte bir mağarada 309 yıl korunup gözetilmeleri de bir hayli manidar bir örnek, değil mi?..[238]

Ama hiç kuşkusuz, ve ayrıntılar hususundaki tüm tartışmalara rağmen, Hz. Resul'un "göğe yükseltilerek" yolculuk ettirilişi ve bu yolculuk esnasında kendisine birçok ayetin / izin / işaretin / göstergenin yakından gösterilişi[239] bambaşka bir "şey" olmalı. Bu, şimdilik, bizim algılama gücümüzün üzerinde bir şey; bunun hakkında bugüne kadar söylenenlerle yetinmek zorundayız; ama bir hayli önemli bir müdahale olduğu su götürmez bir gerçek!..

Bu tip müdahalelere güzel bir örnek de, Hz. İsa'nın kurtarılışı[240]dır. Hani, onu öldürmeye çalışanların, onun bir benzerini çarmıha germeleri meselesi... Her ne kadar belirli bir müdahale yönü olsa da, Hz. Mesih'in bebekken konuşmasını[241] ve diğer olağandışı uygulamalarını bir mucize olarak görmeliyiz...

233 Araf, 130
234 Araf, 107-108, 117, 133; Taha, 19, 22, 69; Kasas, 31-32 ve diğerleri...
235 Taha, 80
236 Saffat, 142-145
237 Enbiya, 68-69
238 Kehf, 25
239 İsra, 1, 60; Necm, 13, 18
240 Nisa, 157
241 Meryem, 30-33

Kafamızda, gökler'in neler yapabileceğine ilişkin belirli bir imaj oluştuğuna göre, artık yavaş yavaş "direkt müdahaleler"e girebiliriz.

İsterseniz, nisbeten küçük müdahalelerden başlayarak, en önemlilerine doğru küçük bir yolculuğa çıkalım... Böylece, "beynimiz" de, birtakım şeylere alışadursun!..

Üzerlerine, "Kurumuş çamurdan damgalı taşlar" atan bir kuş sürüsü, bir orduyu mahvedip, "kurumuş ekin yaprağına" çevirebilir mi dersiniz?..[242] "Kurumuş çamurdan damgalı taşlar" ne demek bilmiyorum, keşke bilseydim; ama Ebrehe ordusunun perişan olduğu açık!.. ("Mikrop" mu acaba; hey bilim adamları, haydi kımıldayın biraz!..)

Ya, o büyük mucize, aynı zamanda büyük bir direkt müdahale!?.

Gözünüzün önüne getirmeye çalışın; çoluk-çocuk, genç-yaşlı, erkek-kadın koca bir kavim, umut dolu bir tedirginlik içinde denize doğru kaçıyor; sahile ulaştıklarında sular birden bire ikiye ayrılıyor, onlar geçtikten sonra arkalarından zalimce at süren tam teçhizatlı koca bir ordu, suların birleşmesiyle bir anda neye uğradığını şaşırıyor ve bu zalimlerin tümü birden boğuluyor!.. [243] Koca bir orduya direkt olarak Gökler tarafından müdahale ediliyor ve ordu perişan oluyor!.. Bunun nasıl yapılabileceğini bilmiyorum, çünkü insanım; ama bunun o orduya yapıldığını biliyorum, çünkü "insan"ım!.. ("Müdahale" tabii, acele etmeyin!..)

Sırada bazı kavimlerin, bir daha geri dönmemecesine, toptan yok edilişleri var.

Ad Kavmi...

[242] Fil, 1-5

[243] Araf, 136; Taha, 77-78; Şuara, 63-66 ve diğerleri

Vadilerine doğru gelen bulutu görünce yağmur yağacak sanıyorlar, ama yanılıyorlar tabii; aslında üzerlerine doğru gelen şey, içinde "acıklı azap" olan bir rüzgar... [244] "Dondurucu, uğultulu bir kasırga"[245]; bir "azap kamçısı"!.. [246](Bu sembolik anlatımların ne olduğunu size açıklayamamanın aczini yaşamıyor değilim tabii; ama ne yazık ki bilmiyorum işte!..)

Semud Kavmi...

Sadece "korkunç titreşimli bir ses"[247] hepsi bu!.. Ve "yurtları dümdüz"[248] ediliyor!.. Tüm kavim, "kuru bir ot gibi kırılıp ufalanıyor"!..[249]

Ress Halkı[250], Eykeliler[251], Tübba kavmi[252], Meyden halkı...[253]

Ve, diğerleri...[254]

Tüm bu kavimlerin yok edilişleri nedensiz değil kuşkusuz; Mesaj'ın bütününden çıkan anlam, bu kavimlerin tümünün önceden uyarıldıkları!...

Hem de, "tarihe en büyük müdahalelerden biri olan peygamberler kurumu" vasıtasıyla!..[255]

Tüm bu müdahalelerin nedeni var kuşkusuz: Yaratıcı, yarattıklarının dejenere edildiğini-pörsütüldüğünü; insanoğlunun

244 Ahkaf, 24-25
245 Kamer, 19-20
246 Fecr, 13
247 Hud, 67
248 Şems, 14
249 Kamer, 31
250 Kaf, 12
251 Şuara, 189
252 Dühan, 37
253 Araf, 85
254 Araf, 101
255 İlahiyatçı Dr. Şaban Karataş

"beynini" kullanmadığını gördüğünde hiddetleniyor; ve önce uyarıyor, uyarıyor, uyarıyor!..

Sonrasını biliyorsunuz!.. (Bilmiyorsanız, "Benzerleriyle Değiştirilenler'in Hikayesi"ne[256] bakın!..)

Lut Kavmi'nin iki şehri, Sodom ve Gomora'nın uyarılmadığını söyleyebilir misiniz!.. Homoseksüalite o boyutlarda ki, Sodom'un her mahallesinden genç-yaşlı bütün erkekler, Hz. Lut'un evinde konuk olarak bulunan melekleri bile taciz etmekten kaçınmıyorlar:

"Onlar yatmadan, kentin erkekleri –Sodom'un her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler- evi sardı. Lut'a seslenerek, 'Bu gece sana gelen adamlar nerede?' diye sordular, 'Getir onları yatalım.'"[257] (Kuran bunu, "Lut'un misafilerinden nefislerini tatmin etmek istemişlerdi"[258] diye bildiriyor.)

Ama, "Çakıl taşları gönderen bir rüzgar"[259] ın, "Rabbin katında damgalanmış taşlar"[260] ın ve "Rabbin katında, sınır tanımazlar için işaretlenmiş taşlar"[261] ın eşliğindeki "o korkunç titreşimli ses"[262] onları sabaha karşı yakaladığında, neye uğradıklarını dahi anlayamadılar...

Tevrat bu olayı şöyle anlatıyor:

"Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lut'la karısının ve iki kızının elinden tutup onları kendin dışına çıkardılar. Kent dışına çıkınca, adamlardan biri Lut'a 'Kaç, canı-

256 Yılmaz Yunak / Beyan Yayınları, 2001

257 Tevrat, Yaratılış, 19/4-5/Kutsal Kitap/Yeni Çeviri/Kitabı Mukaddes Şirketi, 2001

258 Kamer, 37

259 Kamer, 34

260 Hud, 83

261 Zariyat, 34

262 Hicr, 73

nı kurtar, arkana bakma' dedi. 'Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölüp gidersin.' Ancak, Lut'un peşisıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi."[263] (Ne kadar inandırıcı veya konumuzla bir ilgisi var mı bilmiyorum , ama 1990'lı yıllarda Gobi Çölü'nde yapılan bir araştırmada, "çok yoğun bir ısıya maruz kalmak suretiyle camlaşmış kumlar" bulundu; ve bu kum kütlesi "yeteri kadar yaşlı"ydı!.. Bildiğim kadarıyla yeryüzü bu denli büyük bir ısıya çok sonraları, Hiroşima ve Nagazaki'de şahit oldu. Yaratıcı'nın bu müdahalesi kuşkusuz insan haysiyeti ve Yaratılış'ın pürsütülmeye çalışılmasına karşı bir "düzenleme" idi; oysa ikincisi, insanlığın çıkarına yapılmış gibi sunulmaya çalışılan ahlaksızca ve namertçe bir emperyalist zulümdü ve bana inanın, bu kahrolası zulmün namert sorumluları bunun hesabını bir gün mutlaka verecekler!..)

Yaratılış'a yapılan en büyük 3. müdahale Nuh Tufanı'dır. Bu öylesine büyük bir müdahaledir ki, Arz üzerinde ancak bir gemi dolusu "soluk alan canlı" kalmış, diğerleri toptan imha edilmiştir... Tevrat, gemide 8 insan bulunduğunu belirtir[264]; Kuran bu konuda sayı vermez, "gemi halkı"[265] diye belirtmenin yanı sıra, "Yükle içine her birinden ikişer çift ve aleyhinde hüküm verilenler hariç olmak üzere aileni, bir de iman etmiş olanları" diye bildirir, ama aynı ayette "Ama Nuh'la birlikte çok az bir kısmı iman etmişti." diye kayıt düşer.[266]

Sonuçta anlaşılmaktadır ki, bu müdahalelerden sonra Arz'da bir avuç insan sağ bırakılmış; diğerleri yok edilmiştir. (Bu tür büyük müdahaleler daha önce de olmuş; Arz bir süre "insansız"

263 Tevrat, Yaratılış, 19/16-17, 26/ Aynı çeviri

264 Tevrat, Yaratılış, 7/13/ Aynı çeviri

265 Ankebut, 15

266 Hud, 40

kılınmıştı. "Benzerleriyle Değiştirilenler'in Hikayesi"nde bu konuyu işlemiştim.)

Yaratılışa en büyük ikinci müdahale Kutsal Kitapların indirilişi ve peygamberler vasıtasıyla insanoğluna tebliğidir. Kitapların sonuncusu, son insan ırkının evrimini(!) tamamlayan "beyninin" algılama gücüne göre düzenlenmişi, son peygamber Hz. Muhammed Mustafa tarafından insanlara tebliğ edilen Kuran'dır. Kadir gecesi vukuu bulan[267] bu olay ve bu olayın tebliğcisi hakkında çok fazla şey söylemeye gerek yoktur tabii, ancak bilinmesi gereken şudur: Her şey bu Kitap'la kemale erdirilmiş ve söylenecek her şey söylenmiş; din tamamlanmıştır... Kitabın bu bölümüne kadar okuduğunuz satırlar, Mesaj ve tebliğcisi Hz. Resul konusunda zaten yeterli şeyi söylemektedir, inandırıcı bulmayan için, daha ne söylenebilir!..

Böylece, Yaratılışa yapılan en büyük müdahalenin, hatta Kuran'dan ve tebliğcisinden dahi büyük müdahalenin ne olduğu sorusuna geldik...

Kuran'dan daha büyük bir müdahale nasıl bir şeydir acaba!..

Biraz "düşünmeye", "beyniniz"i çalıştırmaya ne dersiniz!..

"Bir buçuk kilogramlık bir et parçası" vasıtasıyla "düşünebilmek"; ve her şeyi sorgulayabilmek!..

Garip, değil mi?!.

[267] Kadir, 1; Dühan, 3

ŞİFRELER - DOKUZ
YARATILIŞA MÜDAHALE (2)



*"O, O'dur ki; sizi önce topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan yarattı. Sonra sizi bebekler olarak annelerinizin karnından çıkarıyor, sonra güçlü çağınıza ulaşasınız ve nihayet ihtiyarlar olasınız diye sizi yaşatıyor. İçinizden bir kısmı daha önce vefat ettiriliyor. **Tüm bunlar, belirlenen bir süreye ulaşasınız ve aklınızı işletesiniz diyedir.**"*
(Mümin, 67)

İşte böyle!.. Tahmin ettiniz değil mi; nihayet "esas mesele"mize gelebildik!.. Bu bölümde de, konumuzla hiç ilgisi yokmuş gibi gelen bazı ön bilgilerle başlayacağım.

Her hareketinizin, sözünüzün, düşüncenizin bir diskete kaydolduğunu; günün 24 saati hiç durmaksızın, "bir yerlere" canlı yayın yaptığınızı düşündünüz mü hiç?.. Saçma gibi geliyor değil mi?.. Ne yani; her insana odaklanan bir canlı yayın kamerası mı var; şu anda yeryüzünde yaşayan 6-7 milyar kişiyi ayrı ayrı kaydeden bir sistem mi mevcut; insanların tüm fiil, söz ve davranışları bir yerlerde kayda mı alınıyor?!.

Ne sandınız!..

Bakın Mesaj bunu nasıl anlatıyor:

"Yoksa, kendilerinin sırlarını bilmediğimizi ve gizli konuşmalarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Ama hayır! Yanlarındaki elçilerimiz yazmaktadır."[268]

[268] Zühruf, 80/Muhammed Hamidullah/Aziz Kur'an/Çeviri ve Açıklama/Beyan Yayınları, 2000

"Bu bizim kitabımız, karşınızda gerçeği söylüyor. Çünkü biz, yapıp-ettiklerinizin kopyasını çıkarıyorduk/yaptıklarınızı kaydediyorduk."[269]

"Ve şu kuşkusuz ki, sizin üzerinizde koruyucular-bekçiler var. Çok değerli yazıcılar, bilirler yapmakta olduğunuzu."[270]

"Oysa üzerinizde, kesin, bekçiler vardır; soylu yazıcılar, yaptıklarınızı bilirler."[271]

İnsan, kozmik boyuttaki bir kompütere durmaksızın canlı yayın yapmaktadır. Üzerinde bir bekçi bulunmayan hiçbir insan yoktur[272]; bu kaydedilenler insana bir gün gösterilecektir.[273] Bu kayıt işlemi o kadar açıktır ki, Mesaj bunu simgesel bir dil kullanarak şöyle bildirmektedir: "Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız. Sağında ve solunda oturmuş iki görevli, kayıt yapmaktadır. Bir söz sarfetmeye dursun, gözcü hemen zaptediverir."[274]

Bu simgesel anlatım, bir başka ayette şu biçimde billurlaşıyor: "Ve defter ortaya konacak. O anda suçluların, onda yazılı olanlardan korktuklarını göreceksin. Ve 'Eyvah bize! Bu nasıl deftermiş ki, küçük büyük hiçbir şey bırakmadan hepsini saymış' derler. Yaptıkları her şeyi ortaya konmuş bulurlar. Rabb'in hiç kimseye zulmetmez."[275]

"İnsanı biz yarattık; nefsinin ona neler fısıldadığını da biliriz!" "ayrıntısı", bu simgesel dildeki "deftere yazılanlar"ın çok

[269] Casiye, 29/Yaşar Nuri Öztürk/Surelerin İniş Sıralarına Göre Kuran-ı Kerim Meali/Yeni Boyut, 1997

[270] İnfitar, 10-12/Yaşar Nuri Öztürk/Aynı meal

[271] İnfitar, 10-12/Muhammed Hamidullah/Aynı meal

[272] Tarık, 4

[273] Tekvir, 10

[274] Kaf, 16-18

[275] Kehf, 49

daha kapsamlı bir kayıt olduğunu açıkça bildiriyor; söz ve fiillerin dışında, "düşünce" de bir yerlere kaydoluyor olmalı!..

Ve, kaydoluyor tabii!..

Tüm zamanların en büyük "müdahalesi" bu işte: Henüz insan sayılmayan o yaratığın –o her ne ise- "beynine" boşuna müdahale edilmedi!..

İnsan beynindeki elektromanyetik kıvılcımlar, ister söz olarak anlam kazanmak üzere gırtlaktaki ses tellerine; ister fiil ve davranış olarak ortaya çıkmak üzere vücudun kaslarına; isterse de sadece "nefsin fısıldaması" olarak tarif edildiği biçimde, kendini üreten gri hücrelere-kendi egosuna yönelsin, mutlak surette bir "verici" işlevi kazanıyor ve "alıcı"ya her şeyi aktarıyor!..

Kuran'dan anladığımıza göre, bu özel işlem sadece "insan"a uygulanıyor; çünkü "özgür irade/cüzi irade" diye tarif edilen şey, insana, "doğa yasalarına rağmen davranma"[276] yeteneği dahil, her türlü "yaratmaya iştirak" ayrıcalığını tanıyor; tabii, sonuçlarına katlanmak üzere!..

Siz, o canlının beynine müdahale edildiğinde (içine Tanrı'nın Ruhu'ndan üflendiğinde) ve böylece o canlı "insan" olduğunda; meleklerin artık "insan" olan bu yaratık önünde neden secde ettiklerini, eğildiklerini sanmıştınız?!.

Çünkü o, "akıllı"; o, biraz O!..

"Yaratılmışların birçoğundan üstün olma"[277] keyfiyeti hiç kuşkusuz, çok kısa bir süre sonra çürüyüp toprağa karışacak o ölümlü beden ile sınırlandırılamazdı; bu, tüm zamanlara hi-

276 "Kaçma hızı"na ulaşıp, uzaya açılma; yerçekimsiz ortam yaratma; ölmüş adamın spermlerini dondurup muhafaza ederek, ölümünden yıllar sonra onu "baba" yapma; altmış kere Arapça hatim indirip, Kuran'ın ne söylediği hakkında tek bir sözcük dahi bilememe gibi...

277 7. Şifre

tap eden bir biçimde somutlaştırılmalıydı ve öyle de yapıldı!..

İnsan beyninin ürettiği elektromanyetik dalgalar o denli şaşılası bir mükemmelliktedir ki, çok sıradan bir örnek olarak; saniyede yaklaşık 300.000 Km. yol katedebilen ışık Güneş'ten Arz'a 8 dakikada gelirken, sözkonusu bu dalgalar Güneş'e bir "an"da ulaşabilmektedir. (O "Kozmik Kompüter"e de... "Yaratıcı"nın "insana şah damarından daha yakın olması" budur işte; Levhi Mahfuz ve insan iç içe!..)

Düşünce üretme açısından insan beyninin alabileceği farklı haller, 2'nin 10.000.000.000.000 kere kendisiyle çarpılması sonucu hesaplanabilir. Bu, bu mükemmellikteki insan beyninin dahi tasarlayamayacağı büyüklükte bir sayı olup, Evren'deki elementer partiküllerin (elektron ve proton) tümünün toplamından bile daha büyüktür.[278]

İnsanın içine Tanrısal Ruh'un üflenmesi, o akıl ötesi Kozmik Şuur'dan belirli bir ölçüde nasiplendirilmesi, yeterli ölçüde akıllandırılması anlamındadır.

Kuran'ın bildirdiğine göre, henüz insan olmayan bir canlıya müdahale edilmiş ve o canlı "insan" sıfatını kazanmış; "özgür irade" diye isimlendirdiğimiz keyfiyet ile de "yaratmaya iştirak" ayrıcalığını elde ederek "okul"a başlamıştır.

Şimdi, "tüm zamanların en büyük müdahalesi"nin, şuursuz bir canlının beynine müdahale edilerek şuurlandırılıp insan haline getirilişinin, Kuran bildirimleri ışığında ayrıntısına girebiliriz!.. (Müdahale münhasıran beyne değil tabii, insan genomuna; ama bu, en belirgin farklılığı beyinde yaratıyor, beynin kapasitesini "şuur" üretecek biçimde arttırıyor.)

Zamandan kazanmak ve tekrara düşmemek için, "Aşamalı Oluşum" ve "Biçimlendiriliş" şifrelerinde verdiğim bilgile-

[278] Carl Sagan/Cennetin Ejderleri/E Yayınları, 1986

rin ışığında şunu söylemeliyim: Henüz insan sıfatı olmayan bir canlının insanlaştırılması bildiğiniz gibi içine "Ruh'tan üflenmesi" ile gerçekleşiyor. Hatta, hatırlayacağınız gibi, Adem ve Havva bu canlıdan oluşturuluyor.

Bu örneklerle bize bildirildiğine göre, söz konusu "ruh'tan üfleme" sonucu o canlının genetik yapısında birtakım değişiklikler oluyor ve neticede ortaya insan çıkıyor.

Kuran, bu "ruh üfleme / nefes üfleme" meselesine üç ayette değiniyor:

Sad, 72: "Onu kıvamına erdirip içine ruhumdan üflediğimde "

Hicr, 29: "Onu amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhumdan içine üflediğim zaman "

Ve, Secde, 9: "Sonra da onu biçimlendirip ruhundan üflemiştir."

Şimdi, bu "ruh üflenmesi" sonucunda genetik birtakım varyasyonlarla insan oluşturulmasını, kitabın bu bölümüne kadar anlattıklarıma ek olarak tüylerinizi diken diken edecek açıklıkta bir örnekle kanıtlayacağım:

Bildiğiniz gibi, Arz üzerinde yaşamış insanlar arasında "babasız" doğmuş tek çocuk Hz.Adem'dir. Hz. Havva, Tevrat'a göre Hz. Adem'in kaburga kemiğinden; Kuran'a göre ise "Adem'den" yaratıldığına göre, Hz. Havva'yı bu kapsamın dışında tutmalıyız. Bir anlamda, Hz. Adem, Hz. Havva'nın hem anası, hem de babasıdır diyebiliriz... (Bu, sadece bir benzetme tabii; Hz. Havva oluşturulurken, Hz. Adem'e nasıl bir müdahalede bulunulduğunu bilmiyoruz; esasen bu kitaba münhasır olmak üzere bunu bilmemiz de gerekmiyor. Ancak, Hz. Adem'e "derin bir uyku" verildiğine göre, işlem uzun sürmüş olmalı.) Sonuçta; henüz insan olmayan bir canlıya ruh üfleniyor ve Adem ortaya çıkıyor!..

Üstteki paragrafta özellikle bir yanlış yaptım ve sizin bu yanlışlığın farkına vardığınızı da biliyorum.

Arz'da yaşamış insanlar arasında, babasız doğan bir insan değil, iki insan mevcut; diğeri, Hz. İsa tabii!..

Ve Kuran'ı didik didik incelediğinizde görüyorsunuz ki, ilk insan yaratılırken uygulanan "ruh'tan üfleme" operasyonuna tabi tutulan Arz'da yaşamış tek insan Hz. Meryem'dir!..

"Ve Allah, ırzını bir kale gibi koruyan *İmran kızı Meryem*'i de örnek verdi. *Biz onun içine ruhumuzdan üfledik.* Ve o, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdikledi de içten inananlardan oldu."[279]

"Ve bedenini iffetle korumuş olanı da! Biz, ona ruhumuzdan üfledik, onu ve oğlunu, dünyalar için bir gösterge kıldık."[280]

"Ey Kitap halkı! Dininizde aşırı gitmeyin, ve Allah hakkında, gerçekten başkasını söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın Elçisi, Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve kendinden bir ruhtur."[281]

"Irzını kale gibi koruyan", "bedenini iffetle korumuş olan" gibi anlatımlar, Hz. Meryem'in çocuğunu doğurmak için herhangi bir erkekle ilişkiye girmediğinin kanıtı!.. Peki; nasıl oluyor da, Hz. Meryem hamile kalıp Hz. İsa'yı doğuruyor!..

İki örnek birbirine tıpatıp uyuyor!..

Henüz insan olmayan bir canlıya "ruh'tan üflendiğinde" nasıl onun genetik yapısı değiştirilip o canlı insanlaştırılmışsa; Hz. Meryem'in de genetik yapısına müdahale ediliyor ve aynen Hz. Havva'nın Hz. Adem'den oluşturulması gibi, Hz. Meryem'den de Hz. İsa oluşturuluyor!..

Hz. İsa'nın "durumu" ile, Hz. Adem'in "durumu"nu örnek gösteren ilk kişi ben değilim veya bir başka ölümlü değil; bakın, Kuran, Ali İmran 59'da ne diyor:

279 Tahrim, 12
280 Enbiya, 91
281 Nisa, 171

"Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" dedi. Artık o oluverir."

Bu, "içe üflenen o ruh" marifetiyle gerçekleştiriliyor; bu çok açık!..

Bir canlıya "ruh'tan üfleniyor" ve Hz. Adem ortaya çıkyor; bir başka canlıya, bu sefer bir insana aynı "ruh'tan üfleniyor" ve Hz. İsa ortaya çıkıyor!..

"Tanrının Nefesi" bir canlıya üflendiğinde, her iki örnekte de görüldüğü gibi, ortaya çıkan şey, "bilinçli bir canlı" oluyor; o Muhteşem Nefes, üflendiği canlıda "bilinç" oluşturuyor... Ve bilindiği gibi, bilinç, insanla diğer canlılar arasındaki tek uçurum!.. Her türlü biyolojik benzerlik, her türlü anatomik benzerlik, her türlü fizyolojik benzerlik, hatta her türlü morfolojik benzerlik o veya bu biçimde kabule şayan; ama sıra "bilinç" konusuna geldiğinde, herkesin teslim etmek zorunda olduğu gibi, ortaya çıkan şey, hiçbir surette kapanmayacak olan o derin uçurum!..

Bu canlılar üzerinde uygulanan şey, bugünkü teknolojik seviyemiz göz önüne alındığında, "klonlama"ya benzer bir operasyon olsa gerek; tabii bunun İlahice olanı... (Yarın, teknoloji geliştiğinde, belki bir başka biçim; şimdiden bilemeyiz.)

Peki, bunun beyne bir müdahale olduğunu nereden çıkarıyoruz?!.

Yukardaki açıklamalara ek olarak söylenmesi gereken belki de tek şey, insanın elinden bilincinin çekip alınması halinde geriye kalacak olan şeyin sadece sıradan bir hayvan olacağıdır; üstelik hiç de mükemmel olmayan bir hayvan!..

Evet, "Bize bir şekil verilip, sonra o şeklimiz güzelleştirildi."[282]; evet, "Gerçekten en güzel bir biçimde yaratıldık"[283]; evet,

282 Mümin, 64
283 Tin, 4

"En güzel ölçülerle şekillendirildik."[284]; evet, hatta parmak uçlarımız mükemmelleştirildi[285]; ama bunlar bizi diğer canlılardan ayıran temel özellikler değil!..

Temel özellik, bilim adamlarını şaşkınlıktan şaşkınlığa düşüren; bu mesele açıldığında onları "dut yemiş bülbül"e çeviren o betimlenemez "bilinç"; o tanımlanamaz "kendindelik", o muhteşem "şuur"; o, bir parça "O"luk!..

İşte bu nedenle bu müdahale Kuran'ın indirilişinden ve peygamberlik müessesesinden dahi büyük; çünkü bu müdahale olmasaydı, Kuran, insanlar tarafından anlaşılamazdı!..

Klasik tanımıyla "yaşam" sahipleri arasında, bir başka deyişle Arz'da yaşayan canlılar arasında sadece insan Kuran'a muhatap; çünkü sadece o şuurlu; sadece onun beyni "şuur/bilinç" üretecek kapasitede!.. (Melekleri, cinleri, İblisi ve "diğer görevliler"i "klasik yaşam tanımı"na sokmuyorum.)

İşte bu nedenle, insan genomuna yapılan müdahale beyne yapılan bir müdahaledir; Arz'da yaşayan diğer canlılarla diğer farklılıklar, "beyin"le kıyaslandığında anılmayacak kadar küçük kalır...

Biyolojik anlamda insan ve hayvan arasında o kadar küçük fark vardır ki, gerçekten insanın elinden "bilincini-şuurunu" çekip aldığımızda, geriye sadece bir hayvan kalır; üstelik hiç de mükemmel olmayan bir hayvan!..

Bu Tanrısal Müdahale sonucu ki, insan, o Kozmik Kompüter'e sürekli yayın yapmakta; bu muhteşem müdahale sonucudur ki, insanın yapıp ettikleri değil, "sayfalara yazılan niyeti" dikkate alınmakta!..

İşte bu Kozmik Müdahaledir ki, yaratıcı'yı, bir başka ifade ile o "İlahi Hiyerarşi"yi insana şah damarından daha yakın yapmakta!..

284 İnfitar, 7
285 Kıyamet, 4

Sağ üst köşedeki bildiriyi gördünüz mü?!.

"Tüm bunlar aklınızı işletesiniz diyedir!.."

Belki konumuz değil , ama "akıl" ile "diğer taraf" arasında direkt bir bağlantı olduğu ne kadar açık; "akıl" ile "Cennet-Cehennem" simgeleştirilmesinin bağlantısı ne ölçüde berrak, değil mi?!.

"Aklımızı işletelim" diye yaratıldıysak, hiç kuşkusuz buna uygun bir beyin kapasitemiz olmalıydı; ve işte bu müdahale sonucunda diğer canlılardan ayırt edilerek "düşünme" yetisiyle donatıldık.

Şahsen, bu müdahaleyi şükran ve minnetle karşılıyor; Yaratıcı'ma teşekkür ediyorum!..

Siz de etmelisiniz!..

ŞİFRELER - SONUÇ
ŞİFRELERİN GÖSTERDİĞİ



"Peki bunlar, Kuran'ın anlamını inceden inceye düşünmüyorlar mı? Yoksa kalpleri üzerinde kilitler mi var!"

(Muhammed, 24)

Bu bölümde, münhasıran Mesaj'dan hareket ettik ve bu konuda bugüne dek ileri sürülenleri sınamak için Yaratılış'ı anlamaya çalıştık... Ortaya sürdüğümüz verileri kısaca bir toparlamak gerekirse, şöyle bir sonuçla karşı karşıyayız:

1) Her şeyin oluşması için Arz yeterli bir zmana sahip; bazı ilahiyatçıların iddia ettiği gibi, dünya ne 6.000 yaşında, ne de yaratılış 6x24 saat sürmüş...

2) Bildiğimiz anlamda "yaşam", gökten indirilip yerde tutulan bir su ile, ve o suyun içinde başlamış; ve tabii, yaşayan her şeyin özü su...

3) Bütün canlılar tek bir "ortak ata"dan gelmişler... Hepimizin, tüm canlıların tek bir atası mevcut; Kitap'ın deyimiyle, "hepimiz tek bir canlıdan yaratılmışız"

4) Kozmos'un oluşturulmasında göze hemen çarpıveren bir "aşama" mevcut; ama biraz sağduyu, bu aşamanın canlılığın / yaşamın oluşumunda da rol oynadığını su götürmez bir biçimde ortaya koyuyor. Yaşam ortaya çıktıktan sonra belirli aşamalardan geçerek insana dek ulaşıyor...

5) İnsan, "henüz hiçbir şey değilken"[286] den alınıp bugüne getirilene dek, sürekli olarak biçimlendirilmiş... İnsan için bir

[286] Meryem, 67

düzgünlük amaçlanmış ve insan o amaçlanan düzgünlüğe Allah tarafından ulaştırılmış...

6) Canlı türleri kendi içlerinde değiştikleri gibi; türler, birbirine de dönüşebiliyor... Bir canlı türü, bir başka canlı türü halini alabiliyor...

7) İnsanoğlu, üstün bir yaratık... Tamam; Kainatın en üstünü değil, ama en üstün olanlardan biri... Hiç kuşkusuz, Arz üzerinde yaşayan organizmalarla kıyas dahi kabul etmeyecek bir üstünlük bu!..

8) Yaratılış söz konusu olduğunda, rastlantısallıktan bahsetmek mümkün değil... Şu klasik "alın yazısı" anlamında olmayan bir "kader" her şeye hakim... Her şey, bir planın, kozmik bir tasarımın parçası... Özele indirgersek; "yaşam" ve "insan", rastlantı ürünü değil; bilinçli bir oluşum söz konusu... Kısaca; bir yaratılmışlık mevcut; rastlantı sonucu oluşmuşluk değil...

9) Allah, her şeyi yarattıktan sonra, bir yerlerden kayıtsızca bakıp Yaratış'ının pörsütülmesine izin veren bir Güç değil; gerek gördükçe müdahale ediyor!.. "Mükemmel bir tasarım müdahaleye neden gerek görsün?" diye sorabilirsiniz... Mükemmel bir tasarım mevcut; ama mükemmel bir "özgür irade" de mevcut!.. Bu özgür irade, bu cüzi irade, Esas İrade'nin izniyle, "okul"daki müfredatı bazen aksatma gücüne de sahip olacak kadar "akıllı"; belki bu da "müfredat"ın bir parçası... Öyle veya böyle; Yaratılış'a Allah tarafından bir müdahale olduğu su götürmez bir gerçek!..

Tüm bunlar, Mesaj'dan çıkardığımız sonuçlar...

"Şifreler-Giriş"de size bir tavsiyede bulunmuş, "Lütfen elinizin altında bir Kuran olsun." demiştim; şimdi ise size verdiğim şifreleri bir kez daha okuyun, bilgileri elinizdeki Kuran'la karşılaştırın; ve Yaratılış üzerine biraz derinlemesine düşünmeye çalışın...

Söyler misiniz; hayatı boyunca biyolojiyle hiç ilgilenmemiş biri dahi bu göstergelerden bir "evrim"e ulaşmıyor mu?!. Lüt-

fen kendinize sorar mısınız; Allah bu hususta neden bu denli bilgi ile donatmış Kitabını?!.

Şifrelerin ışığında baktığınızda, insanın maymundan türediğine dair hiçbir bilgi yok değil mi?..

Gayet tabii olmayacaktı; çünkü insan maymundan türememişti!..

İnsanın neden türediğini, bundan sonraki bölümlerde anlamaya çalışacağız; ve bunu bilim ile yapacağız!..

Peki; Allah'ın Kitabı yetmiyor mu da bilime ihtiyaç duyuyoruz?..

Bir düşünür müsünüz lütfen; bilim nedir?..

Allah'ın bir başka Kitabı değil mi?!.

Her şey belirli kanunlar çerçevesinde hareket etmiyor mu; her şey muazzam bir disipline göre akıp gitmiyor mu?!.

Peki; bu, Allah'ın bir yasası değil de nedir?!.

Bilim adamlarının yaptıkları şey, aslında, Allah'ın bir diğer Kitabını okumaya çalışmak, göstergelerden bir sonuç çıkarmaya çalışmak değilse nedir?!.

Burada akla şöyle bir soru gelebilir: Kuran neden her şeyi en ince ayrıntısına kadar anlatmıyor da, bazı şeyleri anlamak için bilime ihtiyaç duyuluyor?..

Kuran'ı incelediğinizde şaşırtıcı bir başka şeyle daha karşılaşıyorsunuz: Kuran'da sadece Yaratılış yok ki; hukuk, felsefe, ekonomi, kimya, astronomi, jeoloji, tıp, sosyoloji, psikoloji...

Bunların tümü en ince ayrıntısına kadar anlatılsa, Kuran bir stadyuma sığmayacak büyüklükte bir hacme sahip olurdu; ama işin daha ilginç tarafı, o zaman insanların akıllarını çalıştırmaları gerekmezdi ve bu vahim bir şeye neden olurdu: Ayrıntısına burada girmeyeceğim, ama akıl ile "öte taraf" arasında direkt bir bağ mevcut; bu tarafta aklını çalıştıran, bu faaliyet nedeniyle ruhunu rafine edecek ve mezuniyetinden sonra, bu mezuniyet derecesine göre bir muameleye tabi tutulacak.

Bu neden böyle tasarımlanmış-programlanmış bu konuda herhangi bir bilgim yok; ama bunun tam da böyle olduğu Kuran verileri ışığında net olarak görülebiliyor. Cennet ve cehennem simgeselleştirmesi işte tam olarak bunu anlatıyor. Yunus 100, boş yere uyarmıyor, "Allah, pisliği, aklını kullanmayanların üzerine bırakır!.." diye!..

Allah'ın huzuruna çıkan iki tip düşünün: Biri Allah'ın bu muazzam Yaratış'ının üzerinde derin derin düşünmüş, çalışmış ve Yaratılış'ın bir takım tezahürlerini görmüş, anlamış, Yaratıcı'nın büyüklüğü hususunda içi ürpermiş; diğeri ise, Araf 179'da tarif edildiği gibi, davarlardan bile daha şaşkın durumda... Allah indinde bu iki tip bir olur mu?!. (Diğer hususlar hariç.)

Mümin Suresi'nin 67. ayeti ne diyor: "O, O'dur ki; sizi önce topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan yarattı. Sonra sizi bebek olarak annelerinizin karnından çıkarıyor, sonra güçlü çağınıza ulaşasınız ve nihayet ihtiyarlar olasınız diye sizi yaşatıyor. İçinizden bir kısmı daha önce vefat ettiriliyor. Tüm bunlar, belirlenen bir süreye ulaşasınız ve aklınızı işletesiniz diyedir."

Şimdi lütfen aklınızı işletir misiniz!..

Şifreler'den çıkardığınız sonuç, sizi, düpe düz bir evrim olgusuna götürmüyor mu?!.

Ve lütfen elinizi vicdanınıza koyun; Cahız'ın, Nazzam'ın, Biruni'nin, İhvanu's Safa'nın bundan bin yıl önce söylediklerini şu günlerde hala tartışmak ayıp ve günah olmuyor mu?!.

Evrim'e inanmanın, materyalizmle, komünistlikle her hangi bir ilgisinin olmadığını ilerde anlatacağım size; aslında siyasal ideolojiler söz konusu edilecekse, hatalı bir evrim teorisine inanmanın -insanları buna inandırmaya çalışmanın- tam olarak neyle ilgisi olduğunu da anlatacağım...

Şimdilik bilmemiz gereken, Kuran'ın hiç kuşkuya düşülmeyecek biçimde bir evrimden söz ettiğidir; ve yapılması gereken

şey bu bölümde size verdiğim ayetleri Kuran'dan çıplak gözle okuyarak, anlattıklarımın kontrol edilmesidir...

Önümüzdeki bölümde, Allah'ın bir başka Kitabını okuyacağız...

Şimdi, "derin derin düşünme" zamanı!..

Vücudumuz aşağı yukarı aynı boyutta kalırken, beynimiz %300 büyümeyi boşuna gerçekleştirmedi!..

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ÇÖZÜM

ÇÖZÜM - GİRİŞ



"Demek ki, zorluğun yanında bir kolaylık mutlakkak var."

(İnşirah, 5)

Bu bölümde, Kuran'ın göstergeleri doğrultusunda oluşturduğumuz şifrelerin ışığında, bilimin "evrim" konusunda söylediklerini sınayacağız... Ve bu yolla, zorluğun nasıl da kolaya çevrildiğine şahit olacağız!.. Zorluk hiç kuşkusuz kolaya çevrilecek, çünkü Tabiat Kitabı'nın yaptığı şey, aslında Allah'ın Mesajı'nın teknik ayrıntılarını gözler önüne sermekten başka bir şey değil!.. Aslında yapacağımız şey, haşa Kuran'ı sınamak veya bir başka kitap olan "Tabiat Kitabı"nı sınamak değil; akla hayale gelebilecek her şey konusunda özlü ifadeler sunan bir Kitap ile, Yaratılış üzerine ayrıntılı bilgiler içeren bir başka Kitap'ı karşılaştırıp, bir şeyleri anlamaya çalışmak olacak...

Varacağımız sonuçlar; bir başka ifade ile, üreteceğimiz "çözüm"ler, hiç kuşkusuz, kimseyi bağlamayacak. İsteyen istediğine inanmaya devam edecek; çünkü her şey gibi, bu da bir nasip meselesi!.. Olmayınca olmuyor işte!.. Ama Kuran bağlıları, iki Kitap'ın nasıl mükemmel uyuştuğunu gördüklerinde, Yaratılış mucizesine duydukları hayranlığın bir kat daha arttığına şahit olacaklar... Çiçek açmak için kendine özgü nedenlerle 120 yıl bekleyen ve Dünya'nın neresine ekilirse ekilsin, tam da 120. yılda çiçek açan bir bambu, size olağanüstü gelmiyor mu?!. Bilimadamları yaptıkları araştırmalarda, bu bambunun

çiçek açmak için neden 120 yıl beklediği hususunda çevresel herhangi bir faktör bulamadıklarını söylüyorlar; yapılabilen tek açıklama, bu bitkinin buna göre "kodlandığı"!.. Bilim, "bir şey"in bu bitkiyi kodladığını, bitkinin hafızasına matematik birtakım denklemler yerleştirdiğini iddia ediyor; bu iddiayı neden kabul etmeyelim?!. Bu denklemi kimin oluşturduğunu bilmiyor muyuz?!.

Diğerlerinin, yani Tabiat Kitabı ile yetinmek isteyenlerin samimi olanlarının, bu çalışmayı gördükten sonra bir Kuran alarak okuyacaklarını ve inceleyeceklerini umut etmekten kendimi alamıyorum... İlerleyen sayfalarda, "Şifreler"in nasıl da hayata geçtiğini gördüğünüzde, bu hayata geçiriliş işlemini kılı kırk yaran titizlikle tespit edilen bilimadamlarına derin bir saygı duyacağınızı biliyorum; onlar her ne kadar tüm olup biteni "rastlantısallık" çerçevesinde görseler de!.. Umudum, ömürlerini harcayarak tespit edebildikleri bu gerçeklerin ön bilgilerinin Kuran'da nasıl da yer aldığını gördüklerinde, onların da bize saygı duyacağı... Hatta bir şey iddia ediyorum: Bu kitabı okuyan bilimadamlarını, Şifreler hususunda kendileriyle tartışmaya davet ediyorum; ve bu iç hesaplaşma sonunda, ertesi sabah kalktıklarında bir kitapçıya gideceklerine emin olduğumu ilan ediyorum...

Ama Allah aşkınıza, birbirimizi karalamaktan vazgeçelim artık; elinde Kuran tutan herkesi "yobaz", mikroskop üzerine eğilen veya ömrünü bilim aşkıyla fosil aramak üzere dağda bayırda geçiren herkesi de "Allahsız gavur, namussuz komünist!" diye aşağılamayı bırakalım artık!.. (Özellikle ikincisini yapmayın; hele benim bulunduğum bir ortamda sakın yapmayın!..)

Bu bir diyalektik; tez-antitez-sentez!..

Bilim böyle üretiliyor!..

Allah'ın "göstergeleri" böyle okunuyor; okuyan hiç farkına varmasa da!..

Bilimadamlarının yaptıkları da bu işte; "doğa yasaları" dedikleri "yasalar"ı okumaya çalışıyorlar... Aslında yaptıkları şey, bir anlamda, Kuran okuyan bir Müslümanın yaptıklarını bir başka biçimde yapmak. Albert Einstein, "Keşfedebileceğimiz en güzel şey, en akıl erdirilemez olanıdır." diyordu; bu açıdan baktığımızda, keşfettikleri şeylere akıl erdiremeyen bilimadamlarını nasıl suçlarız?!. Yan yana 100 adet değişik yumurta koyun ve onlara uygun şartları sağlayın, bu yumurtalardan 100 değişik tür hayvan çıktığını göreceksiniz; ve biraz düşününce, bu yumurtaların ne olacaklarını bildiklerini, ne olacakları hususunda bu yumurtaların kimyasal süreçlerine ta başından beri birtakım kodların yerleştirildiğini kabul edeceksiniz...

Bu, akıl alır şey midir?!.

Salt akıl bunu nasıl kabul eder?!.

Bu bölümde, bu örneği "sıradan" hale getirecek bir sürü şeye tanık olacak ve gerçekten şaşkınlığa uğrayacaksınız. İlerleyen bölümlerde, kaşalot türü balinanın bazen arka ayakla, bildiğimiz şekilde bir ayakla doğduğunu anlatacağım size; o zaman ya bana inanacaksınız; ya da haşa Yaratış'a bir kusur izafe etmiş olacaksınız... Çünkü göreceksiniz ki, bu, sıradan bir doğum hastası veya bir sakatlık değil; bu hayvan, sürüngenlikten memeliliğe geçişte son aşamaları yaşayan bir tür!.. Bu arada, bu kitabı okurken 20 yaş dişleri ağrıyan biri olursa, onun kulağının çınlattığıma da şahit olacaksınız; çünkü bu da bir kodlamanın tezahürü; doğru düşünüyorsam, zamanımızdan çok sonraki insanlarda bu dişler artık çıkmayacak... Zaten çıkamaz; çünkü çene yapımız bu kadar dişi barındırmaya müsait değil artık!..

Bu anlattıklarımın Allah'ın Kitabına ters düşen bir tarafı var mı?!.

Ama işin en ilginç tarafı, şu anda size inanılmayacak gibi gelen bu anlatımların, Allah'ın Mesaj'ından derlediğim "Şifreler"e bire bir uyuyor olması!..

Zaten böyle olması kaçınılmaz; çünkü tabiidir ki Allah'ın iki Kitabı birbirini doğrulayacak; yeter ki okumasını bilin!..

Tabiat Kitabı bağlılarının, Yaratılış ve evrim konusunda söylediklerini ilerleyen sayfalarda ayrıntılarıyla göreceğiz; "Gökler"in bu konudaki göstergelerini de...

Ve inanın; Tabiat Kitapçılarının nerede doğruyu gördüklerini, nerede yanıldıklarını size kanıtlayacağım!..

Neden yanılmak zorunda olduklarını da!..

Şifreler'de münhasıran Gökler'den hareket etmiştik; Çözümler'de de münhasıran bilimden hareket edeceğiz. Saygı duyduğum bilimadamlarının eserlerinden derlediğim bir sürü şey anlatacağım size ve bunları şifrelerle kıyasladığımızda her şeyin nasıl da yerli yerine oturduğuna birlikte tanık olacağız... ("Kırılma noktası"ndan sonra herşeyin bir anda birbirinden koparak, nasıl ayrı kutuplara doğru yöneldiğini de...)

Sözü daha fazla uzatmadan, hemen konuya girelim isterseniz...

Çözümlemeler başlıyor; hazır mısınız?..

Bakalım; şu "maymun" hikayesi de neymiş!..

Unutmadan; bir muz ister miydiniz?..

ÇÖZÜM - BİR
EVRİM VE "YETERLİ ZAMAN"



"O halde, tebliğ etmek sana, hesap sormak bize düşer!.."

(Ra'd, 40)

"Şifreler-Bir"de, "Neml Suresi'nin 93. ayetinde açıkça bildirildiği gibi, bu göstergeler onları tanımaya yetkin kişiler aracılığıyla tüm insanlığa bildirildi ve bu yetkin kişiler her şeyi net bir biçimde "okuyarak" bu alametleri/işaretleri gördüler ve tanıdılar." demiştim. Bu "yetkin kişiler"e ve "göstergeler"e geçmeden önce, evrim düşüncesinin zaman kavramını biraz açmam gerekiyor...

Evrim'i savunan bilimadamları, canlılığın insana dek uzanışını şöyle anlıyorlar:

"Günümüzden en aşağı 3.500.000.000 yıl önce, gezegenimiz bugünkü biçimini az buçuk alalı daha 1.000.000.000 yıl dolmadan, yeryüzünde yaşam başladı. Yaşam denizlerde başladı ve günümüze gelinceye kadar geçen sürenin en az sekizde yedisi boyunca denizlerde kaldı. Kara parçaları ıssız ve çıplaktı. Peki nasıl oldu da yaşam denizlerden karaya sıçradı? Bu sorunun yanıtından pek emin değiliz.

"Belki canlı hücreler birtakım temel değişiklikler geçirerek, denizlerin, göllerin ve ırmakların dışında kurumadan yaşayabilecek güce kavuştu. Belki atmosferin ozon tabakası kalınlaştı ve güneşten gelen radyasyonun önemli bir bölümünün toprağa ulaşmasını engelledi. Böylece, karadaki yaşamın güneş ışın-

larına doğrudan maruz kalması gibi bir durum ortadan kalktı ve canlılar, yüksek enerjili dalga boylarının tehlikelerinden korundu. Belki de, dünyanın çekimine kapılan Ay'ın meydana getirdiği gelgitler sonucu, yaşam karalara tırmandı ve doğal ayıklanmanın etkisiyle periyodik susuzluklara uyum sağlayabilen türler üretti.

"Nedeni ne olursa olsun, yaşam, yaklaşık 425.000.000 yıl önce, denizlerden karalara tırmandı.

"Başlangıçtan bugüne dek, milyonlarca farklı canlı türü meydana geldi; birbirleriyle çiftleşerek üreyemeyecek kadar farklı olan türlerin çoğu, zamanla tükendi. Günümüzdeki canlı türlerin sayısı 2.000.000 civarında tahmin edilmektedir.

"İnsanoğlunun kendini her şeyin merkezi olarak kabul eden tutumuyla bakacak olursak, bizim için en ilgi çekici canlı türleri, Primatlar sınıfına giren canlı türleridir. Primatlar, insanoğlu dışında, genelde olağanüstü başarılı bir tür değildir. Yaklaşık 75.000.000 yıl önce ortaya çıkmış olan primatların halen yaşayan 200 kadar türü, insanoğlunu saymazsak, büyük oranda tropikal bölgelere sıkışıp kalmıştır. Primatlar sınıfı içinde, beyin gelişimini doruğa tırmandıran tür, Hominidae ailesidir. Biz, bu ailenin bireylerine Latince "insan" anlamına gelen Hominid adını vereceğiz. Çünkü bunların hepsi, hatta en az gelişmişi bile, insanoğluna, bugün yaşamakta olan ve insanlığın yaşayan en yakın akrabaları arasında bulunan iri maymunlardan daha çok benziyordu.

"Hominidler, en aşağı 14.000.000 yıl önce, dik durmaya başladı. Homo erectus, ilk kez 1.500.000 yıl önce ortaya çıktı; beyninin boyutları, ilk hominidler ile günümüz insanının sahip olduğu beyin boyutlarının arası bir yerdeydi.

"İnsanlık tarihindeki en önemli gelişmeyi Homo erectus gerçekleştirdi; çünkü ateşi bilinçli olarak ilk kez o kullandı. Bu, o zamana kadar başka hiçbir türün gerçekleştirememiş olduğu

bir olaydı; hoş, diğer türler bu işi daha sonra da gerçekleştiremedi.

"Belki 250.000 yıl kadar önce, Homo sapiens adını verdiğimiz iri beyinli hominidler ortaya çıktı. Homo sapiens'in ilk temsilcileri, bugünkü insanın tıpkısı değildi; örneğin, kafatası biçimleri farklıydı. Bizler, bu ilk temsilcilere "Neanderthal insanı" adını veriyoruz. Günümüzden 35.000 yıl öncesine doğru, Homo sapiens'in yeni bir türü, bizim de ait olduğumuz "modern insan" doğdu."[287]

İlk canlılığın ortaya çıkışını ve insana dek uzanışını, bir hayli kaba hatlarıyla özetlemeye çalıştım. Yukarda okuduklarınız yüzde yüz doğrudur, diye bir iddiada bulunmuyorum; kimse de böyle bir iddiada veya bunun tersinde bulunamaz. Bunlar yaklaşık anlatımlardır; ve bu bölümde tartışmamız gereken şey, canlılığın, dolayısıyla Arz'ın yaşına ilişkin rakamlardır.

Hayran olduğum insan, sevgili gıyab dostum Asimov (Allah rahmet eylesin), Arz'ın 4.500.000.000 yaşında olduğunu iddia ediyor; bu iddia karşısında nasıl tavır almalıyız?.. Yoksa, biz hominidlerden mi geldik; onların beyni mi büyüktü, bizimki mi; ateşi gerçekten Homo erectus mu buldu, gibi şeyler, bu bölümde araştırmamız, tavır almamız gereken şeyler değil...

Bir Müslüman gözüyle baktığımızda, Arz, gerçekten bu kadar yaşlı olabilir mi?..

Bu sorunun yanıtının "evet" olduğunu, bu çözümün şifresinde görmüştük; bu nedenle bunu tekrar etmeyeceğim... En azından, Musevi ve Hristiyan ilahiyatçıların iddia ettiği gibi, Dünya'nın 6.000 yaşında olduğu veya Arz'ın yaratılmasının 6x24 saat sürdüğü yönünde bir kısır inanca sahip olmadığımızı hatırlatmakla yetineceğim...

[287] Yeryüzünün ve Evrenin Keşfi / Isaac Asimov / cep kitapları, 1983

Aslında, biri çıkıp, "Arz 100 milyar yaşındadır." dese, bir Müslüman olarak buna da itiraz edilemez tabii; ama kimse çıkıp böyle bir şey söyleyemez...

Söyleyemez; çünkü o akıl ötesi matematik, bunun böyle olmadığını "gösteriyor"!..

Şimdi, şu "göstergeler"e ve "yetkin kişiler"e bakmanın zamanı geldi işte!..

Fransız fizikçi Antoine Henri Becquerel 1896'da bazı maddelerin sürekli olarak radyasyon yaymakta olduğunu "gördü" Radyoaktivite adı verilen bu olay, Yeni Zelandalı fizikçi Ernest Rutheford'un 1904 yılında "gördüğü" "bozunum" ile daha da gelişti. Aynı yıl, Amerikalı fizikçi Bertram Borden Boltvood, uranyum ve toryum atomlarının, uzun zincirleme bozunma reaksiyonları sonucunda dengeli kurşun izotoplarına dönüştüğünü "gördü"

İlk keşfedilen radyoaktif element uranyum, ikinci olarak keşfedilen radyoaktif element de toryumdu...

Uranyum-238, kurşun-206'ya; uranyum-235, kurşun-207'ye; toryum-232 ise kurşun-208'e dönüşüyordu...

Bu sonuçlardan bir hesaba ulaşabilmek için, bu elementlerin ne kadar zamanda bozunduğunu bilmek gerekiyordu: Belli bir radyoaktif elementin atomları sabit bir hızla bozunuyordu. Tek bir atom herhangi bir anda bozunabilirdi, ama çok sayıdaki belli bir atom grubu, "birinci dereceden reaksiyon" adı verilen bir düzene göre bozunuyordu.

Böyle bir reaksiyona göre, kümeyi oluşturan atomların yarısı belli bir süreçte, diyelim x yılda bozunur. Geriye kalanların yarısının bozunması ise bir x yıl daha gerektirir ve bu böylece sürüp gider. Rutherford, bu x yıllık süreye "yarı ömür" adını verdi. Her radyoaktif elementin kendine özgü bir yarı ömrü vardı.

Uranyum-238'in yarı ömrü 4.500.000.000; uranyum-235'in yarı ömrü ise 704.000.000 yıldır.

Ve göstergelerin matematiğine göre, kayaların içindeki uranyum ve kurşun miktarlarını saptarsanız, o kayanın yaşını da bulmuş olurdunuz!..[288]

Şimdi, Arz'da tespit edilen en eski kayanın kaç yaşında olduğunu görelim:

"Radyoaktivite yüzyıl önce bulunduğunda, bilimin en büyük bilmecelerinden birini çözmüştü. Çekirdeği ancak 400 milyon yaşında olabilecek kadar sıcak görünen Dünya, milyarlarca yıl süren evrime nasıl evsahipliği yapmış olabilirdi? Bu sorunun yanıtı iç radyasyondan yayılan sıcaklıktı ve işin sadece başlangıcıydı. Çünkü radyoaktivite yerbilimciler için hassas bir saattir. Radyoaktif atomlar kararsız izotoplardır ve zaman içinde bozunarak kararlı hale gelirler. Her izotop farklı oranlarda bozunur. Sözgelimi uranyum 235 atomlarının yarısı, her 704 milyon yılda bir kurşun 207'ye dönüşür. Eğer bir örneğe girip çıkan atom yoksa, örnekteki her atom tipini ayrı ayrı sayarak ne kadar süredir bozunduğu söylenebilir. Zirkon kristalleri, kayaların yaşını belirlemek için idealdir. Magmada kristal örgülerine uranyumu da katarak oluşur ve volkanik kayaların çoğunun tarihlendirilmesine yardımcı olur. Dünya'nın bilinen en eski kayasının 4.03 milyar yaşında olduğu zirkonla belirlenmiştir. Dünya, 4.5 milyara yakın yaştaysa da, erimiş haldeki gençlik günlerinden geriye çok az kaya kalmıştır."[289]

Peki; -onlar farkında olsunlar veya olmasınlar- "göstergeleri okumasını bilenler", bu ayetleri "tanıma yeteneği kazanmış olanlar", "karmaşık hayvan"ın yaşı hususunda neler söyleyebiliyorlar:

[288] Aynı eser
[289] National Geographic / Eylül, 2001

"Fosil kayıtlarını inceleyen bilim adamları, uzun süre Kambriyen zamandaki patlamaya takılıp kalmışlardı. Yaklaşık 530 milyon yıl önce pek çok hayvan türü aniden ortaya çıkmıştır. Oysa bundan önce çoğunlukla denizanalarının ve süngerlerin akrabalarının da aralarında bulunduğu basit hayvanlar yaşamaktaydı. Karmaşık hayvanlar hangi hayvanlardan evrilmişti? (Şimdilik bu hayvanlar üzerinde durmayın; konumuz "zaman" Y.Y.) Fosil kayıtları bu konuda, Çin'deki eski bir deniz yatağında karmaşık çok hücreli yaşama dair kanıtların bulunduğu 1998 yılına kadar sessiz kalmıştı. Küçük bir kalsiyum fosfat parçacığındaki fosilleşmiş embriyolar, bir kum tanesinden daha büyük değildi. Embriyoları doğrudan tarihlendirmek olası değil, ancak bilim adamları dünyanın stratigrafisindeki ortak örüntüleri temel alan iki tür mihenk taşını kullanarak embriyoların yaşlarını belirleyebildi.

"İlki, Dünya'nın çeşitli yerlerindeki zirkonlu volkanik kaya oluşumlarının ortaya çıkarttığı, deniz suyundaki karbon 13 oranında zaman içinde meydana gelen dalgalanmalardır. Çin'deki izotoplar, embriyoları 548 ila 590 milyon yıl öncesindeki döneme tarihliyor, bu da Namibya'da tarihlendirilen bir örnekle uyuşuyor. İkincisiyse, 555 milyon yıl önce Beyaz Deniz'deki kül yatakları oluşurken tüm dünyada yok olan Pertatataka fosil katmanının altında bulunan embriyolardı. Bunlar 590 milyon yıl öncesine tarihlendirilen buzul tortularının üstündeydiler. Bilim adamları bu sınırlar içinde embriyoların yaşının 555 ila 590 milyon yıl arasında olduğunu tahmin ediyorlar."[290]

Şimdi sıra bizim yaşımızda; ve lütfen, "tanıyabilenler" için "gösterge"deki muhteşem kodlanmış komut kudretine dikkat kesilin:

[290] Aynı dergi

"İsrail'de Kafze'deki bir mağarada bulunan bir kafatası, radyasyona maruz kalmayı ölçen en yeni iki teknikle tarihlendirildi. Uranyum, toryum ve potasyumun yaydığı düşük radyasyon Dünya'da yüksek düzeyde bulunur ve diş minesi gibi kristal yapılı maddelerin atomlarına çarpınca, elektron dönme rezonansı (ESR) yöntemiyle sayılabilen elektronların yerini değiştirir. Bir maddede ne kadar çok yer değiştirmiş elektron varsa, madde o kadar eskidir. Kafatası, ESR ile yaklaşık 100.000 yıl öncesine tarihlenen bir at dişi ve kullanılmış çakmak taşlarıyla bir arada bulundu. Çakmaktaşları ya da kristalli maddeler belli bir sıcaklığa kadar ısıtıldıklarında, yer değiştiren elektronlarını ışık olarak serbest bırakır ve radyoaktif "saatleri" sıfırlanır. Termolüminesans tekniğinde, çakmaktaşları yeniden ısıtılır ve yaydıkları ışık ölçülerek ne zaman kullanıldıkları bulunur. Bu çakmaktaşları için belirlenen zaman yaklaşık 100.000 yıl öncesi. Peki bu tarihlemenin önemi nedir? Bu tarihler bize, modern insanın Afrika'yı sanıldığından çok daha önce terkettiğini, hatta bir zamanlar atalarımız oldukları sanılan Neanderthaller'le birlikte yaşadıklarını söylüyor. Yani, "Kaç yaşındayız?" sorusunu soruyor, ancak karşılığında "Biz kimiz" sorusunun bazı yanıtlarını alıyoruz."[291]

"Tabiat Kitabı"nı belirli bir miktar da olsa okuyabilenler, belki de hiç farkına dahi varmadan, "Esas Kitap"tan bazı alıntıları, yine hiç farkında bile olmadan, "tırnak içinde" bize naklediyorlar; Kozmik Tasarımcı'nın Muhteşem Kudreti'nin tezahürleri olan bu yasaları, bunu okuyabilenler "gavur"(!) oldukları için, inkar mı edeceğiz?!.

Size son olarak "gözlemleyebildiğimiz" Evren'in yaşının nasıl hesaplanabileceğine ilişkin bir örnek sunacağım. Buradaki

291 Aynı dergi

göstergelerin en önemlisi, "atma periyodu"dur; bu, başka birtakım verilerin de yardımıyla bakın nasıl bir sonuç doğmasını sağlıyor:

Edvin Hubble sahneye çıkana kadar, gökbilimciler hem evrenin yaşını ölçebilecek bir yöntemden yoksunlardı, hem de Samanyolu'nun ötesinde bir şeylerin var olduğundan bile emin değillerdi. Derken 1924 yılında Hubble, Samanyolu'nun ötesinde başka bir şeylerin daha olduğunu keşfetti (Aslında milyarlarca gökada vardır). Ancak Hubble, bununla da kalmadı; 1920'lerin sonuna doğru, evrenin genişlediğini [292] ve bu genişleme hızının evrenin yaşını bulmamıza yardımcı olabileceğini kanıtladı.

Hubble, gökadaların uzaklıkla orantılı olarak artan hızlarda birbirlerinden uzaklaştıklarını buldu. Gökadaların bizim gökadamızdan ne kadar hızla uzaklaştıklarını ve ne kadar uzakta olduklarını bilirsek, evrenin "Hubble Sabiti" olarak bilinen genişleme oranını saptayabiliriz. Bu sayede evrenin yaşını hesaplamamız mümkün olur. Ancak "sabit" için güvenilir bir sayı bulmak zor oldu. Hızların gökadaların tayfına bakarak ölçülmesi görece kolaydır: Tayfı kızıl uca doğru ne kadar kayarsa, gökada bizden o kadar hızla uzaklaşıyor demektir. Ancak uzaklıkları ölçmek çok zordur. Hatta öyle zordur ki, Hubble'ın da kendi sabitini neredeyse on kat hatayla ölçtüğü anlaşılmıştır.

"1990'larda sahneye başka bir Hubble çıktı: Hubble Uzay Teleskobu, Hubble'ın denklemi için hayati önem taşıyan veriler topladı. Gökbilimciler M100 gökadasında 52 Sefeit değişkeni buldular, bunlar parlaklıklarıyla bağlantılı hızlarda atan genç yıldızlardı. Atma periyodunu ölçerek Sefeitlerin mutlak parlaklığı hesaplanabilir, görünür parlaklığıyla karşılaştırılabilir, yıl-

292 Zariyat, 47: Ve göğü, sağlam bir şekilde kurduk. Ve genişleten de biziz!

dızın Dünya'dan ne kadar uzakta olduğu saptanabilir. Araştırmacılar M100'ün 50 milyon ışık yılı uzakta olduğu sonucuna da böyle varmışlardır. 27 Gökadadaki Sefeitler'den çıkartılan uzaklıkları kullanan gökbilimci Wendy Freedman ve diğer araştırmacılar, "Hubble Sabiti"ni 72 olarak hesapladılar. Evrenbilimin diğer verileriyle biraraya getirildiğinde, evrenin yaşının yaklaşık 13 milyar yıl olduğu sonucu ortaya çıkyor."[293]

Kitabın başında, Evren'in yaklaşık 15-16 milyar yaşında olduğunu söylemiştim, şimdi ise yaklaşık 13 milyar yaşında olduğunu anlatıyorum; peki, kendimle çelişiyor muyum?

Hayır!..

Evren'in yaşıyla ilgili hesaplamalar, kaynaklarına göre değişkenlik gösteriyor elbette; kolay bir şeyden bahsetmiyoruz!..

Ancak telaffuz edilen rakamlar hep bu civarda; 12 milyar yıl ila 16 milyar yıl arasında...

6.000 yıl değil!..

Sonuç olarak, Evrim'in zaman kavramı milyar yıllarla ölçülüyor ve bu her şey için yeterli bir süre anlamına geliyor; "her şey" için!..

Allah'ın iki kitabı; Kuran ve Tabiat Kitabı birbiriyle çelişmiyor; Tabiat Kitabı'nın göstergeleri Kuran'dan hem onay, hem de teyid alıyor!..

O Harikulade Tasarım, atom düzeyinden, yıldızın atma periyoduna dek her şeyi ile muhteşem matematik veriler sunuyor; ve bu verilerin "okunmasını / tanınmasını" istiyor...

Yaklaşık 15 milyar yaşında bir Evren ve yaklaşık 5 milyar yaşında bir Arz!..

Ve "zaman", evrim için yeterli olduğunu adeta haykırıyor!..

Evrim ve "Yeterli Zaman"!..

293 Aynı dergi

Bu şifre, bu kapıyı pek kolay açıyor!..

Ve kapı bizi doğruca "su"ya götürüyor!..

Hatırlasanıza; "Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu. Tanrı, 'Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın' diye buyurdu."[294]

Bakalım, suda neler olmuş!..

[294] Tevrat, Yaratılış 1 / 1-2 / Kutsal Kitap / Yeni Çeviri / Kitabı Mukaddes Şirketi, 2001

ÇÖZÜM - İKİ
EVRİM VE "SU"



"Sizi basit bir sudan yaratmadık mı!"
(Mürselat, 20)

Evrim olgusuna inanan bilimadamlarının ve düşünürlerin ortak bir karakteristikleri var; her şeyin suda başladığı hususunda hiç tereddütleri yok...

Dolayısıyla, canlılığın aslının su olduğu hususunda da!..

Mehmet Bayraktar, o önemli eserinde, evrimci olarak kabul edilmemesi gereken ilk düşünürleri anlatırken şunları söylüyor.[295]

"Örneğin, Thales'de evrim teorisini görmek isteyenler, onun 'Her şeyin aslı sudur' cümlesine dayanmaktadırlar: Her ne kadar Thales bu cümlesiyle her şeyin aslının su olduğunu söylüyorsa da, onun bu cümlesinde, suyun hangi anlamda ve nasıl bir 'asıl' olduğu hususu belli olmadığı gibi, her şeyin sudan, bir evrim sonucu çıktığını gösterir hiçbir ipucu yoktur. Sokrat öncesi filozof ve fizikçileri meşgul eden belli başlı meselelerden birinin, tabiatın ilk unsurunun ne olduğunun araştırılması olduğu düşünüldüğünde, Thales'in bu sözle ne kastettiği kendiliğinden açığa çıkmaktadır: Thales, bu sözüyle, suyun, tabiatın asli unsuru olduğunu vurgulamaktan başka bir şey kastetmemiş olsa gerekir. Aynı şekilde, Anaximandre da, 'insan, balıktan çıkmıştır' cümesinden ve yine ona atfedilen hayvanla-

295 İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi / Mehmet Bayraktar / kitabiyat, 2001

rın sudan çıktığı şeklindeki görüşünden dolayı, evrimci bir düşünür olarak nitelenmiştir. Anaximandre'ın eski mitolojilerden aldığı bilinen bu sözünden, onun gerçek manada bir evrimci olabileceği düşüncesini çıkarmak, oldukça güçtür."

Bayraktar Hoca'ya katılıyorum, bu filozofları modern anlamda evrimci olarak kabul etmemeliyiz; ama bu, o eski düşünürlerin dahi, hayatı açıklama çabalarına "su" ile başladıkları gerçeğini değiştirmiyor!.. Ayrıca, "o eski miteolojiler" de ne ola ki?!.. O mitolojileri oluşturanlar nereden biliyorlar bunu; bir hayli hoşuma gitti doğrusu!.. Ne diyordu Araplar: "Her efsane, insanı gerçeğe götüren bir köprüdür"; aferin Araplara...

Öyle ya da böyle; "Yaratılış"ı düşünenler, her nedense denizsiz yapamıyorlar!..

Peki; Biruni'ye ne dersiniz:

"Eğer Hindistan toprağını gözlerinizle görmüş ve yapısı üzerinde kafa yormuşsanız, kazarken ne kadar derine inerseniz inin, çıkan taşların hep yuvarlaklaşmış olduğuna dikkat etmişseniz, bu taşların, dağlar ve nehirlerin büyük bir hızla aktığı yerlerin yakınında kocaman; dağlardan uzak olan ya da nehirlerin ağır ağır aktığı yerlerin yakınında ise, daha küçük olduğunu fark etmişseniz, ırmakların ağızlarına ve denize yakın yerlerdeki taşların kumlaşmış biçimleri de gözünüze çarpmışsa ve bunların tümü üzerine düşününce, ister istemez Hindistan'ın bir zamanlar deniz olduğu ve yavaş yavaş ırmaklarının alüvyonları ile dolarak kara halini aldığı sonucuna varırsınız.

"Aynı şekilde, uzun zaman periyotlarında, bir deniz karaya, kara da denize dönüşür. Eğer bu periyotlar, insanlığın yaratılışından önce geçmişse, bilinmiyorlar; insanın yaratılış zamanından sonra olduklarında bile, hiçbir iz yoktur, çünkü aradaki uzun zaman sebebiyle, izler arasında genellikle kesiklik vardır. Özellikle, çok yavaş olmuş olayların izleri, sadece bazı alimler tarafından bilinebilir.

"Bu Arap çölü, bir zamanlar, sonradan karalaşmış bir denizdi. Kuyular ve havuzların kazımı sırasında bu denizin izleri ortaya çıkmaktadır; çünkü çöl, sayısız tabakalar ortaya koymaktadır: Bilinçli olarak gömüldükleri söylenemeyen kemik, çanak çömlek ve şişe gibi şeylere karışmış bir kum ve yumuşak çakıl tabakası; sonra, parçalandıkları zaman, deniz salyangozu ve benzer deniz hayvanı kabuklarıyla, 'balık kulakları' adı verilen kabuklar gibi, kesin olarak deniz hayvanlarına ait kalıntılar ortaya koyan çeşitli taş tabakaları... Bu ürünler, ya oldukları gibi bir bütün halinde muhafaza edilmiş, veya tamamen bozulmuş halde bulunurlar. Son durumda, bu ürünler, şekillerini, taşların iç kısmında izler (fosiller) halinde bırakmışlardır. Bu tür kalıntılar, Hazar Denizi kıyısındaki Bab'ul-Ebvab şehrinde de bulunmaktadır. Bu transformasyonların süreleri ve tarihleri tamamen bilinmemektedir." [296]

Anlaşıldığı kadarıyla, tarihin kaydettiği ilk evrimcilerden olan Biruni de kendisini çağıran dalgaların sesine kayıtsız kalamamaktadır. (Zaten kayıtsız kalması çok ayıp olurdu; çünkü Kuran her an elinin altındaydı...)

Belki farkında bile değil , ama İbnu'n-Nefis de aynı dalgaların büyüsüne kapılanlardanmış:

"İlk insanı temsil eden Kamil, İbnu'n-Nefis'e göre, orta kuşak bir iklimde bulunan, ağaç, meyve ve yeşillik bakımından zengin ıssız bir adada annesiz ve babasız dünyaya gelir. Adada ilkbahar mevsimi meydana gelen büyük bir sel, farklı tabiattaki topraklardan oluşan bir çamur kütlesi oluşturur ve bu çamur bir dağın yamacındaki küçük bir mağaraya dolar. Yaza gelince, çamur, sıcaklığın ve güneş ışığının tesiriyle mayalanır. Allah'ın bu mayalanmış çamurun katı kısmından insanın bede-

[296] Mehmet Bayraktar / Aynı eser

nini, ondan çıkan buhar ve havamsı latif kısımdan da ruhunu yaratmasıyla, ilk insan oluşur... Mağaradan düşe kalka yeryüzüne çıkan çocuk, mekan, ışık ve adadaki kuş seslerine muttali olur; rüzgarın ve denizin dalgalarının sesleri duyar."[297]

Öyle anlaşılıyor ki, "Yaratılış" üzerinde kafa yoran herkes, ucundan kıyısından da olsa yosun kokusunu mutlaka içine çekiyor!..

"Peki; neden ille de deniz?!." diye söylenmediğinizi umuyorum; çünkü bunun cevabını bir önceki bölümde vermiştim: Dünya oluşturulduğunda henüz bir atmosfere sahip deildi, Güneş'in öldürücü mor ötesi ışınları direkt olarak Arz'a iniyor ve canlılık için tutunabilir herhangi bir dal bırakmıyordu. Atmosfer oluşup ozon tabakası kalınlaştıktan sonradır ki Arz yüksek enerjili dalga boylarından korunmuş; ancak bundan sonra kara canlılığı için ortam hazır hale gelmişti. Bu nedenle, yaşam başlayacaksa, Güneş'in öldürücülüğünden uzak bir ortamda, derin suların altında başlamalıydı... (Zaten öyle olduğunu bu bölümün şifresinde görmüştük; hatırladınız mı?)

Stephen Jay Gould, "Kambriyan Patlama Bir S Yanılsaması Mı?" adlı mükemmel çalışmasında, özetle şunları söylüyor[298]:

"Roderick Murchison, ... okyanusların yaşamla doluşunun, giderek karmaşıklaşan yaşam formlarının art arda eklenmesiyle ilerleyen yavaş ve aşamalı bir süreç olduğunu keşfetmiştir. Gerçekte, büyük canlı gruplarının çoğu 600 milyon yıl önce, jeologların bugün Kambriyen dedikleri dönemin başında, aynı zamanda ortaya çıkmıştır. 1830'ların inançlı yaratılışçısı Murchison'a göre bu ancak, Tanrı'nın Dünya'yı canlılarla doldurmak için verdiği ilk kararı temsil edebilirdi.

[297] Mehmet Bayraktar / Aynı eser

[298] Darwin ve Sonrası / Doğa Tarihi Üzerine Düşünceler / Stephen Jay Gould / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

"Charles Darwin bu gözlemi endişeyle karşılamıştı. Evrimin gerektirdiği gibi, denizlerin Kambriyan Dönem'den önce de 'canlılarla dolup taştığını' düşünüyordu. Daha öncesine ait jeolojik kayıtlarda fosil bulunmayışını açıklamak için, bugünkü kıtaların Prekambriyan çağlarda duru denizlerle kaplı olduğu ve bu nedenle tortu biriktirmediği tahminini yürütmüşü.

"Modern görüşümüz bu iki fikrin bileşimidir. Darwin ana iddiasında elbette aklanmıştır. Kambriyan yaşam Tanrı'nın ellerinden değil, organik öncüllerden evrimleşerek ortaya çıkmıştır. Ancak Murchison'un temel gözlemi coğrafi kanıtların eksikliğini değil, biyolojik bir gerçeği yansıtır. Prekambriyan Zaman'ın (en son bölümü dışında) fosil kayıtları, 2.5 milyar yıl boyunca hüküm sürmüş bakteri ve mavi-yeşil alg fosillerden daha fazlasını içermez. Karmaşık yaşam, Kambriyan Dönem'in başına doğru hayret verici bir hızla ortaya çıkmıştır...

"Mesleğimde temel nitelikli bir tutum değişikliğinin egemen olmaya başladığını hissediyorum. Belki de bu önemli soruna yanlış yerden bakıyorduk. Belki de patlama, kendinden önceki bir prekambriyen olayın harekete geçirdiği bir sürecin beklenen bir sonucuydu...

"Önceki dönemi başlatan şey her ne ise, izleyen patlamayı da garantilemiştir."

Yazar, bundan sonrasında okyanuslardaki büyük canlılık patlamasının gecikmesini-ağır seyretmesini "S" şeklinde bir grafik tasarımında çok ikna edici biçimde anlatıyor. Ayrıntıya girmeyeceğim; bu ilginç kitabı okumalısınız.)

Stephen Jay Gould'un, Kambriyan dönem için Tanrı'yı dışlayan görüşünün üzerinde durmadığınızı tahmin ediyorum; bu adamları neden böyle olmak zorunda olduklarını sonra açıklayacağım!.. Ancak dikkat etmemez gereken şey, böyle tiplerin hep yapageldikleri gibi, hiç farkına bile varmadan Kozmik Ta-

sarımcı'ya yönelme isteklerini bir türlü bastıramamalarıdır; altını çizdiğim satırı bir kez daha okur musunuz!..

Şimdi, modern zaman evrimcilerinden, insanlığın kadim dostu Carl Sagan'a[299] şöyle bir bakalım; ve ufak farklılıklarla bilim dünyasının bu konudaki ortak kanısı görelim (Sevgili Sagan'a Allah rahmet eylesin... Allah'ın sevgili kulu Isaac Asimov için de aynısını söylediğimde, içinizden, "Hayır; toprağı bol olsun." diye geçirmiştiniz; hayır efendim, toprağı bol olsun falan değil; Allah rahmet eylesin!.. Allah'ın rahmetini siz mi bölüştürüyorsunuz ki, bu rahmeti ondan bundan esirgiyorsunuz!..):

"Hayatın başlangıcından itibaren 4 milyar yıllık sürede varolan başlıca organizmalar, mikroskopik küçüklükteki mavi yeşil yosunlar olup bunlar okyanusları kaplamaktaydı. Derken, 600 milyon yıl önce, yosunların tekelleşen egemenliği kırılmış ve bir dizi yeni hayat şekilleri, Cambrian patlaması (Büyük Patlama) sonucu ortaya çıkmıştır. Dünyanın varoluşundan sonra hayat adeta birden bire patlak vermiştir. Bu da, yerküremize benzer herhangi bir gezegende, kaçınılmaz sayabileceğimiz kimyasal bir süreç sonucu hayatın varolabileceğine işarettir. Ne var ki, hayat 4 milyar yıl süreyle mavi yeşil yosunların ötesinde bir gelişme kaydetmedi. Bu da şunu gösteriyor ki, özel organları olan büyük yaratık çeşitlerinin gelişmesi, hayatın başlangıcından zordur. Bugün belki birçok gezegende bol miktarda mikrop vardır da, iri hayvanlar ve sebze türünden bitkiler yoktur.

"Cambrian patlamasının hemen ardından, okyanuslar değişik hayat şekilleriyle dolup taştı. 500 milyon yıl içinde büyük trilobit sürüleri belirdi. Bunlar büyücek bir sineğe benzeyen, iyi yapılanmış hayvanlardı; bazı sürüler okyanusun tabanında ya-

299 Kozmos Evrenin ve Yaşamın Sırları/Carl Sagan/Altın Kitaplar Yayınevi, 1990

şardı. Bugün artık trilobitler yoktur. 200 milyon yıldır yeryüzünde trilobit yaşamadı.

"Gezegenimizin ilk dönemlerinde, yapılarında katı parçalar bulunan organizmalar çok azdı ve yumuşak yapılı canlılardan da geriye çok az fosil kalmaktadır. Buna rağmen, Cambrian patlamasından önce, inanılmaz derecede yeni haya şekillerinin ortaya çıkışı -tembel bir ilerleme hızıyla da olsa- gerçek bir olgudur. Hücre yapısının ağır çekim bir filmi andıran bir tempoyla evrimi ve biyokimyasal özelliği, fosil kalıntılarının dış görünüşünde tam bir belirginliğe kavuşmuyor. Cambrian patlamasından sonraysa yeni hayat şekilleri başdöndürücü bir hızla belirmiştir. Birbirinin ardından büyük bir hızla ilk balıklar ve omurgalılar ortaya çıktı. Önceleri yalnızca okyanusarı kaplayan bitkiler, kara parçalarını işgale koyuldu."

Carl Sagan'ı okurken, insanın aklına ister istemez Tevrat'ın Yaratılış bölümü geliyor değil mi:

"Tanrı, 'Sular canlı varlıklarla dolup taşsın.' diye buyurdu". 'verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun' diyerek onları kutsadı."[300]

Bu çözümün şifresinde, "Ve gökten, ölçüyle su indirdik. Sonra onu, yeryüzüne yerleştirdik. Oysa, onu gidermeye de gücümüz yeter."[301] mealinde bir ayetten bahsetmiştik; işte bu su, o su!..[302]

Akla, "E, anladık, su önemli; peki n'olmuş!" diye bir çıkışma sorusu gelebilir.

Gerçekten; n'olmuş yani!..

Çok şey olmuş!..

300 Tevrat, Yaratılış 1/20, 22/Kutsal Kitap/Yeni Çeviri/Kitabı Mukaddes Şirketi, 2001

301 Müminun, 18

302 Enam, 98

İlki, ta ilk düşünürlerle başlayan, Müslüman evrimcilerle devam eden ve nihayet modern bilimin ısrarla savunduğu bu tez, bu şifrenin, bu kapıyı ne kadar hassas bir biçimde açtığını gösterir.

"Su' dan bir insan yaratılacak"sa, bunun en anlamlı biçimi o insanı suyun içinde yaratmaktır. Ama gel gelelim; insan suyun içinde yaratılmamıştır!.. O, topraktan oluşturulmuştur!..

İkincisi, eğer hayat gerçekten denizlerde başlamışsa, bu, insan dahil tüm türlerin aynı anda yaratılmadıklarının kanıtı olur!.. (Sevgili inançlı kardeşlerimin büyük bölümü, tüm canlıların aynı anda yaratıldıklarına inanıyorlar; ve esasen evrimi bu nedenle kabul edemiyorlar... Oysa, biraz Kuran okusalar...)

Bunun kanıtı olur; çünkü insan denizde yaratılmış olamaz!..

İnsan denizde yaratılmış olamaz; çünkü hem şekli itibariyle, hem akciğerleri ve diğer organları itibariyle insan tipik bir kara canlısıdır... (Vücut yapısı suda hareket etmek için ideal değildir; akciğerleri serbest oksijen emebilecek işlevdedir; suda ateş yakılamayacağı için uygarlık kurulamaz vb...)

Şunu söylemek istiyorsanız, kabul edebilirim tabii: İlk canlılar denizde yaratılmıştır, sonra canlılık karaya geçmiştir, sonra da o canlılık karadayken-topraktayken insan oluşturulmuştur!..

Böylece; "Sizi bir tek canlıdan vücuda getiren O'dur." mealindeki "bildiri"de işlevselliğini göstermiş olur...

Tamam; aynen kabul ediyorum!..

Peki; bu bizi nereye götürür?..

Artık kolayca anlaşılıyor değil mi?..

"Ortak Ata"ya tabi...

Evrim ve "Su"

Bu şifre, bu kapıyı açarken hiç zorlanmıyor; belli ki, tam da bu kapı için "tanıtılmış"!..

"Gökler"in yön göstericiliğinde emin adımlarla ilerliyoruz; hayırlısı bakalım!..

ÇÖZÜM - ÜÇ
EVRİM VE "ORTAK ATA"



"Senin o Gani Rabbin rahmet sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldırır ve sizi bir başka topluluğun soyundan vücuda getirdiği gibi, ardınızdan da dilediğini sizin yerinize getirir."

(En'am, 133)

Bundan yıllar önce, Kuran konusunda en az bir Müslüman kadar cahilken, bir kitap okumuştum. Bu çalışmayı yaparken, o kitapta okuduğum bir şeyin sürekli olarak beynimi meşgul ettiğini hissettim; ama neydi o, hatırlayamıyordum. Daha fazla dayanamayıp kitaplığımı alt üst ettim ve sonunda o kitabı buldum.

A.B.D. Ulusal Kitap Ödülü'nü alan bu kitap, hücrelerle ilgili, benim gibi bir amatör için bir hayli zor anlaşılır bir çalışmaydı. Uzun uğraşlardan sonra, beni 15 yıldır bilinçaltımda etkilemeye devam eden o iki paragrafı yakaladım. Lewis Thomas adında bir adam yazmıştı bu kitabı; ve adamın kariyeri bir hayli etkileyiciydi: New York Memorial Sloan Kettering Kanser Araştırma Merkezi Başkanı; Minnesota Üniversitesi Pediatri Araştırmaları profesörü; New York Üniversitesi Bellevue Tıp Merkezi Tıp ve Patoloji Kürsüsü başkanı, Tıp fakültesi dekanı vesaire vesaire... (Vay canına; bir gün, -onların tabiriyle- "lanet" bir Amerikalıyı öveceğim hiç aklıma gelmezdi!..)

Adam, 1974'te yazdığı kitaptaki şu iki paragraf ile beni etkilemişti:

"Dünyadaki yaşamın farklılıktan daha şaşırtıcı olarak bir şekil benzerliği göstermekte oluşu, büyük bir olasılıkla bizlerin

ta başlangıçta, daha dünyanın soğuması sırasında bir yıldırım içinde gelişmekte olan tek bir hücreden gelmekte oluşumuzla açıklanabilir. Bu ana hücrenin nesilleri olarak dış görünüşümüzü kazanmış bulunuyoruz; bizler, hala etraftaki genlerle bir paylaşma durumu içindeyiz ve otlardaki enzimlerin balinalarınkine benzer oluşu aileyle ilgili bir benzeşimdir.

"Dünyayı bir tür organizma olarak görmeye çalışmışsam da, bu olmadı. Onu bu şekilde düşünemiyorum. Yeryüzü, çok büyük, çok karmaşık ve görünüşte birbiriyle ilişkisi olmayan pek çok işler parçadan oluşuyor. Geçen gece New England'ın güney taraflarındaki ağaçlıklı bir tepeden arabayla geçerken bunun üzerine düşündüm. Eğer o bir organizmaya benzemiyorsa o halde nedir; "en çok" neye benziyor? Derken, o an için tatmin edici olan şu fikir aklıma geldi: O, en çok tek bir hücreye benzemektedir."[303]

İkinci paragrafın konumuzla ilgisi yokmuş gibi göründüğünü bilmiyorlar değilim; ama bu ateist gavur(!) da sonunda bir yerlere işaret etmekten kendini alamıyor, gördüğünüz gibi!.. Adam, gözle görülemeyen, ancak mikroskop altında farkedilebilen tuhaf bir canlıya o denli hayran ki, o küçücük canlı ile koskoca Arz arasında bir paralellik kurmaktan kendini alamıyor. Aslında, bilinçaltı, her şeyin tek bir "akıl"ın ürünü olduğunu, yaşayan herhangi bir şeyi hep o Akli Kudret'in "şifrelediğini" algılıyor algılamasına da, her nedense "inanç" işin içine giremiyor bir türlü; bunun nedenini ilerde açıklayacağım... (Aslında ben aptal insan egosunun doymazlığının, açgözlülüğünün işe karışmadığını varsaydığımda, Arz'ı bir hücreden ziyade, kusursuzca çalışan bir organizmaya benzetmekten yanayım. Bence Kozmik tasarım hep o aynı "ölçü"den hareket etmiş... Aynı mantık çerçevesinde Sa-

303 Bir Hücrenin Yaşamları/Levis Thomas/e yayınları, 1984

manyolu Galaksisi'ni de tek bir organizmaya benzetme eğilimindeyim; o denli kusursuzca ve o denli senkronize çalışıyor ki!.. Samanyolu'nu her 250.000.000 yılda bir atan kalbe benzetebilirsiniz; canını sıkacak herhangi bir şey yapmazsanız, tansiyonu en az 10.000.000.000 yıl daha hiç değişmeyecek...)

Bu uzunca girişi, bu gavur(!)un ilginç tezinden mahrum kalmayasınız diye yaptım; aslında bu çözümün şifresinden başlamayı düşünüyor ve "Ayeti hatırlıyor musunuz?" diye sormak istiyordum: "Ey insanlar! Sizi bir tek canlıdan yaratan ..."[304]

Evet; Kuran'da bildirildiğine göre, insanların tümü bir tek canlıdan yaratılmıştı... Peki; bilim ne diyor bu konuda?..

Bir şeylere vakıf oldukça, insanın hayreti, hayranlığı ve şaşkınlığı giderek artıyor; tabii, kuşkusu da!.. Her şey öylesine mükemmel tasarlanmış ki, inanılacak gibi değil gerçekten... Kuran'a bütün kalbimle inanmama rağmen, bu Kudret karşısında gerçekten de dönem dönem tarif edilemez bir ürpetri duymuyor değilim; milyonlarca tür, aynı türün değişik aile bireylerini de hesaba kattığınızda milyarlarca yaşam şekli, tek bir hücreden türemiş olabilir mi gerçekten?.. İki milyon canlı türünün içinde, sadece böcek türünün 3.000.000 çeşidi var!.. Ve, her gün yenileri keşfediliyor!..

Şaşkınlıktan, olan biten her şeyi dilleri bir karış dışarda izleyen bilimadamlarını biraz daha yoklayalım mı?..

Önce, çok kısa da olsa, ünlü Müslüman bilgin Nazzam'ın, bu konuda, bundan bin yıl önce ne söylediğini görelim[305]:

"Nazzam'ın bu teorisine göre, bütün canlılar tek bir sınıf teşkil ederler. ... Bütün canlılar ortak bir asli çekirdekten evrimleşerek oluştukları için, bu asla göre hepsi tek bir varlık kategorisi teşkil edeceklerdir."

304 Nisa, 1

305 İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi / Mehmet Bayraktar / kitabiyat, 2001 (Sayfa 40)

Dikkatinizi çektiği gibi, Levis Thomas'ın "tek bir hücre"si neyse, Nazzam'ın "ortak bir asli çekirdek"i de o!.. Bin sene önce mikroskop olsaydı, hiç kuşkum yok, Nazzam da tek bir hücreden bahsedecekti...

Bir Müslüman düşünürün bunu söylemesi hiç kuşkusuz çok makul ve bir o kadar da anlamlı; çünkü "Kaynak" böyle söyletiyor... Peki; "Tabiat Kitabı"nı okumayı sevenler, "göstergeleri" tanımaya yetkin olanlar ne diyorlar:

Erasmus Darwin (Şu alçak ateist(!)in büyükbabası), 1794'te yayımladığı "Hayvanlar Dünyasının Sınıflanması Ya Da Organik Yaşamın Yasaları" adlı kitabında şunları söylüyordu[306].

"Dünyanın oluşmasından bu yana geçen uzun çağlar boyunca ve belki de insanoğlunun tarihinin başlangıcından milyonlarca yıl öncesinde, sıcak kanlı bütün hayvanların "Büyük Sebep"in tüm özelliklerini öngördüğü tek bir kökten çıktıklarını; yine aynı başlangıçtan yeni organlar, yeni eğilimler, yeni yönelimler, yeni duyarlıklar, duyular, beceriler geliştirme gücünü kazandıklarını ve böylece kendi yaşamlarını zamanla daha iyiye götürdükleri bir yana, başarılarını sonraki kuşaklara bırakma becerisini de elde ettiklerini, dolayısıyla sonsuza kadar sürecek bir dünyanın parçacıkları olduklarını düşünmek, acaba gerçeklerden uzaklaşmak mı olur?"

Göksel dinlerin kabullendiği kitapları ve peygamberleri devre dışı bırakan ama "Büyük Sebep" kavramıyla, her şeyi yöneten bir Kudretin varlığını kabul eden büyükbaba Darwin, "Reforma dua etsin; yoksa ateşe atılması işten bile olmazdı... İşten bile olmazdı; çünkü o bunları söylerken, Dünya henüz 6.000 yaşındaydı!.. (Darwin'den bin yıl önce biyolojinin temellerini oluşturan Müslüman dünyanın, Gazzali ve sonrasındaki o kahro-

306 Darwin Gerçeği / Benjamin Farrington / Cep Kitapları A.Ş., 1985

lası taassubu nedeniyle bugünkü acınacak duruma düşmesi ne hazin değil mi!.. Matbaanın 350 yıl süresince Osmanlı'ya sokulmamasını içime bir türlü sindiremiyorum!..)

Torun Darwin ise, "Bitki ve Hayvanlarda Değişme" adlı kitabında şunları yazıyordu[307]:

"Burada ya da başka yerlerde savunduğum bu görüşler açısından, yalnızca evcil ırklar değil, aynı canlı sınıfına giren memeliler, kuşlar, sürüngenler ve balıklar gibi birbirinden farklı takım ve cinslerdeki türlerin de tümü tek bir ortak atadan inmişlerdir."

Bildiğim kadarıyla, "ortak ata" deyimine ilk kez Darwin'de rastlıyoruz; tabii, Nazzam'ın "ortak bir asli çekirdek" tanımlamasını dikkate almazsak...

Nazzam'dan bugüne, hatta Darwin'den bugüne öyle şeyler oldu ki, modern bilimin "ortak ata" hususunda zerre kadar kuşkusu dahi yok artık; bu o kadar böyle ki, son dönem bilimsel kitaplarda bu konuda herhangi bir kayıt bulmak da artık güçleşti.

Bu nedenle, bundan sonra ilginç gelebilecek birkaç örnek vermekle yetineceğim.

Bakın sevgili Asimov nasıl bir örnek veriyor[308]:

"Fosilleri inceleyip eski canlıların geçmişlerine inen bilimadamları karmaşık türden ilk hücrenin 1.4 milyar yıl önce oluştuğu düşüncesindedirler. ... Bu ilk hücrelerden önce daha küçük ve daha ilkel hücrelerin 2 milyar yıl yaşamış olmaları da mümkündür. Bu tür ilkel hücreler bugün bile bakteri biçiminde varlıklarını sürdürmektedirler. Bakteri hücrelerinde bitki ve hayvan hücrelerinde bulunmayan zengin organel koleksiyonu yoktur ve bunlar çeşit çeşittir. Bazı bilimadamları 1.4 mil-

[307] Benjamin Farrington / Aynı eser

[308] Uzayın Sınırları / Isaac Asimov / İnkılap Kitabevi, 1992

yar yıl önce çeşitli bakteri hücreleri meydana getirdiklerini düşünmektedirler. Kalıtımı kontrolda uzmanlaşan bakteri hücrelerinde çekirdekler oluşmuştur. Mitokondriya bir zamanlar yalnızca enerji oluşumunda uzmanlaşmış bakteri hücreleriydi. ... Kloroplastlar da enerji olarak güneş ışınlarını kullanımda uzmanlaşmış bakteri hücreleri olabilir. Bugün böyle organizmalar hala vardır ve adlarına cyanobakteriler denilir. Ancak 1985'te Hollanda'daki göllerde proklorotrix adı verilen bir cyanobakteri türü keşfedildi. Bunlarda hem klorofil (a), hem klorofil (b) vardı. Bu türün, yeşil bitkilerin hücrelerinde bulunan kloroplastlara dönüşen özgün cyanobakterilerden türemiş olabileceği düşünüldü.

"Teksas A&M Üniversitesinden Cliffort W. Morden ve Susan S. Goldberge hem prokolorotrix hem de kloroplastlarda bulunan önemli bir proteini incelediler. Her ikisinin de proteinlerinin benzerlikler gösterdiğini ve bu iki hücreyi diğer cyanobakterilerden ayırt eden özelliğin bu olduğunu saptadılar. Böylece, prokolorotrix ile kloroplastların ortak bir ataları olduğu kabul edildi."

Bilimadamlarının nelerle uğraştıklarını görüyor musunuz?!. Bir bakteri türünün proteinini inceliyorlar ve sonuçta ortak bir ata çıkıyor karşılarına!.. (Bunlar sakın komünist olmasınlar!.. Tabii ya; o zamanlar Sovyetler henüz dağılmamıştı değil mi!..)

Peki; bilimin dünyadaki sıradan insanlar arasında ilgi görmesi hususunda yazıp çizdikleriyle, bugüne dek yaşamış en önemli bilimadamlarından biri olan sevgili Carl Sagan ne diyor[309]:

"Biz insanlar, bir ağaca kıyasla değişik görünüşteyizdir. Hiç kuşkusuz dünyayı bir ağacın algıladığından farklı algılarız. Fakat molekülün asıl yapısına bakınca, ağaçla insanın kalıtım açısından nükleik asit kullandıkları görülür. Hücrelerimizin kim-

309 Kozmos-Evrenin ve Yaşamın Sırları / Carl Sagan / Altın Kitaplar Yayınevi, 1990

yasal yapısını denetleyici enzimler olarak proteinleri kullanmaktayız. İşin daha da anlamlı yanı, nükleik asit bilgisini protein bilgisine çevirmek için, insanın da, ağacın da, gezegenimizdeki hemen tüm öteki yaratıkların da aynı şifre kitabını kullanmakta oluşlarıdır. Molekül benzerliği açısından temeldeki bu birlik için yapılabilecek akla uygun açıklama şudur: Ağaçlar da, insan da, balık da, salyangoz da, kısaca tüm canlı varlıklar, gezegenimiz tarihinin ilk dönemlerinde tek ve aynı yaşam başlangıcından kaynaklanmışlardır. ... Bilinen organik molekül sayısı on milyarı aşar. Oysa bunlar arasında yalnızca ellisi yaşamın temel faaliyetlerine gereklidir. Aynı örüntüler değişik işlevler için şaşılası bir düzenle kendilerini koruyarak yinelenirler. Yaryüzündeki hayatın temelinde yatan ve hücrenin kimyasal yapısını kontrol eden proteinlerle kalıtsal talimatları taşıyan nükleik asitlerden oluşan moleküller, hem bitkilerde, hem hayvanlarda temelde aynıdır. Çınar ağacının da, bizlerin de yapısı aynı harçtandır. Zaman açısından yeterince geriye doğru gidildiğinde ortak bir atamız olduğu anlaşılır."

Muhammet Esed, Hud Suresi'nin 7. ayetini meallendirirken ne diyordu: "Ve (hayatı yarattığı sürece) O'nun kudret tahtı suyun üstündeydi."[310]

Her ne ise o Kudret Tahtı, hayatın yaratılmasına yönelik görevinde tabiiki su üstündeydi ve tabiiki yaşamı "şifreliyordu"!.. Sanıldığının aksine yaratma olgusunda "karmaşıklık" değil, her türlü karmaşıklığı bağrında taşıyan ve her yeni aşamada bir başka karmaşıklığı doğuran "basitlik" çok daha soylucadır. Yaşam yaratılırken, o Kudret Tahtı kendisine verilen komut doğrultusunda çalılşıyor ve ilerde bağrından milyonlarca yeni karmaşıklığı doğuracak biçimde kodlanan tek bir hücreyi yeryüzü-

[310] Muhammed Esed / Kur'an Mesajı / Meal-Tefsir / İşaret Yayınları, 2000

ne yerleştiriyor; İlahi Tasarımcı'nın o akıl ve kavrayış ötesi tasarımına nezaret ediyordu!..

Yeryüzündeki bunca yaşam çeşidi ve bunca karmaşık organizma zenginliği, Allah tarafından kurgulanan o minicik hücre ile başladı; ve zaman içinde, aynı kurgulandığı gibi, bugüne kadar geldi...

"Sizi bir tek canlıdan vücuda getiren O'dur!"[311] şeklindeki mucizevi ayet, Allah'ın tarafından kurgulanan o minicik hücre ile başladı; ve zaman içinde, aynen kurgulandığı gibi, bugüne kadar geldi...

"Sizi bir tek canlıdan vücuda getiren O'dur!"(311) şeklindeki mucizevi ayet, Allah'ın Kitabı'na tesadüfen mi girmişti; yoksa bu , kesin bir kanıt niteliğindeki bir "gösterge" miydi?!.

Allah, bazı şeyleri bilmemiz için kanıtlarını adeta gözümüze sokuyor; ama bazılarımız her nedense bunu görmemekte alabildiğine ısrarcı oluyoruz...

Ne var ki -şükürler olsun-, insanların bazıları at gözlüğü ile dolaşmaktan garip bir mutluluk duymuyorlar!..

Evrim ve "Ortak Ata"

Bu, Allah'ın yol ve yasası sevgili dostlarım; bu, Allah'ın yol ve yasası!..

Şifreyi denemeye dahi gerek yoktu aslında; kapı zaten öylesine açıktı ki!..

Peki; gerçekten "ortak bir ata"mız varsa, şimdiki durağımız neresi? Bu hülyalı yol, bu büyüleyici rüzgar bizi nerelere sürüklüyor?..

"Ortak Ata" hangi "aşama"lardan geçmiş de bugünlere uzanmış?..

Ne dersiniz; bir bakalım mı?..

311 En'am, 98

ÇÖZÜM - DÖRT
EVRİM VE "AŞAMALI OLUŞUM"



"Allah sizi bir topraktan, sonra bir spermden yarattı; sonra sizi çiftler haline getirdi."

(Fatır, 11)

Henüz genç bir komünistken, kendisinden hiç hoşlanmadığım bir köşe yazarı vardı. Sağcı bir gazetede yazıyor, solcuları sürekli olarak eleştiriyor; iki lafın arasında "Allah" demeyi de hiç ihmal etmiyordu... Dedim ya; kendisinden hiç hoşlanmamıştım... Ona göre ben, vatan haini bir komünisttim; bana göre ise o, sermayenin sözcülüğünü yapan şeriatçı bir yobaz!.. (Birbirimizi hiç anlamaya çalışmadan, bu denli ucuz reddetmemiz ne hazin, değil mi!..)

Bir gün bir yazısını okuduğumu hatırlıyorum; yazısı yayınlandığı gün hastaneye yatıyordu ve okuyucularından haklarını helal etmelerini istiyordu... Profesör doktordu ve belli ki bir şeyleri anlamıştı...

Garip bir duyguydu; hiç unutmuyorum... Büyük ihtimalle ondan kurtuluyordum; ama beni hüzünlendiren bir şeyler de hissetmiyor değildim... Hastaneye yatacağı gün, okurlarından haklarını helal etmelerini istemesi garipti; gerçekten samimi miydi, yoksa sahtekar din sömürücülerinden biri miydi sadece?!. İnsan, ölüme giderken gerçekten böyle bir yazı yazabilir miydi?.. Yanlış hatırlamıyorsam, o yazı son yazısı olmuştu... Şimdi düşündüğümde, o yazıdan ne kadar etkilendiğimi daha iyi anlayabiliyorum. (Şu anda, sosyal ve psikolojik olarak hâlâ ev-

rimleşmekte olan, hala belirli "aşamalar"dan geçmekte olan bir canlıyı okuyorsunuz!..)

Ekonomik sistemler hususunda her ne kadar iki farklı kutbun adamı da olsak, bir çok konuda birbirinin tam zıddı kutuplarda da yer alsak, sevgili Ayhan Songar'a Allah'tan rahmet diliyorum.

O günlerden bugüne ne kadar zaman geçti hatırlamıyorum bile, ama 25.2.2002'de inanılmaz bir şey oldu ve kitaplığımda Hoca'nın bir kitabına rastladım. Bu konuda emin olduğum tek şey, kitabı benim satın almadığımdır, bu kitabı bugün ilk kez gördüğümdür; kitaplığıma nasıl olmuş da girmiş, hala bilmiyorum... (Bu kitabı kitaplığıma koyan yobaz(!) her kimse, ona teşekkür ediyorum. Bu vesileyle, hiç olmadığından emin olduğum hakkımı, Hoca'ya helal ediyorum... Ama artık onun bende hakkı var; o da "bir gün" helal eder inşallah...)

Bu bölüme, merhumu saygıyla yad ederek, onun bu kitabıyla başlamak istiyorum. Bakın; Hoca, "Kozmolojik Evrim"i nasıl anlatıyor[312]:

"İnsanın dünyada zuhurundan milyonlarca sene evvel yaratılmış olması mümkün bu evimiz, bizleri barındıracak hale gelinceye kadar büyük evrimlerden geçmiş, evvela bütün ihtiyaçlarımızı karşılayacak duruma gelmiş, kainatın en şerefli mahlukuna layık ve -pek mümkün ki- kainatta bir eşi daha bulunmayan bir barınak olmuştur. ("En şerefli mahluk"u, belki, "en şereflilerinden biri" yapmalıyız. Y.Y.)

"Dünyanın etrafı atmosfer dediğimiz hava tabakası ile çevrilidir. Bu atmosferde, hayat için en lüzumlu gazlardan biri olan oksijenin teşekkülünün bundan 2000 milyon sene evvel başladığı tahmin ediliyor.

312 Enerji ve Hayat/Prof.Dr. Ayhan Songar/Yeni Asya Yayınları, 1979

"Mümkündür ki, Ozon'un koruyucu tesiri meydana geldiği zaman hayat sudan karaya çıkmış olsun. Bu suretle, ültraviyole ışınlarından korunmak için artık suyun altına saklanmak mecburiyeti ortadan kalkmış oluyor, karalar da yaşanabilecek yerler haline gelmiş bulunuyor, sahillerden itibaren karaya çıkan canlılar, dünya yüzüne yayılmaya başlıyorlar. Dünyanın yüzündeki bu değişikliğin 600 milyon yıl kadar önce vukuu bulduğu sanılmaktadır. Yani, oksijenin zuhurundan 1400 milyon sene sonra... Bu sırada denizlerin, göllerin ve nehirlerin yüzeyine yakın kısımlarında meydana gelen bir takım ilkel canlı kolonileri ozonu alıp güneş ışığı tesiriyle oksijen imal etmektedirler. Bu olaya "fotosentez" adını veriyoruz. Fotosentez sayesinde de atmosferin oksijen tabakası, dolayısıyla ozon tabakası kalınlaşmaktadır. ...

"Nihayet, muhtemelen 400 milyon sene önce dünyamızı çevreleyen ozon tabakası bütün tehlikeli ültraviyole ışınlarını önleyecek kalınlığa erişmiştir. Dünyamız hazırlandıkça yeni yeni canlı türleri yaratılmış..." (Yeni yeni canlı türleri "yaratılmasına" gerek yoktu sevgili Hocam; o ilk canlı, o ilk hücre zaten bu konuda kodlanmış; gerisi, bizatihi kendisi de kodlanmış olan "yeryüzü"ne bırakılmıştı. "Yol ve yasa" bu idi... Y.Y.)

Merhumun "Kozmolojik Evrim" hususunda herhangi bir tereddütünün olmadığı aşikar; ama, "enerji"ye münhasır bu küçük hacimli kitabın "insan"la ilgili kimi bölümlerinde, "evrim" sözcüğünü bırakıp "tekamül"ü kullandığına göre, sevgili hoca, "Biyolojik Evrim"e pek de inanmıyor olsa gerek... Bu olguya özellikle Müslüman bilimadamlarında pek sık rastlanıyor; insana gelinceye dek bir çok şeyi -bilim alanlarının kendilerine kanıtladığı kimi gerçeklere karşı gelmek mümkün olmadığı için olsa gerek- kabul ediyorlar; ama sıra insana geldiğinde, bir anda tutumları değişiyor. (Sevgili Songar'ı bundan tenzih ederim.)

Neden böyleler?..

Bana inanın, nedeni son derece basit: "Materyalist" diye damgalanmaktan korkuyorlar!.. Peki; materyalist diye damgalanmaktan neden korkuyorlar dersiniz?.. (Hadi, biraz kitap okuyun lütfen: "Benzerleriyle Değiştirilenler"in Hikayesi...)[313]

Bu bölümde bilim dünyasının kozmolojik ve biyolojik evrime bakışını kısaca özeleyeceğim size; ve göreceksiniz ki, bu bölümün şifresinde "Gökler"den hareket ederek oluşturduğumuz anahtarlar, her şeyi nasıl da hemen "tanıyıveriyor"!..

Şimdi, biraz hayalinizi zorlamanızı rica edeceğim sizden... Sıfır hacimli ve sonsuz yoğunluklu bir "şey" -o şey her ise düşünmenizi isteyeceğim sizden.

Önce, tasavvurunuza küçük bir örnek sunacağım: 1 cm^3 su bildiğiniz gibi bir gramdır. Bu bir gram sudan oluşmuş bir misket hayal edin. Bu suyun oksijen ve hidrojen atomlarının elektronsuz olduğunu ve sadece nötron ve protonlardan müteşekkil çekirdeklerden oluştuğunu varsayın. Yani bu 1 cm3'lük buzdan misket, sadece atom çekirdeklerinden oluşmuş olsun... Ağırlığı neye yükselirdi biliyor musunuz; 1.000.000.000.000 Kilograma!..

Diğer şartları görmezden geldiğimizde, bu misketi yere bıraktığınız an Dünya'yı delip, öbür tarafından çıkar ve durmaksızın yön değiştirerek kısa bir sürede yeryüzünü bir eleğe çevirirdi... (Nötron yıldızları hemen hemen bu yoğunluktadır.)

Şimdi, bu misketten trilyonlarca kez yoğun bir "şey" hayal etmeye başlayabilirsiniz; işte bu, "her şey"i başlatan o "ilk öz"dür!.. Bu öylesine yoğun ve öylesine tuhaf bir "şey"dir ki, bunun içinde bırakın ışığı, zaman dahi barınamaz... İşte, her ne ise o kozmik yumurta bir gün patlamış, yaklaşık 15 milyar yıl sonra bugünkü -bilebildiğimiz/tanıyabildiğimiz"- Evren halini almıştır...

313 Benzerleriyle Değiştirilenler'in Hikayesi / Yılmaz Yunak / Beyan Yayınları, 2001

Bu, "Kozmolojik Evrim" aşamasının ilk hareketidir ve bildiğimizi bir kenara bırakın, tasavvur dahi edemeyeceğimiz her türlü fizik kurallarına aykırıdır; bu nedenle, gerçekten de "her şey" yoktan vücut bulmuş, bu "yok" bir gün "var"a dönüşmüş ve aşama aşama ilerleyerek, bugün bu satırları yazan bu fani ve benzerleri halini alarak "Biyolojik Evrim" gerçeğini oluşturmuştur...

Bu, Kainat'ın oluşumu için atılması gereken ilk adımdır; enerji ve zaman, hapsolduğu "yokluk" mekanından salıverilmeli, özgür bırakılmalıdır. Çünkü "Evren" dendiğinde akla gelebilecek her şey, bu "enerji"den oluşacak, bu "zaman"la anlam kazanacaktır...

Bu Kozmik Yumurta, "Ol!.." komutunu alan ilk "kodlanmış" doğurucudur ve inanılması mümkün olmayan şey, bu ilk doğurucunun, bugünkü Evren'i oluşturmak için sonsuz yoğunlukta bir matematik denklemler silsilesi doğrultusunda, "kod"undan hiçbir taviz vermeden, alabildiğine disiplinli bir şekilde yeni yeni kodlara vücut vermesi; Kainatı oluşturan fizik ötesi kuralların yanısıra, bildiğimiz Evren'deki "Tabiat Yasaları" denen tüm bilimleri bağrında barındırmasıdır!..

Bu ilk komut "Yaratılış"ı başlatmakla kalmamış; kendi içinde yeni komutlara vücut vererek, onu belirli "aşamalar"dan geçire geçire; -Gökler'in tabiriyle- çevirip çevirip yeniden yaratmıştır.[314]

Meselelere sadece aklıyla bakmayı bir prensip haline getirdiği için, bu akıl ötesi oluşuma inanmayan birini nasıl suçlayabilirsiniz!..[315] (Bu, o ilk Kozmik Yumurta'nın bağrında dal budak salak "diyalektik"in bir tecellisidir!.. İlahi Kudret, inanan-

[314] Yunus, 34

[315] Yunus, 99

lar kadar, inanmayanlara da belirli görevler yüklenmiştir; her şey kurgulandığı biçimde ve disiplinde akıp gitmektedir; buna ilerde değineceğim...)

Kozmik Yumurta patlayınca "enerji" ve "zaman" etrafa saçılarak "genişlemeye" başladı. Uzayın bu gerilerek "Ol"maya başlaması esnasında Evren'deki enerji de genişleyerek soğumaya başlayıp, "madde" halini aldı; bu, ikinci aşamaydı... (Enerji maddeye dönüşmeliydi; çünkü cinler ve İblis için belki sorun yoktu, ama insanın oluşumu için "madde" gerekiyordu. Bu nedenle, toprak, insandan önce yaratıldı.)

Evren ilk dönemlerinde ışınımla ve çeşitli maddelerle doluydu. İlk atomlar oluştuğunda, Evren'in nasıl bir yapılanma olacağı da ortaya çıkmıştı. Çekirdeğin yörüngesinde dönüp duran elektronlar, her şeyin nasıl bir biçim alacağının ilk sinyallerini veriyordu. İlk oluşan ilkel maddeler hidrojen ve helyumdu. Giderek bazı büyük yapılanmalar (galaksiler) ortaya çıktı; ve ilk kez her şey gözle görülür biçimde birbiri erafında ve dönmeye başladı... (Evren'de durağan hiçbir şey yoktur; her şey dönmektedir.)

Hidrojeni yakıt olarak kullanan bazı madde öbeklenmeleri, iç ısılarının inanılmaz boyutlara yükselmesi nedeniyle termonükleer tepkimelere maruz kaldıklarında, ilk yıldızlar birer birer ortaya çıkmaya başlamış, çekim gücü nedeniyle orada burada kümelenmeler belirmişti; "bir şey", birtakım madde yığınlarını bir arada tutuyor, onları birbiri etrafında çevirmeye başlıyordu...

(Bu esnada bildiğimiz anlamda "yaşam" olamazdı, bir "aşama"ya ihtiyaç vardı; çünkü tüm olumsuz şartlar bir yana, sadece ısı dahi buna izin vermeyecek yoğunluktaydı; milyonlara varan derecelerdeydi...)

Her aşama öylesine bir kozmik mimariye, öylesine kozmik bir matematiğe sahip ve öylesine görkemliydi ki!..

Evren'in "en aşağılarında" bir yerde milyarlarca yıldız bir araya gelip, her 250 milyon yılda bir kendi etrafında dönmeye başladığında, hala bitişik olan "yer ve gök'ün birbirinden ayrılma vakti" gelmişti[316]; Samanyolu, kendisi hakkında kayıt tutacak biyolojik akla kavuşmak üzereydi...

Galaksinin ücra kısımlarında bir yerde, sonradan "Güneş" adı verilecek olan bir yıldızın etrafında birtakım kümelenmeler oluşmaya başlamış; nispeten küçük bir madde yığınına, sonraki "aşamalarda" yaşam denen inanılmazı oluşturacak olan "su" gönderilmişti... Evrim'in "Kozmolojik" aşaması kısmen tamamlanmış, sıra "Biyolojik" olanına gelmişti.. Bunu, o su sağlayacaktı... (Kozmolojik olsun, biyolojik olsun; evrim halen sürmektedir.)

Yeryüzü oluşturulduğunda henüz "boştu, yeryüzü şekilleri yoktu" Okyanuslar ve karalardaki şekiller sonradan, aşama aşama oluşturuldu... (Bu oluşma halen sürmektedir.)

Bu konuda ilk olan şey, hiç de bilimsen bir şey değildi!.. Bilimsel bazda bakıldığında, "yaşam" denen şey'in, inorganik maddenin organik maddeyi doğurmanın tutarlı bir izahı olamaz!.. tutarlı bir izahı olması gerekmez de; çünkü bu, normal koşullarda gerçekten olmaması gereken bir şeydir!..

Ama olmuştur!..

Olmuştur; çünkü bu "aşama" için gereken komut, bundan yaklaşık 12-13 milyar yıl önce verilmiştir...

"Bir an"da (Kozmik takvime göre gerçekten de bir andır bu.), "Çamurdan bir şeyler yapılmaya başlanmış"[317], ilk hücre ortaya çıkmış, "bütün canlılar bu ilk hücreden oluşturulmuş[318], sular canlı yaratıklarla dolup taşmış; bitkiler tarafından paylaşı-

[316] Enbiya, 30
[317] Secde, 7
[318] Enam, 98

lan toprak, çeşit çeşit canlı yaratıklar türetmiştir... (Daha önce de değindiğim gibi, canlıların tümü aynı anda yaratılmış olamaz; çünkü bugün yaşamakta olan türlerin tamamına yakını, o günkü koşullara göre yaşamayacak biyolojik yapıdadır. Örneğin insan, serbest oksijen solumadan yaşayamaz; oysa o ilk günlerde yeryüzünde serbest oksijen mevcut değildi.)

"6. Gün", akşam sularında, primatlar denen bir grup canlı yeryüzünde belirtmişti... Bu türün bir kolu bambaşka bir yöne doğru ilerlerken, bir koluna "müdahale" edilmiş, biçimi ve yönü değiştirilmiştir.

Nihayet "son aşama" gerçekleşmiş ve elini şakağına götüren bir tür, "Ben ölümlüyüm; şu anda yaşıyorum ama bir gün öleceğim, bunu biliyorum." diye düşünmeye başlamıştır.

İşte bu, biyolojik bazda en üst canlı türünü; Göksel bazda da "meleklerin secdesi"ni[319] simgeleyen son aşama olmuştur.

Şu anda, 7. günün henüz sabahındayız...

Sonsuz yoğunluktaki o tek bir nokta patlayalı, aşağı yukarı 15-16 milyar yıl oldu; ve "her şey" aşama aşama gerçekleşti...

Şifreleri oluştururken adeta gözümüze sokulan "aşama"lar, tabiattaki iz ve işaretlerden, "göstergeler"den hareket edildiğinde de adeta gözümüze sokulmakta; o iz ve işaretleri "tanımamız" için birçok yetkin kişi görevlendirilmektedir.

Sözün özü, bu şifre de çok işlevsel; kapı hemen açılıveriyor!..

Ve bu sonuna kadar açık olan kapı, bizi, yaşayan her şeyi, o ilk hücreden bugünkü biçime getiren süreci araştırmaya itiyor; milyonlarca hayat şekli tek bir Kozmik Yumurta'dan türüyor, ama her birinin "biçimi" birbirinden farklı!..

Bir "Güç" tarafından biçimlendiriliyor muyuz yoksa!..

[319] Sad, 72

ÇÖZÜM - BEŞ
EVRİM VE "BİÇİMLENDİRİLİŞ"



"Biz, hiçbir benliğe yaratılış kapasitenin üstünde görev yüklemeyiz."

(Müminun, 62)

Hiçbir benlik "yaratılış kapasitesi"nin üstünde herhangi bir görev üstlenmez. Bunu, Kuran'ın, "birbirine benzer içi içe ikili manalar"ından hareketle "insanın kapasitesi" olarak anlayabileceğimiz gibi, "herhangi bir canlının kapasitesi" olarak da anlama hakkına sahibiz...

Tabii; canlıların tümünün bir görevi olduğu, "bir yer" tarafından bunlara bir görev biçildiği yönünde çağdışı(!) bir inanca sahipseniz!..

Bu çözümün şifresinde, zamandan kazanmak için sadece "insan" üzerinde durmuş ve bu canlının "Bir Güç" tarafından mükemmel bir tasarımın sonucu olarak inceden inceye biçimlendirildiğini görmüştük...

Bu biçimlendiriliş, "Kozmolojik Evrim" açısından cansızlar dünyasında; "Biyolojik Evrim" açısından ise canlılar dünyasında şaşmaz bir biçimde uygulanmıştır ve halen uygulanmaktadır... Bu, Allah'ın yol ve yasasıdır; insanın yapımına "çamurdan" başlanmasının ve yer ile göklerin yaratılışının 6 çağ / evre sürmesinin hikmeti de tam olarak budur işte!..

"Yaratılış kapasitesi"nin biçimle herhangi bir ilgisi var mıdır, sorusunun cevabı, hiç kuşkusuz, "Evet!.."tir; evet, kapasite eşittir biçim!..

Darwin'in "Evrim" meselesine en büyük katkısı "Doğal Seçilim"dir... Nedir bu mekanizma; canlılar üzerinde nasıl bir sonuca yol açmaktadır?..

"Doğal seçilim", canlıların biçimlendirilişinin insansal bir anlatımıdır. (Aynı mekanizmanın Göksel anlatımını birazdan sunacağım.)

Darwin'in doğal seçilim'i üç önerme üzerine bina edilmiştir:

1) Organizmalar *değişir* ve değişiklikler (en azından kısmen) kalıtımla yavrulara aktarılır.

2) Organizmalar hayatta kalabilecek olandan daha fazla yavru yapar.

3) Ortalama olarak, *çevre koşullarına en uygun yönde değişiklik gösteren* yavrular hayatta kalır ve ürer. Böylece, yararlı değişiklikler doğal seçilim yoluyla topluluklarda birikir.

"Bu üç önerme doğal seçilimin nasıl işlediğini anlatsa da, Darwin'in bu ilkeye biçtiği temel rolü göstermeye yetmez. Darwin'in kuramının temel iddiası, doğal seçilımin, uygunsuzluğunun celladı olmakla kalmayıp aynı zamanda evrimin yaratıcı gücü olduğudur. Doğal seçilim uygunluğu da kurmalıdır; her kuşakta rastlantısal olarak oluşan çeşitlilik tayfının en uygun kısmını koruyarak adım adım uyum yaratmalıdır. Eğer doğal seçilim yaratıcıysa, ilk önermemize iki ek kısıtlama getirmemiz gerekir.

"Birincisi, değişiklikler rastgele olmalı ya da en azından, tercihli bir biçimde uyuma dönük olmamalıdır. Çünkü değişiklik en baştan doğru yönde tasarlanmış olsaydı, doğal seçilime yaratıcılık rolü verilemez ve yalnızca, uygun yönde değişmemiş talihsiz bireyleri eleyen bir süreç olduğu söylenebilirdi. Hayvanların gereksinimlerine yaratıcı olarak yanıt verdikleri ve kazandıkları özellikleri yavrularına aktardıkları iddiasında ısrar eden Lamarkçılık, bu bağlamda Darwinci kuramdan ayrılır. Bizim genetik mutasyon anlayışımıza göre Darwin, değişikliklerin uygunluğa doğru önceden yönelmediğini öne sürerken hak-

lıydı. Evrim, şans ve gerekliliğin bir bileşimidir- değişiklik düzeyinde şans, seçilimin işleyişinde gereklilik.

"İkinci olarak, değişiklikler, yeni türlerin oraya çıkışındaki evrimsel değişimlere oranla küçük olmalıdır. Çünkü yeni türler birdenbire ortaya çıkıyor olsaydı, doğal seçilimin yaptığı tek şey kendisinin üretmediği bir gelişimin yolunu açmak için önceki bireyleri ortadan kaldırmak olurdu. Genetik anlayışımız burada da, evrimsel değişimin gerecinin küçük mutasyonlar olduğunu savunan Darwinci görüşü destekler."[320] ("Şans", "rastlantı", "amaçsızlık" gibi kavramların üzerinde durmayın şimdilik; bunu ilerde mahkum edeceğim.)

Doğal seçilim tam olarak budur: En uygun olanlar hayatta kalır; ve yararlı niteliklerini sonraki nesillere aktarır... ("Doğa" uygun olanları "seçer".)

"Biçimlendiriliş" veya Darwinci deyişle "doğal seçilim", bambuları ve ağustosböceklerini bakın nasıl disipline ediyor[321]:

"Phyllostachys bambusoides gibi muhteşem bir ada sahip bir bambu, 999 yılında Çin'de çiçek açtı. O zamandan beri, şaşmaz bir düzenlilikle, yaklaşık her 120 yılda bir çiçek açmaya ve tohum vermeye devam ediyor. P. Bambusoides yaşadığı her yerde bu çevrim izler. 1960'ların sonunda, ağacın Japon soyunun üyeleri Japonya, İngiltere, Alabama ve Rusya'da aynı anda tohum verdi. Bütün türlerde çiçek açma, çevreden alınan bir ipucuna göre değil de içsel bir genetik saate göre düzenleniyor olmalıdır. Bunun en büyük kanıtı, yinelenme aralığının şaşmaz bir düzenliliğe sahip olmasıdır; çünkü yüzden fazla tür için saat görevi yapabilecek, böylesine değişmez döngülere sahip hiçbir çevresel etken bilmiyoruz. ... Son olarak, aynı türün bitki-

320 Darwin ve Sonrası-Doğa Tarihi Üzerine Düşünceler/Stephen Jay Gould/TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

321 Stephen Jay Gould / Aynı Eser

leri, çok farklı çevresel koşullarda büyümüş olsalar bile aynı zamanda çiçek açar. ... On beş santimetre boyunda ve orman yangınlarında defalarca yanmış olan bir Burma bambusu, 12 metre yüksekliğindeki zarar görmemiş dev arkadaşlarıyla aynı anda çiçek açmıştır. ...

"Dönemlik ağustosböceğinin genç kızları 17 yıl boyunca yerin altında, ABD'nin bütün doğu yarısında (her 13 yılda bir çok benzer ya da aynı türden bir grubun ortaya çıktığı güney eyaleleri dışında), orman ağaçlarının köklerinden özsu emerek yaşarlar. Daha sonra, birkaç hafta içinde milyonlarca erişkin genç kız gün ışığına çıkar, olgunlaşır, çiftleşir, yumurtlar ve ölür. En şaşırtıcısı, bir değil üç ayrı dönemlik ağustos böceği türünün tam olarak aynı zaman çizelgesini izlemesi, hassas bir zamanlamayla hep birlikte ortaya çıkmalarıdır.

"Doğa tarihinin büyük bölümü, yırtıcılardan korunmak için geliştirilen çeşitli uyum öykülerinden oluşur. Bazıları gizlenir, bazılarının tadı kötüdür, bazıları dikenler ya da sert kabuklar geliştirir, diğer bazıları zehirli bir akrabasına olağanüstü benzerlik evrimleştirir. Liste neredeyse sonsuzdur; doğadaki değişkenliğin olağanüstü bir yansıması. Bambu tohumları ve ağustos böcekleri az rastlanan bir strateji izler: Çok sayıda ve gözden kaçmayacak şekilde ortaya çıkarlar, ama bunu öylesine uzun aralıklarla ve büyük miktarlarda yaparlar ki, yırtıcılar cömertçe sunulan ikramiyenin tümünü tüketemez. Evrimsel biyologlar bu savunma yöntemine "yırtıcının gözünü doyurma stratejisi" derler.

"Yırtıcının gözünü doyurma stratejisinin etkili olabilmesi iki uyum gerektirir. Birincisi, ortaya çıkışın ya da üremenin eş zamanlılığı çok hassas olmalı, böylece çok kısa bir süre için pazar tam olarak doyurulmalıdır. İkincisi, yırtıcılar kendi yaşam çevrimlerini kestirilebilir bolluk zamanlarına göre ayarlayamasınlar diye, bolluğun çok sık ortaya çıkmaması gerekir. Eğer bam-

bular her yıl çiçek açsaydı, tohum yiyiciler bu çevrimi izleyebilir ve yıllık ikramiyeyi çok sayıdaki yavrularına sunabilirlerdi. Oysa çiçek açma dönemleri arasındaki süre bütün yırtıcıların yaşam sürelerinin çok ötesinde olursa, bu çevrimi kimse izleyemez."

Üstlendiği rol (kapasite) gereğince, doğanın biçimlendirme gücünün, sadece "morfolojik" yapılarla sınırlı olmadığının ne güzel bir kanıtı değil mi!.. Çevrimsel bir üreme / tohumlama süreci; ve sonuç, zafer!..

Gould, aynı eserinde, dip çökeltilerine kısmen gömülmüş halde, arka tarafı dışta kalacak şekilde yaşayan ve dışta kalan kısmının tepesinde küçük bir balık görünümünde bir yapı oluşturan bir midyeden bahsederken şöyle söylüyor: "Bu balığın aerodinamik bir gövdesi, iyi tasarımlı kanatçıkları, bir kuyruğu ve bir de göz deliği vardır. Ve ister inanın ister inanmayın, kanatçıklar ritmik bir hareketle dalgalanarak yüzme taklidi yapar."

Bu midyenin larvaları büyümelerinin ilk evresinde balıklar üzerinde bir yolculuğa çıkmadan gelişmiyorlar. Larvalar, ancak bir balığın ağzından girip solungaçlarına yapışarak büyüyebiliyorlar; bu nedenle balığa ihtiyaçları var; işte anneleri bu nedenle, gerçek balıkları çekebilmek için, balık taklidi yapan bir tuhaf yapı geliştiriyor.

Doğal seçilim ilkesi, bunu izah yeneteğine sahip midir?

Evet, sahiptir...

Ayrıntısına girmeyeceğim; "yapısal süreklilikte işlevsel değişiklik" kavramı, bunu açıklamakla kalmaz; aynı zamanda, bu tip yararlı yapılanışlara başlangıç aşamalarında uyumsal bir önem de atfeder.

Böylece, "biçimlendiriliş"e muhtemel itirazlardan en dikkate değeri olan, "Bir gözün yüzde 5'i ne işe yarar!"ın cevabı da verilmiş olur!.. Henüz tam evrimleşemediği için, yüzde 5 kapasite ile çalışmak zorunda olan göz, ilk dönemlerde başka

bir işlevsellikle donatılmış olabilir; örneğin, bugünkü tavukların giderek kaybolmakta olan kanatları ile uçamamaları, ama o kanatları bir şeyi yakalamak veya koşarken hız kazanmak için kullanmaları gibi...

Önuyum ilkesi, bir yapının, formunu aynı ölçüde değiştirmeden işlevini kökten değiştirebileceğini ileri sürer. Yeni işlevler gelişirken eskilerin korunduğunu savunarak, ara aşamalarla ilgili belirsizlik durumunu da ortadan kaldırır. (Tavuk kanatları örneğine, literatürde yoksa, "art uyum" ilkesi ismini koyacağım.)

"Doğal Seçilim"e çok basit bir örnek, yeşil bir ağaç üzerinde yaşayan yeşil ve beyaz yaprak bitlerinden, beyaz olanların silinip gitmesi; yaprağın rengine benzerliğinden dolayı doğal bir koruma kazanan diğerlerinin avcılarından kurtulma yetenekleri nedeniyle nesillerini sürdürebilmeleridir. (İslam bilgini Cahız, bunu, esmer bir adamda koyu renk bitler ve kızıl saçlı bir adamda kızıl renkli bitler örneği ile açıklar. Esmer adam, beyaz veya kızıl bitleri kolayca görüp öldürmekte; ama göremediği için öldüremediği siyah bitler yaşamaya devam etmektedirler.)

Stephen Jay Gould ve yandaşlarında görülen şey, hayran olunacak ölçüde büyük bir haklılık; ama bunun yanısıra hayret edilecek ölçüde hazin bir aldanış!..

"Doğal seçilim uygunsuzluğun celladı olmakla kalmayıp aynı zamanda evrimin yaratıcı gücüdür de." diyen yazar, "evrim"e haklı olarak atfettiği bu yaratıcılığın, içinde doğup büyüdüğü kültürün Kutsal Kitap'ında bundan 5.000 yıl önce yazıldığını unutmuş görünmektedir. Doğaya "yaratıcılık" görevi milyonlarca yıl önce yüklenmiş; ve bu olgu insanlığın ortak bilgi mirasına, "Tanrı, 'Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık ... türetsin!' diye buyurdu." şeklinde apaçık olarak sunulmuştur. (Tevrat... Hatırladınız mı?..)

Darwin ve ardıllarının "Natural Selection" yani "doğal seçim" olarak adlandırdıkları mekanizma, "yeryüzünün çeşit çe-

şit canlı türetmesi"nden başka bir şey değildir; tabiat kanunları denen "kodlanmış komutlar merkezi", uygunsuz biçimlenişleri elemekle kalmayıp, her türlü canlının uygun biçime kavuşması için hiç kuşkusuz bir yaratıcılık üstlenmektedir. Doğa kanunları, Yaratıcı'nın hiyerarşisinin kompleks bir ürünüdür ve hiç kuşku yok ki, "Yaratma" faaliyetinde etkin bir rol oynamaktadır. Biçimleri uygun olmayanlar elenmekte; kalanlar, değişen çevre koşullarına paralel olarak uygun biçim almaya zorlanmaktadır... Hiçbir benlik yaratılış kapasitesi üzerinde yük almamakta; ama tüm benliklerin yaratılış kapasiteleri, çok anlamlı ve hayranlık uyandıracak bir biçimde çeşitlenebilme yeteneği ile donanımlı olarak varedilmektedir...

Tanrı'nın, birbirinden değişik milyonlarca canlı türünü tek tek ve birbirinden tamamen bağımsız yaratması ve bunların elinden "değişebilme kapasitelerini" alarak uygun olmayan çevre koşullarında silinip gitmelerine göz yumması mı daha hayranlık uyandıracak bir "yaratış'tır; yoksa yarattığı tek bir canlının "yaratılış kapasitesi"ni her türlü değişimi bağrında taşıyabilecek şekilde özel kodlaması, "hiç durmadan yaratma" işlevselliğini, bizatihi o ilk canlının "içinde" gizleyip, tüm bilimlerin üretilme merkezi olan doğayı, bu faaliyetin içinde alabildiğine özgür bırakması mı?!. (Adam Smith'çiler pis pis sırıtacaklarına, ne hazin bir aldanışa ortak olduklarını derin derin düşünmelidirler; çünkü ilerde anlatacağım gibi, insan, bambaşka bir rol üstlendiği bu "Yaratış"ta, bu mekanizmanın tamamen üzerindedir -"dışındadır" değil; üzerindedir-; üstelik bununla da sınırlı değildir konumu, o ayrıca bu mekanizmanın denetleyicisi de olmak durumundadır!.. Hatta insan, Nisa Suresi'nin 119. ayetinde bildirildiğine göre, Allah'ın yaratışını / yarattıklarını değiştirme bahtsızlığına dahi sahiptir. Darwin'in, Adam Smith'in, Sigmund Freud'un, Hitler'in ve benzerlerinin "hayvan insan"ı karşısında meleklerin secde etmeleri mümkün müdür?!.)

Konumuza dönecek olursak; biçimlendirilişe bir başka örnek, insandaki yirmi yaş dişleridir... Profesör Doktor Filiz Perkün, 1973'te yayımladığı bir kitabında, şunları yazmaktadır[322].

"... Hayvanlarda kesintili olan diş dizeleri ilkel maymun olan Parapithecus'lardan beri kesintisiz hale dönüşmüştür. İnsanlarda ise bütün dişler birbirine değecek şekilde dizilir ve diş dizileri kesintisizdir. "

"Bunun yanında sagital yön yüz küçülmesi diş dizilerini de etkilemiş ve insan diş dizilerinin bu yön boyutları da daha küçük bir hal almıştır. Bu küçülme diş hacimlerini de etkilemiştir. Maymunlarda bile görülen köpek dişlerinin karşı çeneye taşması ve buna bağlı olarak maymun diastemast adı verilen aralıklar insanlarda yok olmuştur. ..."

"Ancak, halen diş kavisleri ve dişlerin küçülme temposu, çene kemiklerinin ufalma hızına uymamakta ve belirli bir yavaşlık göstermektedir."

"Bu yavaşlığa bağlı olarak akıl dişlerinin sürme arızalarına ve dişlerin sıkışıklık ve çapraşıklıklarına daha sık olarak rastlanmaktadır."

Hocanın da söylediği gibi, insanlardaki yirmi yaş dişleri, "Biçimlendiriliş"e bir hayli manidar bir örnektir. Ateşin bulunması ve yiyeceklerin pişirilerek yumuşatılması, eskisi kadar güçlü ve yoğun diş gerekliliğini ortadan kaldırmış görünmektedir. Diş doktorum Nuran Çulcuoğlu, bu konuyu sorduğumda, bazı ailelerde artık yirmi yaş dişlerine rastlanmadığını özellikle belirtmişti. (Ne yazık ki ben o ailelerden birine mensup değilim; söz konusu dişler çenemde yer bulamadığı için diğer dişlerimi sıkıştırmış, onları söküp atana kadar uzun yıllar canımı yakmıştı.)

[322] Çene Ortopedisi-Cilt 1 / Prof.Dr. Filiz Perkün, 1973

Görünen o ki, evrimleşme ve "Biçimlendiriliş" sürmektedir; yirmi yaş dişleri birgün insanoğlunun çenesini tamamıyle terkedecektir... (Bu ve benzeri değişikliklere karşı koyma gücü yalnızca insana münhasır bir yetenektir; insan, "yaratış"ı ve "yaratılış"ı değiştirebilme potansiyelindedir.)

Biçimlendirme konusunda insanoğlundan bir başka manidar örnek de, "körbarsak" denen uzantıdır... Bu uzantı, insan vücudunda herhangi bir işleve sahip değildir ve birçok cerrah, başka nedenle ameliyat ettikleri hastalarından bu işlevsiz organı çıkarmaktadır. Tıp kitapları bu organı şöyle tarif eder.[323]:

"... Bu altta kalan ve sağ iliak çukura yerleşmiş olan kalın barsak parçasına sekum denir. Sekum'un son kısmından aşağıya doğru asılmış vaziyette olan kör barsağa ise appendiks vermiformis denir. *Appendiks'in fonksiyonu bilinmemektedir.* Appendiks'in enfeksiyonu, apandisit olarak bilinir." (Bu işlevsizlik veya işlevsizlik gibi görünen şey, bir Yaratılış hatası değildir kuşkusuz; bu organın çok eskiden bir işlevi olduğu muhakkak (belki şu anda da var), ama ben ne olduğunu bilmiyorum... Bildiğim, evrimleşmenin şu aşamasında artık ortadan kalkmakta oluşudur; aynen yirmi yaş dişleri gibi...)

65 milyon yıl önce, neredeyse çağdaş bir uçak büyüklüğündeki uçan sürüngenler, pterozorlar ortadan kalktılar, dinozorlarla birlikte... Neden tarih sahnesinden silindiler biliyor musunuz? Nedeni çok açık; biçimleri daha fazla yaşamaya uygun değildi!.. Bilinen en büyük pterozor fosilinin kanat açıklığı on sekiz metreydi. O güne kadarki çevre koşulları böylesine devasa yaratıklar için elverişliydi kuşkusuz; ama içinde bulundukları doğa koşulları değişince, bu değişime ayak uyduramadılar ve elenip gittiler... (Aksini düşünmek, Yaratıcı'ya kusur iza-

323 İnsan Anatomisi ve Fizyolojisine Giriş / Eldra Pearl Solomon / Birol Basın Yayın ve Dağıtım Şirketi, 1997

fe etmek olur; bu yaratıklar "kodlandırıldıkları" gibi yaşadılar ve öyle yok olup gittiler.)

Öte yandan, bütün zamanların en büyük hayvanı halen yaşamaktadır: Mavi balina!.. Bu hayvan, 27 metre boyunda ve 130 ton ağırlığındadır. Biçimi, büyük okyanuslar için son derece uygundur. Peki; okyanusların herhangi bir nedenle sığ denizlere, küçük gölcüklere dönüştüğünü düşünen bir; bu hayvan, bugünkü biçimiyle yaşamaya devam edebilecek midir?!.

Değişen çevre koşulları göz önüne alındığında, bir canlı için "biçim" her şeydir.

Canlının biçimi, göründüğü kadarıyla, Darwin'in tespit ettiği gibi, "doğal seçilim" tarafından tayin edilmekte; biçimsel uygunluğunu geliştirip muhafaza edebilen canlı, türünü devam ettirebilmektedir. ("120 Yılda bir çiçek açmak" veya "17 yıl toprakta beklemek" de bir biçim meselesidir ve sonucun gösterdiği gibi, bu biçim son derece uyumludur; bu türler bu nedenle yaşamaya devam etmektedirler.)

"Biçimlendiriliş" şifresi, evrim kapısının üzerine nakışlanmış adeta; belki, şifreyi bilmeye dahi gerek yok!.. İnsanlığa Mesaj'ında şifreyi, "Yaratan Rabbinin adıyla oku!" diye başlayarak indirdiği Kitap'ında özenle oluşuran Güç, aynı özeni bir başka Kitap'ı olan Tabiat Kitabı'nda da göstermiş!..

Şifre ve Çözüm adeta içi içe sunulmuş!.. (Şifrelerin tümü böyledir.)

İlk ortaya çıkan biçim, bir "hücre" idi; sonra çok hücreli organizmalar, bitkiler, hayvanlar ve giderek insan tarih sahnesindeki yerini aldı.

"Ne yani; bu durumda, canlılık, bir biçimden diğer bir biçime mi dönüşüyor?!." mu dediniz?!.

Yolculuğumuz devam ediyor; sayfayı "döndürün" isterseniz!..

ÇÖZÜM - ALTI
EVRİM VE "TÜRLERİN DÖNÜŞÜMÜ"



"Ey insanlar! Size Rabbinizden bir delil gelmiştir. Biz size, her şeyi açık seçik gösteren bir ışık gönderdik."

(Nisa, 174)

Hatırlayacağınız gibi, Gökler'in, sayfalara yazılan mesajında, türlerin birbirinden türediğini, bir türün bir başka türe dönüşebildiğini görmüştük; peki, aynı otoritenin Tabiat'a nakışladığı Kitap'ta da buna rastlayabilir miyiz, ne dersiniz?..

Tevrat, "ilahi varlıklar"la "insan kızları"nın evlendiklerini ve çocuk sahibi olduklarını yazıyordu; Kuran ise, bir türün bir başka türe dönüşebileceğinin en veciz örneğini veriyor, hayvana dönüştürülen insanlardan söz ediyordu...

Peki; Tabiat Kitabı ne diyor?..

Tabiat Kitabı o denli veciz "göstergeler" sunuyor ki, bu hususta kuşkuya düşmemizi bile net bir biçimde engelliyor. Biraz sonra size arka ayağını hala muhafaza etmekte olan bir balinadan söz edeceğim, ama önce, canlılık nitelemesinde hiçbir yere oturtamadığım bir yaşam biçiminden bahsetmek istiyorum:

Mantar!..

Canlıları genellikle bitki ve hayvan diye sınıflamaktan hoşlanırız, ama "mantar"ı nereye oturtacağımızdan bir hayli kuşkuluyum... ("İnsan nerede?" mi?.. Acele etmeyin; henüz oraya gelmedik.)

"Kökleri olduğu için mantarı rahatlıkla "bitki" diye nitelendirebilir misiniz?.. Ama bu yanıltıcı özelliğinin dışında mantar-

la bitkiler arasında başkaca hiçbir ortak yön yoktur. Yüksek düzeyli mantarlar, bitkilerinkine yüzeysel olarak benzeyen bir kanal sistemine sahiptir; ancak bitkilerin kanallarında besleyici özsu akarken, mantarların kanallarında protoplazmanın kendisi dolaşır. Birçok mantar, çok sayıda bireyin çekirdeğinin çok çekirdekli bir dokuda birleşmesi yoluyla, çekirdek bölünmesi yapmadan ürer. Bunun gibi birçok "tuhaflık" saymak mümkün, ama gereksiz; çünkü mantar bitkilerin yaptığı en temel şeyi yapmaz; yani fotosentez yapmaz!.. Besin kaynaklarına gömülü halde yaşar ve emme yoluyla (çoğunlukla da dış sindirim için enzim salgılayarak) beslenir..."[324]

Fotosentez yapmayan bir bitki mi; yoksa toprağa kök salmış bir hayvan mı?!. Yoksa, iki türün arasına sıkışıp kalmış bir başka canlı türü mü?.. Bilimadamları bu konuda karar veremiyorlar. Fotosentez yapmadığı için bitki sınıfına koyamadıkları mantar, kökleri ile toprağa sabitlendiği için hayvan sınıfına da sokulamıyor. Tuhaf bir tür...

Hani insanın, bu öyle bir yaratık ki, "ne ileri gitmeye gücü yetiyor, ne de geri dönmeye!"[325] diyesi geliyor...

Ortak Ata, Aşamalı Oluşum ve Biçimlendiriliş şifrelerini de göz önüne aldığınızda, bu türün bir başka türden dönüştüğü hemen ortaya çıkıyor.

Bu tuhaf türe benzer bir başka tuhaf tür daha var, bir memeli türü: Kazgaga platypus...

Altmış santim boyundaki bu hayvanın memeli olduğu kıllarından da anlaşılabiliyor (sadece memelilerin kılları vardır). Hatta bu memeli yeni doğmuş yavrusunu emziriyor; yani memelilere özgü olan süt üretimini de başarabiliyor... Ancak bu

[324] Darwin ve Sonrası/Stephen Jay Gould/TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

[325] Yasin, 67

hayvanın bir kazınkini andıran düz bir gagası var ki, bu, başka hiçbir memelide bulunmayan bir özellik... Bunun yanısıra, başayak bileklerinde zehir akıtan iki mahmuzu var... Sıcak kanlı olmasına rağmen sabit bir iç ısısı da yok. Ama belki de en garibi, kuyruğunun altında dışkı için tek bir delik var; oysa diğer tüm memelilerde bu iki tanedir!.. Daha da garibi, tabii bir zorunluluk olarak; bu yaratık, yumurtalarını bu delikten çıkarıyor!.. (Bunu ancak kuşlar ve sürüngenler becerebiliyor; oysa bu bir memeli!..) Bir diğer tuhaflık da, kafatasının yapısındaki bazı noktalar; bu haliyle memelilerden çok sürüngenleri hatırlatıyor.

Yumurtlayan tek memeli bu değil kuşkusuz; bu türün iki yakın akrabası Avustralya ve Yeni Gine'de yaşıyor ve bu gruba eski Yunancada "tek delik" anlamına gelen monotremes deniyor.

Çok açık ki bunlar, sürüngen aşamasından kısmen evrime uğrayarak dönüşmüş memelilerin son kalıntıları.[326] (Bildiğiniz gibi, bilim dünyası tüm memelilerin bir zamanların sürüngenlerinden türediğini iddia ediyor; ben de kabul ediyorum tabii. Üstelik kabulde hiç zorlanmıyorum; çünkü bu iddiada, inancıma aykırı herhangi bir şey tespit edemiyorum. Tam tersine, bilim dünyası, bu türün özel olarak yaratıldığını iddia etseydi, kabul etmekte tereddüt ederdim; zira bildiğiniz gibi, "ortak ata" şifresinde her canlının tek bir canlıdan türediğini tespit etmiştik.)

Her hayvan kuşkusuz dosttur; ama sırada biraz daha dost bir yaratık var: Bilim, köpek neslini, bundan 37 milyon yıl öncesine dayandırıyor. Bunlar ilk kez Kuzey Amerika'da ortaya çıkıyor ve zamanımızdan yedi milyon yıl önce Avrupa'ya geçiyor. Ancak kurtların, kır kurtlarının ve çakalların da arasında bulunduğu çağdaş köpekgillerin ortaya çıkmasını sağlayan,

[326] Uzayın Sınırları / Isaac Asimov / İnkılap Kitabevi, 1992

dört ila altı milyon yıl kadar önce Kuzey Amerika'dan Asya'ya geçen Eucyon oldu.

Görünüm olarak birbirinden bir hayli farklı olan Danua, Dachsund ve Pomeranyalı cinsi köpekleri inceleyen bilimadamları, bu köpeklerin, ataları olan kurttan tek bir kemik dahi eksilmeden nasıl dönüştüklerini gördüklerinde hayretlerini gizleyemiyorlar. Kurt ile köpek iskeleti incelendiğinde, her bir kemiğin yerli yerinde olduğu açıkça görülüyor... Tek bir tür, yüzlerce farklı biçim ve surat; ama tek bir kemik dahi istisna olmamak üzere ortak bir iskelet yapısı...[327] Ama işin çok daha anlamlı tarafı, diğer hayvan türleri gibi bu tür de öylesine yetkin kılınmış ki, içinde bulunduğu coğrafya veya tabiat koşulları nedeniyle iskeleti oluşturan kemikler veya kas dokusu, o coğrafyanın veya tabiat koşullarının gerektiği şekilde büyüyüp küçülebiliyor, şekil değişikliğine uğrayabiliyor. 45 kilogramlık bir hayvanla 3 kilogramlık bir hayvan, hiçbir kemik istisna olmamak üzere aynı iskelet yapısına sahip!..

Şimdi, dört ayaklı hantal bir kara hayvanının, uzun evrim sürecinde nasıl mükemmel bir deniz canlısına dönüştüğünü göreceğiz. İlk bakışta inanılacak gibi gelmiyor tabii; ama kanıtları gördükçe ve gözümüzdeki at gözlüğünü biraz araladıkça, tabiattaki bu göstergeler karşısında her şeyi kabul etmekten başka seçenek kalmıyor.

"Bir yandan arka bacakları, diğer yandan da , gövdelerini destekleyen kalça kemikleri giderek küçülüyordu. Bu değişim, omurgagı daha da esnekleştirerek, gelişmekte olan kuyruğa daha çok kuvvet verebilmeyi sağladı. Boyun kısaldı, böylece gövdenin ön kısmı, suyu en az dirençle yarıp geçmeyi sağlayan boru biçiminde bir denizaltı gövdesini andırır bir şek-

[327] National Geographic / Ocak, 2002

le girerken, kollar da dümen biçimini almaya başladı. Dış kulaklara duyulan ihtiyacın azalmasıyla, bazı balinalar sudaki sesleri doğrudan altçene kemikleriyle algılayıp özel yağ yastıkları üzerinden içkulağa iletiyorlardı. Evrim dizisindeki her balina, kendinden önceki türlere göre suda hareket etmeye daha uygun bir biçim alıyor ve giderek kıyıdan daha açıklarda dolaşır hale geliyordu.

"Hantal kara hayvanlarından deniz fatihlerine uzanan bu değişim, on milyon yıldan daha az sürdü; bu da, jeolojik zaman ölçeğinde bir gece denebilecek kadar kısaydı. Thewissen'in dediği gibi, balinalar bütün memeliler içinde en dikka çekici ve eksiksiz değişimler geçirdiler. Bundan 15 yıl önce, erken dönemleriyle ilgili o kadar az şey biliniyordu ki, yaradılışçılar balinaları, günümüzdeki türlerin doğal seleksiyon sonucu ortaya çıkmış olmadığına dair iddialarının kanıtı olarak gösteriyorlardı. Oysa şimdi, balinalar evrimin en iyi örneklerinden biri oldular. (Yaratılışçıların eleştirilmesinin üzerinde durmayın; "Yaratılış"ı anlamak için biraz Kuran okusalardı, bu durumda olmazlardı!..)

"Az gitiler uz gittiler, bir arpa boyu yol gittiler. Balinaların karada yaşayan dört ayaklı atalarının arka bacakları zamanla birer yumruya dönüşü. Pokicetus yürüyordu, ama ambulocetus hem yüzüyor hem yürüyordu. Omurgasına eklemlenen leğen kemiği sayesinde karada kendi ağırlığını taşıyabiliyor; bu arada perdeli ayakları, omurgasını dalgalandırarak yüzerken, sualtında ek güç sağlıyordu. On milyon yıl sonra, boyu 18 metreyi bulabilen yılan benzeri Basilosaurus'un küçülmüş bacakları vardı. Bazı kanıtlar, diz eklemleri ve ayaklarına kadar hala tam olarak varlığını koruyan bu bacakların, çiftleşme konumunu almaya yardımcı olduğunu düşündürüyor. Bugün, balinanın arka bölümleri çok küçük ve içerlek, daha çok üreme organlarına destek oluyor. Daha uzun ellerin ve ayakların ko-

dunu taşıyan genleri de koruyorlar, hatta bazıları bir ya da iki bacaklı doğuyor." [328]

Evet; günümüzde yaşayan "kaşalot" türü balinanın körelmiş arka bacakları var!.. (Tavuğun kanatları meselesi... Belki de çok uzun olmayan bir süreçte, tavuklar kanatlarını kaybederken, balinalar da arka ayaklarını tamamen yok edecekler.)

Bulunan fosiller, artık bir su canlısı olan balinanın burnunun nasıl yukarı doğru kaydığını; böylece suya nasıl uyum sağladığını açıkça kanıtlıyor. Amfibik eski balina Pakicetus'un burun delikleri, tıpkı kara memelilerinki gibi burnunun ucunda; yüzen Rodhocetus'un burun delikleri kafatasının daha yukarsında. Bu özelliğiyle, atalarıyla günümüz balinaları arasında geçiş sağlıyor; günümüz gri balinasının artık "nefes deliği" denmesi gereken organı ise kafatasının tam tepesinde. Böylece, durmak ya da burnunu yukarı doğru kaldırmak zorunda kalmadan yüzeye çıkıp soluk alabiliyor...

Türlerin dönüşebilirliği konusunda, kuşkusuz kendisi de bir tür olan insana gelindiğinde nasıl bir durum söz konusu dersiniz?.. Evrimci görüş bu konuda ne diyor?..

"Deneylerinde genetik yakınlığı ölçmek amacıyla Goodman, insansı maymunlarla insanlardan alınan kan örneklerindeki protein albüminlerine antikor yanıtının gücüne dayalı yetkin bir sınama yöntemi kullanmıştır. Buna göre, bu iki türe ait albümin yapısı aynı ise, yanıtın gücünün de aynı olması gerekirdi. Bir proteinin yapısı diğerinden ne denli farklı olursa bu yanıtın gücündeki farklılık da o denli büyük olurdu. Bu testlerin altında yatan varsayıma göre, protein yapısındaki benzerlikle genetik yakınlığı, farklılıklarsa genetik uzaklığı belirlemektedir. Goodman bu yöntemlerle şu sonuca varmıştır: Bu üç insansı maymun arasın-

[328] National Geographic / Kasım, 2001

daki akrabalığın, bunların her birinin insana akrabalığından daha yakın olduğu yolundaki antropolojik değerlendirme yanlıştır.

"Darwin, Huxley ve Alman Biyolog Ernst Haeckel de yüz yıl önce Goodman'ın elde ettiği sonuca varmışlardı. Bu bilimadamları kuramlarını, şempanzeler, goriller ve insan arasında kimi ortak anatomik özellikler bulunduğu halde, orangutanların kendilerine özgü değişik özellikler taşıdığını ortaya koyan anatomik karşılaştırmalara dayandırmışlardı. Fakat bu sonuçlar zamanla geçersizleşti; bunun başlıca nedeni daha sonraki araştırmacaların, ortaklaşa yaşamsal uyum olgusunu öne çıkarmalarıdır; buna göre, bu üç insansı maymunun yaşam biçimlerinde birçok ortak yanlar bulunmasına karşın insan bu bağlamda açıkça farklı bir yaşamsal uyum örneği sergilemiştir. İnsansı maymunlar arasındaki ortaklaşa uyum, ortak atalılık biçiminde algılandıysa da, bunun yanlış olduğu zamanla anlaşıldı. Goodman'ın, kalıtım materyalinin özüne çok yaklaşan serum proteinleri karşılaştırarak elde ettiği sonuçlarla birlikte moleküler antropoloji bilimi gerçek anlamıyla doğmuş, dolayısıyla, Darwin kuramı da yeniden işlerlik kazanmış oluyordu. Böylelikle insanın en yakın atası konusunda antropologlar arasında çoktandır süregelen tartışmalar da böylece açıklığa kavuşmuştu...

"Cambridge Üniversitesi'nde kimya profesörü olan George Henry Falkner Nuttal, ... 1901'de, ... 'Eğer kanın tepkime derecesini Andropoidler arasındaki akrabalık derecesinin bir göstergesi sayarsak, Eskidünya insansı maymunlarının insana, Yenidünya insansı maymunlarından daha yakın olduğunu görürüz ki bu, Darwin'in kuramına tıpatıp uyar' demiştir.

"Bu durumda, gerek vücut yapısı, gerekse zaman bağlamında Homo sapiens'lere "başlangıç"ın genel çerçevesi çizilmiş oluyor.[329]

329 Modern İnsanın Kökeni / Roger Lewin / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

Moleküler antropoloji, insanla maymunun yakın akrabalığını kuşkuya hiç yer bırakmayacak bir açıklıkla kanıtlıyor; ve bu, benim canımı hiç sıkmıyor... Hiç sıkmıyor, çünkü bu akrabalığa karar veren Güç, bunu anlayabilmem için bana göstergeler de sunuyor; demek ki, bunu anlamamı ve içime sindirmemi istiyor...

Üstada bir kez daha müracaat edelim[330]:

"Evrim düşüncesine karşı çıkanlar genellikle maymunlardan hoşlanmazlar; onlarla bizim aramızdaki ilişkiyi gösteren işaretleri asgariye indirmek için maymunların insan dışı özelliklerini abartırlar.

"İnsan vücudunda bulunup da diğer hayvanlarda, özellikle maymunlarda bulunmayan anatomik özellikler araştırılmışsa da bu araştırmalar boşa gitmiştir.

"Gerçekte, bizlerle diğer primatlar, özellikle şempanze ve gorillerle olan görünüşteki benzerlik, yakından incelendiğinde iyice artar. İnsanda bulunup şempanzede ya da gorilde bulunmayan hiçbir yapısal unsur yoktur."

Görüldüğü gibi, bilimadamlarının tümü, insanların, diğer primatlarla arasındaki benzerlikten hareket ederek, insan ve maymun arasındaki akrabalığın altını çizmeye gayret ediyor.

Bu ne demek?..

Yani maymun evrimleşerek insan halini mi aldı?..

O halde, yeterli bir süre sonra, diğer maymunların da evrimleşerek insan halini alması kaçınılmaz değil mi?.. Hatırlayacağınız gibi, İhvanu's-Safa'da buna benzer şeyler söylemişti. Söyledikleri aynen şöyleydi: "Allah'ın bütün varlık ana türlerini oluşturmaya kabiliyetli kıldığı ve ilk olarak yarattığı bir güç, ilk hareket ve evrimiyle çeşitli ruhi varlıkları ve semavi cisim-

330 Dünya Dışı Uygarlıklar/Isaac Asimoc/cep kitapları, 1983

leri, daha sonra temel maddi unsurları, sonra da seri halde, mertebe mertebe çeşitli maden, bitki ve hayvan türlerini oluşturduktan sonra, son olarak insan türünü oluşturmuştur."

Kuşkusuz burada insanın maymundan geldiğine ilişkin herhangi bir şey yok; ama sonuç olarak, insanın daha alt bir türden dönüştüğü iddiası son derece açık.

İbn Miskeveyh'i hatırlayın lütfen:

"... Sonra hayvanların son mertebesine yaklaşılır. Ardından alemin en yücesine çıkılır ve insan mertebesine girilir. Bu mertebe en şerefli olmasına rağmen, insan mertebesinin en aşağı mertebesidir. ***Bu da maymun ve insana benzeyen diğer benzer hayvanların mertebesidir.*** Maymunla insan arasında çok küçük bir mesafe kalır. ***Biraz daha ileri gidilse, bu insan olur.*** Vücud amudileşir, ..."

Bu satırlar Kuran okuyan bilimadamlarına ilişkin satırlardır; ve bu satırların Darwin'den neredeyse 1.000 yıl önce söylenmiş olmasına dikkatinizi çekerim. Hep zamanımızın bilimadamlarından örnekler vermek, bu bilimadamlarına gerektiğinden yüksek bir paye vermek olmuyor mu?.. Müslüman oldukları için eski bilginleri bilimadamından saymayacak mıyız!?. İbn Miskeveyh'in, yukarıda altını çizdiğim satırları yazması neredeyse bir mucizedir; çünkü tam anlamıyla doğruları söylemektedir.

Peki; Mevlana'nın sözlerini hatırlıyor musunuz: "Onu hayvanlıktan insan mertebesine yükseltti. Ve böylece varlıktan varlığa geçerek, o akıllı oldu..."

Bildiğim kadarıyla, Mevlana insanın maymundan geldiğine ilişkin herhangi bir şey söylememişti; oysa Abdülkadir Bidil şunları söylemekten hiç çekinmemişti:

"Adem, Adem olmazdan önce maymundu!.."

Abdülkadir Bidil, zamanının en cesur bilimcilerinden biriydi, ama yanılıyordu!..

İnsan maymundan gelmiyordu!..

Türlerin birbirine dönüştüğü son derece makul bir iddia ve Kuran'dan da destek alıyor; ama inanılmaz şekil benzerlikleri nedeniyle maymunun insana dönüştüğü yolundaki iddia hiç de doğru değil.

Marian Stamp Davkins ne diyordu[331]:

"Darwin'in 130 yıl kadar önce ortaya koyduğu bu teori hala aşağı yukarı aynı şekliyle kabul görmektedir ve birçok olgusunun açıklanmasında başarılı olmuştur. Ancak, bilinç konusu bir istisna oluşturuyor gibi görünmekte, Darwin'in teorisinin kalıplarına uymayı inatla reddetmekte, büyük ve başa çıkılması zor bir sorun olmaktadır."

Maymun ve insan arasındaki inanılmaz uçurum, sadece "bilinç" konusundadır; ama bu öylesine büyük bir uçurumdur ki, maymunun evrimleşerek insana dönüştüğü iddiası bu nedenle inandırıcılığını kaybetmektedir.

Bu, "müdahale"siz ulaşılacak bir mertebe değildir!..

İnsanın nereden geldiğine, hangi alt türden türediğine geçmeden önce, halletmemiz gereken bir-iki mesele daha kaldı. Bu meseleleri çözdükten sonra, insanın atası hususuna, kaldığımız yerden devam edeceğiz...

Evet!..

Gökler, türlerin dönüşümü konusunu Tabiat Kitabı'nda da bir hayli işlemiş; göstergeleri okuyabilenler bunun böyle olduğunu ısrarla belirtiyorlar...

Kapının yine açıldığını, bu şifrenin de bu kapıya alabildiğine uygun olduğunu görüyoruz.

Ve birer birer açılan kapılarla birlikte, bu uzun yolculuğumuzun sonuna yaklaşıyoruz yavaş yavaş... Bu kapının görüş

[331] Hayvanların Sessiz Dünyası / Marian Stamp Davkins / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

ufkundan gözlerimize çarpan şey, üstün bir tür, üstün bir yaratık; çünkü türler her ne kadar birbirinden dönüşerek türemişse de, bu türlerin içinde bir tanesi, evrim zincirinin en üst basamağına sıkı sıkıya yapışmış durumda; diğer türlerden öylesine farklı ki...

Her ne kadar başka bir türden dönüşerek bu aşamaya gelmiş olsa da, başka hiçbir türde, hiçbir canlılık biçiminde bulunmayan bir haslete sahip o...

O, bir gün öleceğini biliyor...

O, şuurlu!..

O, üstün bir tür; üstün bir yaratık!..

ÇÖZÜM - YEDİ
EVRİM VE "ÜSTÜN YARATIK"



"Neniz var sizin, nasıl hüküm veriyorsunuz?!."
(Kalem, 36)

Bu bölümün şifresinde, "insan"ın, Arz'da yaşayan yaratıkların en üstünü olduğunu görmüştük; hatta Tanrı ona kendi nefesinden üflemiş ve onu "emanetçi" kılmıştı...

Peki; bu bölüme kadar gördüğümüz şeyi, yani şifreler ile çözümlerin tam anlamıyla uyuştuğunu, bu çözümde de görecek miyiz; ne dersiniz?..

Önsezileriniz vicdanınıza neler fısıldıyor?..

Darwin, yaşadığı dönemin toplumsal ve siyasi önyargılarının kıskacında şekillenen paradigması doğrultusunda haklı olarak soruyor[332]: "Bu eserde varılan birtakım sonuçların tamamen din dışı olarak nitelendirileceğini biliyorum. Bunu kim yaparsa o kimsenin saf bir cins olarak, insanın kökeninin daha aşağı bir yaratıktan değişim ve doğal ayıklanma kanunlarına tabi olarak türediğini açıklamanın niçin din dışı olduğunu göstermesi de gerekir." (sayfa 263)

"İnsanın Türeyişi" adlı bu cidden önemli eseri incelediğinizde, insanın gerçekten Darwin'in dediği gibi, daha aşağı bir yaratıktan evrimleşerek geldiğini açıkça görebiliyorsunuz. Zaten bunun böyle olduğunu, bu tezi ondan bin yıl önce ortaya atan

332 İnsanın Türeyişi / Charles Darwin / Sol Yayınları, 1968

Müslüman bilginlerin bildirimlerinde ve Kuran'ın yön göstericiliğinde açıkça görmüştük; şifreleri bu nedenle oluşturmuştum...

Ama, Darwin'in söyledikleri bu kanıtlanma meydan okuyuşu ile sınırlı değil... Aynı eserde şöyle bir dolaştığımızda, başka birtakım gerçeklere(!) de rastlıyoruz:

"Bu yüzden varoluşu için bir savaşa girişmiş olması, mutad olarak gereklidir. Bunun zorunlu sonucu ise doğal ayıklanmanın merhametsiz kanununa tabi olmasıdır. Yararlı değişimlerin her çeşidi ya tesadüfen veya mutad olduğu üzere muhafaza edilecek, zararlı olanlar ortadan kalkacaktır. (sayfa 59)

"İnsan halen, en ham şeklinde dahi, dünya üzerinde bulunan hayvanlar içinde en egemen olanıdır. Herhangi bir başka yüksek organize yaratığa oranla yeryüzünde, çok daha fazla yayılmıştır. Ve bütün diğerleri onun önünde gerilemektedir. İnsan, bu sonsuz üstünlüğünü akıl yeteneklerine, dostlarına destek olmak ve onları korumak gibi sosyal alışkanlıklarına ve beden yapısına borçludur. Bu özelliklerin fevkalade büyük önemi, varoluş için mücadelenin nihai zaferi ile ispat edilmiştir. (Sayfa 59-60)

"Maymunların zekasının niçin insanlar kadar gelişmemiş olduğu sorusuna, ancak genel sebeplere dayanarak cevap verilebilir. Birbirini takip eden gelişme basamakları hakkındaki bilgisizliğimiz gözönünde tutulacak olursa, daha kesin herhangi bir cevap beklemek, anlamsız olacaktır. (sayfa 113)

Maymunların zekasının niçin insanlar kadar gelişmemiş olduğu sorusuna "genel sebeplere dayanılmadan" da cevap verilebilir; bu cevabı "Yaratılışa Müdahale 2"de bulacaksınız. Şimdilik bu kadarını bilmemizde yarar var; maymunların zekası hiç kuşkusuz insanlar kadar gelişmeyecekti; çünkü maymun bu şekilde tasarlanmamıştı!.. "Birbirini takip eden gelişme basamakları" hakkında bilgimiz olsaydı ne olacaktı; ortaya çıkacak olan sonuç, maymunun hiçbir zaman insan kadar zeki ola-

mayacağı ve hiçbir zaman konuşamayacağı gerçeği olmayacak mıydı?!.

Şimdi, biraz daha derine inelim ve üstadın "ahlak" hususunda ileri sürdüklerini görelim:

"Herhangi bir hırs ya da içgüdü, diğerlerinin ilgisine karşıt bir davranışa sebep olursa ve bu içgüdü, bu davranıştan sonra, aynı şekilde, kuvvetli kalır ya da sosyal içgüdülerden daha kuvvetli gözükürse, o zaman daimi bir üzüntü duyarız. Şüphesiz, hemcinslerimiz bunu bildiği zaman bu davranışımızı kırmayacaklarını biliriz ve bazılar bütün sempatilerinden öyle sıyrılmışlardır ki, hemcinsleri bilse bile hiçbir sıkıntı duymazlar. İnsan, bu sempatiye sahip değilse, kendisini ahlak dışı davranışlara götüren hırsları kuvvetli ise, hatırladığı zaman sosyal içgüdüleri tarafından yenilemiyor ve nihayet başkalarının yargısı onun için değersizse, o insan, ahlaksız bir insandır. Onu dizginleyecek biricik motif, ceza ve diğer insanların çıkarlarının daha faydalı olduğuna ikna edilmesidir." (sayfa 145)

Ahlak hususunda sadece sosyal içgüdülerden hareket etmekten başka elinden bir şey gelmeyen Darwin, tüm kitap boyunca sürdürdüğü paradigmayı bakın nasıl billurlaştırıyor:

"İnsanın kendisi için özel bir yer istemeye hakkı olmadığını yukarda gördük. Ama bu yer, belki aşağı bir sınıf ya da familya olabilir." (sayfa 194)

"İnsanın, gene de 'hükümdar hayvanların muhtelif şekillerinden sadece birisi' olduğunu gözönünde bulundurmak zorundayız." (sayfa 196)

İnsanın kökeninin daha aşağı bir yaratıktan geliyor oluşunun iddiası din dışı değildir tabii; ama bu iddiayı din dışı kılan şey, hiç kuşkusuz, insanın hala o aşağı yaratık olarak sunuluyor oluşudur. Zaten bu paradigma değil midir, tüm kitap boyunca ırkçılığa ve sömürgeciliğe methiyeler düzüp, bu uğursuz yapılanmalara haklılık zemini kazandıran?!.

Darwin, yeryüzünde yaşayan yaratıkların içinde en üstün olanın insan olduğunu iddia ediyor kuşkusuz; ama bu iddia, insanın vicdanını burkan "görünmez bir el" barındırıyor bünyesinde... (Bu "görünmez el"i aklınızın bir tarafında tutmalısınız; insanlık aleminin en iğrenç zulümlerinden olan emperyalizm, işte bu "görünmez el"den ilham almakta, onun itelemesiyle ivme kazanmaktadır. Bu konuyu "Sonuç-Üç"te irdeleyeceğiz.)

Marian Stamp Dawkins ne diyordu[333].

"Bu sorular herkesi olduğu kadar bilim insanlarını da meşgul etmektedir. Daha sonra göreceğimiz gibi bugün bazı tezler ortaya koysalar da biyologlar için bilinç hala başa çıkılması zor ve şaşırtıcı bir sorundur. Şaşırtıcıdır, çünkü onların, bilinen evrimsel bakış açısına tam uymamaktadır. Bu, bilim insanlarının kendilerini rahatsız hissetmelerine yol açar. Öyle ki bazen bilincin bilimsel bir konu olduğunu bile reddederek bunun, bilimsel olarak ele alınamayacağını ve dolayısıyla herhangi bir bilimsel teori için bir sorun oluşturmadığını söylerler. Ama gerçekte bir sorundur ve dahası biyolojinin kilometre taşlarından biri olan Darwin'in doğal seçilim teorisi açısından bir sorundur."

Evrimci Dawkins öylesine haklı ki, ünlü dostumuz Darwin, yukarda anılan eserinde bilinci anlatmaya çalışırken son derece başarısız kalmakta; bunun hüzünlendirici "bilinci" içinde ancak şu kısır açıklamayla yetinmektedir: "Gelip geçici bir hırs ya da üzüntü, sosyal içgüdülerine galip gelecek olursa, refleks gösterir ve önceki bir içtepinin şimdi etkisini kaybetmekte olan bu çeşit izlenimini, her zaman mevcut olan sosyal içgüdülerle karşılaştırır; sonunda bütün hoş olmayan içgüdülerin bıraktığı bir memnuniyetsizlik duygusu duyar ve ilerde bu şekilde hareket etmeye karar verir. İşte bu, bilinçtir."(sayfa 260)

333 Marian Stamp Dawkins / Hayvanların Sessiz Dünyası / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

Darwin'in yakın dostu ve yandaşı Thomas Henry Huxley, 1863'te şöyle diyordu[334]:

"İnsanlarla hayvanlar... arasındaki uçurum derinliğine hiç kimse benden daha çok inanmış değildir... çünkü olağanüstü düşünme ve konuşma yeteneği yalnızca onda vardır, ve o ... bu yeteneğinin üstünde, bir dağın doruğunda dikilir gibi, kendisine göre aşağıda kalmış soydaşlarının çok yukarısında durarak, gerçeğin tükenmez kaynağından derilen ışın demetini, yer yer, o görkemli benliğinden yansıtır."

Ne kadar edebi üstünlükle donatılırsa donatılsın, tüm bu şairane anlatımlar, insanı tatminsizlik uçurumuna düşmekten, hüzünlendirici bir huzursuzluğun pençesinde kısılıp kalmaktan kurtaramıyor; çünkü bu talihsiz anlatımların satır aralarında sözde yüceltilmeye çalışılan insanı aşağılayan bir "temelsizlik" mevcut!..

"Bilinç" sahibi bir yaratık olarak insan, nedenini tam olarak çıkaramasa da, insanı sözde yücelten tüm bu satırları içine sindirmekte zorlanıyor; psikolojisi, yolunda gitmeyen bir şeylerin varlığını fısıldıyor kulağına... Freud'un tanımlamalarıyla "süperego", "ego"nun işlevini ıskalamasından huzursuz, bilinçsiz bir hayvansal içgüdünün itelemesiyle "ego"ya diş gösterip durmakta!..

"Tanrının Nefesi ile ödüllendirildiği" veya yeryüzüne "halife kılındığı" için olsa gerek, insan, bu anlatımların satır aralarında, yaratılışına uymayan birtakım alçaltıcı ithamların gizliliğine dair kuşkular duymaktan kendini alamıyor...

Şifrelerin işaret ettiği üstün yaratık, tüm yaratılmışları kucaklayıp emanetine alan üstün ve ayrıcalıklı bir yaratık; o bir insan!..

Ama, biyolojik araştırmalardan gereken dersi çıkaramayan bilimadamlarının evriminin üstün yaratığı bu şerefe nail değil; çünkü o bir insan değil; o bir hayvan-insan!..

334 Modern İnsanın Kökeni / Roger Lewin / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

Hayvanlar aleminin en gelişmiş üyesi; ama ne kadar gelişmiş olursa olsun, görece ne kadar üstün olursa olsun, o alemin bir üyesi sonuçta!..

Ne diyordu Darwin: "Doğal ayıklanmanın merhametsiz kanununa tabi olması..."

En önemli niteliklerinden biri "Rahman ve Rahim" olan Yaratıcı'nın, kendisine halife kıldığı ve nefesinden üflediği yaratığına uyguladığı merhametsiz doğal ayıklanma kanunu, "merhametsiz"; öyle mi gerçekten Bay Darwin!?.

"Merhamet" kavramının Yaratıcısının, "halife" olarak sunduğu özel yaratığına uyguladığı merhametsizlik kanunu!..

"İnsan" gerçekten bu mu, Bay Darwin?!.

Bu bölüme kadar birbirine bire bir uyan şifreler ve kapılar, birden bire bu denli yabancılaşabilir, bu denli zır kutuplarda mevzilenebilir mi?!.

Görünen o ki, şifrelerin üstün yaratığı "insan" ile, evrimin üstün yaratığı "hayvan-insan" arasında gerçekten derin bir uçurum mevcut!..

Öylesine derin bir uçurum ki, bu üstün hayvana secde talimatı alsalar, meleklerin dahi isyan edebileceğini düşünmekten kendini alamıyor insan!..

Melekler bu üstün hayvana secde etmediler!..

Bilimin bu üstün hayvanı, içinde "Tanrı'nın Nefesi" ni taşımıyor!..

Darwin'in ilham perisi Adam Smith'in ve izleyicilerinin sadece kendi çıkarını düşünen ve bunu yüce bir ilke edinen, tüm soylu duygulardan bihaber bu üstün hayvanı, Allah'ın "halife" olarak atadığı, merhamet sahibi, şuurlu, fedakar; bir gün öleceğini ve kendisine nefesinden üfleyen Yaratıcısına hesap vereceğini bilen özel yaratık değil!..

O hayvanlar aleminin üstün bir üyesi; hepsi bu!..

Şifre aslında bu kapıyı açacak yeterlilikte; ama aralarında "görünmez bir el" mevcut ve bu "görünmez el", iki unsur arasın-

da boyut farkı oluşturacak kadar kesif bir vicdansızlık sergilemekte alabildiğine kararlı...

Bilim, Kuran'dan oluşturduğum bu şifreyi, umutsuzca bakıp durduğu aynadan gördüğü gibi okumakta kararlı anlaşılan; bir gün aynayı kırıp, elindeki nesneye doğrudan baktığında yaşayacağı derin mahcubiyeti görür gibiyim...

Bu şifre bu kapıyı açar açmasına; ama "Gerçek şu ki Allah, bir toplumun maruz kaldığı şeyleri, onlar, iç dünyalarındakini değiştirmedikçe, değiştirmiyor"...[335]

Şu ana kadar şifrelere tam bir uyum gösteren evrim, birden bire körleşiyor; çünkü bu şifreyi bu kapıya uygulamak için kafadaki gözler değil, göğüslerin içindeki gönüller gerekiyor!..

Ama heyhat!..

Şu bir gerçek ki, kafadaki gözler kör olmuyor; ama göğüslerin içindeki gönüller körleşiyor!..[336]

Gönül gözü körlüğünün somut belirişi, özel yaratılmışlık ayrıcalığını hoyratça budayan "bilinçsiz" bilim bahçıvanının "rastgele" makas darbeleri, "rastlantısal" doğa düzenlemesi olabilir mi?!.

Darwin, Adam Smith ve benzerlerinin telaffuz etmekten dahi kaçındıkları o yüce haslet, merhamet, doğal seçilim tarafından şekillendirilen "rastlantısal" mutasyonların refakatindeki içgüdülerden mi mürekkep?!.

Ne dersiniz?..

Her şey bir rastlantıdan mı ibaret?!.

335 Rad, 11
336 Hac, 46

ÇÖZÜM - SEKİZ
EVRİM VE "KODLANMIŞ KOMUTLAR SİLSİLESİ"



"Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündeki insanların hepsi toptan iman ederdi; hal böyle iken, mümin olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın!.."
(Yunus, 99)

"Çözüm - Yedi"de garip bir şeye tanık olmuştuk. Şifre ve bilim aynı şeyi söylüyor gibiydi; ama mesele irdelendiğinde, sonuçta tam tersi bir yargı ortaya çıkıyordu: Şifre, "üstün yaratık" derken insanı ne denliş yüceltip kutsuyorsa; evrim teorisi de görünüşte aynı şeyi söylerken, insanı o denli alçaltıyor, hayvanlar alemine ait bir türe indirgiyordu...

Bu bölümde de benzer bir olgu ile karşılaşacağız.

Şifre, yani "Kodlanmış Komutlar Silsilesi" muhteşem bir tasarımdan söz ederek bunu Kainatın Efendisi'ne özgüleyip, yine her şeyi yüceltip kutsarken; bilim, "Kodlanmış Komutlar" gibi harikulade bir nitelemede bulunup, her şeyi kör bir rastlantılar manzumesine bağlayacak...

Peki; neden böyle yapacak?..

Bilimadamlarının bunu neden yaptıklarını araştıracağız şimdi:

Sağ üst köşedeki ayeti bir kez daha okumanızı öneriyorum; ama özellikle ayetin başlangıcındaki muhteşem bildirim üzerinde biraz düşünmenizi...

Yaratıcı, insanların tümünün birden iman etmesini istemiyor!..

Kulağa garip geliyor, değil mi?!.

Ama ne yaparsınız ki, durum aynen böyle!..

Bu, "özgür irade" ile, yani insanın "seçim serbestisi" ile ilgili bir mesele; ve insanı diğer yaratılmışlardan ayıran en önemli özellik...

Ama şüphesiz, bu da rastgele bir tercih sorunu değil; bu da "Kodlanmış Komutlar Silsilesi"ne dahil bir tasarım ve sonuçları diyalektiğin yasasında tezahür ediyor!..

Tarih bize gösteriyor ki, "muhalefet" noksanlığı, "iktidarı" atalete itiyor; onu, sonuçları vahim bir rehavete sürükleyip, verimliliğini buduyor... Bu yasa, bilimde de aynen bu şekilde tezahür ediyor... Tez, senteze ulaşmak için antitezine muhtaç...

"Kodlanmış Komutlar" gibi harikulade bir nitelemeyi insanlığa armağan eden bilgin, bakın neler yazıyor:

"Şimdi bir düşünün, Yumurtanın içindeki moleküller üzerinde, kimyasal süreçlerin hızını düzenleyen maddelerin üretimini başlatıp durduran binlerce komutun yazılı olduğu iddiasından daha inanılmaz bir şey olabilir mi? Önceden oluşmuş parçalar fikri çok daha akla yakın geliyor. Kodlanmış komutlar görüşünü destekleyen tek şey ise, var olduklarının görülmesidir."[337]

Bu satırların yazarı, Carl Sagan ve Isaac Asimow ile birlikte Amerika'nın en çok okunan bilim yazarlarından biri; Harvard Üniversitesi'nde jeoloji ve zooloji profesörü ve bildiğim kadarıyla, benim ruhumdaki "Amerikalı" imgesiyle çatışan bir tip, yani dürüst biri...

Ama gelin görün ki, kodlanmış komutları gördüğü halde, bu muhteşem tasarıma bu muhteşem nitelemede bulunduğu halde, bu komutların kodlandığına inanmıyor; üstelik bu Amerikalı, yeryüzünde biyolojik evrimi tüm ayrıntılarıyla araştırmış ender bilimadamlarından biri... (Doğrusu, Kuran'ı

337 Stephen Jay Gould/Darwin ve Sonrası/Doğa Tarihi Üzerine Düşünceler/TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

görüp görmediğini merak etmekten kendini alamıyor insan; okusaydı ne olurdu acaba?..)

Yani her şeyi biliyor, görüyor; her şey gözlerinin önünde beyninin içinde cereyan ediyor; ama heyhat!..

Yoksa, "ne mutlu" mu?

"Anglikan Başdiyakozu Paley, 1802'de, canlıların kendilerine uygun görülen rollere nasıl incelikle uyum sağladığını göstererek Tanrı'yı yüceltmeye koyuldu. Omurgalıların gözlerinin mekanik kusursuzluğu, Tanrı'nın inayeti hakkında coşkulu bir söylev esinlemişti; bazı böceklerin gizemli bir şekilde dışkı parçalarına benzemesi de hayranlığını kazanmıştı, çünkü Tanrı, büyük ve küçük bütün yaratıklarını korurdu. Evrim kuramı sonunda, başdiyakozun sözünü ettiği büyük tasarımın gizemini çözdü, ama onun doğal teoloji düşünceleri yaşamayı sürdürüyor.

"Modern evrimciler aynı oyunlardan ve oyunculardan söz ediyor; yalnızca kurallar değişti. Şimdi, aynı hayret ve hayranlıkla, ince tasarımın mimarının doğal seçilim olduğunun söylendiğini duyuyoruz. Darwin'in düşünsel bir ardılı olarak bu rolden kuşku duymuyorum. Ama benim doğal seçilimin gücüne duyduğum güven, (Darwin'in sözleriyle) 'son derece kusursuz ve karmaşık organlar' temeline dayanmaz. Hatta Darwin, ince tasarımı, kuramı için bir sorun olarak görmüştür: "Odağı farklı uzaklıklara ayarlamaya, farklı ışık miktarlarını içeri almaya, küresel ve kromatik sapmaları düzeltmeye yarayan taklit edilemez düzeneğiyle, bir gözün doğal seçilimle oluşturulabileceğini düşünmenin son derece saçma göründüğünü itiraf etmeliyim."[338]

Bu satırları yazabilecek kadar dürüst bir bilimadamının nasıl bu ruhsal açlığın pençesinde kıvranıyor olabileceğini düşünebiliyor musunuz?.. Bakın, her türlü kutsalın reddi temeline

[338] Aynı eser

bina ettiği gerçekten muhteşem entelektüel birikimini sergilerken, Tanrısızlıktan duyduğu kahredici acıyı satır aralarında nasıl da farkına varmadan itiraf ediyor (yoksa farkında mı?):

"Darwin, değişikliklerin uygunluğa doğru önceden yönlenmediğini öne sürerken haklıydı. Evrim, şans ve gerekliliğin bir bileşimidir - değişiklik düzeyinde şans, seçilim işleyişinde gereklilik.

"Kısacası, Darwin'in basit görünen kuramı bazı inceliklerden ve ek koşullardan yoksun değildir. Yine de, bence kuramın kabul görmesinin önündeki engel bilimsel bir zorlukla değil, Darwin'in iletisinin felsefi içeriğiyle -henüz terk etmeye hazır olmadığımız bir dizi kökleşmiş Batı düşüncesine meydan okumasıyla - ilgilidir. Birincisi, Darwin evrimin amacı olmadığını ileri sürmüştür. Bireyler genlerinin gelecek kuşaklarda temsil edilmesi için mücadele ederler o kadar. Dünya bir ahenk ve düzen sergiliyorsa, bu yalnızca bireylerin kendi çıkarlarını gözetmelerinin rastlantısal bir sonucudur - Adam Smith'in ekonomisinin doğaya uyarlanmış biçimi. İkincisi, Darwin evrimin belirli bir yönü olmadığını savunmuştur; evrim mutlaka daha yüce varlıklara doğru ilerlemez. Organizmalar yerel çevrelerine daha iyi uyum sağlar o kadar. Bir asalağın 'soysuzluğu' bir ceylanın sekişi kadar kusursuzdur. Üçüncüsü, Darwin doğa açıklamasına tutarlı bir maddecilik felsefesi uygulamıştır. Madde tüm varoluşun zeminidir; akıl, ruh ve hatta Tanrı, sinirsel karmaşıklığın muhteşem sonuçlarına verilen adlardan başka şeyler değildir. (...) Hatta gerçek Darwinci ruhun, Batılı kendini beğenmişliğin gözde bir kanısı olan, önceden belirlenmiş bir sürecin en yüce ürünü olarak yeryüzüne ve yaşama hakim olmak için yaratıldığımız kanısını çürüterek, tükenmiş dünyamız için bir kurtuluş umudu olabileceğine inanıyorum."[339]

[339] Aynı eser

Batılı dürüst bilimadamlarının bu imdat çığlıkları beni nasıl hüzünlendiriyor bilemezsiniz; ama daha hüzünlendirici olanı, İslam dünyasının bu çığlıklara kulak kapamaktaki dirençliliği... Bu satırların yazıldığı gün, gazetelerde çıkan haberlere göre, zalim diktatörlerce yönetilen İslam ülkelerinin birinde, "kadını incitmeden dövmenin suç olmadığı"na dair bir mahkeme kararı yayınlandı; incitmeden dövmenin tarifi de... Dövülen kadının kemikleri kırılmadığı sürece "incitme" vücut bulmuyormuş!..

Bu tip mahkeme kararları çıkartabilen İslam düşmanı bir Müslüman(!) dünyada, İslam'a imdat çığlığı atan ruhlarla sağlıklı temaslar kurup, bu zavallıları kapatıldıkları zulüm mahzenlerinden kurtarmak mümkün mü?!.

Evrim yasasını insana ulaşana dek başarıyla çözebilen bu ve benzeri bilimadamlarının, "insan" hususundaki samimi duyarlılıklarına rağmen bir şeyleri ıskalamaları ne acı değil mi? Stephen Jay Gould, bir başka kitapta zencileri ve kadınları şöyle korumak zorunda kalıyor:

"Bolk şöyle diyordu: 'En gecikmiş ırk olmakla, beyaz ırkın gelişmeye en elverişli ırk olduğu anlaşılıyor.' Kendini "liberal" bir kişi olarak gören Bolk siyahları kalıcı bir yeteneksizlik düzeyine indirgemekten kaçındı. Evrimin onlara gelecekte iyi davranacağını umuyordu. 'Zenciler cenin gelişimi açısından beyaz erkeğin halen erişmiş bulunduğu son aşamayı geçmektedirler. Öyleyse, gerileme zencilerde de sürerse, şimdi geçici olan bu evre, bir ırk için son evre de olabilir.' Bolk'un savı iki nedenden dolayı sahtekarlık sınırındaydı."[340]

"İnsan" denen mucizeyi, hayvanlar alemine indirgediğinizde, "liberal" birtakım insanların diğer ırkları, ama bunun yanısıra kendi ırkının kadınlarını aşağılamasını tabiiki engelleye-

[340] Galileo'nun Buyruğu / Edmund Blair Bolles / Bilim Yazılarından Bir Derleme / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

mezsiniz!.. Sömürgeciliği, emperyalizmi ve bu uğursuz yapılanmalara ahlaki teorik temeller sağlayan liberalizm ile kapitalizmi de...

Düşünce düzeylerine, beyinsel yeteneklerine ve gerçeği arayış çabalarına gerçekten saygı duyduğum evrimci bilimadamlarının -Darwin dahil- istisnasız tümü, kuramlarını dinin reddi temeline bina ediyorlar; aynen Tanrı inancını evrimin reddi temeline bina eden din adamları gibi...

Ne hazin değil mi?!.

Birinciler, bu muhteşem tasarımın amacı olmadığını, her şeyin rastlantılar sonucu geliştiğini iddia ederlerken, bana göre yalnızca dini reddediyorlar; bizim dışımızda bir Kudret olması gerektiği gerçeğini değil. Çünkü her türlü biyolojik benzerliğe rağmen insanın nasıl olup da bilinç kazandığını ve diğer canlı türlerinden ne korkunç bir uçurumla ayrıldığını açıklamaktan aciz kalıp, belki de haklı olarak bilimin kalıpları dışına çıkmayı göze alamıyorlar...

İkinciler ise, evrimi reddedip, "materyalizm" batağından uzak kalacaklarını sanıyorlar umutsuzca; ama yaptıkları şeyin "Allah'ın yol ve yasası"nın inkarı olup olmadığı umurlarında bile değil; çünkü insan denen mucizenin onlar da farkında değiller!..

Her iki bahtsız grubun ortak hatası işte bu!..

Biri her şeyi kör rastlantılara bağlarken, diğeri her şeyi kör ve kısır bir "kader" kalıpları içine hapsediyor ve her ikisi de insan gerçeğini ıskalamaktan kurtulamıyor!..

İnsanlık alemini bugünkü ekonomik refah ve ruhsal bataklık çizgisine getiren bilim, inançsızlığın; diğeri ise kör inancının kurbanı olarak, yitip gitmekte olan, her geçen gün daha da pörsüyüp tefessüh eden "Yaratılış Gerçeği" karşısında elleri kolları bağlı oturmaktan başka bir şey yapamamanın ızdırabını yaşıyor!..

Tez ve antitez zayıf olunca, sentez de bir türlü sağlıklı olarak gelişemiyor...

Peki; tez ve antitez neden bu denli kısır?..

Bunun nedeni kör bir taassup; "göstergeler"i okuyabilenlere derin bir hayal kırıklığı eşliğinde öfke dolu çığlıklar attıran kör bir taassup!..

Bilimin taassubu ve dinin taassubu!.. (Kuran, tüm Kitap boyunca bu din ile amansız bir mücadele içinde; inananları bu dine karşı mücadeleye çağırıyor...)

Bilimadamlarının bu inadını, modern bilimin doğduğu Batı'da, kilise hegomonyasına ve engizisyon zulmüne karşı bir refleks olarak kabul edip, anlamaya çalışıyorum. Aynı şeylere ülkemizde de şahit olmaktan da nefret ediyorum. Kağıttan şatoları birtakım hurafelere bağlı çevrelerin, bu şatolarını yıkmakla tehdit eden bilimi karalama çabaları ne yazık ki bugüne kadar hep muzaffer kaldı. Kuşkusuz bunda bilimadamlarının dini dışlayan "Batı özentisi" tavırlarının da rolü var; ama görünen o ki, bu kan davası ortamında, bilim ile din ayrı yollarda yürümeye devam edecek...

Din adına yola çıktıklarını söyleyenlerin inadını, özellikle "her şeyin belirli bir plan dahilinde, Kozmik boyutta tasarlandığını ve her türlü komutun ta baştan kodlandığını" açık seçik yazan; bunun yanısıra, ilk 6 şifreden de kolaylıkla anlaşılacağı gibi, insan dahil her türlü canlının kendinden aşağı, daha ilkel bir türden türediğini, canlı her şeyin bir "ilk öz"den, bir "ortak ata"dan geldiğini adeta insanın gözüne sokarcasına "göstergeleştiren" bir kılavuza sahip İslam dünyasının bu kör inadını anlamaya dahi çalışmadan, hemen reddediyorum!..

Bunu anlamaya dahi çalışmıyorum, zira İslam dünyasının içinde boğulmak üzere olduğu cehalet batağında debelenmeye dahi gerek duymadan sonsuzluğu reddedişini; bu bataklıkta nadiren de olsa açan birtakım çiçeklerin, "doğal seçilim" nedeniyle nasıl kahredici bir suskunluk içinde mücadeleden kaçışı seçtiklerini, pek uzun zamandır ve pek yakın zamandır edindiğim tecrübelerimle gayet yakından biliyorum!..

Kuran, her türlü komutun ta baştan kodlandığını şüpheye yer bırakmayacak ölçüde bir netlikle bildiriyor; bilim de...

Ama heyhat!..

Aynı şeyi tekrar yaşıyoruz ve bu muhteşem şifrenin bu muhteşem kapıyı açmadığını; çünkü her ikisinin de ayrı zulüm mahzenlerinde tutsak bulunduğunu görüyoruz...

Şifre ve kapı değişik zulüm mahzenlerinde tutsak; çünkü bu kahrolası mahzenleri inşa edenler, "insan" hususunda çelişir görünseler de, aslında insanın hiç de kutsal olmadığı ortak paydasında buluşuveriyorlar!..

Meleklerin insana ne zaman secde ettikleri hususunda zerre kadar "inançları" yok!..

Ve "insan"a nasıl müdahale edildiği, bu müdahale ile insanın nasıl "O"na benzediği; nasıl biraz "O" olduğu hususunda da!..

Böylece, sonuncu ve en önemli çözümümüze gelmiş bulunuyoruz...

Sayfayı çevirmeden önce, buraya kadar okuduklarınız üzerinde biraz düşünmeniz tavsiye ediliyor, çünkü size hep Kuran'ı anlattım; tavsiye eden ben değilim, bunu bilmenizde de fayda var!..[341]

Hadi "beyninizi" biraz çalıştırın bakalım; nöronlarınızın arasında uçuşup duran elektromanyetik dürtüler, bir sonraki bölüm için size biraz "beyin cimnastiği" yaptırsın!..

Unutmayın; milyonlarca biyolojik tür arasında "şuur sahibi" tek tür sizsiniz!..

Bunu o eşsiz, emsalsiz, benzersiz beyniniz yapıyor; o harikulade kompüter!..

Hadi biraz "Nefes"lenin!:.

[341] Kamer, 17, 22, 32, 40

ÇÖZÜM - DOKUZ
EVRİM VE "YARATILIŞA MÜDAHALE" (1)



"Söyleyin bakalım; o Kuran Allah katından ise, siz de onun üstünü örttüyseniz, o dönüşü olmayan kopukluğa düşenden daha sapık kim vardır!.."

(Fussilet, 52)

Bu bölümün şifresinde, Allah'ın bir canlının içine Kendi Nefesinden üflemesiyle o canlının bilinç kazandığını görmüş ve bunun o canlının beynine yapılan bir müdahale sonucunda mümkün olabileceğini ileri sürmüştük. Böyle yapmıştık; çünkü Allah'ın yarattıklarının tümünün aynı şifre kitabına göre yaratıldığını, her yönden birbirine benzediğini; sadece "bilinç" nedeniyle aralarında derin ve kapanamaz bir uçurum olduğunu görmüştük...

Bu Muhteşem Nefes sonucunda meleklerin bu canlı önünde saygıyla eğildiklerini ve bu canlının halife ve emanetçi kılınarak, o üstün beyniyle artık rahatça anlayabileceği Mesaj'a muhatap olduğunu tespit etmiştik...

Bilimin bu şekilde düşünmediğini anlamak için kahin olmaya gerek yok!.. Çözüm Yedi ve Sekiz'de gördüğümüz gibi, bu "üstün hayvan"(!), kör rastlantılar sonucunda bilinç kazanıp bugünkü seviyesine gelmişti...

Buna rağmen, bilimin insan beyni hakkında düşündüklerini bilmek zorundayız; ne diyor bilim bu konuda?!.

Midemiz, böbreklerimiz, adalelerimiz ve dışkılama sistemimiz hayvanlarla benzer özellikler gösteriyor; tüm biyolojik sistem üç aşağı beş yukarı aynı şekilde çalışıyor; peki ya beynimiz?!.

O da milyarlarca yıllık bir süreçte doğal seçilim tarafından ağır ağır mı şekillendirildi; yoksa arada bir yerde, bir "patlama" mı oldu?..

Bu bölümde, saygı duyduğum evrimci bilimadamlarından bazılarına değineceğim yine; ama öyle saygın bilimciler ki bunlar, söyledikleri şeyler kişisel tercihlerini, politik ya da ideolojik görüşlerini değil; katıksız bilimsel gerçekleri yansıtacak, dürüst bilim dünyasının ortak kanısını ortaya koyacak...

Entellektüel birikimine ve bilimsel dürüstlüğüne hayran olmamak elde değil; ama Stephen Jay Gould'un gerçekten nasıl şaşkına döndüğüne bakın; "beynimizin, vücudumuzun talepleriyle uygun olmayan büyüklükte" olduğunu görüyor ama bunun nasıl olduğunu izah dahi edemiyor. (Kuşkusuz izah edemez; çünkü bu taktirde bilimin sınırları dışına çıkması gerekir; bir bilimadamı bilimin sınırlarının dışına çıkamayacağına göre!..)[342].

"İnsanları ve şempanzeleri tam olarak birbirinden ayıran hiçbir özellik ya da yetenek bulunmadığını kabul etsek bile, en azından aramızdaki genetik farklılıkların epey büyük olduğunu söyleyebiliriz. Ne de olsa, iki türün görünüşü çok farklıdır ve doğal koşullar altında çok farklı davranırlar. Ancak yakın zaman önce, Mary-Claire King ve A.C. Wilson, iki tür arasındaki genetik farklılıkların bir dökümünü yayınladılar. Sonuçlar, sanırım çoğumuzun hala yaşattığı eski bir önyargı için oldukça sarsıcı nitelikte. Günümüzün bütün biyokimyasal tekniklerinden yararlanarak ve olabildiğince fazla proteini inceleyerek elde ettikleri sonuca göre, genel genetik farklılığın olağanüstü derecede küçük olduğu görülüyor. (...)

"Güzel bir paradoks: Aramızdaki farkların yalnızca bir derece meselesi olduğunu kuvvetle savunuyorum, ama yine de çok

342 Stephen Jay Gould / Darwin ve Sonrası / Doğa Tarihi Üzerine Düşünceler / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

farklı hayvanlarız. Eğer genetik uzaklık bu kadar küçükse, biçim ve davranıştaki bunca ayrılığa neden olan şey nedir? (...)

"Ortalama bir insan beyninin ağırlığı 1300 gram dolayındadır; kafamız, bu kadar büyük bir beyni alabilmek için, diğer hiçbir büyük memelinin kafasına benzemeyen, şişkin ve yuvarlar, balona benzer bir şekil almıştır. (...)

"Bu ölçüte göre, bekleneceği gibi, şu ana kadar yaşamış en iri beyinli memelileriz. Başka hiçbir tür, memelilerin ortalama beyin büyüklüğünü bizim kadar aşmamıştır. (...)

"Varacağım sonuç sıra dışı değil, üstelik havasını indirmekle iyi edeceğimiz şişkin egomuzu da teşvik ediyor. Ne var ki beynimiz, büyüyen vücudumuzun talepleriyle ilişkili olmayan bir şekilde, gerçek bir büyüklük sergilemiştir."

Gould ve diğer evrimci bilimadamlarına sorulması gereken soru şudur: Vücudumuzun talepleri ile ilişkili olmayacak şekilde büyüyen beynimiz neden "doğal seçilim"in bir ürünü olsun?!. Doğal seçilim mekanizmasının büyük beyin hayranı olmadığını hepimiz biliyoruz: Doğal şartlara çok başarılı bir biçimde uyum göstermiş milyonlarca tür canlı mevcut; ama bunların beyinleri büyük değil... Biliyoruz ki, yeryüzündeki bütün organizmalar içinde, vücut ağırlığına göre en büyük beyne sahip olan organizma "Homo Sapiens", yani "biz"iz; neden?!. Milyonlarca türde bu ayrıntıya dikkat etmeyen doğal seçilim, neden sıra bize geldiğinde "kodlanmış komutunu değiştirme" gereğini hissetsin?!. (Balina ve fil gibi birçok hayvanın beyni bizden büyük, ama "esas" olan salt beyin büyüklüğü değil; beyin / vücut oranı... "Büyük" tanımlamasına bu anlamı yüklemelisiniz.)

Sevgili Gould, "Eğer genetik uzaklık bu kadar küçükse, biçim ve davranıştaki bunca ayrılığa neden olan şey nedir?" diye soruyor.

Gould'u biraz "düşünmeye" davet ediyorum... (Aslında, mükemmel bir biçimde düşündüğüne eminim ve insanlık adı-

na kendisine müteşekkirim; zaten düşünmese bu satırları yazamazdı!..)

Oxford Somerville College'de öğretim üyeliği yapan Marian Stamp Dawking, hayvanlar dünyasını inceleyen bir bilimci; Oxford Üniversitesi'nde hayvan davranışları konusunda dersler veriyor... Kitabından anlaşıldığına göre, evrime inanan bir bilimci ve bunun doğal sonucu olarak Darwinci tabii... Tüm kitap boyunca "bilinç" denen olguyu araştırıyor; ama şu tespitleri itiraftan da kaçınamıyor[343]:

"Biyolojide hala cevap bekleyen sorulardan en derinlikli ve gizemli olanı bilinç konusudur. Böyle bir içsel yaşama niçin sahibiz? Bu olgu neden ve nasıl gelişti? (...)

"Doğal seçilim bilinçli canlıları bilinçsizlerden neden daha çok kayırsın?

"Eğer herhangi bir şeyi ne kadar iyi yaptıkları değerlendirildiğinde, bilinçli ve bilinçsiz hayvanlar arasında bir fark yoksa o zaman bilinç doğal seçilim yoluyla evrilmiş olamaz."

Hayvanların birçok şeyi mükemmel yaptıklarını biliyoruz: Arının peteği, örümceğin ağı, kelebeğin kozası, köstebeğin o inanılmaz tünel mühendisliği...

Peki; bu hayvanların bu yaptıkları konusunda oturup uzun boylu düşündüklerini, bir plan yapıp o plan dahilinde çalıştıklarını iddia edebilir misiniz?.. Neden önce bir taslak çizip üzerinde fikir alışverişi yapmıyorlar?..

Yani bu hayvanlar, bu yaptıklarını bilinçsizce yapıyorlar; bu, içgüdüsel bir davranış ve atalarından miras olarak aldıkları genetik bilgileri kullanarak bu tür mükemmelliklere ulaşabiliyorlar... (Çünkü Yaratıcı'ları Mükemmel.)

343 Marian Stamp Dawking / Hayvanların Sessiz Dünyası / Hayvanlarda Bilincin Varlığı Üzerine Bir Araştırma / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

Ama bu hayvanlar, doğal seçilim tarafından milyonlarca yıldır kayırılan canlılar; henüz insanın ortada olmadığı milyonlarca yıl öncesinden bugüne, türlerini başarıyla sürdürmüşler...

Aynı şeyi diğer bazı hayvanlar ve özellikle bitkiler için söylemek çok daha kolay: Bu canlılar bilinçsiz; ama akıl almaz ölçüde başarılılar...

Hiç kimse, Darwinci doğal seçilimcilik açısından, "bilinç"in gerekliliğini savunamaz; hatta doğru olan belki bunun tam tersidir, çünkü son derece başarılı milyonlarca tür, tam anlamıyla bilinçsizce bir yaşam sürmektedir. ("Bilinç"i doğru tanımlamalıyız: O canlı "kendinin farkında" mı?.. En azından, "Ben bir canlıyım; doğdum, yaşlanıyorum ve bir gün öleceğim." diye düşünebiliyor mu?.. "Yaratıcı"yı düşünüp düşünemediğini sormuyorum bile; çünkü bilim bunu kabul etmeyecektir tabii; ve ben, en azından bu konuda, bilim'e saygılı davranmak gerektiğini düşünüyorum.)

O halde ortaya çıkan sonuç, "bilinç"in doğal seçilimin bir ürünü olmadığıdır...

Ancak bu yetmez; "bilinç"in neyin ürünü olmadığını söylemek, neyin ürünü olduğunu söylemekten daha kolaydır; ama "bilinçli" bir canlının kolay cevaplar yerine doğru cevaplar üzerinde "kafa" yorması da bizatihi "bilinç"in bir talebidir!..

Ateşi kullanmak, yazıyı icat etmek veya konuşarak bilgi verip almak, milyonlarca başarılı tür arasında neden sadece insana özgü bir davranış olsun?..

Azılı(!) bir hayvansever olarak rahatça iddia edebilirim ki, hiç kimse, hayvanların da birtakım duygu ve düşünceleri olduğuna, en azından bu nedenle onlara iyi davranılması gerektiğine benim kadar inanamaz!.. On yıl, "canım kızım" diye gösyaşlarım eşliğinde sarılıp kucakladığım, yüzünü gözünü öptüğüm Venüs'ümle (köpek) yaşadım; sekiz yıldır da "aslan oğlum" diye sarıp sarmaladığım, yüzünü gözünü öptüğüm E-5'im-

le (kedi) yaşıyorum; ama sap bir tarafa, saman bir tarafa!.. (Hayvanlara veya bitkilere iyi davranmak için neden aramak gerekmez; onlar bizim için birer "emanet"tir ve emanete hıyanet, en hafif deyimiyle alçaklıktır.)

Modern insanın kökenini arayan Roger Lewin, bu konuda matematiksel veriler ortaya koyuyor; ama kendi koyduğu verileri değerlendirirken bile "bilimsellik" tutuculuğunda boğulup kalıyor. (Lütfen mazur görün, ama tekrar etmek zorudayım: Bilim, bu bilimsel tutuculuğunda haklıdır; aksi taktirde tez ve antitez oluşmaz, dolayısıyla sentez de!..) Lewin, beynin gelişimini bakın nasıl değerlendiriyor[344].

"İnsan soyunun ilk temsilcileri Australopithecus'lar aşağı yukarı 450 cc'lik bir beyin büyüklüğüne sahiptiler. Homo cinsinin ilk ortaya çıkışı ile birlikte beyin hacmi de büyümeye başladı. Homo habilis'te beyin büyüklüğü 600-800 cc arasındaydı. (Yaklaşık 2 milyon yıl önce) Onun soyundan geldiği sanılan Homo erectus'ta ise bu ölçümler 850-1100 sınırları içindeydi. (1.7 Milyon - 250 bin yıl önce) Modern Homo Sapiens'lerin ortalama beyin hacmi ise 1350 cc kadardır."

Sevgili dostumuz, insan soyunun ilk temsilcilerinden bugüne, beyinde %300 gibi inanılmaz bir büyümeyi tespit edebiliyor; ama sonuç yine hüsran!..

Milyonlarca biyolojik tür arasında, vücut hacmi pek az artarken, beyni böylesine akıl almaz ölçülerde büyüyen bir başka tür yok!.. Milyonlarca biyolojik tür; ama "istisnai kodlanış" sadece tek bir türe, üstelik o türün özellikle de beynine özgü!..

Neden beyin!?.

Bunu doğal seçilimin yapmadığını biliyoruz artık, ama soru yine de değişmiyor: Neden beyin?!.

344 Roger Lewin / Modern İnsanın Kökeni / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

Boyum %20 artıyor, böbreğim %20 irileşiyor, akciğerlerim %20 gelişiyor, hatta bu arada dişlerim, kulaklarım, kemik dokum hacim kaybediyor; ama beynim %300 büyüyor!..

Bu matematik tespitte bulunan Lewin, "bilinç" konusunda bakın nasıl "zorunlu" bir kısırlık içinde sıkışıp kalıyor:

"Tıpkı dilin beyinde daha iyi modeller oluşturmak için geliştirilmiş bir araç olarak görülebilmesi gibi, bilincin de aynı amaç doğrultusunda evrimleştiği söylenebilir. Özel olarak bilinç, karmaşık bir toplumsal çevrenin anlaşılmasını kolaylaştırmak amacıyla gelişmiş olabilir. Yeryüzündeki çoğu organizmalar besin sağlamak, düşmanlarından korunmak, eş bulmak gibi oldukça sınırlı ve sürekli biçimde yinelenen türden günlük sorunlarla karşı karşıyadırlar. Ne var ki primatlar, özellikle de büyük primatlar söz konusu olunca, yaşam daha da karmaşıklaşır. Bunların hayli gelişmiş düzeydeki toplumsallığı, çoğu organizmaların yaşamlarındakilerle kıyaslanamayacak türden belirsizlik ve kestirilemezlik unsurlarının doğmasına yol açar. Başka bireylerle dayanışmalar kurmak ya da dayanışmaları bozmak, başkalarının davranışlarını yönlendirmek, yönlendirilmeden kaçınmak için başkalarının davranışlarını yönlendirmek gibi, büyük primatların yaşamındaki yoğun toplumsal ilişkiler, zihinsel yeteneklere olan gereksinimi olabildiğince arttırır."

Bir an için, bunun böyle olduğunu kabul ettiğimizi varsayalım; ama o aynı kahredici soru ortalıkta gezinip duruyor: Beyin neden büyüyor?..

"Bilinç veya zihin geliştikçe, bu da giderek beynin büyümesini beraberinde getiriyor." gibi neden-sonuç ilişkisini ters yüz eden bir cevapla geçiştiremezsiniz meseleyi; zira bu durumda sorulacak soru, "o halde, tüm primatlar özellikle de yüksek primatlar arasında neden sadece insan beyni büyüyor?" olacaktır; ve bunun doyurucu bir cevabı asla verilemez!..

Yüksek primatlar arasındaki karışık sosyal ilişkiler beynin büyümesini kaçınılmaz kılsaydı, bizim dışımızdaki primatlarda da en azından göreceli olarak bu sonuca rastlanması kaçınılmaz olurdu; ama durum hiç de böyle değil!.. Ayrıca bu tip iddiaların, bizi, daha yoğun sosyal ilişkiler içindeki "beyaz adam"ın daha zeki olduğu sonucuna, dolayısıyla 19. ve 20. yüzyıldaki o kahrolası ırkçılığa ve emperyalizmin-sömürgeciliğin haklılığına götürmesinin kaçınılmaz olduğunu da unutmamalıyız.

Tanıdığım en büyük bilim yazarlarından biri olan Carl Sagan'ın, insan zekasının evrimi üzerine düşüncelerini topladığı kitabını mutlaka okumalısınız; çok ilginç bulacaksınız... Ama sevgili Sagan, kitabın hemen başlarında, "Beyin hakkında ileri süreceğim ana ilke, onun çalışmasının (buna bazan zihin de deriz) anatomi ve fizyolojisinin sonucundan başka bir şey olmadığıdır." diye şerh düşmekten kendini alamıyor...

Ve, o aynı soru karşımıza tekrar çıkıyor: O anatomi ve fizyoloji, biyolojik olarak birbirinin tıpa tıp aynı olan milyonlarca tür içinde neden sadece insana özgü üstad?..

Şimdi, bu büyük Usta'nın kitabında şöyle bir dolaşalım[345].

"Beynin parmaklara -özellikle başparmağa- ağıza ve konuşma organlarına ayrılan çok büyük bir bölümü, fizyolojik yapımız ve davranışlarımızla hayvanlardan ayrılmış olduğumuzu kesin olarak belirtmektedir. (...)

"Primatların (Lemurlar, maymunlar ve insan) beyinleri, aynı vücut ağırlığına sahip, primat olmayanlarlarla kıyaslandığında 2 ila 20 kat daha ağırdır. (...)

"Yeryüzündeki bütün organizmalarda, vücut ağırlığına göre en büyük beyne sahip olan hayvan "Homo Sapiens" adlı yaratıktır. (Yani, insan... Y.Y.) (...)

[345] Carl Sagan/Cennetin Ejderleri/e yayınları, 1986

"Hominid (insan türü) kafatası hacminin gösterişli bir artış geçirdiği aynı dönemde, insan anatomisinde de dikkati çeken bir başka değişiklik yer almaktaydı. İnsan havsalasındaki (kalça kemikleri arasındaki boşluk) büyük ölçüde bir yeniden şekillenme sözkonusuydu. Bunun, son zamanlarda büyük beyinlerle doğmakta olan bebeklerin yaşamalarına izin verecek bir adaptasyon olması çok olasıydı. Bugün, kadınların doğru yürüme yeteneklerine ciddi bir zarar vermeksizin, doğum kanalı bölgesindeki havsala çemberinin daha fazla ve önemli bir genişleme göstermesi olanaksızdır. Bu iki evrimsel olayın birbirine paralel olarak ortaya çıkışı, doğal ayıklanmanın ne kadar güzel çalıştığını gösterir. (...)

"Amerikalı anatomici C. Judson Herrick, neokorteksin evrimini şöyle anlatıyor: 'Irklar tarihinin genç bir evresinde patlamaya benzer gelişmesi, karşılaştırmalı anatomi açısından evrimsel şekil değiştirmenin en önemli olaylarından biridir.' (...) (Neokorteks, insan beyninin en dış tabakasıdır; tipik insan davranışlarından sorumludur. Y.Y.)

"Bildiğim kadarıyla doğurma, Dünya üzerindeki milyonlarca türden yalnızca birine genellikle acı çektirir; insana... Bunun, beyin hacmindeki son ve sürekli artışın bir sonucu olması gerekir. Doğum acı vermektedir; çünkü insan kafatasının evrimi dikkat çekecek kadar hızlı ve yenidir. (...)

"Beyin hacmindeki en büyük evrimsel patlama son birkaç milyon yıl içinde olmuştur. (...)

Şimdi lütfen dikkat kesilin; önemli şeyler söyleyecek Sagan:

"İnsan evrimi üzerinde çalışanlardan bazıları, beynin evrimindeki o muazzam patlamanın ardında bulunan ayırıcı baskının bir kısmının, ilk olarak, bilme işlemlerinden sorumlu olan neokorteks alanlarında değil, motor korteksde (vücudumuzun hareketlerini düzenleyen bölüm bölüm. Yürüme, oturma, atlama gibi... Y.Y.) yer almış olduğuna inanır. Onlar, insanların dikkati çeken yetenekleri olan; nesneleri isabetli fırlatma, zarif bir

şekilde hareket etme, av hayvanlarından hızlı koşarak onları yakalama gibi şeylerin üstünde dururlar. **Bilme işlemlerinden sorumlu olan neokorteks sonradan atağa kalkmıştır."**

Hatırladınız mı; insan önce yaratılıyor, sonra şekillendiriliyor, sonra kıvama erdiriliyor ve "tamamlanıyor"; yani Sagan'ın söylediği gibi, önce motor korteks'le ilgili gelişmeler vücut buluyor. Ve, bilme işlemlerinden sorumlu olan neokorteks sonradan atağa kalkıyor; hani "Adem'e isimleri öğretti" ayetinin bildirdiği şey; yani bilim yapma yeteneğinin Hz. Adem'e öğretilişi...[346]

İnsan kıvama erdirildikten sonra ne olmuştu; bilme işlevi, yani bir anlamda "bilinç" ne zaman kazanılmıştı?..

"Tanrının Nefesi" tabii!..

Sagan'ın terminolojisiyle, neokorteks'in atağa kalkışı, insanın "tamamlanışı"nı, yani motor korteks'in tamamlanışını izleyen dönemde vücut buluyor; çünkü bu an, insana "Tanrı'nın Nefesi"nin üflendiği andır!..

"Tanrı'nın Nefesi" üflendiği anda, neokorteks, yani "bilme" atağa kalkıyor!..

Sagan devam ediyor:

"Düşünüleceği üzere, işaret dilleri sözcüklerle tamamlanmış ve sözcükler sonraları işaretlerin yerini almıştır; başlangıçtaki sözcükler o nesne veya hareketin sesle taklit edilmesi şeklinde ortaya çıkmış olabilir. (...) Fakat beyinde yeni bir kuruluş olmaksızın bütün bunlar gerçekleşemezdi."

Yani Carl Sagan, "Allah insanı yarattı; ona açık ve berrak şekilde düşünmeyi ve konuşmayı öğretti."[347] mi demek istiyor?..

346 Bakara, 30-31... İnsanın "Halife" kılınışı ve ona "isimlerin tümünün öğretilişi...

347 Rahman, 3-4... (Muhammed Esed'in meali... Hamidullah, "İnsanı yarattı; ona konuşmayı öğretti." diye meallendirirken; Öztürk, "Belletti ona duygu ve düşüncelerini ifade etmeyi" diye Türkçeleştiriyor ayeti.)

Sagan, kitabın sonlarına doğru genel bir değerlendirme sunuyor:

1) Daha önce bu kadar büyük beyin asla yoktu.

2) Daha önce bu kadar büyük bir beyin / vücut ağırlığı oranı yoktu.

3) Daha önce böylesine belirgin işlev birimlerine sahip bir beyin yoktu. (Örneğin, büyük ön ve temporal loblar.)

4) Daha önce bu kadar fazla sinir uzantısı ve bağlantısına (sinaps) sahip bir beyin yoktu.

İnsanın doğal olarak, "Neden önce yoktu üstad?" diye sorası geliyor; "Tanrı'nın Nefesi"nin üflenişinden önce mi?.."

Hani, "Müdahale beyinle sınırlı değil kuşkusuz; ama esas işlevini beyinde gösteriyor." demiştim daha önce; bakın, en yakın akrabalarımız bizden nasıl farklılar:

"Şempanzenin farinksi (burun, ağız ve larinksle bağlantısı bulunan, etrafını kas ve mukoza dokusunun çevirdiği boşluk) ve larinksinin (boğazda, içinde ses tellerinin bulunduğu boşluk) insanca konuşma için elverişsiz olduğu farkedildi."

Bundan daha doğal ne olabilir sevgili Sagan?!. Şempanzeye "müdahale" edilmedi ki; tabiidir ki beyniyle birlikte larinksi ve farinksi de yetersiz olacak...

Ve rahmetli Sagan, sözlerini şöyle bitiriyor:

"Bütün bu konunun ilginç yanı, dilin tam kenarına yaklaşmış insan dışı primatların var olmaları, bunların öğrenmeye arzu göstermeleri, bir kere dili öğrendiklerinde onu tümüyle başarılı olarak ve yaratıcı şekilde kullanmalarıdır. Fakat bu, bazı sorular doğurur: Neden onların hepsi tam kenardadır? İnsan dışı primatlardan hiçbirinin karmaşık bir işaret dili neden mevcut değildir. Bana göre bunun mümkün olan tek karşılığı, insanların zeka işareti gösteren diğer primatları sistematik olarak yok etmiş olmasıdır. Bizler doğal ayıklanmanın zeka yarışmasını bastırmak için kullandığı ajanlar olabiliriz."

Bilinç, doğal ayıklanmanın bir gereği ise, aynı doğal ayıklanma zeka yarışmasını neden bastırmak istesin sevgili dostum?!. Zeka ile bilinç arasında doğru bir orantı olduğu su götürmez bir gerçek değil mi; o halde?!.

Üstad, "Bana göre bunun mümkün olan tek karşılığı" diye başlayan cümlesinde, Batı'da yaklaşık 200 yıldır; Doğu'da ise yaklaşık 1200 yıldır süregelen yanlış bir inancı, insanların bilinçaltlarında derin izler bırakan yanlış bir inancı, insanın maymundan geldiği inancını ortaya koyuyor. (Carl Sagan, insanın maymundan gelmediğini biliyordu; ama tüm oluşuma atlettiği "rastlantısal mutasyonlar" paradigması nedeniyle, insana "özel yaratılmışlık ayrıcalığı" tanımak elinden gelmiyor; bu nedenle, bir yaratığın beynine Allah tarafından müdahale edilerek onun insan haline getirilişini düşünemiyordu bile...)

Biz maymundan gelliyorsak, onlar neden konuşmuyorlar? Onlar konuşacaklardı ama biz onları yok ettik!.. (Bana da hep aynı sorular soruluyor bugünlerde: "Maymundan geliyorsak, onlar neden hala konuşmuyorlar; hani "evrim" denen bir şey vardı?!.")

İnsan maymundan gelmiyor ve konuşması mümkün olan diğer "tür"ü biz yok etmedik!..

İnsanın nerden geldiğini ve maymunların neden konuşamadıklarını, neden asla konuşamayacaklarını ikinci bölümde etraflıca açıklayacağım. (Aslında içlerinde sevgili dostum rahmetli Carl Sagan'ın da bulunduğu bilimadamları açıklayacaklar.)

Bir sözüm de, 1871 yılında yayınladığı "İnsanın Türeyişi" adlı eserinde "İnsanoğlunun yalnızca kendisine özgü olduğunu sandığı duygu ve sezgilerin, sevgi, bellek, dikkat, merak, taklit yeteneği, akıl yürütme ve bunlar gibi daha birçok özelliğin hayvanlarda da başlangıç aşamasında ve hatta bazen ileri bir düzeyde olmak üzere bulunduğunu gördük." diye yazan Darwin'in bu "görece" yanıltıcı tespitinden kendisini

bir türlü kurtaramayan Gould'lara olacak (James L. Gould ve Carol Grand Gould.) : Hayvanlardaki akıl yürütme ve problem çözme yeteneklerini araştırdığınız o gerçekten ilginç çalışmanızda; "Eğer ölçüt dil ise, diğer primatların da basit dillere sahip oldukları ve kendilerine simgelere dayanan iletişim sistemlerinin öğretilebileceği kanıtlanmıştır. Öte yandan, diğer primatların dilleri ile insan dili arasındaki fark sadece bir derece farkı mıdır? Primat dilleri ile insan dili arasında hiçbir benzerlik bulunmadığını ileri süren dilbilimciler bu görüşlerini desteklemek için primatların kullandığı sözcük sayısının bizimkinin binde biri ve bilinen sözcüklerle yeni cümleler oluşturma yeteneklerinin bizimkinin milyarda biri olduğunu; yeni sözcükler oluşturma kapasitelerinin ise neredeyse hiç denebilecek kadar az olduğunu belirtmektedirler." diye müthiş bir tespiti sunduktan sonra; "Doğal seçilim büyük bir olasılıkla, doğadaki yerimizin getirdiği güçlükleri yenebilmemiz ve sunduğu fırsatları en iyi biçimde değerlendirebilmemiz için fizyolojik eksiklerimizi beynimizi geliştirerek dengeleyecek yönde işlemiş ve bunun sonucunda insanın davranışsal potansiyeli ile tüm diğer türlerinki arasında aşılması olanaksız bir uçurum ortaya çıkmıştır." diye devam etmenizi saygıyla karşılayabilirim... Ama hemen ardından, diğer milyonlarca türü kastederek ve bu güzel çalışmanın "son cümlesi" olarak, "O halde diğer türlere baktığımızda, unutmamalıyız ki eğer doğal seçilim bize fırsat tanımamış olsaydı bugün biz de onlarla aynı yerde olabilirdik."[348] diye anlamsız bir tevazu veya anlamlı bir "inkar"da bulunmanızı yadırgadığımı belirtmeden geçemeyeceğim.

[348] James L. Gould – Carol Grant Gould / Hayvan Zihni / Hayvanlarda Akıl Yürütme ve Problem Çözme Becerisi Üzerine / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2001

Sevgili Gould'lar, doğal seçilim, milyonlarca tür arasında neden sadece bize bu fırsatı sunuyor; bunu neden hiç düşünmüyorsunuz Allahaşkınıza?!. (Düşünemezler; düşünmemeliler...)

"Doğadaki yerimizin getirdiği güçlükler"den söz ettiğinizde, bizden çok daha güç koşullar altında yaşayan, üstelik bizden yüzlerce milyon yıl öncesinden beri Arz'ın çok daha zorlu şartları taşıdığı dönemlerden beri yeryüzünde başarılı birer konuk olarak bulunan diğer türleri neden gözardı ediyorsunuz?..

İnsan ile diğer milyonlarca tür arasındaki, sizin deyiminizle "aşılması olanaksız uçurum" sadece davranışsal potansiyelimizle mi sınırlı?..

"Kendinin farkında olma" konusundaki o aşılması olanaksızın da ötesindeki uçurum ne olacak?!.

Allahaşkınıza, bizim "özel" ve "ayrıcalıklı" bir "tür" olduğumuzu tespit edemiyor oluşunuzun Yunus 99'dan kaynaklandığını göremiyor musunuz gerçekten?!. (Gerçekten görebilseler, ne ilginç bir paradoks ortaya çıkardı, değil mi?..)

Gördüğünüz gibi, şifre ve çözüm yine tam olarak uyuşuyor; ama yine aynı şeyle, boyut farkıyla karşı karşıya kalıyoruz: Şifre, kaynağı itibariyle "sonsuzluk" boyutunda gezinirken; çözüm, yine kaynağı itibariyle "sonlu" bir alana sıkışıp kalıyor...

Ve tabii, bu şifre bu kapıyı açmıyor; çünkü kapı ile farklı boyutlarda bulunuyor!..

Meseleyi "sonsuzluk" boyutunda tartıştığımızda, her şeyin birbirine ne denli uyduğunu rahatça görebiliyoruz; ancak bu "karşıtlık"ı da Yaratıcı "kodladığından", o "Mutlak İrade"nin kapsamı dışına çıkamıyoruz...

Tartışıyor da tartışıyoruz...

Tez, antitezini bulup, sentezine ulaşıyor!..

Bu hep böyle olacak!..[349]

[349] Yunus, 99

ÇÖZÜM - DOKUZ
EVRİM VE "YARATILIŞA MÜDAHALE" (2)



"Ne zaman ki, yasaklandıkları şeylerden ötürü öfkelenip başka aşırılıklar yapmaya başladılar, onlara şöyle dedik: "Aşağılık maskara maymunlar olun!.."
(Araf, 166)

"Adem, Adem olmazdan önce maymundu!.."

"Türlerin Dönüşümü"nün Çözüm'ünde, Abdülkadir Bidil'in bu iddiasına itiraz etmiştim; hatırladınız mı?..

Peki; o halde, kime müdahale edildi?..

Yoksa soruyu "Ne'ye müdahale edildi?.." diye değiştirmek, daha mı doğru olur?!.

Her şey, bundan 7.5 milyon yıl önce başladı...

Arz yeteri kadar hazırlanmış, "kıvamına erdirilmiş"ti; tüm bu "emanet"i sırtlanacak "bilinç" için her şey hazırdı artık.

Yaratıcı'nın ta milyarlarca yıl önce bizzat kodladığı gibi, sonradan "insan" sıfatını alacak olan yaratık "müdahale" için hazır bekliyordu.

Yaratıcı'nın "iki elimle" diye tarif ettiği şefkat dolu ama liyakatle sorumlandırıcı müdahale yapıldıktan 5.5 milyon yıl sonra (günümüzden 2 milyon yıl önce), artık "Homo Habilis" olarak adlandırılması gereken Australopithecus iki ayağının üzerinde devinmeye başlamış; ortak atadan geldiği maymunla arasına kesin bir sınır çizmişti. Artık yürürken ön ayağının dışını yere sürtmüyor, yani "setiklemiyor"; boş kalan "ellerini" kullanmayı öğreniyordu... Yaklaşık 300 milyon yıl daha geçince, sonraları "Homo Erectus" adını alacak olan bu yaratık, iki aya-

ğının üzerinde rahatça yürümeye başlamıştı; çünkü omurgası artık dik durmasını sağlayacak biçimde değişikliğe uğramış ve "S" biçiminde bir görünüm kazanmıştı. (Bu arada bir kısmını bildiğimiz, bir kısmını da asla bilemeyeceğimiz bir sürü şey de oluyordu tabii; örneğin bu canlının "larinks"i boynunun aşağısına doğru kayıyordu, elinin başparmağı kavramaktan ziyade tutmaya yönlendiriliyor, ayak başparmağı büyük bir değişiklik geçiriyor ve yürüme işlevine uyarlanıyordu vs... Tabii; "inanılmaz boyutlarda"ki beyinsel patlamayı saymazsak!..)

Bu "tamamlanışlar" ve "kıvama erdirilişler" (Yarat*acağım*/Yarat*maktayım!..*), bizim için inanılmayacak kadar uzun kabul edilecek süreleri içeriyor olabilirdi; ama kozmik takvim esas alındığında, neredeyse her biri bir "an"a karşılık geliyordu... (Bir gün yaşayan kelebeği ve 120 yıl yaşayan kaplumbağayı hatırlayın; ikisi aslında aynı ömrü geçirmekteler.)

Nihayet günümüzden yaklaşık 100.000 yıl önce, deyim yerindeyse, tüm Kainatın nefesini tuttuğu an gelmişti: Beyni artık yeterli büyüklüğe ulaşan Homo Erectus, "Homo Sapiens"e dönüştürülüyor, yani "insan" haline getiriliyordu!..

Tanrı'nın o Kudret dolu Muhteşem Nefesi, bu yaratığın içine üflendiğinde birçok şey birden oldu:

Allah ile insan arasında, ayrıntısını bilmediğimiz bir ahdleşme yapıldı; "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" sorusuna insan, "Evet, sen bizim Rabbimizsin, buna tanıklık ederiz." diye cevap verdi (Araf, 172); o güne dek yaratılmış her şey "bilinç"e emanet edildi (Ahzab, 72); yeryüzüne bir halife atanması kararlaştırıldı (Bakara, 30); "Ve Allah Adem'e isimlerin tümünü öğretti"... (Bakara, 31) ("İsimlerin tümünün öğretilişi"ni "bilim yapma yeteneği ile donatılmak", "şeyleri-olayları-olguları anlayıp yorumlayabilecek bilinç kapasitesine ulaştırılmak" şeklinde anlayabilir miyiz?..)

Ve, "niyetler"in de içinde yer aldığı "canlı yayın" böylece başlamış oluyor, Levhi Mahfuz "her şeyi" titiz bir biçimde kaydet-

meye geçiyordu... Artık sahip olduğu "Özgür irade"si nedeniyle bir parça "O" haline getirilen "insan", mağrur bir ifadeyle kafasını göğe doğru kaldırdı...

Ve melekler toptan secde ettiler!.. (Sad, 73)

İnaniyormuş gibi yapanların anlamsız bir şiddetle inkar ettiği, inanmıyormuş gibi yapanların ise artık kesinlikle tespit ettiği (ama itiraf edemediği) bu gerçeği, moleküler antropoloji nasıl açıklıyordu:

"20. Yüzyılda, antropolojiye ilişkin en belirgin gelişmelerden biri 1960'larda ortaya çıktı. Buna göre antropolojik araştırmalar çoktan yok olmuş türlerin fosilleşmiş kemiklerine değil; bunun tam tersine, yaşayan hayvanlardan alınan kan örneklerine dayandırılıyordu. Genetik yakınlığı ölçmek için insanlarla insansı maymunlardan (şempanze, goril, orangutan) alınan kan örneklerindeki protein albüminlerine antikor yanıtının gücüne dayalı yetkin bir sınama yöntemi kullanılmaktadır. Buna göre, bu iki türe ait albümin yapısı aynı ise, yanıtın gücünün de aynı olması gerekir. Bir proteinin yapısı diğerinden ne denli farklı olursa bu yanıtın gücündeki farklılık da o denli büyük olur. Bu testlerin altında yatan varsayıma göre, protein yapısındaki benzerlikler genetik yakınlığı, farklılıklarsa genetik uzaklığı belirlemektedir.

"Bu yöntemi uygulayan bilimadamları şu sonuca varmışlardır: Bu üç insansı maymun arasındaki akrabalığın, bunların her birinin insana akrabalığından daha yakın olduğu yolundaki antropolojik değerlendirme yanlıştır.

"İnsanın atası şempanze değil, insanın yanısıra şempanzelerle gorillerin de ortak atası olan değişik bir tür kuyruksuz insansı maymundur."[350]

[350] Modern İnsanın Kökeni / Roger Lewin / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

Moleküler Antropoloji, maymunla insanın orak bir atadan geldiklerini kanıtlıyor, buraya kadar tamam; ama "insansı maymun" betimlemesine katılmıyorum; çünkü o atadan şu anda herhangi bir iz yoktur; dolayısıyla o yaratığa insansı da olsa "maymun" demek doğru değildir. Ayrıca betimleme biçimi neden "insansı maymun" da, "maymunsu insan" değil; o aşamada bu yaratık henüz insan değildi, tamam; ama yine aynı nedenle, o aşamada bu yaratık maymun da değildi. (O yaratığın maymun olduğu iddia edilseydi veya bilim ilerlediğinde bir gün o yaratığın maymun olduğu kanıtlansaydı, buna herhangi bir itirazda bulunamazdım.)

Lewin'in bir başka yerdeki betimlemesi bana daha kabul edilebilir geliyor:

"İnsan bugünkü Afrika insansı maymunlarının atası olmadığı gibi, onlar da bizim atamız değildir. İnsan da, Afrika insansı maymunları da (şempanze, goril, orangutan) ortak bir atadan gelmişlerdir."

O atadan bugün herhangi bir iz mevcut değildir; çünkü Kadiri Mutlak'ın Mutlak kararından sonra bu tür iki dala ayrılmış; biri insan olma yolunda emin adımlarla ilerlerken, diğeri bugünkü insansı maymunları oluşturmak üzere evrimleşmeye devam etmiş, çeşitli dallar halinde günümüze kadar gelmiştir.

İşte bu nedenle soru, "Ne'ye müdahale?" olmalıdır; çünkü insan maymundan gelmediği gibi, maymun da insandan gelmemektedir.

Son ortak ata, ne insandır ne maymun!..

Müdahale için seçilen yaratık, bu müdaheleden sonra kendi orjinal yapısını kaybetmiş; maymun ve insan olarak iki türe dönüşmüştür.

İnsanın ve maymunun her ikisinin ortak bir atası mevcuttur; ve bu nedenle şempanzeyle insanın genetik yapısı %99 aynıdır!..

Ve o Muhteşem Nefes nedeniyledir ki, bu inanılmaz orandaki genetik yakınlık, yine inanılmaz oranda bir bilinç farklılığı doğurmakta zorlanmamıştır; bu nedenle, insanın ve şempanzenin "bilinç" düzeyi %99 farklıdır!..

Ancak, hiç duraksamadan eklenmesi gereken şey şudur: O yaratık nasıl betimlenirse betimlensin, bu, "Allah'ın yolu ve yasası" dahilinde uygulanmış bir işlemdir; bu nedenle, insanı aşağılayacağı endişesiyle bu ortak ata nedeniyle kaygı duyulabilecek herhangi bir şey mevcut değildir. Her şeye gücü yeten Yaratıcı, eğer dileseydi herhangi bir ortak ata mekanizmasına başvurmadan da yaratabilirdi bizi; ama böyle yapmışsa, böyle yapmıştır; bu konuda herhangi bir muhalefet şerhi düşmek kimsenin cüret sınırları içinde olmamalıdır!..

"Madem maymundan geldik, o halde maymunun neden evrimleşip insanlaşmıyor; neden hala konuşamıyor?!." sorusuna verilen bu doyurucu cevaba eklenmesi gereken bir şey daha var. Maymun hiçbir zaman konuşamaz; ve hiçbir zaman insanlaşma anlamında evrimleşemez.

Bu, birbirine bağlı iki nedenle mümkün değildir: Birincisi, o, "Tanrı'nın Nefesi"ni taşımamaktadır; ikincisi, ilk nedenin sonucu olarak hiçbir zaman "bilinç" sahibi olamaz ve konuşamaz; çünkü o, bu şekilde tasarlanmamış ve kodlanmamıştır!..

"Beyin, kuşkusuz, konuşma (dil) olgusunun gerçekleşmesinden sorumlu anatomik aygıtın öğelerinden yalnızca biridir. Beyindeki dil merkezleri, larinks, farinks, ses telleri, dil, dudaklar, altçene ve üstçeneden oluşan ses donanımının çeşitli öğelerinin işlevlerini düzenleyip denetler. Bu donanım, büyük ölçüde, yumuşak dokudan (kas, kıkırdak, deri gibi) oluştuğu için, fosil kayıttan silinip gider. (...)

"İnsan dışında, tüm memelilerde, larinks, boynun yukarısında yüksek bir konumda yer almaktadır. Bu durum iki ayrı sonuç doğurmaktadır. Birincisi, larinksin, nazofarinks (burun

boşluğunun "arka kapısı" yanındaki havalandırma boşluğu) içine kilitlenmesini, böylelikle de, su içerken hayvanın soluk alabilmesini sağlamak gibi önemli bir işlev görür. İkincisi, larinksin yüksek konumda yer alışının doğal sonucu olarak, farinks boşluğunun (ses kutusunun) küçük oluşu yüzünden, hayvanın çıkarabileceği sesler çok sınırlıdır. Dolayısıyla, belirli memeliler için, ses oluşturma (vacalization), temelde, larinkste oluşan seslere nitelik kazandıran ağız boşluğu ve dudakların biçimine bağlıdır.

"İnsanlarda larinks, boynun çok aşağısında yer aldığı için eşzamanlı yutkunma ve soluma olanaksızdır; dolayısıyla bunlar besinleri ve sıvıları yutarken boğulma tehlikesiyle yüz yüze gelebilirler. Bu çapta tehlikeye karşılık, larinksin aşağı konumunun kimi yararlar sağlaması gerekir; bu yarar da, en belirgin olarak, ses tellerinin yukarısında daha çeşitli niteliklerde seslerin oluşmasına olanak sağlayan çok daha geniş bir farinks boşluğu biçiminde kendini gösterir. New York, Mount Sinai Tıp Fakültesi'nden Laitman, 'Gerçek anlamıyla söz üretebilmemizin anahtarı genişlemiş farinkstir.' demektedir.

"Laitman ve arkadaşları, bebeklerdeki bedensel gelişmenin bu bağlamda insanın evrimsel gelişimini özetleyerek yinelediğini ortaya koymuşlardır. Bebek doğduğunda tıpkı memelilerde olduğu gibi larinks, boynun yukarı kesimindedir; bu, onların meme emme sırasında boğulmalarını önler. Aşağı yukarı bir buçuk yıl içinde, larinks aşağı doğru kayarak yaklaşık 14 yıl sonra, erişkin insanınki düzeyine varır; konuşma yeteneğinin gelişimi bu kayma süresine denk düşer." [351]

Maymun işte bu nedenle konuşamaz!..

O, bir şey yer veya içerken boğulma tehlikesini göze alamamış evrimsel bir canlıdır; oysa insan, boğulma riski de göze alı-

[351] Aynı eser

narak üretilmiş, o ana kadarki genel evrimine Gökler tarafından müdahale edilerek "özele" çevrilmiş, "özel" bir türdür... (Bu, insanoğluna manidar bir uyarı gibi geliyor bana; bu anatomik örnekten, çok içip "yiyenler" bir gün boğulabilirler, gibi bir anlam çıkarmak hoşuma gidiyor. Marx, "Kapitalizm kendi mezarını kazıyor!.." derken haklı mıydı, ne dersiniz?..)

Altı çizilmesi gereken husus, insan'a gelinceye kadar tam anlamıyla devrede olan "doğal seçilim mekanizması"nın, bu aşamadan sonra devreden çekildiğidir... Bir canlı Yaratıcı'nın Mesaj'ına muhatap olacak ölçüde bilinç kazanacaksa, bu mutlak surette bir müdahale ile olacaktır; ve bu müdahale, bir anlamda "doğal seçilim mekanizması"na, yani "evrim"e bir müdahaledir.

Bu, "insan"da aynen böyle olmuştur!..

Bu son derece hayati bir meseledir; bu mesele ihmal edildiğinde, insan bir "hayvan insan" durumuna düşürülmekte, "özel yaratılmışlık ayrıcalığı" elinden koparıp alınmakta ve "yaşam için rekabet"e zorlanmaktadır; insana yakışmayan bu kahrolası didişme, merhamet eksikliğinden ve gönül gözü körlüğünden kaynaklanmakta olup bunun ayrıntısına "Sonuç-Üç'" te girilecektir.

Bu aşamada Abdülkadir Bidil'e bir kez daha temas etmek gerekiyor: Aslında Bidil'in sözünü doğru kabul etmemizde çok fazla bir mahzur yoktur. Çünkü Bidil, bunu söylerken insana herhangi bir aşağılamada bulunmuyordu; bulunamazdı da, zira o, bu yaratığın her şeyi emanetine alacak kadar kutsal olduğunu Kuran'dan öğrenmiş biriydi. Bidil'in "Adem, Adem olmazda önce maymundu." sözüne itirazım, bugünkü anlayış açısından, bu sözün bir aşağılama içermesinden; kutsal bildiğimiz her şeyin reddi için koşuşturup duran birtakım yaratılış düşmanlarına ideolojik bir altyapı oluşturma riskinden kaynaklanıyor... Bunu, "Adam Smith'in Hayvan İnsanı" bölümünde göreceğiz.

(Darwin hayatının hiçbir döneminde insanın maymundan geldiğini iddia etmedi;o, o büyük önsezisiyle aynen bugün bizim düşündüğümüzü düşünüyor; maymuna ve insana ortak bir ata biçiyordu. Ayrıca, bu kitapta eserlerinden alıntılar yaptığım bilimadamlarının tümü de aynen böyle düşünüyorlardı.)

Sonuçta; aşağı yukarı 70.000.000 yıldır hazırlanmakta olan bir yaratığa, bir primat türüne müdahale edildi; bu türün bir kolu maymuna dönüşürken, diğer kolu yaklaşık 7.5 milyon yıl sonra "insan" olacak şekilde evrimleşmeye başladı...

Bu bölümde üzerinde durulması gereken zor bir konu daha kaldı; onu anmadan geçmek, bir şeyleri ıskalamaz olur gibi geliyor bana:

Neandertaller!..

Kimdi bunlar; veya neydiler?..

Şimdi, modern antropolojinin bu konudaki varsayımını kısaca bir göreceğiz ve daha fazla ayrıntıya girmeden bununla yetineceğiz... Konu, bizim gibi amatörler için gerçekten çok karmaşık!.. (Ayrıca, "her şeyin bir yeri var; her şey yerli yerine"den hareketle, bırakalım bu konuyu antropologlar tartışsınlar; biz de Kuran okuyalım... Antropolojinin meraklısı çok; ama ne yazık ki, Kuran için aynı şeyleri söylememiz mümkün değil!..)

Antropologlar bu konuda ikiye ayrılıyorlar; birinciler, Neandertallerin bugünkü insana yakınlığını göz önüne alarak, onları Homo Sapiens'lerin bir alt ürü olarak görme eğilimindeler ve onları Homo Sapiens Neanderthalensis diye adlandırmak gerektiği düşüncesindeler; ikinciler ise, aramızdaki farkları vurgulayarak, onların Homo Neanderthalensis olarak isimlendirmesinden yanalar. Ama sonuçta her iki grup da bu yaratığı "homo" ailesi içinde görme eğiliminde. (Yani, "insanlık ailesi" içinde...)

Böyle görülmeleri çok normal, çünkü bu insanlar(?) bize benziyorlardı.

Yüz çizgileri abartılı olduğu için bizden nispeten farklıydılar, ayrıca bizden bir miktar da iriydiler; ama en şaşırtıcı olanı, ister inanın ister inanmayın, beyinleri bizden büyüktü!.. (En azından bunu çağrıştıracak fosiller mevcut: Kafatasları incelendiğinde, bizden daha iri bir beyin kapasitesine sahip olmaları gerektiği ortaya çıkıyor.)

Peki, ne oldu bu "hominidler"e?!: (İnsan türü.)

Bu konuda bir başka esrar da, bunların günümüzden 150.000 yıl ile 34.000 yıl önce ortadan kalkmış olmaları gerçeği. Bu, bu türün, Homo Sapiens ile aynı anda Arz'da varolduğunun en büyük kanıtı...

Bir ara, bunlarla birlikte yaşıyorduk!.. Biz "Nefes"e doğru koşaradım ilerlerken, bu tür ise yok olmaya doğru aynı hızla ilerliyordu...

Ne demek bu?!.

Antropologların herhangi inandırıcı bir görüşleri olmadığı için, insanın aklına ister istemez sağ üst köşede okuduğunuz ayet geliyor... Yoksa bunlar, "yasaklandıkları şeyleri yaptıkları *başka aşırılıklar yapmaya başladıkları için*" orangutanlara mı dönüştürüldüler?.. (Orangutanların, diğer maymunlardan farklı özellikler taşıdıkları biliniyor; ama bu sadece bakış açısını genişletebilmek için sorulmuş masum bir soru tabii.)

Bu konuda, bilim dünyasına garip hatta komik gelebilecek bu soruyu ortaya atmaktan başka yapabileceğim bir şey yok; çünkü bir şey bilmiyorum. (Kimse bilmiyor.) Tek bildiğim, Kuran'da bildirilen her şeye harfiyen inandığım için, tarihin herhangi bir döneminde birtakım insanların maymuna dönüştürülmüş olduğuna da kesinkes inanıyor oluşumdur!.. (Kuran böyle "bildiriyorsa", bu, böyledir; tabii bu, şu anki teknolojik seviyemizin, ne olduğunu anlamamıza yetmediği simgesel bir anlatım da olabilir... Bu konuda kendinize ilginç sorular sorabilirsiniz.)

Önceki kitaplarımı okuyanlar, orada ileri sürdüğüm görüşleri göz önüne alarak, bunların "benzerleri ile değiştirildikleri"ni kabullenmekten yanaysalar, bu konuda bir hayli ihtiyatlı olmalıdırlar; çünkü bu "zaman" açısından pek muhtemel görünmemektedir. Ama öte yandan, bunun aksini ileri sürebilecek bilgilere de sahibiz.

"Benzerleriyle Değiştirilenler"in Hikayesi'nde[352] ve Beşbindörtyüzotuzdört'te[353], bizden önce yaşamış bir insan türünün, layık olma mücadelesindeki başarısızlıklarından dolayı benzerleri ile değiştirildiklerini iddia etmiştim; ama o çok uzun süreler önce olmuş olmalı. Çünkü o insan türü, "bize verilmeyen imkanlardan" yararlandırılmış ve dünyayı bizden daha fazla imar etmişti. 150.000 yıl veya 34.000 yıl önce bu tür bir uygarlık yıkılsaydı, o büyük uygarlığın izleri bu kadar kısa zamanda ortadan silinmezdi. Buna mukabil, ortaya sürülebilecek tez, yazının icadından bugüne yaklaşık 10.000 yıl geçmesine rağmen, şu anda içinde bulunduğumuz teknolojik uygarlığımızın nükleer silah stoğunun, Arz'ı yüzlerce kez, tanınmayacak kadar tahrip etme gücüne sahip olduğudur. Ayrıca bu savı destekleyici kanıtlar, İnka, Aztek ve Maya uygarlıklarında, Mısır Piramitlerinde ve eski Hint Kutsal Kitaplarında (Muhabharata) mevcut... (Uçan araçların savaşları, uçan araçların içinde konuşulanları uzaktan dinleme teknikleri vs.)

Eğer Neandertal denen bu insan türü(?), bildiğimiz anlamda bilinç sahibi bir tür idiyse ve benzerleriyle değiştirilmesini gerektirecek ölçüde büyük bir hata yaptıysa; bu hata, o anki teknolojik göstergeleri tümüyle ortadan kaldıracak denli büyük bir hata yaptıysa; o halde bunlar bizle değiştirilip yok edilmiş ola-

352 "Benzerleriyle Değiştirilenler"in Hikayesi / Beyan Yayınları, 2001

353 Beşbindörtyüzotuzdört / Kozmos Yayınları, 1998

bilirler. Beyinlerinin bizden büyük olması bu ihtimali güçlendiriyor. Bu ihtimali güçlü kılan bir başka gösterge de, hiçbir şekilde açıklanamayacak şekilde aniden yok olmaları... (Hiç kuşku yok; bu da bir plan'ın, bir tasarım'ın parçası tabii... Herhangi bir tür, insan egosunun doymazlığı dışında bir nedenle ortadan kalkıyorsa, bu, o türün o şekilde programlandığını gösterir. Dinozorlar 65 milyon yıl önce ortadan kalktılar; çünkü memelilerin rahat hareket etmesi ve gelişmesi için sanırım zorunlu bir uygulamaydı.)

Bundan 7.5 milyon yıl önce, bir canlıya müdahale edildiğini, böylece o canlının biri maymunlar, diğeri insanlar olmak üzere iki türe dönüştüğünü yukarda gördük. Bu, o canlı türünün maymun olarak evrimleşenlerine, aynen Mesaj'da anıldığı gibi, "Muymunlar olun!" dendiği şekilde anlaşılabilir. Araf 166. Ayet'i izleyen ayetlerde ilginç izler-işaretler var. Örneğin aynı surenin 168. ve 169. ayetleri şöyle: "*Ve onları yeryüzünde birçok ümmetlere böldük.* İçlerinde barışsever iyeler vardı ama böyle olmayan aşağılıklar da vardı. Belki dönerler ümidiyle onları güzelliklerle ve kötülüklerle de imtihana çektik. *Arkalarından, yerlerini alan halefler geldi. Bunlar Kitap'a varis olmuşlardı.* Şu basit dünyanın geçici menfaatini esas alıyorlar ve şöyle diyorlardı: 'Biz zaten bağışlanacağız.' (...)"

Tabii, bu ayetlerdeki yaptırımın, bugünkü insan ırkının eski temsilcilerine uygulanmış olması da mümkündür; bu yönde bir yoruma da itiraz edilemez.

Ama bunların tümü -bu satırların yazarı ilahiyatçı olmadığı için- sadece bir beyin cimnastiği tabii; ne olduğunu kesin olarak bilmemiz mümkün değil; en azından şimdilik böyle bu!.. Kesin olarak kabul edilmesi gereken somut gerçek; bir topluluğun maymuna dönüştürülmüş olduğu gerçeğidir... (İslam ilahiyatçıları saç/sakal/türban kolaylığından sıyrılıp, şöyle bir silkelenseler, kimbilir neler ortaya çıkacak.)

İşte böyle!..

Allah'ın yol ve yasası, bizim ve -bilimsel tanımıyla- insansı maymunların, şu anda ortadan silinmiş olan ortak bir atadan gelmemiz şeklinde tecelli etti.

İtirazı olan varsa, bu itiraz hakkının da "kodlandığını" unutmadan, açık yüreklilikle ortaya çıkmalı; böylece Yunus 99'un tecellisine boyun bükmelidir!..

"Müdahale edilen"in özgür iradesi, "müdahale hakkı"nı bağrında taşımaktadır; esas olan, "Allah'ın Göstergeleri"nin anlaşılmaya çalışılmasıdır.

Bilim, "insan ve maymun ortak bir atadan gelmişlerdir" diyorsa, bu iddianın İslam inancına aykırı hiçbir tarafı yoktur; Şifre ile Çözüm'ün uyuşmamasının nedeni, ortak bir atadan gelmekte oluş keyfiyetinin "Bir Güç" tarafından tasarlanıp tasarlanmadığı yönündeki görüş ayrılığıdır. (Aynı nedenle, Abdülkadir Bidil'in "Adem, Adem olmazdan önce maymundu!.." sözünün de İslam inancına aykırı bir tarafı yokur; ama bilimin şu anki verileriyle uyuşmadığı için reddedilmelidir tabii.)

İnsanın ne'den veya nerden geldiği kuşkusuz çok önemli bir şeydir; ama daha önemlisi, bu canlı türünün, içinde "Tanrı'nın Nefesi"ni taşıyor olmasıdır...

Bu "Nefes" nedeniyledir ki o, özel yaratılmışlık ayrıcalığını tekelinde tutan, özel bir türdür!..

Bu da bana yetmektedir ve hatta artmaktadır bile!..

Ne mutlu bize!..

ÇÖZÜM - SONUÇ
ÇÖZÜM'ÜN GÖSTERDİĞİ



"Biz, şu göğü ve yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık!.."

(Sad, 27)

Çözüm, bize ilginç bir sonuç sunuyor: Allah'ın sözlerini insanlığa ileten Mesaj'ın Yaratılış'a ilişkin bildirimleri ile, Allah'ın Yaratılış'a ilişkin yasalarını insanoğluna ileten Kitap'ın göstergeleri aslında birbirinin aynı... Sadece okuyanlar farklı; okuyanlar farklı oldukları için, okuduklarından farklı sonuçlar çıkarıyorlar; ve ne yazık ki, her ikisini de okuyabilenler veya okumak isteyen pek az!..

İlk Şifre'nin Çözüm'ü, aslında Kuran'ı daha iyi anlayabilmemiz için önemli bir fırsat sunuyor bize... Arz, her şey için "yeterli zaman"a sahip; evrimci bilimadamlarının tespitleri ile Kuran'ın bildirimleri arasında hiçbir çelişme mevcut değil. Bu Çözüm çerçevesinde, Kuran mealcilerinin karşısına çetin bir sorun olarak çıkan 6 x 24 saat kavramını tamamen terk etmekte hiçbir sakınca görmüyoruz; tam tersine, artık biliyoruz ki, orada "gün" olarak bildirilen kavram, bizim 24 saatlik günümüze eşit bir gün değil!.. Bu nedenle, bu sözcüğü, "evre", "çağ" şeklinde anlayan Müslüman ilahiyatçıların haklılığını da açıkça görebiliyoruz... Bu çözüm ayrıca bizi gerçekten ürpertiyor da; sizi bilmiyorum, ama doğrusu ben, 4.600.000.000 yıllık bir geçmişi tahayyül dahi edemiyorum... Yaratıcı'nın akıllara durgunluk veren Kudret'i, bir kez daha tüm haşmetiyle çıkıyor karşımıza!..

İkinci Şifre'nin Çözüm'ü bizi şu gerçeğe götürüyor: Yaşam olacaksa "su" mutlaka olacak ve önce o olacak; her şey onda başlayacak... Kuran ve Tabiat Kitabı, bu konuda aynı göstergeleri sunuyorlar dikkatlerimize... Ama burada üzerinde çok hassas olarak durulması gereken, aslında tüyler ürpertici bir gerçek çıkıyor karşımıza: Bu su, yeryüzüne özellikle gönderilmiş, yeryüzünde özellikle tutulmuş; ama bu suyun bir gün "giderilmesi" de mümkün!.. Bir zamanlar suya sahip olduğu sanılan Mars'ın veya Venüs'ün hali dikkate alındığında, "sera etkisi"ne yol açan aşırı sanayi kirlenmesi bir karabasan gibi çıkıyor insanın karşısına... Ama bu tehlike karşısında, insanoğlunun bir şeyler yapması gerektiği aklına hala gelmiyor. Teknoloji artık "insana rağmen"; her iki Kitap, su konusunda ciddi uyarılarda bulunuyor; ama heyhat!..

Allah'ın direkt Mesaj'ı ve Tabiat Kitabi vasıtasıyla bildirdiği mesaj aynı yönde; su yoksa siz de yoksunuz; ama "bir an"lık çıkarı uğruna gözü dönen insanoğlunun bu uyarıya aldırdığı bile yok!.. (Müdahale mi bekliyorsunuz?!.)

Üçüncü Şifre'nin Çözüm'ü, bilimin ne denli önemli olduğunu, bilim yapılırken aslında Mesaj'ın belirli bölümlerindeki göstergelerin okunmasından başka bir şey yapılmadığını açıkça ortaya koyuyor; bu o denli açık ki, bu konuda yorum yapma gereği dahi hissetmiyorum; "Hepinizi tek bir canlıdan yaratan O'dur!"u "Ortak Ata" olarak anlamak için, tabiattaki göstergelerin nasıl da "okunduğunu" gözlerinizle gördünüz!.. Maymunla çok yakın akraba olduğumuz gibi, aslında bir sinek kuşu ile veya bir ıspanakla da akrabayız; ve tüm doğaya bu gözle bakmak, onu korumak zorundayız... Çünkü, hepimiz Tek Bir Bütün'ün parçalarıyız... "Hepimizi tek bir canlıdan yaratan" bunu bilmemizi boşuna istemiyor; bir gün bunu bize hatırlatacak!..

Dördüncü Şifre Çözüm'ü için, yukarda söylediklerimi tekrar etmekten başka bir şey yapamayacağım için, "Aşamalı Oluşum"u

da fazla irdelemeyeceğim. Her şey o denli açık seçik ortada ki!.. Ve bilim bu konuda o denli inandırıcı kanıtlar ortaya sürüyor ki!.. Daha önce gördüğümüz gibi, hiç kuşkusuz, Kuran'ın bilimden onay alması gerekmiyor, inananların böyle bir "destek kanıt"a ihtiyaçları yok; bu, bilim yapanların aslında Yaratıcı'nın bir başka Kitabını okumakta olduklarının bir göstergesi sadece, onlar kabul etsinler etmesinler... "Aşamalı Oluşum" aslında bir başka şeye daha hizmet ediyor: Şu anda son aşamada olmadığımızı anlatıyor bize; bu son aşama değil; bunun bir de sonrası var!.. Madem "aşama"nın Allah'ın yolu ve yasası olduğunu biliyoruz; o halde Arz üzerindeki konukluğumuzun da belirli bir aşamanın bir parçası olduğunu kabulden başka çaremiz yok!.. Ve bu konukluk bir gün bitecek; bir diğer aşama başlayacak...

Beşinci Şifre'nin Çözüm'ünde gördüklerimiz, Mesaj'ın bildirimlerinin, Tabiat Kitabı tarafından adeta gözümüze sokulduğu... "Biçimlendiriliş" her iki Kitap'ta da o denli açıkça gösterilmiş ki, görememek için cahil olmak dahi yetersiz; bunu göremeyenlerde art niyet aramaktan başka çare bulamıyor insan!.. Böylece, İblis'in isyanının maddi gerekçesine de ulaşmış oluyoruz; çünkü İblis o ana kadar yaşanan her şeyi biliyor... İnorganik madde çamura dönüşüyor, çamur belli belirsiz bir biçimden sonra, yaklaşık 4 milyar yıllık akıl almaz bir değişimin neticesinde iki ayağının üzerinde dikiliyor ve bilinç kazanıp Halife kılınıyor... Ateşin dumansızından oluşturulan yaratık için, bir çamurun(!) önünde saygı ile eğilmek gerçekten zor olsa gerek!..

Altıncı Şifre'nin Çözüm'ünde, genetik biliminin de verileriyle, bir türün bir başka türe dönüşebileceğini ve esasında her şeyin bu şekilde cereyan ettiğini açıkça gördük. Bir zamanlar ilahiyatçıların kabul edemediği şey, birtakım türlerin tarih sahnesinden silinmesi de bu şekilde açıklanmış oluyordu: Türler birbirine dönüşebilme yeteneğine sahipti; bu nedenle birtakım türlerin ortadan silinişi, tüm türlerin geleceğini tehlikeye atmı-

yor, Allah'ın yol ve yasasında herhangi bir sekteye neden olmuyordu; çünkü türler birbirine dönüşebiliyor, tür zenginliği her zaman için sağlanabiliyordu.. . Kodlama buna göre yapılmıştı... Ama bu Çözüm, Allah'ın her iki Kitabını okuyanların bu muhteşem yoldaşlıklarının bitmekte olduğu gerçeğinin, Yunus 99. ayette billurlaşan bildirim ışığında yavaş yavaş hissedildiği bir aşama olarak gerçekleşiyordu. Türlerin dönüşümü, bizi ister istemez üstün bir türe, üstün bir yaratığa götürecekti, bu kaçınılmazdı; ve bu kaçınılmaz ilerleyişin çetin şartları, bir sonraki Çözüm'de tam anlamıyla bir gerilime neden olacaktı... "Üstün" tanımlamasında dramatik bir yol ayrımına gelinmişti; neydi "üstün"?..

Yedinci Şifre'nin Çözüm'ü tam bir kırılma noktası olarak tecelli etti: Gerçi, başlarda, Mesaj ve bilim aynı şeyi söylüyor gibiydi; ama meselenin "aslı"na gelindiğinde, şu ana kadar el ele kol kola, aynı istikamette yürüyen Şifre ve Çözüm, kısa bir duraklamadan sonra, tükeniş ve sonsuzluk arasında bir tercih yapmak zorunda kaldı. Oy'unu "sonsuzluk"tan yana kullananlar, Darwin ve izleyicilerinden yüz seksen derece ayrıldıklarını, ayrılmak zorunda olduklarını müşahade ettiler...

İnsan, hayvanlar aleminin üstün bir üyesi miydi; yoksa o, başka bir "şey" miydi?.. Şifre "üstün"e ilahi bir rol atfederken, Çözüm, bunun tam tersini yapıyor; her şeyi "morfolojik" yapı ile sınırlı tutuyordu: İnsan üstündü üstün olmasına ama bu sadece hayvansal bir üstünlüktü!..

İnsanı hayvanlar aleminin üstün bir üyesi olarak görme eğiliminde olanların, neden bu şekilde davranmak zorunda oldukları sekizinci Şifre'nin Çözüm'ünde tamamen su yüzüne çıkacaktı: Onlar, her şeyi kör bir rastlantılar çerçevesinde görebiliyorlardı ancak... Evet; bir şeyleri hala görebiliyorlar, hala "okuyabiliyorlar"dı, ama "sonsuzluğu" idrak edemedikleri için, okuduklarından ancak kısıtlı bazı anlamlar çıkarabilme yete-

neğini gösterebiliyorlar ve tükenişi çaresizce kabullenmek zorunda kalıyorlardı.

"Kodlanmış Komutlar Silsilesi"nin her şeyi ortaya koyacak biçimde, açıkça "görülebilmesi" dahi bunların "rastlantısallık" bahtsızlığına engel olamıyor; Yunus 99 bütün haşmetiyle bir kez daha kendisini gösteriyordu...

İnanmıyorlardı; ve inanmayacaklardı!..

Aslında her şey o denli inanılmazdı ki, bu "kuşku içindekiler"e kızmak insanın içinden gelmiyordu!.. Yumurtanın içine birtakım matematik hesaplamalar gizlenmişti; ve o kodları komutlayan, o yumurtanın her şeyi bildiğine inanmamızı istiyordu... İşin daha inanılmaz olanı ise, o yumurtanın gerçekten de "her şeyi" bildiğiydi; yumurtanın içinde hazır olarak bekleyen akıllara durgunluk veren o kimyasal süreç, o yumurtayı bir civcive dönüştürme yeteneğine sahipti...

Buna nasıl inanılabilirdi ki!..

Yaklaşık 13.000.000.000 yıl önce birtakım matematik hesaplamalar yapan bir Kudret, o matematik hesaplamaları kendisinin yaptığına inanmamızı istiyor; küçücük bir sekoya tohumunun bir gün yüz metreyi aşan boya sahip bir ağaç olacağını bildiğini kabul etmemizi bekliyordu bizden!..

Olacak iş miydi bu!..

Çözüm'lerin en ilginç ve o oranda da hazin göstergesi aslında tam olarak buydu işte: Buna inanmayanlar, inananlar için veri toplamaktan başka bir şey yapmadıklarının farkında dahi değillerdi; her şeyi görebiliyorlardı, ama bu iş için kodlandıklarını, görevlendirildiklerini, yeteneklendirildiklerini göremiyorlardı...

Sonunda öyle bir yere geliyorduk ki, gerçekten, dönem dönem bu satırların yazarının dahi kabullenmekte zorlandığı, etrafa saçılmış kuşku tohumlarının her an tomurcuklanma riski taşıdığı bir alanla, "müdahale" ile karşı karşıya kalıyorduk!..

Veri toplamakla görevli olanlar, yeryüzünde olup bitenlere "Gökler"den müdahale edildiği şeklindeki komik(!) iddia karşısında deli gibi gülerlerken; bir taraftan da, insan beyninin üç misli büyüdüğünü ve en etkili iletişim şekline kavuşabilmek için larinksinin boynunun alt kısmına kaydığını muhteşem bilimsel veriler ışığında kanıtlamak için çılgınlar gibi yarışıyorlardı...

Ve kuşkusuz, bu anda, Şifre ile Çözüm'ü değişik boyutlara taşıyanlar ile, her şeyi aynı boyut iççinde görebilenler arasında mutlak bir kopma ortaya çıkıyordu. Tükenişe mahkum olanlar, Tanrı'nın Nefesi'ni taşıyan ve her şeyi emanetine alan yaratığı "rastlantısal mutasyonlar"la açıklamaya çalışmaktan başka bir şey yapamazlarken; sonsuzluk sevdalıları, her şeyin ta başından kurgulandığını, inanılması gerçekten güç olan bu "müdahale"nin de o kurgunun bir parçası olduğunu ortaya koyuyorlardı.

İnsan, maymundan gelmiyordu, onun evrimleşmesiyle bugünkü halini almış değildi; biçimsel ve genetik benzeyişin nedeni, her ikisinin de ortak bir atadan geliyor oluşlarıydı...

İnsansı maymunların ve insanoğlunun ortak atası olan bir hayvan, mükemmel bir müdahale sonucu bambaşka iki türe dönüşüyor; türlerden biri ilelebet hayvan olarak yoluna devam talimatı alırken, diğeri "her şey kıvama erdirildiğinde" Tanrı'nın Nefesi ile ödüllendiriliyor ve "bilinç" kazanarak sonsuzluk meşalesi elinde yola koyuluyordu...

Çözüm bize, evrimin, Allah'ın yol ve yasası dahilinde işlediğini; insanın maymundan türemediğini, ama onla çok yakın akraba olduğunu, insanla maymunun aynı atadan geldiklerini gösteriyor. Ama aslında yaptığı çok daha büyük bir hizmet var; Allah'ın Büyük Kitabı'nın insan anlayış kapasitesine göre biçimlendirilmiş küçük bir bölümü olan o ilahi Kelam olmadan, insan hiçbir zaman hayvan mertebesinden yukarı çıkamıyor, ilahileşemiyor!..

"İlahi Kelam"dan yoksunluk, insanı tam anlamıyla "üstün bir hayvan" mertebesine indiriyor!..

Bilim, zorunlu paradigması gereği, insana layık olduğu saygıyı göstermekte başarılı olamıyor; ve görünen o ki, bunu hiçbir zaman başaramayacak!..

Çünkü, bu da "zıtların birliği yasası" gereği tasarlanmış, kodlanmış bir şey!..

Yapılması gereken şey aslında son derece açık olarak ortada duruyor: Bilim, kabul etmese bile, Allah'ın yol ve yasasının okunması için insanlığın hizmetinde; ve insanlık bundan yararlanmak zorunda...

Akıl bunu gerektiriyor!..

Yaratılış'ın değişmez yasaları da!..

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SONUÇ

SONUÇ - BİR TANRI'NIN NEFESİ



"Yaratan Rabbinin adıyla oku!"
(Alak, 1)

Evrim'i anlatmak için Kuran'dan yola çıktığımda, ne denli çetin bir mesele ile karşı karşıya kalacağımı biliyordum. Bu konuyu yayıncımla görüştüğümde, bu tip bir kitabı yayınlamak için çok da hevesli olmadığını anlayınca önceleri bir parça hayal kırıklığı yaşamadım değil doğrusu; ama ilerleyen günlerde kendisine hak vermek zorunda kaldım. Aslında bir hayli zor bir konuydu; çünkü bugüne dek evrim ile din karşıtlığı hep kol kola yürümüştü. Müslüman kimliğini ön plana çıkaran bazı dostlarımla bu konu hakkında yaptığım görüşmeler sonunda hayal kırıklığım hiddete dönüştü: Müslümanlar öyle bir tutum içindelerdi ki, insanın maymundan gelmiş olabileceği ihtimali karşısında, deyim yerindeyse Kuran'ı dahi inkar etmeyi göze alabiliyorlardı... İşte o günlerde, böyle bir çalışma yapma yönündeki düşüncem, çok ciddi bir kararlılığa dönüştü... Hiddetlenmiştim; çünkü daha önceki kitaplarımı yazarken, Kuran'da evrime ilişkin birçok kanıtı tespit etmiş ve bir kenara not almıştım... Kuran, evrim'in mümkün olabileceğine ilişkin ipuçları veriyordu; ama Müslümanlar bunu tartışmayı dahi göze alamıyorlardı... Neden korkuyorlardı; neydi evrimle alıp veremedikleri?!.

Tam o günlerde, evrim teorisinin yıkılışını anlatan birtakım yayınlar elime geçti; ve hiddetim doruk noktasına çıktı: Evrim

teorisini yıkmak için kolları sıvayanların kitaplarında, Allah'ın ayetlerinden hiç söz edilmiyordu!.. Müslümanlar, belki de Yaratılış'ın en önemli konularından birine ilişkin kitaplar yazıyorlardı; ama bu kitapların içine Allah'ın sözlerini koymak zahmetine bile katlanmıyorlardı!.. Aslında bunu yapamıyorlardı; zira Allah'ın evrimi reddeden herhangi bir sözüne rastlayamıyorlardı Kuran'da!.. Tabii bir başka ve esasen daha güçlü ihtimal de, Kuran'ı okumak zahmetine katlanmamalarıydı; kimse okumuyordu, onlar neden okusunlardı ki!..

Hiç unutmuyorum; özellikle bu konuyu araştırmak için Kuran'ı heyecanla açıp okuduğumda, tüylerim diken diken olmuştu: Kitap adeta biyoloji dersi veriyor, evrim hususunda bugüne dek söylenenlerin tümünden bile fazla ve ayrıntılı bilgiler ihtiva ediyordu... Üstelik bunu belirli bir kronoloji dahilinde de yapmıyor; ayetlerin arasına bu tip bilgileri özenle yerleştirerek hangi Sure'yi okursanız okuyun bu konuyu hep gündemde tutuyordu. Müslüman ilahiyatçılar neler kaçırdıklarının farkında bile değillerdi; ne kadar yazıktı!..

Ertesi sabah erkenden kalkıp bilgisayarımın başına geçtiğimde bir sürprizle karşılaştım: Kuran, klavyenin sol tarafında açık olarak duruyordu; ilk sayfanın üstünde Alak Suresi yazıyordu... Sure'nin 1. ayeti'nin yanına kalemle düştüğüm not aynen şöyleydi: "Besleyip terbiye eden. Yarattıklarını belirlediği bir programa uygun olarak, birtakım hedeflere götüren. *Tekamülü programlayıp yöneten.*" Bu notu, "Rab" sözcüğünü açıklamak için düşmüştüm; Arapça bilmiyordum; Kitap'ta Arapça olarak verilen sözcüklerin tümünün yanına bu sözcükleri açıklayan notlar düşmek, Kitabı daha kolay anlayabilmek için çok yararlı bir yöntemdi, her Arapça sözcük için aynı şeyi yapmıştım...

Lügatı nasıl açtım, "tekamül" sözcüğünü nasıl buldum hala hatırlamıyorum. Sözcük, "Kemal bulma, olgunlaşma. Evrim." diye açıklanıyordu!..

Evet, Allah'ın insanoğluna inen ilk ayetinde, Yaratıcı'nın yarattıklarına gönderdiği Mesaj'ın daha ilk cümlesinde "evrim" sözcüğü geçiyordu!.. Bildiğiniz gibi, Klasik Kuran tertibinde Alak Suresi 96. sırada yer alır; ama aslında bu sure, Hz. Resul'e indirilen ilk suredir.

Sure ve dolayısıyla Kuran, "Yaratan Rabbinin adıyla oku!" diye başlıyordu; ve "Rab" sözcüğü "evrim'i programlayıp yöneten" anlamına geliyordu... O anda, şimdi elinizde tuttuğunuz kitabın ilerleyen sayfalarında "Kodlanmış Komutlar Silsilesi" diye bir bölüm oluşturacağımdan; o bölümde, Yaratıcının her türlü canlının içine birtakım kodlar koyup, "yarattıklarını belirlediği bir programa uygun olarak, birtakım hedeflere doğru götürdüğünü" anlatacağımdan haberim bile yoktu!..

Tabii, bu kaçınılmazdı; bu kitabı kim yazarsa yazsın, aynı şeylerle karşılaşacaktı, çünkü Allah'ın Mesajı'nı doğru dürüst okuyan herkes, istisnasız herkes, benle aynı sonuca ulaşmak zorunda kalacaktı... Tanrı bizi belirli bir evrim planına göre yaratmışı; ama daha önemlisi, bunu bilmemizi istiyordu... Bunu Kitabında tüm ayrıntılarıyla açıklamış, insanoğlunun dikkatine lütfetmişti!..

En aşağıdan alınmış, en üste çıkarılmıştık; çamur canlanmış ve "görünüşü güzel yapılmış"tı... Ama güzellik sadece biçimsel yapımızla sınırlı tutulmamış; içimize Yaratıcı'dan bir parça ihsan edilerek, bir parça "O" haline getirilmiştik."Tanrı'nın Nefesi" içimize üflenmişti ve biz farkına varalım varmayalım, bu Nefes sayesinde Gökler'le aramızda paralellik kurulmuştu; bir boyuttan diğer bir boyuta sıçrayabilmemiz için yeterli donanımla teçhiz edilmiştik... Gönül Gözü'ydü bu; Kalp gözüydü!.. Merhametti, sevgiydi, aşktı, şefkatti, fedakarlıktı; velhasıl, çamuru hayvandan ayıran her türlü insani ve ilahi hasletti...

Rüya gibi bir şey aslında... Bir açıdan baktığımızda, her türlü melaneti sergileyebilen bir yapıya sahiptik; bu çamur tara-

fımız olsa gerekti. Ama diğer açıdan baktığımızda, aşk gibi, merhamet gibi, fedakarlık gibi betimlenemez birtakım hasletlerle donatılmışık; bu da İlahi yönümüz tabii. Tanrı'nın Nefesi'nin billurlaşıp somutlaştığı; elle tutulur gözle görülür hale bürünüp bizi Gökler'e yükselttiği o harikulade duygu seliydi... Rüya gibiydi...

Resme gönül gözünüzle baktığınızda, onda Tanrı'dan bir parça görmemek mümkün değildi; o, Tanrı'nın o tarif edilemez ilahiliğini yansıtıyor, "Ben O'ndan bir parçayım!" diye haykırıyordu adeta; o halde sorun neydi?.. Çamur gibi en bayağı maddeden oluşturulmakla, maymundan veya onun da atası olan bir başka hayvandan türetilmek eğer Yaratıcı'nın takdiri ise, buna itiraz niyeydi?.. "Görünüşünün güzel yapılması"na ek olarak, bir de içinde O'ndan bir parça taşıyorsa; o, bir parça O'ysa, o halde sorun neydi?..

Ezelde, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" sorusuna, "Evet, sen bizim Rabbimizsin, buna tanıklık ederiz."[354] diye verilen cevap, ebedde huzura çıkıldığında "ruh" ile, o ilahi öz ile teyid edilecekse; Arz'daki kısacık yaşam için bize tahsis edilen ve bir süre sonra toprağa karışıp unufak olacak olan bu naif beden, bu haliyle yaratılmış olsa veya bir başka canlıdan evrimleştirilerek bu hale getirilmiş olsa, ne gam!..

Yeşil, yemyeşil bir kristal okyanusu düşleyin; tam bir umman, sonsuzlukta sonsuzluk... Kristal ummanı belirli bir yörüngede ahenk içinde yüzüyor ve giderek sonsuzluk sınırlarında ayrışarak bir çift göz halinde size bakmaya başlıyor. Birden ürperiyorsunuz, tarif edilemez bir duygu seli tüm benliğinizi sarıp sarmalıyor ve sizi Gökler'e çekiyor... Bu sizsiniz; bir bütünün parçası ve işte tam da bu nedenle bütünün ta kendisi... Ken-

[354] Araf, 172

dinizi Kainatla bütünleşmiş hissediyorsunuz; ve her şeyi kuşbakışı izlerken, milyarlarca yıl, gözlerinizin önünden bir film şeridi gibi akıp geçiyor... Ve gözleriniz limon bitkisinin o harikulade yeşil yaprağında odaklandığında, o yaprakta Yaratıcı'nızı görebilmenin, kainatla yekvücut olabilmenin coşkusunu doyasıya yaşamaya başlıyor, gözlerinizden boşalan yaşlar eşliğinde, olan biteni şaşkınlıkla izlemeye devam ediyorsunuz. Yaratıcı kendini limon yaprağında gösteriyor size; küçücük ama muhteşem, yemyeşil bir yaprak, sizi boyutlar arası bir yolculuğun tam da göbeğine fırlatıp atabiliyor...

Tanrı'nın Nefesi'ni içinizde, ta içinizde duyuyorsunuz; ait olduğunuz bütüne bu denli yakınlık sizi adeta kavuruyor, bir başka boyuta yüzmekte olduğunuz gerçeği karşısında ürpermekten kendinizi alamıyorsunuz... İşte bu aşk; biyolojik yapınızın, vücut kimyanızın, sinirsel ağınızın, beyninizin elektriksel ürünü olan nöronlarınızın çok dışında bir şey; Tanrısal bir haslet... Ve, bunu duyumsayabilen, özümseyebilen; bu duygu girdabında hayretle, ürpertiyle ve coşkuyla bir o yana bir bu yana savrulabilen tek yaşam türü sizsiniz... Bu muhteşem tasarımın akıl ötesi mimarının, O Muhteşem Kozmik Sanatçı'nın Nefesi'ni içinizde taşıyor olmanın o kavranılamaz "bilinci" içinde, her an O'na biraz daha yaklaşmakta olduğunuzu hissedebiliyor, ne inanılmaz bir serüvende rol aldığınızı günbegün duyumsayarak olgunlaşıyor, kemale eriyor, evrimleşiyorsunuz. Bir an için durup düşündüğünüzde, Kozmik Matematikçi'nin kodlanmış komutlarının sizi bir şeylere hazırladığını, alıştırdığını; deyim yerinde ise her geçen gün sizi bir başka boyuta hazır hale getirmekte olduğunu duyumsayabiliyorsunuz. Biyolojik yapınız, maddi oluşumunuz her geçen gün biraz daha yıprandığında, diğer boyut için hazırlanmakta olan madde ötesi oluşumunuz, ruhunuz yeni yeni değerler kazanarak rafine olmakta, esas ikametgahı için hazır hale gelmekte. Ve Tanrı'nın

Nefesi'nin tezahürlerinden biri olan gönül gözünüz, tüm olan biteni, tüm çıplaklığı ile görebilmekte...

Allah'ın Kudreti karşısında boynunuzu saygıyla eğiyor, bu harikulade Yaratış'ta özel bir parça olmanın hazzı eşliğinde minnet duygularınızı Gökler'e yöneltiyorsunuz; çünkü biliyorsunuz ki, tüm bunları düşünebilmenize, idrak edebilmenize imkan sağlayan, kafatasınızın içindeki o bir avuçluk muhteşem kompüter ve madde ötesi boyutu görebilmenize imkan veren o diğer gözünüz, gönül gözünüz, size özel olarak sunulmuş bir ayrıcalık... Özelsiniz, bunu biliyorsunuz; ve bunu bilmek sizi daha da özel kılıyor... Özelsiniz; çünkü sizi "tamamlayan" Kudret, öyle olmanızı istiyor... Her şeyi kodlarken, bunu ta başından tasarlıyordu; melekler sizin önünüzde boş yere eğilmediler...

Ne mutlu size...

SONUÇ - İKİ
EVRİM TEORİSİNİN ARKA PLANI(!)



"Yuh size ve Allah'ı bırakıp da taptıklarınıza!.. Siz hala aklınızı kullanmayacak mısınız?."

(Enbiya, 67)

"Dağ faresinin ön ayakları çok kısadır. Hayvancağız, ancak sıçrayarak hareket eder. Genellikle bu kısa ön ayakların sıçramaya uymasından, yani, sıçramalı yürüyüşten ötürü ön ayakların kısa kalmış ve arka ayakların uzamış ve güçlenmiş olmasından meydana geldiği söylenir. Bu çok rahatsız sıçrayışlı harekette ne bir fayda vardır, ne de hayvan bu hareketi isteyerek seçmiştir. Bu kısa ön ayaklar, *daha başlangıçta vardı* ve hayvanın, arka ayakları üzerinde sıçrayarak yürümekten başka çare olmadığı için sıçrayarak hareket ettiğini kabul etmek daha doğru olmaz mı?

"Yeni araştırmalarda ev farelerinin kör olduğu anlaşılmıştır. Fareler, aydınlığı karanlıktan ayıracak ve şekilleri seçecek güçte değildir. Buna rağmen, yıldırım hızıyla kaçarlar ve bütün engelleri aşarlar. Büün yıkıcılıklarını gözleriyle değil, başka sinirleriyle yaparlar."

İşte böyle!..

Kuran, her zamanki gibi tam da gereken yerde, gereken şekilde imdada yetişiyor: "Yuh size!.. Siz hala aklınızı kullanmayacak mısınız?!."

Yukarıda okuduğunuz iki paragrafı, 150 yıldır yıkıla yıkıla viraneye dönen(!) evrim teorisinin kalıntılarını bir kez daha yıkmak için kolları sıvayan bir yazarın, bir kitabından aldım;

yazarın alıntı yaptığı profesör, aklı sıra evrim teorisinin yıkılmasına katkıda bulunmaya çalışıyor!..

Adama sormazlar mı; "Be, sevgili profesörcüğüm." diye, "yani sen, Allah'ın Yaratışının kusurlu olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun birader?!."

Allah dağ faresine neden bu tip bir gaddarlık yapsın; veya Allah ev faresinin gözünü neden kör yaratsın?!. 150 yıldır durmadan saldırıp duruyorsunuz; "% 5 çalışan bir göz ne işe yarar!?." diye; peki, % 0 çalışan bir göz ne işe yarar; daha vahimi, % 0 çalışan bir göz neden yaratılır?!. Böyle saçma bir şey olur mu; veya böyle akıl dışı bir kusur nasıl olur da Yaratıcı'ya izafe edilebilir?!. Bir hayvanı, bacakları Arz'ın şartlarına uymayan biçimde yaratmak; veya bir hayvana hiçbir zaman görmeyecek bir göz vermek İslami açıdan veya "Yaratılışçılık" açısından nasıl izah edilebilir?!.

Aslında Alah'ın bir yaratığına gaddarlık yaptığı veya bir başka yaratığına hiçbir işe yaramayan bir organ falan verdiği yok tabii.. Dağ faresi mükemmel koşmaktadır, çünkü bu yeteneğini milyonlarca yıl süren evrimi sayesinde kazanmıştır, milyonlarca yıldan beri yaşıyor oluşu, türünü devam ettiriyor oluşu bunun en belirgin kanıtıdır; ev faresinin gözü de, artık gerekmediği için görmemektedir, karanlık olduğu için ihtiyaç hissedilmeyen ve çalıştırılmayan organ giderek işlevini yitirmiş ve Darwin'in söylemiyle "rudiment" halini almıştır; aynen insanlardaki "apendiks" veya "akıl dişleri" gibi... Bu göz, "kodlanmış bir süre"nin sonunda ya başka bir işlev kazanacaktır, ya da farenin vücudundan tamamen atılacaktır; bu, bilim dünyasınca o denli bilinen bir konudur ki, bunu yazı konusu yapmak bile ayıp addedilir...

Peki; koskoca bir profesör, hiç düşünmeden Allah'a neden kusur izafe eder?!. Bu adam deli mi?!. (İsmini vermediğim bu profesörün samimi bir inançlı olduğunu sanıyorum; sadece yanılıyor.)

Peki; bu adam deliyse, yazdığı bu kitaba, bu adamdan alıntılar yaparak evrim teorisini yıkmaya çalışan bu yazar da deli değil mi?!. (Yazarın kim olduğunun bir önemi yok; bu akılsız, sözde Müslümanlarla polemiğe girmeyeceğim.)

Hayır, bunların derdi yaratılış maratılış değil; bunlar materyalizmi mahkum etmeye çalışıyorlar ve levhi mahfuz karşısında acınası bir duruma düşüyorlar tabii.

Peki; materyalizmi neden mahkum etmeye çalışıyorlar?..

Buna inanmak gerçekten güç, bu nedenle, bu meseleyi bir iki örnekle açıklayacağım size; ve sonuca kendiniz ulaşacaksınız!..

A. İ. Oparin adında evrimci bir bilimadamı var; adam son derece makul biri ve ayrıca dürüst de... "Birtakım şeyler"i kabullenmek ona kısmet olmadığı için, bunun çaresizliği içinde, bütün açıkyürekliliğiyle şöyle bir itirafta bulunuyor. "Yaşamın Kökeni" adlı eserinde:

"Her biri muayyen şekillerde ve kendisine has bir tarzda dizilmiş bulunan ve binlerce karbon, hidrojen, oksijen ve azot atomu ihtiva eden bu maddelerin (proteinlerin) en basiti bile son derece kompleks bir yapı arz etmektedir. Proteinlerin yapısını inceleyenler için bu maddelerin kendiliklerinden bir araya gelmiş olmaları, Romalı şair Virgil'in meşhur "Aeneid" şiirinin etrafa saçılmış harflerden rasgele meydana gelmiş olması kadar ihtimal dışı gözükmektedir."

"E, bunda ne var; adam gerçekten de takdir edilmesi gereken bir açıkyüreklilikle, anlayamadığı bir şeyi itiraf ediyor, n'olmuş yani?!." diye söylendiğinizi duyar gibiyim... Öyle söylemeyin; adamın çok büyük bir günahı var; o bir "bölüşümcü"!.. Bakın, alıntı yapıldığı kitapta, nasıl tanıtılıyor:

"İşte, zamanımızda evrim teorisinin başlıca şampiyonu olarak bilinen komünist bilim adamı Oparin'"in kendi ifadesi:"

Şimdi bir başka kitaba bakacağız; ama bunlar biraz hızlı; bu guruptan, sabah erken kalkan, evrim teorisini yıkıyor:

"Ancak Marx ve Engels, bir şeyi açıklamakta zorlanıyorlardı: Canlıların nasıl var olduğu sorusu. Çünkü canlıları "yaratılmamışlık" temelinde açıklayan bir tez olmadıkça, dinin uydurulmuş bir afyon olduğunu ileri sürmek ve tüm tarihi maddeye dayandırmak mümkün olamazdı. (Dinin bir afyon olarak kullanıldığı hususunda Marx'a katılmamak mümkün mü; engizisyon zulmü 500 yıl nasıl sürdü sanıyorsunuz?!. Kuran gibi muhteşem bir kaynağa sahip Müslüman dünya, Allah'ın Elçisi'nin Yaratıcı'sının yanına gitmesinden sonra, nasıl oldu da bu denli perişan bir duruma geldi sanıyorsunuz?!. Din, tabii ki bir afyon olarak kullanıldı ve hala kullanılıyor; bunun hesabı bir gün bizzat Yaratıcı tarafından sorulacak; hiç merak etmeyin!.. Y.Y.)

"Marx'ın beklediği açıklama, Darwin'den geldi. Marx, "Türlerin Kökeni"ni eline alır almaz kitabın önemini anladı. Engels'e yazdığı 19 Aralık 1860 tarihli mektubunda, Darwin'in kitabı için 'bizim görüşlerimizin tabii tarih temelini içeren kitap budur işte' diyordu. (...)

"Komünizmin bu iki kurucusu tarafından bu denli yüceltilen Evrim teorisi, doğal olarak onların takipçileri tarafından da hararetle benimsendi. Dünyanın neresinde olursa olsun, her türlü komünist rejim ya da hareket, Darwinizm'i ve neo-Darwinizm'i sonuna dek savundu, onu kendi entelektüel temel taşlarından biri olarak kabul etti."

Gördüğünüz gibi, evrim teorisinin yıkılma zorunluluğu, aslında pek öyle tabiatla mabiatla falan ilgili değil; evrim teorisi yıkılmalı ki, komünizm de yıkılsın!..

Peki; evrim teorisini sadece komünistler mi benimsiyorlar; başka ideolojiler de bu teoriden yararlanmaya çalışmıyor mu?!.

Gayet tabii, başka birtakım ideolojiler de bu teoriden hareket ediyor ;ama onlar tehlikeli değil ki!..

Komünizm tehlikeli!..

Bu ideolojiler içinde, Komünizm kadar Kuran'a yakın olan yok; Allah muhafaza, komünizm gelse, Kuran hükümlerinin pek çoğu kendiliğinden hayata geçecek; işte tehlike burada!..

Bu çalışmamızla hiçbir ilgisi yok tabii(!) ; ama bazı şeyleri bilmeden de olmuyor işte; bakın, Allah ne diyor[355]:

Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki: 'Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanı verin." İşte Allah, ayetleri size böyle açıklar ki, derin derin düşünebilesiniz."

"İnfak" sözcüğü, "nefk" ve "nefak" sözcükleri ile aynı kökten; bu sözcük Arap dilinde "tüketmek" anlamına geliyor... Aynı sözcük, İslam literatüründe, "mal ve nimetleri başkalarının hayrı için harcamak, harcayarak tüketmek" anlamında kullanılıyor... Sonuçta Allah, insanlara verdiği nimetlerin, onların bakmakla yükümlü oldukları kimselere yeterli olanından artanının veya sorumluluğu taşınan kimselerin tüketebileceğinden fazlasının, ihtiyaç sahiplerine dağıtılarak tüketilmesini buyuruyor!.. Ama sözde Müslümanlar bu ayeti Kuran'dan çıkarıp attıkları için -yani görmezden geldikleri için- birtakım insanlar patlayınca kadar yerken, başka birtakım insanlar açlıktan, tedavisizlikten, konutsuzluktan, bakımsızlıktan, eğitimsizlikten kırılıp duruyorlar... Allah'ın "Rezzak" sıfatı, yani "rızık dağıtıcı" sıfatı her geçen gün biraz daha törpülenip tamamen ortadan kaldırılırken, sözde Müslümanlar ne yapıyorlar; halka afyon dağıtmaktan başka?!. % 99'u Müslüman olan bir ülkede, hastalanan Müslüman kardeşlerinize "Paran var mı?" diye sorulup, parası olmayanlar ağrılarıyla acılarıyla başbaşa bırakılıp, zulmün göbeğine terk edilirken Evrim teorisini yıkmaktan başka bir "ibadet"(!) aklınıza gelmiyor mu?!.

355 Bakara, 219

"Ben Müslümanım!" diye ortaya çıkan biri, hayatı boyunca hiç olmazsa bir kez, bu ayeti kitaplarına koymazsa, veya bu ayeti açıklamak, bilmeyenlere öğretmek için herhangi bir girişimde bulunmazsa, o adam sahtekarın tekidir!.. Ben, bunun gibi onlarca adam(!) tanıyorum; her sene hacca giderler, attıkları zaman mangalda kül bırakmazlar, türban / saç / sakal / bıyık gösterişinden ("riya"sından tabii; Maun Suresi'ni bir kez okuyun.) hiç geri kalmazlar; ama söz Allah'ın rızıklarına, o rızıkların dağıtılmasına geldiğinde, o konuya hiç girmedikleri gibi, girenlerin alnına da hemen damgayı yapıştırıverirler: "Siz bunun Kuran'dan söz ettiğine bakmayın, bu materyalisttir, komünisttir!.."

150 yıldır, evrim teorisini yıkmaya çalışarak güya Allah'a hizmet ettiklerini iddia edenlerin bir tanesi, tek bir tanesi neden bugüne dek Bakara 219'u ağzına dahi almamıştır?!.

Bakın Allah ne diyor[356]:

"Allah, rızıkta kiminizi kiminize üsün kılmıştır. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere aktarıp da hepsi onda eşit hale gelmiyor. Allah'ın nimetini mi inkar ediyor bunlar?!."

Ayette lafzen "ellerinin altındakiler" diye geçen betimlemeyi, İslam bilginlerinin büyük kısmı, "sorumluluğunuza verilenler", "sizin sorumluluğunuza verilenler", "sizin sorumluluğunuz altındakiler" diye anlıyorlar ve böyle tercüme ediyorlar. Allah'ın bir "deneme aracı" olarak verdiği "fazla rızıklar", o rızıklara sahip olanların sorumluluğu altında bulunanlar tarafından eşit olarak bölüşülecek; rızıkları veren Kudret, Rezzak, böyle buyuruyor!..

Allah, kendi rızıklarının, tüm insanlar arasında eşit olarak paylaşılmasını emrediyor; buna uymayanlara öyle hiddetleni-

[356] Nahl, 71

yor ki, ayetin sonunda şu soruyu sormakla müthiş bir gözdağı veriyor, uyarıyor, tehdit ediyor:

"Yoksa siz benim nimetimi inkar mı ediyorsunuz!"

150 yıldır, evrim teorisini yıkmaya çalışarak güya Allah'a hizmet ettiklerini iddia edenlerin bir tanesi, tek bir tanesi, neden bugüne dek Nahl 71'i hiç ağzına almamıştır?!.

"Ben Müslümanım!" diye ortaya çıkıp, hayatı boyunca Nahl 71'i kitaplarından hiçbirine koymayan, bilmeyenlere öğretmeye çalışmayan bir adam sahtekarın tekidir; su katılmamış bir sahtekar!..

Evrim teorisi düşmanlığıyla ucuz kahramanlık yapmak kolay tabii; alsanıza hakim sınıfları karşınıza!.. Allah'ın rızıklarını eşit şekilde paylaştırmayanları, servetlerini ihtiyaç sahiplerine dağıtmayanları alsanıza karşınıza!..

Allah'a hizmet etmek istiyorsanız, bu gerçekleri insanlardan saklayan, Allah'ın Resulü'nün yokluğunu fırsat bilerek mazlum kitleyi 1400 yıldır sömürdükçe sömüren, ezdikçe ezen, haklarını gaspeden; yeryüzünde yaşayan insanların 2/3'ünü emperyalist amaçlarla zillet içinde yaşamaya mahkum edenlerle savaşsanıza!..

Sizi ucuz kahramanlar sizi!..

Oparin komünistmiş; hadi be!

Ben bunların ciğerini bilirim!..

"Benzerleriyle Değiştirilenler'in Hikayesi" [357] yayınlandığında, dergilerinde ve internet sitelerinde, "bir sosyalistin nostaljik takıntıları" diye akılları sıra benle dalga geçtiler; oysa o kitapta, Allah'ın yüzlerce ayetinden söz ediyordum, yüzlerce... Müslüman kimliğini ön plana çıkaran bir dergi, Allah'ın yüzlerce ayetinin açıklandığı bir kitap için söyleyecek başka bir şey bulamıyor mu?!.

[357] Beyan Yayınları, 2001

Mantık aynı mantık: Doğruları söylüyor olman önemli değil; çünkü sen komünistsin, tehlikelisin; bu nedenle, doğru-yanlış bütün söylediklerin reddedilmelidir ki, Allah'a yalakalık yapılmış olunsun!.. (Aslında bunların Allah'la falan da bir alıp veremedikleri yok; hakim sınıflara şirin gözükme gayreti içindeler; çünkü aynı kaptan besleniyorlar; bütün mesele bu!..)

Allah bunun hesabını sizden soracak; bundan hiç kuşkum yok!..

Kitap süresince dönem dönem hatırlattığım şeyi -gerçekten önemli olduğu için- bir kez daha hatırlatmak istiyorum: Bir Müslüman hiç kuşku yok ki, sosyalizme de karşı çıkabilir, evrim teorisine de; ama samimi olmak şartıyla!..

Bunların sahtekar olduklarını iddia etmemin, bu iğrenç tutumlarına ek olarak, çok daha inandırıcı başka kanıtları da var: Evrim'e inanan insanları karalamak için yazdıkları kitaplarında, Biruni'den, Nazzam'dan, İhvanu's-Safa'dan, Cahızdan, İbn Miskeveyh'den tek bir satır bile yok!..

Türkiyede'ki Müslüman kitlenin, bu ünlü İslam bilginlerinden haberi bile yok!.. (İnanabiliyor musunuz; Mehmet Bayraktar Hoca yazmasa, benim bile haberim olmayacaktı!..) Sanıyorlar ki, bir gün Darwin diye bir tip ortaya çıktı ve Allah'ın inkarına sağlam bir zemin hazırlamak için böyle bir teori ortaya attı; komünistler de bunu benimseyip silaha sarıldılar!..

Ayıp değil mi; yazık değil mi?!.

Evrim teorisi ile komünizmin ne ilgisi var?!.

Yukarda isimlerini verdiğim büyük İslam bilginleri "Temiz Kardeşler Örgütü" komünist miydi?!. Bu adamların istisnasız tümü, Kuran verilerinden hareket ediyorlardı ve hepsi sağlam birer Kuran bağlısıydı... (Aslında komünist olmaları gerekiyordu; çünkü önlerinde büyük kahraman Ebu Zer gibi bir örnek vardı; ama esasen, bu adamlar Kuran okuyorlardı, okudukla-

rı yetmeliydi... Belki de gerçekten komünistlerdi; çünkü hepsi iyi birer bilgindi ve afyonculukla ilgileri yoktu!..)

Biraz daha ileri gidelim: Varsayalım ki, Darwin, Komünistlere malzeme hazırlamak için ömrünü tüketti; peki, buna karşılık siz ne yaptınız?!.

Allah'ın ayetleri ortada işte; "Hepinizi tek bir canlıdan yarattım!.." diyor; ne diyeceksiniz?!. "Sizi aşama aşama oluşturdum; sonra biçimlendirdim, kıvama erdiğinizde de içinize ruhumdan üfledim; sizi, tüm bu işlemlerden geçirdikten sonra halife kıldım!.. diyor; ne diyeceksiniz?!.

Bu anlatımlarda bir "evrim" olduğu su götürmek açıklıkta; buna katkıda bulunmak için, Allah'ın göstergelerini okumaya çalışmaktan başka suçları olmayan bilimadamlarını karalamaktan başka ne yaptınız?!.

Darwin de bir insan ve o da yanılabilir; nitekim, nasıl yanıldığını size bu çalışmada gösterdim. Yapılması gereken şey ne olmalıydı, benim yaptığım gibi, Darwin'in ve takipçilerinin nerede yanıldıklarını ortaya koymak mı; yoksa bu muhteşem Yaratılış'ın harikulade gerçeklerini ortaya sererek Allah'ın yaratışının ne ölçüde muhteşem olduğunu kanıtlayıp duran bilimcilerin tümünü komünist ilan edip, Allah'ına göstergelerin üstünü örtmeye çalışmak mı?!. (Bu çalışmada hiç söz etmediğim, çok sıradan bir örnek olarak; biz, yaklaşık 100.000 yıldır Arz'ın emanetini üstlenmiş durumdayız; ama pire 50.000.000 yıldır Arz'da yaşıyor ve tüyler arasında rahat hareket etmesini engelleyen kanatlarını yok edip, güçlü sıçramalar yapabilen bacaklar geliştiriyor; bunu anlayabilmek için o "komünistler" yüzlerce yıldır çalışıyorlar; bu arada siz ne yapıyorsunuz?!.)

Sizi sahtekarlar sizi; saldırılması gerekenler komünistler mi, yoksa dünyayı kasıp kavuran, gezegeni yok olma aşamasına getiren, "konjünktür" gerektirdiğinde(!) mazlum ulusların üzerine bomba yağdırmaktan hiç çekinmeyen ve bu kahrola-

sı zulmün teorik temellerini Adam Smith'den alan emperyalistler mi?!.

Allah'ın ayetlerinden yola çıkıldığında, kimlerle savaşmak zorunda olunduğunu neden doğru dürüst anlatmıyorsunuz Müslümanlara?!. Nisa 75'i görmediniz mi, okumadınız mı hiç!?. Bakara 278, 279 kime savaş açılması gerektiği yönünde herhangi bir şey ifade etmiyor mu size!?.

Yuh size ve Allah'ı bırakıp da taptıklarınıza!..

Çevirin bakayım sayfayı, sahtekarlar sizi!..

SONUÇ - ÜÇ
ADAM SMİTH'İN HAYVAN İNSANI



"Size ne oluyor da allah yolunda ve 'Ey Rabbimiz, bizi, halkı zulme sapmış şu kentten çıkar; katından bize bir dost gönder, katından bize bir yardımcı gönder.' diye yakaran mazlum ve çaresiz erkekler, kadınlar, yavrular için savaşmıyorsunuz!.."

(Nisa, 75)

Aslında, "Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler!.. Göklerin egemenliğinin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyorsunuz, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!.. Sizi yılanlar, engerekler soyu!.. Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız!.."[358] diye başlamam gerekiyor; ama şimdilik bu kadar sert olmamaya özen gösterip, Taha Suresi'nin 43. ve 44. ayetlerindeki psikolojik ikaza[359] uymaya çalışacağım. Gerçi bunu başaramayacağımı biliyorum ama mazeretim de hazır; ben Hz. Musa kadar yetkin biri değilim ve Hz. Musa'nın bu tavrının orada olduğu gibi, burada da işe yaramayacağını düşünüyorum!.. Bunlar "öğüt alacak" yahut "ürperecek" yetenekte olsalardı, evrim teorisini yıkmak için yola çıktıklarında ellerinin altında bir Kuran bulundururlar ve ara sıra da olsa o Muhteşem Kaynak'a başvururlardı; hem belki o zaman kimle savaşmak gerektiği hususunda da bir kanaate sahip olabilirlerdi!..

Sağ üst köşedeki ayeti okudunuz mu?..

358 İncil / Matta / 23 / 13-14, 33

359 "Firavuna gidin, çünkü o azdı. Ona yumuşak ve tatlı bir sözle hitap edin; belki öğüt alır, yahut ürperir."

Peki, siz kimle savaşıyorsunuz, zalimlerle mi?!. Yoksa Casiye 19'da[360] yapılan belirlemeye uygun olarak onlarla dostluk mu pekiştiriyorsunuz?!.

Komünizm ve ırkçılık hiçbir şart altında aynı düzlemde yer alamayacak iki ideolojidir, değil mi?.. Ama tarihi incelediğinizde, en büyük zulümleri işlemiş olan bu ikinci ideolojinin, Darwin'in teorisinden nasıl alçakça yararlanmaya çalıştığına şahit olursunuz...

"Daha fazla dölütsel, (ya da) çocuksu özelliğe sahip olan erişkin (...) gelişimi bu özelliklerin ötesine geçmiş olandan kesinlikle daha aşağıdadır. Bu ölçütlere göre Avrupalı yani beyaz ırk listesinin en üstünde, Afrikalı yani zenci ırk ise en altında yer alır. (D.G. Brinton, 1890)

"Kuramımın temelinde, ırkların eşit olmadığına inanıyorum. (...) Zenci, dölütsel gelişiminde, bir beyaz için çoktan son aşama haline gelmiş olan evreden geçer. Zencide gecikme süresi devam ederse, o ırk için şu anda bir geçiş aşaması olan aşama, son aşamaya dönüşebilir. Şu anda beyaz ırkın oturduğu gelişim doruğuna erişmek diğer bütün ırklar için olanaklıdır. (L. Bolk, 1926)[361]

Irkçı bilimadamlarının bu savlarına o günün politik konjünktüründe ihtiyaç vardı; çünkü ırkçılık ve emperyalizm güçlü bir bilimsen iddia ile desteklenmeliydi. Bu tip bilimadamları o denli ileri gittiler ki, bir "suç antropolojisi" bile oluşturma gayreti içinde oldular. Bu bilimcilerin(!) en ünlüsü olan Lambroso, şu satırları yazmaktan hiç çekinmemiştir[362]:

"Kötülüğe organik yatkınlığı olan, yalnızca yabanıl insanların değil, aynı zamanda en vahşi hayvanların atasal özellik-

360 "Zalimler birbirlerinin dostlarıdırlar!.."

361 Darwin ve Sonrası/Stephen Jay Gould/TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2000

362 Aynı eser

lerini taşıyan doğuştan suçluların var olması, bizi onlara karşı merhametli kılmak şöyle dursun, daha önce de belirtildiği gibi, bütün acıma duygularımızı elimizden alır."

"Yabanıl insanlar"ın, köle olarak gemilere doldurularak alınıp satılan zenciler, kökleri kurutulmaya çalışılan kızılderililer, uygarlıkları yerle bir edilip tüm hazinelerine el konulan Maya ve İnka halkları, doğal servetleri alçakça gaspedilen Afrika, Asya ve Latin Amerika halkları olduğunu belirtmek sanırım yersiz olacak!..

İnsan ırklarının bir kısmının bir kısmından üsün olduğunu savunmak, bazı ırkların evrim sürecinde öne geçerek diğer ırkları aştığı yönündeki "zorunlu" önyargıya dayanır; bu, faşizm ve emperyalizm için olmazsa olmaz bir zorunluluktur.

Peki, nasıl oluyor da, komünizmin tam karşıtı olan bir ideoloji, Darwin'i bu denli sahiplenebiliyor?!. Hitler'e esin kaynağı olan bu proto naziler, aynı teoriyi komünistlerin de sahiplendiğini bilmiyorlar mıydı?!.

Hiç kuşkusuz biliyorlardı; ama ortada bir gerçek vardı: Evrim teorisi gerçekleri söylüyordu ve bu gerçeklere sahip çıkıldığında, ileri sürülen ideoloji de belirli bir meşruiyet kazanıyordu!..

İşte bütün mesele buydu!..

Irkçılık, kölecilik ve faşizm tarih sahnesinden silindiğine göre -bu tip çılgınlıkların kalıntıları dünya durdukça varlığını sürdürecektir kuşkusuz, ama bir daha hiçbir şekilde eski çılgın ve tehlikeli düzeyine ulaşamayacaktır-, komünizmden başka savaşılacak ne kalıyor?..

Bugüne dek kabul gören şekliyle evrim teorisini sahiplenenler sadece marksistler veya ırkçılar mı; yoksa, "ainesi iştir kişinin, lafa bakılmaz!" özdeyişinde belirlendiği gibi, insanlara kendi çıkarlarından başka herhangi bir kutsal olmadığını zorla kabul ettirmeye çalışan zalimler mi?!.

Bu tiplerin kapitalizme sözde karşı duruşlarına aldanmamak gerek; zaten kimsenin aldandığı da yok, çünkü bu tipler bizatihi kapitalizmi savunuyorlar... Yazdıkları kitaplarda, kapitalizmin eleştirisine ilişkin elle tutulur hiçbir şey yok!..

Peki; Kuran'dan yola çıkıldığında -ki, bu tipler, bunu yaptıklarını iddia ediyorlar- kime karşı *"savaşmak"* gerekiyor?.. Kuran bu konuda, Nisa 75'in dışında somut bir hedef gösteriyor mu?..

Müslüman olduğunu iddia eden herkes, aşağıdaki paragrafı iyice bir okumalı ve içine sindirmelidir. Bakın, Kuran, kimle savaşmak gerektiğini, üstelik "harp" sözcüğünü de özellikle kullanarak nasıl belirliyor[363]:

"Ey iman sahipleri, Allah'tan korkun. Ve eğer inanıyorsanız ribadan geri kalanı bırakın. Eğer bunu yapmazsanız, Allah ve resulünden *bir harp ilanı* duymuş olun. Tövbe ederseniz, mallarınızın esasları / anaparalarınız sizindir; ne zulmeden olursunuz ne de zulme uğratılan."

"Riba"yı en dar anlamıyla "faiz" olarak kabul ettiğimizde, karşımıza çıkan görev, "faiz" ve türevleri ile savaşmak olur...

Peki; Allah'ın ve Resulü'nün bu denli tepkisini çeken "faiz" kim tarafından meşru görülmektedir; komünistler tarafından mı, yoksa liberaller tarafından mı?!.

"Bu hususta İslamla liberalizm arasında ortaya çıkabilecek belki en ciddi gerilim faizin meşruluğu sorunuyla ilgilidir. Piyasa ekonomisinin, üretim fakörlerinden birinin karşılığı olan faizi esas itibariyle meşru bir kazanç olarak gördüğü malumdur."[364]

"Tamam, bunlar faizi meşru kabul ediyorlar ama dine karşı çıkmıyorlar, oysa komünistler dini reddediyorlar!" denebi-

363 Bakara, 278-279

364 Liberal Toplum-Liberal Siyaset / Mustafa Erdoğan / Siyasal Kitabevi, 1998

lir. Evet, Marksizm dinin reddi temeline bina eder ideolojisini ama hiç olmazsa bunu mertçe yaparak Kuransal bir düstura, "beyyine"ye uymuş olur; peki liberalizm ne yapar?..

Müslümanları "takiyye" yapmakla suçlayanlar, liberallerin bu iğrenç takiyyesine ses çıkarmazlarken hiç değilse kendi içlerinde tutarlı davranıyorlar; peki, sözde Müslüman, komünist düşmanı bu hafriyatçılar (hani, yıkıntılarla uğraşıyorlar ya!), buna neden hiç müdahale etmezler?!.

Türkiye'nin önde gelen liberal teorisyenlerinden biri bakın her şeyi nasıl formüle(!) ediyor[365]:

"Liberaller olarak, insanlara otorite yoluyla "iyi"nin, "doğru"nun, "yararlı" olanın dayatılmasını ahlak dışı bir tutum olarak görüyor ve her yetişkinin ve sağlıklı kişinin kendisi için neyin iyi olduğuna yine kendisinin karar verme hakkına sahip olduğunu kabul ediyoruz. (Sayfa 139)

"Ama burada bir noktayı da hatırlatmak gerekiyor. İnsanın içinde duyduğu bu boşluk hissinin doğmasında bizzat dinin de rolü vardır. Bunun için, dinin güvensizliği telafi etme işlevi, hiç değilse bazı insanlar bakımından, sun'i bir ihtiyacın karşılığı olarak da görülebilir. (Sayfa 239)

"Dinin özgürlük bilincini aşındırma oranı, onun kozmik düzeyden pratikler alanına inmesi ölçüsünde artar." (Sayfa 242)

Evrim teorisine karşı çıkışınızın nedeni, dini reddeden materyalizmi mağlup ederek Allah'a sözde hizmet etmekti değil mi; o halde bugüne dek liberalizmle neden savaş açmadınız?!.

Komünizme savaş açarak ucuz kahramanlık yapmak kolay tabii, üstelik bu hizmetin bir de "nema"sı var; alsanıza bu "nema" sahiplerini karşınıza; davransanıza Nisa 75 ve Bakara 278, 279 doğrultusunda!..

365 Aynı eser (!)

Şimdi, biraz, Taha Suresi'nin 43. ve 44. ayetleri çerçevesinde davranmaya çalışacağım; bakalım, modern firavunlar "öğüt alma" veya "ürperme" yeteneklerine sahipler mi?!. (Hedef kitlem kuşkusuz bu sahtekarlar değil; bunların oyunlarına gelen samimi Müslümanlar!..)

Arz'ı esas alarak düşündüğümüzde ortaya şu gerçek çıkıyor: Tahayyül edilebilecek en kutsal şey "insan"dır. Bize tanıtılan "yaratılmışlar alemi"nde bu canlıdan daha kutsal herhangi bir şey tasavvur edilemez.

Yaratıcı, insanı "bizzat" yaratmış, onu "kıvamına erdirmiş" ve "içine ruhundan üflemiş"tir; iş bununla da bitmemiş, "kendi nefesini" taşıyan bu canlı önünde "melekleri secde ettirmiş" ve o güne dek katında saygın bir yeri olan İblis'i, insanın önünde saygı ile eğilmediği için, makamından kovmuştur.[366]

Bu denli kutsal kılınan insan, "emaneti yüklenmiş"[367] ve bunun neticesinde, "yeryüzüne halife kılınmış"tır.[368]

Sonuç olarak, üzerinde tartışmanın dahi mümkün olmayacağı kadar açık olan gerçek, hayal edilebilecek en kutsal şeyin "insan" olduğu gerçeğidir.

Tabii, hiç kuşkusuz, yukarda tırnak içinde yazdığım şeyleri itirazsız ve içtenlikle kabule hazırsanız!..

Bunları kabul, sizi ister istemez, "aklınızı kullanmak zorunda oluşunuz", aksi takdirde "pisliğin üzerinize bırakılacağı" gerçeğine[369]; "kendinize ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını, hayır için dağıtarak tüketmek zorunda oluşunuz" gerçeğine[370]; sağlık, beslenme, konut, eğitim,

[366] Sad, 71-76
[367] Ahzab, 72
[368] Bakara, 30
[369] Yunus, 100
[370] Bakara, 219

giyim kuşam, öğrenim, yiyecek içecek gibi dünya nimetleri karşısında "herkesin birbirine eşit olması gerektiği" gerçeğine[371]; insana, hayvana, doğaya, kısaca "yaratılmış"a zulmeden kim olursa olsun, "o zalimle kıyasıya mücadele etmek zorunda oluşunuz" gerçeğine[372]; iç içe iki boyutta yaşadığınız, bu boyutların bir tanesi olan madde boyutunda yaşam sürerken, madde ötesi boyutu algılayabilecek şekilde donatılmış olduğunuz ve bu donanımı layıkıyla kullanmak zorunda oluşunuz, yani "gönül gözünüzle de görmek zorunda oluşunuz" gerçeğine[373]; ve nihayet, "sanki gökten yere düşerken kuşlar tarafından didiklenmek veya rüzgar tarafından uzak ücra bir yere sürüklenmek"[374] şeklinde tarif edilen korkunç bir azapla karşı karşıya kalmamak için, "Tek Bir Kudret'in kabulü"[375] gerçeğine götürecektir.

Müslüman olduğunu söyleyen biri tarafından, yukarda sıraladığım nitelikler hususunda tartışma etmenin dahi mümkün olmadığı kabul edilmeli ve trilyonlarca yıllık inanılmaz bir serüvenin "bir an"lık (70 yıl) yolcusu olunduğu "idrak edilebilmeli"dir; bunun aksinin, "görece uzak bir gelecek"te çok ciddi sonuçlar doğurabilecek vahim bir hata olacağı gerçeği hiç tereddüt edilmeyecek kadar berrak olarak algılanmalıdır...

Tabii yine hiç kuşkusuz, bu saydıklarım hususunda mütebessim bir çehre ile "bu zavallı satırları yazan zavallı"yı ananlar, bu hikaye(!) bittikten sonra, ellerinde tuttukları kitabı bir tarafa fırlatıp, "mal putları" ile baş başa kalabilir; peygamberleri Adam Smith'e layıkıyla biat edebilmek için "Avrupa Bir-

371 Nahl, 71
372 Nisa, 75
373 Enam, 104; Kıyamet, 14
374 Hac, 31
375 La İlahe İllallah

liği" kuyruğundaki yerlerini alabilirler... (Bu arada, samimi olarak ortaya çıkıp, "Ben Yaratılış maratılış anlamam kardeşim, böyle hikayelere karnım tok; ben gerçekten liberalizme inanıyorum!.." diyenlere, en samimi takdirlerimi sunuyorum ve onları bu samimi davranışları nedeniyle kutluyorum. Çünkü insana yakışan şey, ne ise öyle davranmaktır; yani, ya göründüğün gibi ol, ya da olduğun gibi görün!.. Bu tavır, Kuran'ın en önemli prensiplerinden olan "Beyyine"ye uygun bir tavırdır; ama "Hem Müslümanım, hem liberalim." dediniz mi, karşınızda Allah'ı ve Resulü'nü bulursunuz!..)

Şimdi, diğer tüm karşıtlıkları bir kenara bırakıp, emperyalizmin teorik temellerini bulduğu liberalizmin kurucusu Adam Smith'in, "görünmez el"li "homo ekonomicus"una bir bakalım... (Bu konuda diğer tüm karşıtlıklar için "Benzerleriyle Değiştirilenlerin Hikayesi"ne bakmalısınız.)

Tüm kitap süresince gördüğünüz gibi, bilim dünyası bildiğimiz anlamda canlılığı 4'e ayırıyor:

1) Tek veya çok hücreli ilkel organizmalar
2) Bitkiler
3) Mantar
4) Hayvanlar

Peki, insan nerede?..

Bakın, insan nerede:

Bu çalışmada ismini sıkça andığım, Harvard Üniversitesi'nin Jeoloji ve zooloji profesörü Stephen Jay Gould aynen şöyle söylüyor[376].

"Darwinci kuramda, bireyin kendi çıkarının peşinde olmasından daha yüksek bir ilke yoktur. Sorun, Adam Smith'in uyumlu bir ekonomiye ulaşmanın en kesin yolunun denetim-

376 Darwin ve Sonrası / Stephen Jay Gould / TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 1998

siz "bırakın yapsınlar" siyaseti olduğunu savunurken karşı karşıya olduğu soruna benzer... Smith'e göre ideal ekonomi düzenli ve dengeli görünebilir, ama kendi çıkarlarını gözetmekten başka bir şey yapmayan bireylerin etkileşimleri sonucunda, "doğal biçimde" ortaya çıkacaktır.

"Adam Smith'e göre, her birey (...) ürünlerine olabildiğince değer katacak şekilde üretimini yönlendirirken, yalnızca kendi kazancını düşünür. Diğer birçok durumda olduğu gibi bu süreçte de ona, kendisinin amaçlamadığı bir sonucu ortaya çıkaran görünmez bir el kılavuzluk eder.

"Darwin doğal seçilim kuramını Adam Smith'i doğaya aşılayarak kurmuş olduğundan ..." (Sayfa 96-97)

"Kendi çıkarını gözetmekten başka bir şey yapmayan birey" ve "bireylerin kendi çıkarlarının peşinde olmasından daha yüksek ilke yoktur" gibi veciz anlatımları aklınızda tuttuğunuzu varsayarak devam ediyorum.

Psikiyatri biliminin kurucusu Sigmund Freud şöyle söylüyor[377]:

"Zamanın akışı içinde insanlık, bilimin ellerinden gelen darbelerle iki kez, naif öz sevgisinin incinmesinin acısını yaşamak zorunda kalmıştır. Birincisi, Dünya'nın Evren'in merkezinde olmadığı, akıl almaz büyüklükte bir dünyalar sistemi içinde bir nokta olduğunu anladığında; ikincisi, biyolojik araştırmalar özel yaratılmışlık ayrıcalığını elinden alıp soykütüğünü hayvanlar alemine düşürdüğünde..."

"Soykütüğünü hayvanlar alemine düşürdüğünde"nin üzerinde durmayın, bu önemli değil; önemli olan, "özel yaratılmışlık ayrıcalığının elinden alınması" şeklinde tarif edilen, "her şeyin reddi"nin itirafı...

377 Aynı eser

Liberalizmin kurucusu Adam Smith, Evrim teorisinin kurgulayıcısı olarak anılan Darwin ve psikiyatrinin kurucusu Freud...

Üç disiplinin kurucusu ve bunların "insan"ı...

Hayvan insan!..

Özel yaratılmışlık ayrıcalığı elinden sökülüp alınmış, hayvanlar alemine sıkışıp kalmış sıradan bir hayvan türü...

Hayvan insan!..

Rüyalarında her gece komünistlerin ihtilal yaptığını görerek, sabahları uçuklamış dudaklarla kalkan, bu uçuklamış dudaklarla evrim teorisini yıkmak için yola koyulan sahte pehlivanlara bir çift sözüm var:

Melekler, bu "hayvan insan"a secde etmediler!..

"Emanetçi kılınan insan", bu kendi çıkarından başkasını düşünmeyen hayvan insan" değil!..

Adam Smith'in, sadece kendi çıkarını düşünen, bunu yüksek ilke edinen bu çıkarcı-egoist hayvan insanı, içinde "Tanrı'nın Nefesi"ni taşımıyor!..

Allah, yeryüzüne halife olarak bu hayvanı atamadı!..

Yazdıkları kitaplarda, evrim teorisini yıkmak için "komünist bilimadamları"ndan örnekler verenler, bugüne kadar Adam Smith'e neden hiç dokunmadılar?!.

Darwin'in "doğal seçilim"inin, Adam Smith'in "görünmez el"i olduğunu bilmiyorlar mı?!.

Darwin ve izleyicileri, doğal seçilimlerinde, insana gelene dek haklıydılar; yaptıkları hata, insanı da bu mekanizma içinde görmeleriydi...

Peki; Adam Smith'in "görünmez el"i ne?!.

Sakın, Japonya'yı, Vietnam'ı, Kamboçya'yı, Sudan'ı, Libya'yı, Tüm Güney Amerika ülkelerini yakıp yıkan; iç siyaset konjunktürü gerektirdiğinde(!) hiç duraksamadan Irak bebekleri üzerine bombalar yağdıran; tüm dünya halklarının doğal servetle-

rini ve emekleri sömürdükçe azgınlaşan ve azgınlaştıkça daha çok sömüren şu emperyalist haydutun eli olmasın bu!..

Bu satırların yazıldığı günlerde, Amerika Birleşik Devletleri tarafından Irak'a yapılacak müdahalenin 4 ay ertelendiği açıklanmıştı ve bu açıklama üzerine İstanbul Menkul Kıymetler Borsası endeksleri yükselmiş, ribacıların yüzleri gülmüştü...

Bu gelişme üzerine yüzünüz kızardı mı hiç!?.

Amerikan haydutunun komşumuza müdahalesinin ertelenmesinin bizim borsamızla ne ilgisi var?!. Ribacıların ribaları ile emperyalist haydutun bir ilişkisi mi var yoksa?!.

Casiye 19'da tescillenen dostluğunuz mu engelliyor bağırıp çağırmanızı?! Henüz doğmamış Irak bebeklerinin kanı ile mi yıkanıyor da temizleniyor borsanız?!.

Bugün sizin cephe almanız gereken yer, insanlara eşitlik vadeden komünizm mi; yoksa Arz'ı yaşanılacak yer olmaktan çoktan çıkaran emperyalist, liberal, Adam Smith'çi kapitalizm mi?!.

Sizi sahtekarlar sizi!..

"Yuh size ve Allah'ı bırakıp da taptıklarınıza!.. Siz hala aklınızı kullanmayacak mısınız!.."[378]

Yuh size!..

[378] Enbiya, 67

SONUÇ - DÖRT
SONUÇ



"Biz, gerçeği, Kur'an'da türlü biçimlerde ifade ettik ki, düşünüp anlayabilsinler; fakat bu onların sadece kaçışlarını artırıyor."

(İsra, 41)

Bu kitaptan önce, Kuran'ın sosyalizmi içeren bir toplum modeli öngördüğüne ilişkin bir çalışmam[379], Beyan Yayınları'nca yayınlandığında ilginç bir şeye tanık olmuştum: Medya, bu kitap hakkında nasıl davranacağına bir türlü karar verememişti...

Tabii, "medya" derken, nispeten muhafazakar medyayı kastediyorum; diğerlerinin tavrı son derece netti: Söz birliği etmişlercesine, kitabı yok sayıyorlardı... Bu tutum, kendi paradigmaları doğrultusunda bir hayli tutarlıydı; çünkü hem Kuran'dan söz ediyordum, hem de, mal ve servetlerde yoksulların haklarının bulunduğunu söylüyor; bu mal ve servetlerin herkes tarafından eşit şekilde paylaştırılması gerektiğinden dem vuruyor; emperyalist olarak gördüğüm Amerika Birleşik Devletleri'ne ve Avrupa Birliği'ne karşı çıkıyordum. Gayet tabii kitabı görmezden geleceklerdi!.. Büyük depremi izleyen o karakışta yüzbinlerce kişi çadırlarda yaşam mücadelesi verirken, bunlar, Boğaz kıyılarında "Off Shore" yarışmaları düzenliyorlar; yüzbinlerce dolarlık teknelerini yarıştırıyorlardı; bu kitabı okuyup keyiflerini neden kaçırsınlardı ki!..

O zaman yapmaya çalıştığım şey çok açıktı; insanlara Kuran'ı anlatmaya çalışıyordum... İslam ilahiyatçıları halka Kuran'ı an-

379 "Benzerleriyle Değiştirilenler"in Hikayesi/Beyan Yayınları, 2001

latmıyorlardı; anlatıp durdukları şey, Kuran'ın sadece çok küçük bir bölümüydü ve bu çok küçük bölüm, Allah ile kul arasındaki "kişisel" birtakım ibadetlerin yapılış biçimiyle sınırlıydı.

Yani, İslam ilahiyatçıları, suya sabuna dokunmayı pek sevmiyorlardı!..

Oysa, tüm Türkiye halkının, tüm Dünya Müslümanlarının, hatta Dünya'daki tüm halkların, suya ve sabuna dokunulmasına şiddetle ihtiyaçları vardı...

Ya Yaratıcı'mıza layık olduğumuzu kanıtlayacaktık, ya da benzerlerimizle değiştirilecektik; Hz. Adem'den önce aynen böyle olmuşu... Ama bu biraz zor bir meseleydi; liyakatte öncelik malın mülkün adaletli dağıtılmasındaydı.

Televizyon programında 4 saat süresince, belki onlarca kez aynı soruyu sormuştum, ama İslam ilahiyatçılarını bu soruyu cevaplamaya ikna edememiştim: Müslüman bir toplumda, bir Müslüman hastalandığında, ona, "Paran var mı?.." diye sorulur muydu?..

Bu sorunun cevabı için temel ihtiyaç, Kuran'ın kitlelerce bilinmesinin gerektiğiydi.

Bu ihtiyaç bugün de var!..

Bugünlerde medyanın ilgi odağında "İslam aleminin çözüm bekleyen acil sorunları" konusu var, İslam ilahiyatçıları bu sorunları tartışıyorlar; ama gel gör ki, çözüm bekleyen bu sözde acil sorunlar, yüzlerce yıldır boş yere tartışılıp durulan, "incir çekirdeğini doldurmayan" birtakım yapay sorunlar olmaktan öteye bir türlü gidemiyor...

İslam ilahiyatçıları, senenin 365 günü aç bilaç dolaşan mazlum kitleye nasıl oruç tutulacağını anlatıyorlar!..

İslam ilahiyatçıları, zenginlerin mallarında mülklerinde yoksulların hakları olduğunu, bu hakkın yoksullara teslim edilmesi gerektiğini; bu yolda, Nisa 75 doğrultusunda çalışmamanın büyük bir zulüm olduğunu halka anlat-a-mıyorlar!..

İslam ilahiyatçılarını Levhi Mahfuz'a şikayet ediyorum. Tamam, o her şeyi kaydediyor, bunu biliyorum; ama tüm bu olup bitenlere kararlı bir muhalefet şerhi koymayı da bir onur borcu olarak görüyorum...

Benim kendime vehmettiğim görev, Kuran'ın tebliği... Kuran'ın gerçekten Allah Kelamı olduğuna ve her konuda doğruları söylediğine inanıyorum.

Bu çalışmada yapmaya çalıştığım şey de, aslında aynı şey: Kör bir taassuba ve akıl ötesi bir cehalete boğazına kadar saplanmış bulunan din kardeşlerimi ve diğer dinlere[380] mensup kardeşlerimi tekrar uyarmak istiyorum.

Bu çalışmada üzerinde durduğumuz kozmolojik ve biyolojik evrim, Allah'ın yolu ve yasasıdır; bu yolu ve yasayı öğrenme istikametinde ömür tüketenleri "komünistler" olarak nitelendirip, Kuran'ın yüzlerce ayetinin yok sayılması affedilecek şey değildir.

Kuran, bir sürü hikayeden oluşan bir hikaye kitabı değil; şu kısmını beğendim, kabul ediyorum; bu kısmını beğenmedim, reddediyorum deme hakkına sahip değilsiniz.

Ya kabul edersiniz, ya reddedersiniz; bunun ortası olmaz!..

Gözü paradan / maldan mülkten başka bir şey görmeyen kimi bahtsızlar yüzlerce ayeti yok sayacaklar; gözü mezhep taassubuyla körleşmiş kimi bahtsızlar başka yüzlerce ayeti yok sayacaklar; birtakım yerlere mesajlar gönderip "nemalanmak" is-

380 "Diğer dinler" tabiri esasında yanlış bir nitelemedir; Allah'ın otuz tane dini olmaz. Kuran'a göre, "Allah Bir'dir." diyen herkes müslümandır. Musevi, İsevi veya Muhammedi ayrımı yapay bir ayrımdır. Allah'ın herhangi bir Kitabına inanan herkes benim din kardeşimdir. Ankebut 46 ne diyor: Bize indirilene de size indirilene de iman ettik; tanrımız ve tanrınız bir. Ve biz O'na teslim olanlarız." Maide 69 şunu bildiriyor: "Evet, inananlar, Yahudiler, Sabiiler ve Nasranilerden (Hristiyanlar) her kim Allah'a ve Son Gün'e inanır ve iyi işler yaparsa, onlar kaygılanmayacaklar ve üzülmeyecekler de."

teyen kimi bahtsız oğlu bahtsızlar daha başka yüzlerce ayeti yok sayacaklar; ve bu fakir tüm bu olup biten karşısında sessizce boyun eğecek; öyle mi?!.

Hadi be, siz de!..

Eğer yayınlatmak kısmet olursa, bu kitabın başına gelecek olanlar da pek farklı olmayacak: Burjuva basını bu kitabı da görmezden gelirken, muhafazakar basın yine ne yapacağını şaşıracak...

Bunun nedenini artık çok iyi biliyorum...

Kişilerle ve kurumlarla ilişkilerimde bir tercih yapmaya zorlanıyorum: Tüm düşünce yapılarını Allah'ın reddi temeline bina etmiş kimi kişiler ve kurumlar söylediklerimi kabule hemen hazırlar, ama içeri girerken Kuran'ı kapının önünde bırakmamı istiyorlar; düşünce yapılarını Allah'ın Kitabı doğrultusunda oluşturduklarını söyleyenler de her şeyi kabule hazır olduklarını beyan ediyorlar, ama talep ettikleri şey birincilerden pek de farklı değil. Onlar da, Kuran'ın bir bölümünü kapının önünde bırakmamı, içeri gireceksem bu şekilde girmemi istiyorlar, bunu dayatıyorlar...

Birincilere yaranmak için Kuran'ı tümden reddetmem gerekiyor; ikincilere yaranmak için ise, Kuran'dan taviz vermem gerekiyor!..

Dünya nimetleri gözlerini öylesine kör etmiş, kapitalizmin sunduğu sahte ışıltı tüm benliklerini öylesine köreltmiş ki, benim kimseye yaranmak gibi bir derdimin olmadığını akıllarına bir türlü sığdıramıyorlar!..

O denli acınası bir durum mevcut ki, bir insanın hiçbir çıkar gözetmeden Kuran'a tüm kalbiyle inanabileceğini; bu uğurda "tüm olumsuzlukları" göze alarak bir şeyler yapmaya çalışabileceğini kabul dahi edemiyorlar!..

Düşünebiliyor musunuz; nüfusunun % 99'u Müslüman olan bir ülkede, Allah'ın kitabına tüm kalbinizle inanmak ve bu uğur-

da bir şeyler yapabilmek için "tüm olumsuzluklar"ı göze almak zorundasınız!..

Tüm olumsuzluklar!..

Ne hazin, değil mi?!.

Ama daha hazin olanı, Müslüman kitlenin Kuran hakkında hiçbir şey bilmiyor oluşu!.. Hem birincilerin, hem ikincilerin en büyük silahı bu!..

Birkaç yıldır yaptığım araştırmalarda edindiğim sonuç aynen bu!..

Ülkemizin Müslümanları, Allah'ın kendilerine indirdiği Kitap hakkında hiçbir şey bilmiyorlar.

Müslümanlar Kuran hakkında hiçbir şey bilmiyorlar!..

Neden bilmiyorlar, biliyor musunuz?

Çünkü, onlara bilmedikleri şeyleri anlatabilecek konumdaki insanların, bu anlatımlar sonucunda kaybedecekleri çok şey var!..

Köşebaşları gaspetmiş birtakım odaklara belirli tavizler vermek zorundaki İslam ilahiyatçıları, kaybedecek şeyleri olduğu için, halka Kuran'ın tümüne ilişkin bilgileri iletmekten çekiniyorlar!.. Kaybedecekleri ne olabilir, diyecek olursanız; makamları, mevkileri, itibarları, şöhretleri, ama en kötüsü servetleri tabii!..

Yoksa, bu kitabı yazmak bana mı kalmalıydı?!.

Mehmet Bayraktar'ın dışındaki ilahiyatçılar, Kuran'ın evrim meselesini enine boyuna anlattığını bimiyorlar mı?!. Yoksa, Bakara 219, Nahl 71 gibi birtakım ayetlere geldiklerinde gözlerini kör eden o sahte ışıltı, evrim konusundaki ayetlere gelindiğinde de hemen devreye mi giriveriyor?!.

Tekrar soruyorum; bu kitabı yazmak bana mı kalmalıydı?!.

Haklısınız!.. Yunus 99, "Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündeki insanların hepsi toptan iman ederlerdi. Hal böyleyken, mümin olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın!" diyor, ama benim insanları toptan iman ettirmek gibi bir derdim yok ki!..

İnsanlar bir şey bilmiyorlar ki, toptan iman etme veya reddetme gibi bir seçeneğe sahip olsunlar!..

Kimsenin Kuran okuduğu yok ki!..

Kuran'ı bilenler susuyorlar; bilmeyenler zaten ne konuşacaklar ki?!.

Ben insanlara iman etmeleri veya bunu reddetmeleri yönünde bir seçenek sunuyorum sadece, bu seçenekten haberdar olmak onların hakkı!..

Kuran, evrim meselesinde yeterli kanıtları ortaya koyuyorsa, bu, bunun bilinmesi gerektiği yönünde bir uyarıdır. Allah, insanların daha düşük seviyeli bir canlıdan evrimleşerek bu hale geldiklerini bilmelerini istiyor ki, Kitabına buna ilişkin göstergeler koymuş. Sadece bu dahi, bu meselenin ne denli önemli olduğunu göstermeye yeter de artar bile...

Allah, insanlara rehber olarak gönderdiği Kitabında, "Hepinizi tek bir canlıdan yarattım!" diyorsa, çok açık ki, bunu bilmemizi istiyor!..

Allah bunu bilmemizi istiyorsa, biz de bilelim; ne olmuş!..

Bunun kime ne zararı var?!

Veya bunun birilerine zararı varsa, var; ne olmuş!..

Bilimin ısrarla belirttiği bir gerçeği kabullenmek için neden Kuran'ın reddi gereksin; böyle bir zorunluluk yok ki!.. Hatta gördüğünüz gibi, bunun tam da tersi söz konusu; bilim Kuran'ı 1.400 yıl geriden takip ediyor!..

Birtakım insanlar, herhangi bir meselede Kuran'dan örnekler verildiğinde, "Bu çağda hala bu kafa mı kardeşim!" diye feveran ediyorlar!..

Evet kardeşim, bu çağda hala bu kafa; n'olmuş!..

Moleküler antropoloji 20. yüzyılın son çeyreğinde, tüm canlıların ortak bir atadan geldiğini ilan ettiğinde, bilim dünyasında haklı bir gurur yaşanmıştı; bilimadamlarının bu keşfi gerçekten takdir edlimesi gereken büyük bir keşifti...

Ama birtakım insanların, "Bu çağda hala bu kafa mı kardeşim!" diye, şirretlikle karışık bir hiddetle saldırdıkları "bu kafa", bunu 1400 yıl önce tüm çıplaklığıyla söylemişti; "Hepinizi tek bir canlıdan yaratan O'dur!" diye... [381]

Müslümanlar bunu neden bilmesinler, bunun haklı gururunu neden yaşamasınlar?!. (Gururun dışında, Müslümanlar bunu bilmek zorunda değiller mi?!..)

Bu çalışma süresince şahit olduğunuz gibi, tarihin ilk evrimcileri Müslüman bilimadamlarıydı; Darwin onlardan bin yıl sonra birtakım şeyleri görebildi... Bu Müslüman bilimadamları bu çalışmaları yaptıklarında, İslam alemi tüm dünyada en ileri medeniyete sahipti; üstelik o medeniyet bugünkü kahrolası teknolojik barbar medeniyet, insanları "rekabet" batağında insanlıklarından çıkaran sözde medeniyet değil, prototipini yüce Ebu Zer'de bulan, paylaşımcı, merhamet sahibi, insani bir medeniyetti...

Merhamet, o tarihlerde insanların yüreklerinden kazınıp atılmamıştı henüz!..

Allah'ın "riba"yı yasaklamasını bir düşünür müsünüz lütfen; bu ne demek?!. Paranın para kazanmasının Gökler tarafından lanetlenişi değil mi?!. Bir de bugünü gözlerinizin önüne getirin, özellikle borsa kazançlarının vergi dışı bırakılmasını, ne demek istediğimi daha iyi anlayacaksınız!..

Sizi uyarmıştım, Kuran'dan taviz vermeyeceğim diye!..

Bakara 278 ve 279'da "ribacılara" harp ilan eden İlah, "Sizi önce yarattım, sonra biçimlendirdim, sonra kıvamına erdirdim, sonra da içinize Ruhumdan üfledim!" diyor; bu ayetlerden beğendiğinizi kabul etmek, beğenmediğinizi reddetmek islami bir tavır mıdır?!. (Yunus 99'da zikredilenlere bir sözüm yok; benim işim Müslümanlarla.)

[381] Enam, 98

İnsanın daha alt düzeyde bir canlıdan türeyerek bugünkü seviyesine gelmesi, yani evrimleşmesi, yani "halden hale geçmesi"[382] Kozmik Bir Yasa'nın tezahürü ise; ve bu, insanlara türlü biçimlerde ifade ediliyorsa, bununla inatlaşmak bir Müslümana yakışan tavır mıdır?!. Allah'ın gücü tek bir peygamberle insanları uyarmaya yetmiyor muydu da, yüzlerce peygamber gönderdi?!. Bu da sosyal ve psikolojik bir evrimin göstergesi değil midir?!.

Evrimleşme nasıl inkar edilebilir?!.

Kuran neden 23 yılda indi?!.

Allah isteseydi, Kitap'ın tümünü birden Kadir Gecesi'nde indiremez miydi!?.

Hz. Muhammed Mustafa'nın "Mustafa"sı, "ıstıfa edilmiş", yani "seçilmiş" anlamına geliyor; bu dahi size bir şey ifade etmiyor mu?!.

Alemlere Rahmet olarak yeryüzüne gönderilen Allah'ın bu sevgili Elçisi, sizin bizim gibi sıradan bir insan mıydı sanıyordunuz?!. Sözünü ettiğim şey, bu Yüce Elçi'nin biyolojik yapısı değil; O'nun o eşsiz ruhundan söz ediyorum.

Bu emsalsiz Ruh, ta baştan tasarlanmış İlahi bir evrimin sonucu değil de nedir?

"Dinin *tamamlanışı*"[383] nın bu "seçilmiş" ruha nasip olması bir rastlantı mıdır?!.

İlk kez İslam bilginleri tarafından ortaya atılan; ama ancak 10 asır sonra Darwin tarafından Dünya'ya duyurulan "Evrim Teorisi" kısmen doğru bir teoridir ve bu güdük hali ile evrimini tamamlamıştır, artık terk edilmelidir; bundan sonrasında, Kuran'ın yol göstericiliğinde "Evrim Kanunu" devreye girmektedir.

382 İnşikak, 19

383 Maide, 3

Kuran verilerinden hareket edildiğinde, "teori" hafif bir niteleme olarak kalmakta; Allah'ın Kitabı'na inananlar için evrim artık bir "Kanun" halini almaktadır.

"Evrim Kanunu" Allah'ın yolu ve yasasıdır.

İsra Suresi'nin 41. ayeti'nde bildirildiği gibi; gerçek, insanların düşünüp anlayabilmeleri için Kuran'da türlü biçimlerde ifade edilmektedir, ama bu, insanların sadece kaçışlarını artırmaktadır...

Benim yapmaya çalıştığım şey, bu gerçeği size bir kez daha hatırlatarak seçim yapmanıza imkan sağlamak; kaçıp kaçmamak size kalmış.

Benim dinim bana, sizin dininiz size!.. [384]

Evrim teorisi size; "Evrim Kanunu" bana!..

Ne mutlu Allah'ın Kitabı'na inananlara!..

Onlara selam olsun!..

[384] Kafirun, 6

GENEL KAYNAKÇA



Asimov, Isaac / Uzayın Sınırları / İnkilap Kitabevi, 1992
Asimov, Isaac / Yeryüzünün Ve Evrenin Keşfi / Cep Kitapları A.Ş., 1983
Asimov, Isaac / Dünya Dışı Uygarlıklar / Cep Kitapları, 1983
Atay, Hüseyin / Kur'an Türkçe Çeviri / Yurt Bilimsel Araştırmalar Ve Yayıncılık, 1998
Bayraktar, Mehmet / İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi / kitabiyat, 2001
Bolles, Edmund Blair / Galileo'nun Buyruğu / TÜBİTAK-Popüler Bilim Kitapları, 2000
Çantay, Balıkesirli Hasan Basri / Kur'an-ı Hakim Ve Meal-i Kerim / Yayınlayan: Mürşid Çantay, 1992
Darwin, Charles / İnsanın Türeyişi / Sol Yayınları, 1968
Dawkins, Marian Stamp / Hayvanların Sessiz Dünyası / TÜBİTAK-Popüler Bilim Kitapları, 2000
Erdoğan, Mustafa / Liberal Toplum-Liberal Siyaset / Siyasal Kitabevi, 1998
Esed, Muhammed / Kur'an Mesajı / Meal-Tefsir / İşaret Yayınları, 2000
Farrington, Benjamin / Darwin Gerçeği / Cep Kitapları A.Ş., 1982
Gould, Stephen Jay / Darwin Ve Sonrası / TÜBİTAK-Popüler Bilim Kitapları, 2000
Gould, James L.-Gould, Carol Grant / Hayvan Zihni / TÜBİTAK-Popüler Bilim Kitapları, 2001
Hamidullah, Muhammed / Aziz Kur'an / Çeviri ve Açıklama / Beyan Yayınları, 2000

Hawking, Stephen / Zamanın Kısa Tarihi / Milliyet Yayınları, 1989
İzmirli, İsmail Hakkı / Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı / Eren Yayınları
Karataş, Şaban / İlahiyat Doktoru
Kutsal Kitap / Kitabı Mukaddes Şirketi / Yeni Çeviri, 2001
Lewin, Roger / Modern İnsanın Kökeni / TÜBİTAK-Popüler Bilim Kitapları, 2000
National Geographic Dergisi / Ocak, Eylül, Kasım, 2001
Lewin, Roger / Modern İnsanın Kökeni / TÜBİTAK-Popüler Bilim Kitapları, 2000
National Geographic Dergisi / Ocak, Eylül, Kasım 2001
Öztürk, Yaşar Nuri / Surelerin İniş Sırasına Göre Kur'an-ı Kerim Meali / Yeni Boyut, 1997
Perkün, Filiz / Çene Ortopedisi / Cilt 1, 1973
Sagan, Carl / Kozmos-Yaşamın Ve Evrenin Sırları / Altın Kitaplar Yayınevi, 1990
Sagan, Carl / Cennetin Ejderleri / e yayınları, 1986
Songar, Ayhan / Enerji ve Hayat / Yeni Asya Yayınları, 1979
Solomon, Eldra Pearl / İnsan Anatomisi Ve Fizyolojisine Giriş / Birol Basın Yayın Ve Dağıtım Şirketi, 1997
Thomas, Lewis / Bir Hücrenin Yaşamları / e yayınları, 1984
Yazır, Elmalılı Hamdi / Kur'an-ı Kerim Ve Yüce Meali / Huzur Yayınevi, 1994
Yunak, Yılmaz / Beşbindörtyüzotuzdört / Kozmos Yayıncılık, 1998
Yunak, Yılmaz / "Benzerleriyle Değiştirilenler"in Hikayesi / Beyan Yayınları, 2001

KURAN'DAKİ MAYMUN

Kutsal Kitaplara Göre Evrim

YILMAZ YUNAK



İçinde yaşadığımız şu yüzyılda, "evrim" sözcüğünü ağzına alanlara hemen saldıracak kadar Kuran'dan uzak oluş kesinlikle İslami bir tavır olamaz. Kitabın ilerleyen bölümlerinde, "meleklerin insana ne zaman secde ettikleri"nin ayrıntısını gördüğünüzde, bana hak vereceğinizden eminim. Bilimin doruk noktasına ulaştığı bu çağda, şu andan itibaren "Evrim Teorisi" diye anılan kısmen doğru anlayışın karşısına, "Evrim Kanunu" ile çıkıyorum. "Evrim Teorisi" nitelemesini tarihin onurlu sayfalarına emanet ediyor, bu "Yaratılış gerçeği"nin aslında bir "Kanun" olduğunu, Yaratıcı'nın Kanunu olduğunu tüm dünyaya ilan ediyorum.



TL 22.00


9 786056 204289